İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ ★ FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ 118 NOLU YAPININ
RESTORASYON PROJESİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

Anabilim Dalı : MİMARLIK

Programı : RESTORASYON

HAZİRAN 2008

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ ★ FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ 118 NOLU YAPININ RESTORASYON PROJESİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Mimar Gökçe ATABEYOĞLU
(502051211)

Tezin Enstitüye Verildiği Tarih : 5 Mayıs 2008
Tezin Savunulduğu Tarih : 6 Haziran 2008

Tez Danışmanı :	**Doç.Dr. Yegan KAHYA (İ.T.Ü.)**
Diğer Jüri Üyeleri	**Doç.Dr. Can BİNAN (Y.T.Ü.)**
	Yrd.Doç.Dr. Yıldız SALMAN (İ.T.Ü.)

HAZİRAN 2008

ÖNSÖZ

Çalışmamı hazırlarken, birikiminden büyük ölçüde yararlandığım, eleştirileri ve önerileri ile beni yönlendiren tez danışmanım Doç.Dr. Yegan KAHYA' ya, desteğini her zaman hissettiğim Y.Mim.S.Berra Beşkök' e ve hayatımın her döneminde yanımda olan sevgili aileme teşekkürlerimi sunarım.

Haziran, 2008 **Gökçe ATABEYOĞLU**

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ ii
İÇİNDEKİLER iii
ŞEKİL LİSTESİ vi
ÖZET xii
SUMMARY xiii

1.GİRİŞ 1
1.1. Amaç 1
1.2. Kapsam ve Yöntem 1

2. 118 NO'LU YAPININ BULUNDUĞU ÇEVRE 3

2.1. Boğaziçi Bölgesinin Tarihsel Geçmişi 3
2.2. Sarıyer 4
2.2.1. Konumu ve Topografik Özellikleri 4
2.2.2. Tarihsel Geçmişi 5
2.2.3. Sosyo – Kültürel ve Ekonomik Yapı 6
2.3. Sarıyer Merkez Mahalle 7
2.3.1. Anıtsal Yapılar 7
2.3.2. Sivil Mimarlık Örnekleri 8

3. YAPININ TANIMI 11
3.1. Yapının Tarihi 11
3.2. Vaziyet Planı 11
3.3. Genel Tanım 12
3.4. Zemin Kat Mekanları 13
3.4.1. Z01 Oda 13
3.4.2. Z02 Oda 13
3.4.3. Z03 Oda 13
3.4.4. Z04 Hol 13
3.4.5. Z05 Mutfak 14
3.4.6. Z06 Merdiven Holü 14
3.4.7. Z07 Hol 14
3.4.8. Z08 Hol 15
3.4.9. Z09 Depo 15
3.4.10. Z10 Banyo 15
3.5. Giriş Kat Mekanları 15
3.5.1. G01 Oda 15
3.5.2. G02 Oda 16
3.5.3. G03 Oda 16
3.5.4. G04 Hol 16
3.5.5. G05 Depo 16
3.5.6. G06 Havalandırma Boşluğu 16

3.5.7. G07 Mutfak 17
3.5.8. G08 Banyo 17
3.5.9. G09 Giriş Holü 17
3.5.10.G10 Oda 17
3.6. Birinci Kat Mekanları 18
3.6.1. 101 Oda 18
3.6.2. 102 Oda 18
3.6.3. 103 Oda 18
3.6.4. 104 Mutfak 19
3.6.5. 105 Mutfak 19
3.6.6. 106 Banyo 19
3.6.7. 107 Oda 19
3.7. İkinci Kat Mekanları 20
3.7.1. 201 Oda 20
3.7.2. 202 Oda 20
3.7.3. 203 Mutfak 20
3.7.4. 204 Giriş Holü 21
3.7.5. 205 Banyo 21
3.8. Cephe Özellikleri 21
3.8.1. Ön Cephe (Sahil cephesi) 21
3.8.2. Arka cephe (Yeni Mahalle Caddesi Cephesi) 22
3.9. Yapım Tekniği ve Malzeme Özellikleri 23
3.9.1. Temeller 23
3.9.2. Duvarlar 24
3.9.3. Döşemeler 24
3.9.4. Merdivenler 25
3.9.5. Çatı 25
3.10. Bozulmalar 26
3.10.1. Kullanıcı Nedeniyle Oluşan Bozulmalar 26
3.10.2. Strüktürel Bozulmalar 28
3.10.3. Malzeme Bozulmaları 28

4. BOĞAZİÇİ' NDEKİ AHŞAP KONUT MİMARİSİ (19 yy.-20 yy.) 30
4.1. İstanbul'daki Ahşap Konut Mimarisi' ne İlişkin Yapı Düzenlemeleri 30
4.2. Mimari Yaklaşım Özellikleri 31
4.3. Tez Konusu Yapı ile Karşılaştırma 34

5. RESTİTÜSYON 36
5.1. Restitüsyon Kararlarına Temel Oluşturan Veri Kaynakları 36
5.2. Yapının Restitüsyonu 36
5.2.1. Zemin Kat Planı Restitüsyonu 37
5.2.2. Giriş Katı Restitüsyonu 38
5.2.3. Birici Kat Restitüsyonu 38
5.2.4. İkinci Kat Restitüsyonu 38
5.2.5. Çatı 39
5.2.6. Cepheler 39

6. RESTORASYON 41
6.1. Onarıma İlişkin Müdahaleler 41
6.1.1. Eklerden Arındırma ve Temizleme 41

6.1.2. Sağlamlaştırma 42
6.1.2.1. Taşıyıcı Sistemin Sağlamlaştırılması 42
6.1.2.2. Malzemenin Sağlamlaştırılması 43
6.1.3. Bütünleme 44
6.1.4. Yenileme / Yeniden Yapma 44
6.2. Kullanıma İlişkin Öneri 45

7. SONUÇ 47

KAYNAKLAR 48

EKLER 51
Ek A .Haritalar 51
Ek B. Yapıya İlişkin Yazılı Belgeler 70
Ek C. Yapının Mevcut Durumunu Belgeleyen Fotoğraflar 77
Ek D. Karşılaştırma Yapılan Yapılar 166
Ek E. Çizimler 171

ÖZGEÇMİŞ 260

ŞEKİL LİSTESİ

			Sayfa No
Ek A	**:**	**Haritalar ……..……**	51
Şekil A.1	**:**	Bizans Devrinde Boğaziçi……...	52
Şekil A.2	**:**	Alex Findlay tarafından 1838' de çizilen harita…….	53
Şekil A.3	**:**	1870'lerde Necip Bey tarafından hazırlanan Boğaziçi Haritası..	54
Şekil A.4	**:**	Sarıyer Hava Fotoğrafı……	55
Şekil A.5	**:**	Necip Bey tarafından hazırlanan Sarıyer Haritası……...	56
Şekil A.6	**:**	Rumeli Ciheti 95, 20 y.y. başında Sarıyer……...	57
Şekil A.7	**:**	Rumeli Ciheti 95, 20 y.y. başında Sarıyer, detay……	57
Şekil A.8	**:**	Rumeli Ciheti AA 36-2, 20 y.y. başında Sarıyer, Merkez Mahalle……	58
Şekil A.9	**:**	Rumeli Ciheti AA 36-2, 20 y.y. başında Sarıyer, Yeni Mahalle.	58
Şekil A.10	**:**	Tarihi bilinmeyen anonim bir harita…….…...	59
Şekil A.11	**:**	Tarihi bilinmeyen anonim bir harita-detay ……..……	59
Şekil A.12	**:**	Sarıyer'e ait hava fotoğrafı……..	60
Şekil A.13	**:**	Sarıyer'e ait hava fotoğrafı, detay……...	60
Şekil A.14	**:**	Sarıyer sahil boyu (1900)……	61
Şekil A.15	**:**	Sarıyer Yeni Mahalle'den bakış, Paskal Sebah, 1870…….	61
Şekil A.16	**:**	Sarıyer Yeni Mahalle'den bakış, 1920……	62
Şekil A.17	**:**	Sarıyer Yeni Mahalle'den bakış, 2008……	62
Şekil A.18	**:**	Sarıyer Merkez Mahallesi……...	63
Şekil A.19	**:**	Sarıyer'in denizden görünüşü ve Ali Kethüda Camii…….	64
Şekil A.20	**:**	Sarıyer taş iskele (1890), Sebah&Joaillier …….	64
Şekil A.21	**:**	Sarıyer taş iskele (1890), Gülmez Kardeşler……...	65
Şekil A.22	**:**	Vapur iskelesi ve Karakol binası (1915), Sebah&Joaillier…….	65
Şekil A.23	**:**	Sarıyer vapur iskelesi (1910)……...	66
Şekil A.24	**:**	Sarıyer vapur iskelesi, 2008……	66
Şekil A.25	**:**	Mesarburnundan Karakol binasına bakış (1910)……	67
Şekil A.26	**:**	Sarıyer hamamı, 2008……	67
Şekil A.27	**:**	Mesut Ağa Çeşmesi, 2008……..	68
Şekil A.28	**:**	Ahmet Kamili Efendi Çeşmesi, 2008.....	68
Şekil A.29	**:**	Tekke Çeşmesi, 2008……..	68
Şekil A.30	**:**	Tarihi Çevre Yapılar……	69
Ek B	**:**	**Yapıya İlişkin Yazılı Belgeler……...**	70
Şekil B.1	**:**	Tapu Senedi…….	71
Şekil B.2	**:**	Kurul Kararı……	72
Şekil B.3	**:**	1990 yılına ait İmar Durumu……...	73
Şekil B.4	**:**	1990 yılında vergi muafiyeti için verilen dilekçe……	74
Şekil B.5	**:**	1990 yılında alınan vergi muafiyet kararı……...	75
Şekil B.6	**:**	Röperli Kroki……..	76
Ek C	**:**	**Yapının Mevcut Durumunu Belgeleyen Fotoğraflar…….**	77
Şekil C.1	**:**	B01 nolu oda……...	78

Şekil C.2 : B02 nolu odaya açılan rüzgarlık…….. 78
Şekil C.3 : B02 nolu odanın genel görünüşü……. 79
Şekil C.4 : B02 tavanındaki volta döşeme…… 79
Şekil C.5 : B02 tavanındaki volta döşeme ve ahşap kaplama……... 80
Şekil C.6 : B02 ve B07 arasındaki bölücü ahşap paneller…… 80
Şekil C.7 : Z02 nolu odanın zemin döşemesi…… 81
Şekil C.8 : B03 nolu odanın genel görünüşü……. 81
Şekil C.9 : B04 nolu holun genel görünüşü…….. 82
Şekil C.10 : B04 tavanındaki kiriş…….. 83
Şekil C.11 : B05 tavanındaki düşük döşeme ve volta döşemenin birleşimi... 84
Şekil C.12 : B05 mekanındaki volta döşeme ve sabit pencere……. 85
Şekil C.13 : B05 mekanındaki düşük döşemenin I profillerinde oluşan korozyon…….. 86
Şekil C.14 : B05 mekanının volta döşemesinde oluşan rutubet izi……. 86
Şekil C.15 : B05 mekanının genel görünümü……. 87
Şekil C.16 : B06 merdiveninin genel görünüşü…….. 88
Şekil C.17 : B06 ve B08 arasındaki ilişki……... 89
Şekil C.18 : B06 merdivenin genel görünüşü…… 90
Şekil C.19 : B02 ve B07 arasındaki ilişki……... 91
Şekil C.20 : B08 holündeki giriş kapısı zemin ilişkisi…… 92
Şekil C.21 : B08 holündeki giriş kapısı…….. 93
Şekil C.22 : B09 holu genel görünüş…….. 94
Şekil C.23 : B10 wc genel görünüş……. 95
Şekil C.24 : B10 wc'de bulunan kurna……... 96
Şekil C.25 : G01 nolu mekandan G02 ve G10 mekanlarına açılan kapılar… 97
Şekil C.26 : G01 sahile bakan giyotin pencereler……... 98
Şekil C.27 : G01 tavan detayı…… 98
Şekil C.28 : G01 giriş kapısı……... 99
Şekil C.32 : G01 tavan detayı…… 100
Şekil C.33 : G03 nolu mekanın genel görünüşü……. 101
Şekil C.34 : G04 holün genel görünüşü…….. 102
Şekil C.35 : G04 holunden G05 ve G06 kapılarının görünüşü……... 103
Şekil C.36 : G04 holunden G06 kapısının görünüşü…….. 103
Şekil C.37 : G06 havalandırma boşluğu…….. 104
Şekil C.38 : G06 ve G08 arasındaki tavanı bölen ahşap panel……... 105
Şekil C.39 : G07 mutfağın genel görünüşü……. 105
Şekil C.40 : G09 holden G07 mutfak kapısının görünüşü…….. 106
Şekil C.41 : G07 mutfak kapısının görünüşü…….. 107
Şekil C.42 : G07 mutfağın genel görünüşü…… 108
Şekil C.43 : G08 banyonun genel görünüşü…… 109
Şekil C.44 : G08 banyonun genel görünüşü…… 110
Şekil C.45 : G09 hole ait bölücü ahşap paneller……. 111
Şekil C.46 : G09 hole ait bölücü ahşap paneller, G07 mutfak-G08 banyo kapıları……. 112
Şekil C.47 : G09 tavan detayı…….. 112
Şekil C.48 : G10 mekanına G01 ve G09 nolu mekanlardan giriş……... 113
Şekil C.49 : G10 genel görünüş…….. 114
Şekil C.50 : G10 tavan detayı…….. 115
Şekil C.51 : 101 nolu odanın genel görünüşü……. 116
Şekil C.52 : 101 nolu odanın genel görünüşü……. 117

Şekil C.53 : 101 nolu odanın tavanı……..... 117
Şekil C.54 : 102 nolu odanın genel görünüşü……. 118
Şekil C.55 : 102 nolu odanın genel görünüşü……. 118
Şekil C.56 : 102 nolu odanın genel görünüşü……. 119
Şekil C.57 : 102 nolu odanın genel görünüşü……. 119
Şekil C.58 : 102 nolu odanın tavanı…… 120
Şekil C.59 : 102 nolu odanın tavan detayı…….. 121
Şekil C.60 : 103 nolu odanın genel görünüşü……. 122
Şekil C.61 : 103 nolu odanın genel görünüşü……. 123
Şekil C.62 : 103 nolu odanın tavan detayı……..... 124
Şekil C.63 : 104 nolu mutfağın genel görünüşü…….. 125
Şekil C.64 : 105 nolu mutfağın genel görünüşü…….. 126
Şekil C.65 : 105 nolu mutfağın genel görünüşü…….. 127
Şekil C.66 : 105 nolu mutfağın tavanı……. 127
Şekil C.67 : 106 nolu banyonun genel görünüşü…… 128
Şekil C.68 : 106 nolu banyonun genel görünüşü…… 129
Şekil C.69 : 107 nolu odanın genel görünüşü……. 130
Şekil C.70 : 107 nolu odanın genel görünüşü……. 131
Şekil C.71 : 107 nolu odanın tavanı…… 132
Şekil C.72 : 201'in kuzeydoğu duvarındaki kapatılmış pencereler…..……... 132
Şekil C.73 : 201 nolu mekana giriş……..…… 133
Şekil C.74 : 202 nolu odanın köşe pencereleri…… 134
Şekil C.75 : 202 nolu odanın balkon kapısı…… 135
Şekil C.76 : 202 nolu odanın balkonu……. 136
Şekil C.77 : 202 nolu odanın balkonundaki ahşap kafes……. 136
Şekil C.78 : 202 nolu odanın balkonu……..…... 137
Şekil C.79 : 202 nolu odanın balkonunun korkulukları…….. 138
Şekil C.80 : 203 nolu mutfağın genel görünüşü……. 138
Şekil C.81 : 203 nolu mutfaktaki havalandırma boşluğuna açılan pencereler…… 139
Şekil C.82 : 203 nolu mutfaktaki havalandırma boşluğuna açılan pencereler…… 140
Şekil C.83 : 203 nolu mutfaktan havandırma boşluğunun görünüşü…….. 141
Şekil C.84 : 203 nolu mutfaktan havandırma boşluğunun üstündeki ışıklık.. 141
Şekil C.85 : 203 nolu mekanın tavanındaki ahşap ve sıvalı bölümlerin birleşimi……... 142
Şekil C.86 : 203 nolu mekanın tavanındaki ahşap ve sıvalı bölümlerin birleşimi..... 143
Şekil C.87 : 204 nolu holdeki bölücü ahşap paneller…….. 144
Şekil C.88 : 204 nolu holun tavanı……..... 145
Şekil C.89 : 205 nolu banyonun genel görünüşü…… 146
Şekil C.90 : 205 nolu banyonun tavanı……... 147
Şekil C.91 : Sahil Cephesi…….. 148
Şekil C.92 : Sahil Cephesi…….. 149
Şekil C.93 : Sahil Cephesi…….. 150
Şekil C.94 : Sahil Cephesi cumba altı görünüş……..…… 151
Şekil C.95 : Sahil Cephesi cumbayı destekleyen ahşap payandalar……... 151
Şekil C.96 : Arka Cephe……. 152
Şekil C.97 : Arka cephe……... 153
Şekil C.98 : Arka Cephe…….. 153

Şekil C.99 : Arka cephedeki giriş katına çıkan betonarme merdivenler……. 154
Şekil C.100 : Arka cephedeki merdiven altı deposu ve Zemin giriş kapısı….. 155
Şekil C.101 : Arka cephedeki düzensiz üçlü pencere açıklıkları…….. 156
Şekil C.102 : Ön cepheden çatı oluk detayı…….. 157
Şekil C.102 : Ön cepheden bacanın görünüşü……... 158
Şekil C.103 : Giriş katındaki ahşap panellerin merdiven ile birleşimi…….. 158
Şekil C.104 : 1. kattaki ahşap panellerin merdiven ile birleşimi……... 159
Şekil C.105 : Merdivenin 1. ve 2. katlardan görünümü…… 159
Şekil C.106 : Merdivenin 2. kattaki bitişi……. 160
Şekil C.107 : Merdiven holunu aydınlatan P12 penceresi…… 161
Şekil C.108 : Merdiven alt kaplaması……... 162
Şekil C.109 : Arka bahçede istiflenmiş olan sökülmüş kepenkler…… 162
Şekil C.110 : Yapının 1970 yılına ait fotoğrafı……. 163
Şekil C.111 : Yapının 1993 yılına ait fotoğrafı……. 163
Şekil C.112 : Sahil Cephesi, 1990……. 164
Şekil C.113 : Arka Cephe, 1990…… 165
Ek D : Karşılaştırma Yapılan Yapılar…… 166
Şekil D.1 : Alman Büyükelçiliği Konutu, cephe görünüşü 1890…….. 167
Şekil D.2 : Alman Büyükelçiliği Konutu, cephe görünüşü 2001…….. 167
Şekil D.3 : Mazlum Ağa Konağı, plan…….. 168
Şekil D.4 : Mazlum Ağa Konağı, cephe görünüş…….. 168
Şekil D.5 : Ahşap Konut, giriş kat planı, 2005…….. 169
Şekil D.6 : Ahşap Konut, 1. kat planı, 2005…….. 169
Şekil D.7 : Ahşap Konut, cephe, 2005…….. 170
Ek E : Çizimler…….. 171
Şekil E.1 : Rölöve Vaziyet Planı, 1/1000……. 172
Şekil E.2 : Rölöve Vaziyet Planı, 1/200…… 173
Şekil E.3 : Rölöve Görünüşler, 1/200……... 174
Şekil E.4 : Rölöve Zemin Kat Planı, 1/50……. 175
Şekil E.5 : Rölöve Giriş Kat Planı, 1/50……... 176
Şekil E.6 : Rölöve 1. Kat Planı, 1/50…… 177
Şekil E.7 : Rölöve 2. Kat Planı, 1/50……..…….. 178
Şekil E.8 : Rölöve Çatı Planı, 1/50……... 179
Şekil E.9 : Rölöve Zemin Kat Tavan Planı, 1/50…….. 180
Şekil E.10 : Rölöve Giriş Katı Tavan Planı, 1/50……... 181
Şekil E.11 : Rölöve 1. Kat Tavan Planı, 1/50……. 182
Şekil E.12 : Rölöve 2. Kat Tavan Planı, 1/50……. 183
Şekil E.13 : Rölöve Sahil Cephesi, 1/50……..... 184
Şekil E.14 : Rölöve Arka Cephe, 1/50…… 185
Şekil E.15 : Rölöve Kesit 1-1, 1/50…… 186
Şekil E.16 : Rölöve Kesit 2-2, 1/50…… 187
Şekil E.17 : Rölöve Kesit 3-3, 1/50…… 188
Şekil E.18 : Rölöve Kesit 4-4, 1/50…… 189
Şekil E.19 : Rölöve Kesit 5-5, 1/50…… 190
Şekil E.20 : Rölöve Kesit 6-6, 1/50…… 191
Şekil E.21 : Rölöve Sistem Detayı-Plan, 1/20…….…... 192
Şekil E.22 : Rölöve Sistem Detayı-Cephe, 1/20…….… 193
Şekil E.23 : Rölöve Sistem Detayı-Kesit, 1/20…….. 194
Şekil E.24 : Rölöve K01 Kapı Detayı, 1/10……..….. 195
Şekil E.25 : Rölöve K06 Kapı Detayı, 1/10……..…….. 196

Şekil E.26 : Rölöve K08 Kapı Detayı, 1/10…….…….. 197
Şekil E.27 : Rölöve K10 Kapı Detayı, 1/10…… 198
Şekil E.28 : Rölöve K16 Kapı Detayı, 1/10…… 199
Şekil E.29 : Rölöve P08 Pencere Detayı, 1/10…… 200
Şekil E.30 : Rölöve P10 Pencere Detayı, 1/10…… 201
Şekil E.31 : Rölöve P12 Pencere Detayı, 1/10……..….. 202
Şekil E.32 : Rölöve Tavan Detayı – 1, 1/5…….. 203
Şekil E.33 : Rölöve Tavan Detayı – 2, 1/5…….. 204
Şekil E.34 : Rölöve Tavan Detayı – 3, 1/5…….. 205
Şekil E.35 : Rölöve Tavan Detayı – 4, 1/5…….. 206
Şekil E.36 : Rölöve Tavan Detayı – 5, 1/5…….. 207
Şekil E.37 : Rölöve Tavan Detayı – 6, 1/5…….. 208
Şekil E.38 : Rölöve Tavan Detayı – 7, 1/5…….. 209
Şekil E.39 : Rölöve Tavan Detayı – 8, 1/5…….. 210
Şekil E.40 : Rölöve Tavan Detayı – 9, 1/5…….. 211
Şekil E.41 : Rölöve Tavan Detayı – 10, 1/5……..…….. 212
Şekil E.42 : Rölöve Tavan Detayı – 11, 1/5……..…….. 213
Şekil E.43 : Rölöve Tavan Detayı – 12, 1/5…….…….. 214
Şekil E.44 : Rölöve Tavan Detayı – 13, 1/5…….……... 215
Şekil E.45 : Rölöve Zemin Kat Bozulma Analizi, 1/50…….. 216
Şekil E.46 : Rölöve Giriş Katı Bozulma Analizi, 1/50……... 217
Şekil E.47 : Rölöve 1. Kat Bozulma Analizi, 1/50……. 218
Şekil E.48 : Rölöve 2. Kat Bozulma Analizi, 1/50……..…... 219
Şekil E.49 : Rölöve Sahil Cephesi Bozulma Analizi, 1/50……. 220
Şekil E.50 : Rölöve Arka Cephe Bozulma Analizi, 1/50…… 221
Şekil E.51 : Rölöve Kesit 1-1 Bozulma Analizi, 1/50…… 222
Şekil E.52 : Rölöve Kesit 2-2 Bozulma Analizi, 1/50…… 223
Şekil E.53 : Rölöve Kesit 3-3 Bozulma Analizi, 1/50…… 224
Şekil E.54 : Rölöve Kesit 4-4 Bozulma Analizi, 1/50……..….. 225
Şekil E.55 : Rölöve Kesit 5-5 Bozulma Analizi, 1/50……..…….. 226
Şekil E.56 : Rölöve Kesit 6-6 Bozulma Analizi, 1/50…… 227
Şekil E.57 : Rölöve Zemin Kat Dönem Analizi, 1/50……... 228
Şekil E.58 : Rölöve Giriş Katı Dönem Analizi, 1/50…….. 229
Şekil E.59 : Rölöve 1. Kat Dönem Analizi, 1/50……..…….. 230
Şekil E.60 : Rölöve 2. Kat Dönem Analizi, 1/50…… 231
Şekil E.61 : Restitüsyon Vaziyet Planı, 1/200…… 232
Şekil E.62 : Restitüsyon Zemin Kat Planı, 1/50…… 233
Şekil E.63 : Restitüsyon Giriş Kat Planı, 1/50…… 234
Şekil E.64 : Restitüsyon 1. Kat Planı, 1/50……..... 235
Şekil E.65 : Restitüsyon 2. Kat Planı, 1/50……. 236
Şekil E.66 : Restitüsyon Çatı Planı, 1/50…… 237
Şekil E.67 : Restitüsyon Sahil Cephesi, 1/50…….. 238
Şekil E.68 : Restitüsyon Arka Cephe, 1/50……..……... 239
Şekil E.69 : Restitüsyon Kesit 1-1, 1/50……..... 240
Şekil E.70 : Restitüsyon Kesit 2-2, 1/50……. 241
Şekil E.71 : Restitüsyon Kesit 3-3, 1/50……. 242
Şekil E.72 : Restitüsyon Kesit 4-4, 1/50……. 243
Şekil E.73 : Restitüsyon Kesit 5-5, 1/50……..... 244
Şekil E.74 : Restitüsyon Kesit 6-6, 1/50……. 245
Şekil E.75 : Restorasyon Vaziyet Planı, 1/200……..……. 246

Şekil E.76 : Restorasyon Zemin Kat Planı, 1/50……. 247
Şekil E.77 : Restorasyon Giriş Kat Planı, 1/50……... 248
Şekil E.78 : Restorasyon 1. Kat Planı, 1/50…… 249
Şekil E.79 : Restorasyon 2. Kat Planı, 1/50…… 250
Şekil E.80 : Restorasyon Çatı Planı, 1/50……... 251
Şekil E.81 : Restorasyon Sahil Cephesi, 1/50……. 252
Şekil E.82 : Restorasyon Arka Cephe, 1/50…… 253
Şekil E.83 : Restorasyon Kesit 1-1, 1/50…… 254
Şekil E.84 : Restorasyon Kesit 2-2, 1/50…… 255
Şekil E.85 : Restorasyon Kesit 3-3, 1/50…… 256
Şekil E.86 : Restorasyon Kesit 4-4, 1/50…… 257
Şekil E.87 : Restorasyon Kesit 5-5, 1/50…… 258
Şekil E.88 : Restorasyon Kesit 6-6, 1/50……..…….. 259

SARIYER YENİ MAHALLE CADDESİ 118 NOLU YAPININ RESTORASYON PROJESİ

ÖZET

Boğaziçi'nde özellikle Sarıyer ilçesi, tüm tarihi boyunca yazlık konutların yer aldığı bir dinlenme ve eğlenme mekanı olarak kullanılmıştır. Başta devlet adamlarının rağbet gösterdiği bölgeye daha sonra halk tarafından da talep artmış ve 18.y.y. sonlarında hızlı bir yapılaşma süreci başlamıştır.

Osmanlı Dönemi'nde daha çok azınlıkların ve halkın zengin kesiminin ikamet ettiği bölge, Avrupa etkisindeki mimarı akımların odak noktası olmuştur. Ampir, Art Nouvaeu, Barok gibi akımlar, köklü bir geçmişi olan Türk evi tipolojisinin birikimiyle yoğurularak, kendine özgü yeni bir stil geliştirmiştir. İşleyiş şeması ve açıklık oranları Türk evi tipolojisini korurken, saçak, ahşap payandalar, kafes bezemelerinde floral ve organik formlar yapıların cephelerinde ön plana çıkmaya başlamış ve bölgede Avrupai bir görünüm oluşmuştur.

Tez konusu Sarıyer, Merkez Mahalle'de bulunan 118 nolu yalı, 19.y.y. başlarında, Art Nouvaeu tarzında yapılmış ve günümüze kadar özgünlüğünü büyük ölçüde korumuş bir yapıdır. Boğaziçi'ndeki Avrupa etkisinin mimari bir ürünü olarak cephesindeki bezemelere karşın, tipik karnıyarık ve orta sofalı Türk evi özelliklerini taşımaktadır. Gerek yapım sisteminin özgünlüğü, gerek ise mimari estetiği ile, boğaz siluetinde yerini almış olan yapı, gelecek nesillere tarihi bir belge olarak ulaştırılması amacıyla, tez konusu olarak çalışılmıştır.

RESTORATION PROJECT OF NUMBER 118 BUILDING, LOCATED IN SARIYER YENİ MAHALLE STREET

SUMMARY

Throughout its history, the district of Sarıyer has been known more than other areas on the Bosphorus as a location with summer houses for rest and recreation. After statesmen had shown interest in the region, popular demand also increased and a rapid process of development followed at the end of the eighteenth century.

The region, where primarily minorities and the wealthy resided, became the focus of architectural currents influenced by Europe. These currents, such as Empire, Art Nouveau and Baroque, merged on the Bosphorus with the well-established typology of Turkish house building into a new and unique style of its own. While the functional diagram and span ratios maintained the typology of the Turkish house, the eaves, wooden brackets, and floral and organic forms in the latticework ornamentation began to come to the forefront in the façades of buildings and gave the area a European look.

The waterside residence (*yalı*) number 118 located in the center neighborhood of Sarıyer was built in the Art Nouveau style at the beginning of the nineteenth century and has retained its originality to a large extent. In spite of the ornamentations in the façade reflecting an architectural product of European influence, it has the characteristics of a typical Turkish house with its hall. As the topic of my thesis, I have chosen this building, which has a significance of its own on the Bosphorus, both in the originality of the building system as well as its architectural aesthetics.

1. GİRİŞ

1.1. Amaç

Boğaziçi'nde yer alan Sarıyer ilçesi, çağlar boyunca çeşitli medeniyetlere ev sahipliği yapmış, Osmanlı İmparatorluğu döneminde, bölgede yazlık sarayların ve konsolosluk binalarının yapılmaya başlamasıyla özellikle yabancılar için ayrı bir önem kazanmıştır.

Ana geçim kaynağı balıkçılık ve ticaret olan bölge, 18 yy. başından itibaren sahil kıyılarının ahşap yalılar ile süslendiği ve halkın zengin kesiminin ikamet ettiği bir bölge haline gelmiştir. 19 yy.da, sanayi devriminden sonra, yalıların plan şemalarında ve cephelerinde çeşitli ekler ve değişimlere rastlanmaya başlamıştır. 20 y.y.da ise artık yıkılmaya yüz tutmuş yalılar terk edilmiş ve yerlerine betonarme apartman blokları yapılmıştır. Böylece boğazın sahil şeridindeki ahşap yalıların oluşturduğu siluetin yerini, apartmanlardan oluşan mono blok bir yapı silueti almaya başlamıştır.

Günümüzde, kullanıcılarının yapıların bakımı için gerekli maddi güce sahip olmamasından dolayı yalılar gitgide bakımsızlaşmakta ya da koruma bilincinin yetersizliği nedeniyle getirilen niteliksiz ekler ile özgünlüklerini kaybetmektedir.

Sarıyer, Merkez Mahallede bulunan 118 nolu yapı, sahil siluetinde göze çarpan, günümüze kadar çok az değişiklik geçirerek kalabilmiş yalı nitelikli yapılardan biridir. Art Nouvaeu tarzında yapılmış yapı, gelecek nesillere de tarihi bir belge olarak aktarılması amacıyla tez konusu olarak seçilmiştir.

2.1. Kapsam ve Yöntem

Tez çalışması, yapının mevcut durumunu belgeleyen rölöve, özgün halini gösteren restitüsyon ve önerilen işleve yönelik müdahaleleri içeren restorasyon projesini kapsamaktadır.

Yapının plan ölçüleri üçgenlenme yöntemiyle alınarak detaylı olarak çizilmiş plan krokileri üzerine işlenmiştir. Kat planları, katlar arası pencere boşluklarından ve

merdiven boşluğundan sarkıtılan çekül yardımı ile birbirine bağlanmıştır. Yapının dış sınırları, cephe ölçüleriyle beraber total station kullanılarak alınmış, bu ölçülerin plan için üçgenleme metoduyla alınan ölçüler ile ilişkisi kurularak çizime aktarılmıştır. Kesit çizimleri, alınan plan ve cephe ölçüleriyle ilişkilendirilerek, her katta bir sıfır hattının belirlenmesi ve katlardaki sıfır hatlarının arasındaki ölçülerin birbirine bağlanması ile elde edilmiştir.

Cephedeki profilli korniş, söve ve ahşap bezemelerin ölçüleri, mümkün olan yerlerde, balkon ve pencere kenarlarından alınarak 1/1 ölçekte çizilmiştir.

Vaziyet planı 1/200; plan, kesit ve görünüşler 1/50, sistem detayı 1/20, kapı ve pencereler 1/ 10 ve 1/5 çizim tekniği ile çizilmiştir. Yapıda kullanılan malzemeler, farklı dönem ekleri ve hasarlar rölöve üzerinde çeşitli renk ve tarama teknikleri ile belirtilmiştir.

Yapının geçmişine ait haritalar ve fotoğraflar incelenerek, yapı üzerinde var olan izler değerlendirilmiş ve bu doğrultuda restitüsyon önerisi geliştirilmiştir.

Yapının özgün halindeki gibi bir bütün olarak kullanımını sağlamak amacıyla, sonradan getirilmiş olan eklerin temizlenmesi ve çağdaş donanımlar ile desteklenmesiyle, kültürel amaçlı bir sosyal merkez olarak kullanılması ön görülmüştür. Bu doğrultuda restorasyon projesi geliştirilerek, onarıma yönelik müdahaleler, lejantlar üzerinde gösterilmiş ve çizimler detaylı anlatımlar ile desteklenmiştir.

2. 118 NOLU YAPININ BULUNDUĞU ÇEVRE

2.1 Boğaziçi Bölgesinin Tarihsel Geçmişi

Strabon, M.Ö. I. yy.da, Boğaz'ın oluşumu ile ilgili olarak, Karadeniz'i besleyen nehirlerin bol sularının denizin taşmasına neden olduğu ve bunun sonucu olarak önce İstanbul boğazının, daha sonra da Çanakkale boğazının oluştuğu görüşünü ortaya koymuştur (**Demirdağ, 2006, 4).** Buna göre, Asya kıyılarının büyük bir kısmı çökmüş, yerleşim birimleri sular altında kalmıştır (Şekil A.1, A.2). Günümüzde Columbia Üniversitesi'nin tarafından yapılan sualtı araştırmalarında rastlanan buluntular, bu söylenceyi doğrular niteliktedir (**Demirdağ, 2006, 4).**

Boğaziçi, İstanbul'un en eski yerleşim yerlerinden biridir. Boğaziçi' ndeki ilk yerleşmeler, Göksu ve Küçüksu derelerinin çevresi ile Belgrad Ormanı çevresinde görülmektedir (**Demirdağ, 2006, 7),** (Şekil A.3). Bölge, X-XII. yy.larda Bizans İmparatorlarının kentin dışında eğlenmek ve hava değişimi için yaptırdıkları yazlıklarıyla ünlenmiştir **(İnciciyan, 2000, 68).** Osmanlılar zamanında ise, Fatih Sultan Mehmet döneminde, Karadeniz'in bir iç deniz haline gelmesiyle Boğaziçi'ndeki imar hareketleri artmış, özellikle Kanuni Sultan Süleyman döneminde devlet adamları tarafından buraya kasırlar, köşkler, yalılar, bahçeler, cami ve çeşmeler yaptırılmasıyla tekrar popüler hale gelmiştir **(Gökbilgin, 1992, 251).** Halkın yazlıklara gitmeye başlaması ise, Sultan Murat zamanında başlamıştır ve Sultan III. Mustafa (1717-1774)'dan sonra daha da artmıştır **(İnciciyan, 2000, 80).**

Boğaziçi kıyıları, Osmanlı döneminde, uzun bir süre, parçalı ve birbirinden kopuk yerleşimlere sahne olmuştur. Boğaziçi'nin şehir bünyesine katılması 17.yy. başında gerçekleşmiş ve böylece kendi içinde kapalı köy toplulukları barındıran bölge, İstanbul'un önemli bir sayfiyesi durumuna gelmiştir. 18.yy.da Boğaziçi, özellikle Avrupa yakasında bulunan sahil sarayları ve bunların koruları ile, hem de vadilerde kurulmuş köylerde yaşayan bahçecilik, balıkçılık, çiftçilik, odunculuk gibi tarımsal faaliyetlerle uğraşan yerli halkın etkisiyle, hem ayrıcalıklı hem de kırsal özellikler taşıyan bir bahçe kent görüntüsü çizmekteydi **(Salman, 2004, 25).** Yoğun imar faaliyetleriyle bölgenin kısa zamanda değişen görünümünde başlangıçta Osmanlı

padişahları ve yöneticilerin ve bir süre sonra da Avrupalı elçilerin tercihleri önemli rol oynamıştır **(Aksel, 1993, 467)**. Boğaziçi kıyılarında özellikle 18.yy.dan itibaren, padişah yakınları ve yöneticilerin ahşap saray, köşk ve yalılarıyla görülmeye başlamıştır **(Arslan, 1992).** 1854 yılında Şirketi Hayriye'nin kurulması ile ulaşım imkanları artmış ve sivil halk tarafından da Boğaz yerleşimleri rağbet görmüştür.

18 yy. sonlarında Yeniköy'den itibaren Boğaz'ın Avrupa kıyısı Batılılar tarafından da tercih edilen bir bölge niteliği kazanmıştır. Asıl elçilik binaları Pera'da bulunan Avrupalı elçi ve diplomatlar, Boğaz'da yazlık saray, köşk ve yalılar inşa ettirmeye başlamışlardır **(Arslan, 1992).**

2.2. Sarıyer

2.2.1 Konumu ve Topografik Özellikleri

Sarıyer ilçesi, batıda Eyüp, güneyde Beşiktaş, Şişli, doğuda İstanbul Boğazı ve kuzeyde Karadeniz'den sınır alır (Şekil A.4). Sarıyer'in ilçe sınırı Aşiyan'dan başlar Kısırkaya'da son bulur.

Osmanlılar zamanında Makrıköy'e (Bakırköy) bağlı olan Sarıyer, 15 Mayıs 1930 tarihinde ilçe olmuştur **(Aksel, 1993, 467).**

Sarıyer'de Marmara iklimi hakimdir. Sahil kısımlarında hava koşulları mevsimlere göre değişiklik gösterir. Sarıyer boğaz rüzgârlarına açıktır. Rüzgârlar genel olarak kuzey, kuzeydoğu, güney ve güneybatıdan eser.

Sarıyer, ilçe olarak büyük ormanlık alanlara sahiptir (Şekil A.4, A.5). İlçe sınırları içindeki en büyük orman, devlet ormanı olan Belgrat Ormanlarıdır. Koruluk ve bahçeleriyle de İstanbul'un en önemli ilçelerinden biri olan Sarıyer'de, korulukların sayısı giderek azalmakta, özel koruluklar ise özellikle elçiliklerin yazlık saraylarında yer almaktadır **(Balcı, 1998).**

Sarıyer ilçesi sınırları içindendeki en önemli dereler, Sarıyer deresi, Büyükdere ve Tarabya Deresi' dir. Sarıyer, geniş bir alana yayılan ormanları kadar içme suları ile de ünlüdür. Merkez Sarıyer'de Kocataştepesi' nin bulunduğu dağ silsilesi Sarıyer'in su havzasıdır. Ayrıca Büyükdere / Çayırbaşı Vadisi ve Belgrad Ormanları su bakımından oldukça zengindir **(Aksel, 1993, 468).**

2.2.2. Tarihsel Geçmişi

Boğazın eski yerleşim bölgelerinden biri olan Sarıyer' ın antik çağdaki ismi, "Kutsal Ana-Kutlu, Güzelsu-Akarsu" anlamlarına gelen Simas iken, Saron ismi ile de anıldığı oluyordu **(Deleon, 1998, 49).** Bizanslar döneminde semt Limas dolarak anılırken, Osmanlılar döneminde bölgenin adı, sarı toprağı ve kuzey tarafındaki dağlarından altın madeni çıkması ile de önce Sarıyar'a ve daha sonra da Sarıyer'e dönüşmüştür. **(Balcı, 1998, 9)**

Boğaziçi' nde 16. ve 17 yy.dan itibaren Sarıyer, Yeniköy ve Rumeli hisarı gibi gelişmiş köylere rastlanmaya başlamıştır **(Aksel, 1993, 467),** (Şekil A.5). Evliya Çelebi, XVII. yy.da Sarıyer' in bin kadar bağlı, bahçeli, mamur haneli bir semt olduğunu, iki mahalle Müslümanların, yedi mahalle Hıristiyanların yaşadığını belirtmektedir. Ayrıca, Anadolulu olan Müslüman halkın bağcılıkla, Rum halkın ise balıkçılık, meyhanecilik ve gemicilikle geçimini sağladığını ve bölgede bir cami, bir mescit, bir hamam ve dükkanların bulunduğunu anlatır. **(Andreasyan, 1952, 282).** 18. yy. a gelindiğinde ise, padişahın izniyle bazı gayrimüslim ailelerin de bu köylere yerleşmesine izin verilmiştir **(Aksel, 1993, 467).**

İnciciyan, 19 yy. sonlarında, Sarıyer'in yerleşik halkının Ermeniler, Rumlar, Türkler ve Latinler' den oluştuğunu belirtmektedir **(İnciciyan, 1956, 167).** Ayrıca, Sarıyer'de bulunan Ermeniler'e ait Surp Agop isimli bir kilisenin, bunun dışında ayrıca üç adet manastırın varlığından bahsetmektedir. Bir çok kaynakta 19.yy.ın ilk yarısında Sarıyer'de bakır madeni işletildiğinden bahsedilir. Fakat Evliya Çelebi'ye ve İnciciyan'a göre, bu madenden temin edilen altın işletme masrafını karşılayamadığı için madenin işletilmesinden vazgeçilmiştir. **(Andreasyan, 1952, 281).**

1802 tarihli Bostancıbaşı Defterine göre, Sarıyer'de 12 hane, 1 han, 9 kayıkhane, 1 harem iskelesi ile Ali Kethüda Camii'nin iskelesi, 1 pazar kayığı iskelesi, 2 köşk, 3 kahvehane ve 1 mahzen bulunuyordu **(Aysu, 1993, 466).**

Sarıyer tarihin her döneminde sayfiye yeri ve balıkçı köyü olarak bilinmektedir. Özellikle Sultan II. Selim (1566-1574), Sultan IV. Murat (1623 - 1640), Sultan IV. Mehmet (Avcı Mehmet, 1648-1687) ve Sultan III. Selim (1789-1807) yazın dinlenmek, kışın avlanmak için Sarıyer'e gelirlerdi **(Balcı, 1998, 16).**

19 yy.da elçilik binalarının yazlık sefaretleri Sarıyer kıyıları boyunca inşa edilmeye başlamıştır (Şekil A.6, A.7). Tüm bu gelişmelere rağmen 20 yy.ın ilk yarısına kadar

Sarıyer balıkçılıkla uğraşan kesimin yaşadığı, sayfiye yeri olma özelliğini devam ettirmiştir **(Aksel, 1993, 467).** Bölgeye ulaşımı kolaylaştırmak amacıyla Şirketi Hayriye' nin 76 numaralı "Sarıyer" vapuru 1938 yılında, Hasköy' de yapılmış, 1983 yılında ise hizmet dışı bırakılmıştır **(Deleon, 2003, 72).**

2.2.3. Sosyo – Kültürel ve Ekonomik Yapı

Osmanlılar Dönemi'nde, Sarıyer'de azınlıkları oluşturan ticaret ile uğraşan kesim, daha çok Yenimahalle'de oturmaktaydı**(Şekil A.8, A.9**). Kurtuluş savaşından sonra merkez Sarıyer'deki nüfus azalmış, Cumhuriyet'in ilk yıllarında Karadeniz'den, özellikle Rize ve Trabzon'dan gelen göçlerle Sarıyer'de Türk nüfusun büyük oranda arttığı(Şekil A.10), azınlıkların ise azaldığı görülmüştür **(Aksel, 1993, 468).** Siyasi nedenlerle 1955'den sonra yurt dışına başlayan Rum ve Ermeni göçü 1960-1980 yılları arasında devam edince Sarıyer'de hemen hemen hiç azınlık nüfus kalmamıştır **(Balcı, 1998).**

1950'li yıllarda başlayan 1960'lı yıllardan sonra hızlanan gecekondulaşma süreci, İstanbul'un genelinde olduğu gibi Sarıyer'de de hızlı bir şekilde nüfus artışına neden olmuştur (Şekil A.12).

İlçenin en önemli ve eski gelir kaynaklarından biri balıkçılıktır (Şekil A.14). Sarıyer'de olta balıkçılığından küçük ağ balıkçılığına kadar her tür balıkçılık yapılmaktadır. Dalyan balıkçılığı belli yerlerde yapılırken, küçük ağ balıkçılığı Sarıyer sahil şeridinde yapılmaktadır.

Günümüzde, Sarıyer'de sanayi gelişmemiştir ve halk genellikle işçi, memur, esnaf, balıkçı ve serbest meslek sahibidir. Sarıyer içinde küçük esnaf ve ticaret ile uğraşan kesim hala varlığını sürdürmektedir **(Balcı, 1998).**

Sarıyer'deki köşk, konak ve yalılardan pek çoğu günümüze kadar ulaşamamıştır. Bunlardan bir kısmı sel ve yangın gibi felaketler ile yok olmuş, bir kısmı ise yıkılmış ve yerlerini apartmanlara bırakmışlardır (Şekil A.15, A.16, A.17).

2.3. Sarıyer Merkez Mahalle

Sarıyer Merkez Mahallesi, ilçenin deniz sahili olan mahallelerinden biri olup, Yenimahalle, Rumelikavağı, Zekeriyaköy, Kocataş, Maden ve Büyükdere' den sınır alır (Şekil A.18).

Merkez mahalle, Sarıyer'ın en eski yerleşim bölgelerinden biri olması nedeniyle, birçok tarihi yapıya sahiptir.

2.3.1. Anıtsal Yapılar

Ali Kethüda Camii

Sultan II. Mustafa zamanında (1695 - 1703) Sadrazam Kethüdası Ali Efendi tarafından yaptırılmış, Sadrazam Nevşehirli Damat İbrahim Paşanın kethüdası, Maktul Mehmet Ağa tarafından 1721 yılında onarılmış ve camiye bir minare eklenmiştir **(Deleon, 2003, 50).** Cami, 19.yy.ın ortalarında tekrar onarıldığı mimari özelliklerinden anlaşılmaktadır **(Okçuoğlu, 1994, 193)**. 1969 yılında, denizle sınır olan zemin katındaki kayıkhane camiin alt katı olarak tekrar düzenlenmiştir **(Balcı, 1999)**, (Şekil A.19).

Taş İskele

Ali Kethüda Camii'nin önünde bulunan ve Mesar Burnu'na Şirket-i Hayriye'nin vapur iskelesi yapılıncaya dek Sarıyer kayık iskelesi olarak kullanılan bu küçük liman **(Koçu, 1958, 78)**, 1998 yılında yıkılarak yerine betonarme bir barınak yapılmıştır **(Balcı, 1999, 47).** Sahil yolu düzenleme çalışmaları sırasında yıkılan, düz plaka taşlarından yapılmış ve asırlar boyu varlığını korumuş olan Bizans yapısı, günümüze kadar ulaşamamıştır (Şekil A.20, A.21).

Sarıyer Vapur İskelesi

Sarıyer vapur iskelesi, eski bir kayıkhane iskelesine 1851 yılında Şirket-i Hayriye tarafından ilaveler yapılarak inşa edilmiştir **(Koçu, 1958, 78),** (Şekil A.22, A.23). 1890 yılında iskele onarılmış ve genişletilmiştir **(Balcı, 1999,47)**. Sarıyer vapur iskelesi günümüzde de varlığını sürdürmektedir (Şekil A.24).

Karakol Binası

Karakol binası, Sadrazam İbrahim Paşa zamanında 1910 yılında, deniz kenarında inşa edilmiştir ve günümüzde orduevi olarak kullanılmaktadır (Şekil A.22, A.25). Çizgileriyle Ortaçağ şato mimarisini andıran Eski Karakol'un kulesinde V. Mehmet Reşad' ın tuğrası görülür **(Deleon, 2003, 71-72).**

Sarıyer Hamamı

Sarıyer hamamı, Sarıyer'in önemli tarihi eserlerinden biridir. Hamam, Çelebi Müfti denilen Şeyhülislam Hocazade Mehmet Efendi tarafından, 16. yy. sonu ile 17. yy. başlarında, Zekeriyaköy Camii'nin ihtiyaçlarının karşılanması için yapılarak vakfedilmiştir (Şekil A.26).

Çeşmeler

Memba suları ile ünlü olan Sarıyer'deki çeşmeler de önemli tarihi eserler arasında yer almaktadır. Bunlardan Mesut Ağa Çeşmesi (1639) (Şekil A.27), Ahmet Kamili Efendi Çeşmesi (1812) (Şekil A.28), Ortaçeşme (1822) (Şekil A.29) ve Sarıyer hamamı yanındaki Tekke Çeşmesi günümüze kadar ulaşabilmiş çeşmelerdendir **(Balcı, 1999)**.

2.3.2. Sivil Mimarlık Örnekleri

118 no'lu yalının yakın çevresinde bulunan, Sarıyer Merkez Mahalle sahil şeridindeki yalılar, genel olarak Ampir ve Art – Nouveau üslup özellikleri göstermektedir. Yalılar genel olarak Erdenen' in apartman tipi sahilhane olarak nitelendirdiği tipte yapılmıştır.

Erdenen bu yapıların, 1970 yılında İstanbul Nazım Plan Bürosu, Belediye Riyaseti Eski Eserler Bürosu ve İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi' nin komisyon halinde hazırladığı ve 1971 de İmar İskan Bakanlığı onayı ile korumaya alınan sahilhaneler olduğunu belirtmektedir.

Yapılar, Büyükdere Caddesi - Yeni Mahalle Caddesi yönünde numaralandırılarak incelenmiştir (Şekil A.30).

Eser Esayan Yalısı olarak bilinen1 nolu yapı, 1972 yılında yıkılmış, 1980 yılında tekrar yapılmıştır **(Erdenen, 1994, 415)**. Rekonstrüksiyon sırasında, Neo klasik uslubunu ve özgünlüğünü kaybettiği gözlenmektedir (Şekil A.30-1).

Kayseriliyan Yalısı olarak bilinen 2 nolu yapı, sahibinin 1939 yılındaki ölümünden sonra el değiştirmiş ve 1990 yılında esaslı bir onarım görmüştür **(Erdenen, 1994, 414)**. Boğaziçi'ndeki tek örneği olan, subasman katı üzerinde yer alan sütunlu geniş balkonu, geniş semer damı ve kuzey/güney aksındaki dam üstü katıyla dikkat çekmektedir. Bu özellikleriyle, Boğaziçi'ne tamamen yabancı bir sahilhane görünümündedir (Şekil A.30-2).

3 nolu yapı, birebir aynı olan iki yapının simetri aksından birleştirilmesiyle, tek bir geniş yapı izlenimi vermektedir. Fakat dikkat edilirse, 37 ve 35 kapı nolu ve iki parselli sahilhaneler aynı çatı altında toplanmıştır. Her ikisinde de yer alan servis ve çatı katları yapıların karakteristik özellikleridir (Şekil A.30-3).

XX y.y. ilk çeyreğine ait olan 4 nolu yapı, üç katlı, mahalle tipi, ahşap sahilhane özelliğindedir. Geniş deniz cephesini değerlendirmek için 2. ve 3. katlara yapılan cumba tarzındaki balkonlar dikkat çekicidir. 1991 yılı baharında içi tuğla/beton; dışı ahşap kaplama olarak aynı gabaride yeniden inşa edilmiştir (Şekil A.30-4).

1866 yılında Kaptan Bey tarafından yaptırılmış olan 5 nolu yapı, günümüzde Sarıyer Öğretmenevi olarak kullanılmaktadır. Neo-klasik üsluptaki sütunlu girişi dikkat çekicidir. Yapının öne taşan orta kısmı üç, yan bölümleri ise ikişer katlı yapılarak sahil cephesine anıtsal bir görünüm kazandırılmıştır (Şekil A.30-5).

V.Sultan Reşat döneminde karakol binası olarak kullanılan 6 nolu yapı, bir bodrum kat üzeri üç ahşap kattan oluşmaktadır. Yapı, dam dantel saçağı, 1. ve 3. katta bulunan geniş gömme balkonları ve çapraz sütun bindirmeleriyle dikkat çekmektedir. Yarım yuvarlak aydınlık pencereleri, Boğaziçi'ndeki azınlıklara ait binalarda görülen tipik bir özelliktir (Şekil A.30-6).

Yarım yuvarlak daire formundaki pencereleri ve cumba üstü balkonu ile dikkat çeken 7 nolu yapı, Art Nouveau üslup özelliklerini yansıtmaktadır (Şekil A.30-7).

Hareketli Art-nouveau cephesiyle dikkat çeken 8 nolu yapı Mesarburnu Caddesi üzerindeki en gösterişli ahşap sahilhanelerden biridir (Şekil A.30-8). Ön cephesinde bulunan iki kapıdan, üzeri kafesli olan ve birinci katın üzerine kadar yükselen kapı, ana giriş olarak kullanılmaktadır. Daha küçük olan diğer kapı ise servis girişi olarak kullanılmaktadır. Cephe, kenarlarındaki bitişi vurgulayan sütunçeleri, art nouveau başlıklı sütunlu pencereleri, korniş detayları, elips formunda ve geniş saçaklı çatısı ile hareketli bir anlatım kazanmıştır. İkinci katta bulunan elips cumba, üst katta da devam etmektedir.

Art-nouveau öğelerinin hakim olduğu 9 nolu yapı, XIX y.y sonu apartman tipi sahilhane özellikleri taşımaktadır (Şekil A.30-9).

10 nolu ahşap apartman tipi sahilhanenin günümüzde cumba pencerelerinin ve cumba üzerinde bulunan balkonunun değiştiği görülmektedir (Şekil A.30-10).

XX yy. ilk çeyreğine tarihlenen 11 nolu yapının zemin kat cephesinin ve balkon korkuluklarının ve çatı biçimi değiştirilmiş olduğu gözlenmektedir (Şekil A.30-11).

12 nolu Avcı Mehmet Paşa Yalısı, üç yalı dizisinden oluşan yapıdır (Şekil A.30-12). XIX.yy. ahşap yapım tekniklerini yansıtan yapıda, Rokoko ve Art Nouveau üslup özelliklerinin etkisi görülmektedir **(Elmas, 2007, 1).**

İkinci grup tarihi eser olan 13 nolu yapı, 4 katlı, cumbalı, mahalle içi son devir üslupsuz ahşap sahilhane özelliğindedir (Şekil A.30-13).

Üçüncü grup tarihi eser olan 14 ve 15 nolu yapılar günümüzde özgünlüklerini yitirmişlerdir (Şekil A.30-14,15). 14 nolu yapıya 20 y.y. ilk çeyreğinde bir bindirme kat, 15 nolu yapı ise iki kat daha eklenmiştir.

Barok / Art-nouveau üslup özellikleri gösteren 16 nolu yapı XX.yy. ilk çeyreğine tarihlenmektedir. Geleneğe uygun olarak çıkma üstü balkonu dikkat çekmektedir (Şekil A.30-16).

Geniş saçakları ve balkonlarıyla Art-nouveau üslup özellikleri gösteren 17 nolu, üç katlı ahşap yapı, XIX. yy. sonlarına tarihlenmektedir (Şekil A.30-17).

XIX. yy. sonlarında yapılmış olan 18 nolu. Hamamcıoğlu yalısı, Art-nouveau üslup özelliklerini yansıtmaktadır (Şekil A.30-18).

İkinci grup tarihi eser olan 19 nolu yapının cadde yönü iki katlı, deniz yönü ise beş katlıdır. Bu tip yapılar XX.yy.ın ilk çeyreğinden sonra görülmeye başlamıştır (Şekil A.30-19).

3. YAPININ TANIMI

3.1. Yapının Tarihi

Yapının yapıldığı tarihe ilişkin kesin bir belgeye ulaşılamasa da, 1870 yılında çekilmiş olan fotoğrafta yapının bulunduğu parselin boş olduğu göze çarpmaktadır (Şekil A.15). 1920 yılına tarihlenen bir diğer fotoğrafta ise, artan yapı yoğunluğunun içinde yerini aldığı görülmektedir (Şekil A.16).

Yapının bilinen en eski sahibi Ayşe Barbarosoğlu' dur. Nitekim Balcı, eskiden burada Celadet, Siret ve Recai Barbarosoğlu kardeşlerin oturduğundan bahsetmektedir **(Balcı, 1998, 91).** 1985 yılında, yapı el değiştirerek Ahmet Cemil Torlak' ın mülkiyetine geçmiştir (Şekil B.1). 10.05.1990 tarihinde ise, 1962 nolu karar ile II. grup korunması gerekli kültür varlığı olarak tescillenmiştir (Şekil B.2).

Bölgedeki yapı yoğunluğunun azlığından dolayı XX.yy. başlarına ait olduğu tahmin edilen anonim bir haritada, tez konusu yapının, diğer yapıların önüne çıktığı görülmektedir (Şekil A.10, A.10). Yapının ön cephesi ile deniz arasında bulunan 12 nolu parsel ise, 09.04.1990 tarihli İmar Durumu Formu' nda "Balıkçı ağı serme ve kayık barındırma" alanı olarak belirtilmektedir (Şekil B.3, B06).

3.2. Vaziyet Planı

Tez kapsamında incelenen 118 no'lu yapı, İstanbul / Sarıyer, 107 pafta, 706 ada, 52 nolu parselde konumlanmaktadır. Yapının bulunduğu parsel dikdörtgen biçimlidir, güney doğusunda İstanbul Boğazı'na açılan sahil şeridi, kuzey batısında Yeni Mahalle Caddesi bulunur (Şekil E.1, E.2).

Arazinin Yeni Mahalle Caddesi'ne bakan bölümünde, cadde kotundan düşük olan ve betonarme bir merdiven ile ulaşılan bir bahçe bulunur (Şekil E.3). Bahçe zeminin bir kısmı çimento harçlı zemin kaplaması ile kaplıdır, geri kalan kısmı topraktır (Şekil C.96).

Yapıya ait 4 adet giriş bulunur. Bunlardan ikisi ile sahil tarafından, zemin katına ve giriş katına ulaşılır. Diğer ikisi ile de, yine aynı katlara bahçeden ulaşım sağlanmıştır.

3.3. Genel Tanım

118 nolu yapı bir zemin katı, 2 tam kat ve bir çatı katından oluşmaktadır. Yapının konumlandığı arazi düz bir arazi olmasına karşın, ön ve arka cephesi arasında 65 cm.lik bir kot farkı vardır (Şekil E.3). Yeni mahalle caddesi tarafındaki bahçenin yol kotundan ve komşu yapı girişlerinden yaklaşık 2,5 m. daha düşük kotta bulunması, sahil kıyısındaki yapılaşma sürecinde, doğal arazi kotlarının değiştirildiğini göstermektedir.

Yapıya ait en gösterişli giriş, sahil tarafından giriş katına ulaşılandır (Şekil C.91). Zemin katına ulaşılan girişler daha dolaylı ve mütevazi olduğundan bu kat giriş katı olarak nitelendirilmiştir.

Yapının plan biçimlenişi, orta sofalı ve denize dikey konumdadır. Boğaziçi'ndeki yalı gelişiminin son evrelerinde rastlanılan bu özellik, yapının mimari geçmişi ve genel karakteri ile ilgili ipuçları vermektedir.

Odalar genelde doğrudan sofaya açılır fakat, G01-G10, 101-107 nolu mekanların arasında kendi içlerinde bağlantıyı sağlayan geçitler vardır. Bu durum yapının kendi içinde mahremiyetini sağlama kaygısını yansıtmaktadır. Ayrıca sofaya açılış her zaman odaların yan tarafından yapılarak, mekanın direk görünmesini engellemiştir. G03 nolu mekanda ise bir ara hol oluşturularak sofaya ulaşım dolaylı hale getirilmiştir.

Sofa, her katta denize dik uzanır ve dolaylı olarak bahçe ile de ilişkisi kurulmuştur. Özellikle zemin katı ve giriş katında bu ilişki oldukça kuvvetlidir.

Yapının önemli bir öğesi olan merdiven, zemin katında ve 1.katta sofaya açılırken, giriş katında ve 2. katta daha sonra bölücü ahşap panellerle oluşturulmuş merdiven holüne açılmaktadır. Ayrıca deniz tarafından giriş katına ulaşımı sağlayan taş merdiven, bu katın selamlık olarak kullanıldığını düşündürmektedir. Bu kata bahçe tarafından ulaşımı sağlayan betonarme bir merdiven de bulunur.

3.4. Zemin Kat Mekanları (Şekil E.4)

3.4.1. Z01 Oda

Yaşama mekanı olarak kullanılan bu odanın zemin döşemesi ve tavan kaplamaları ahşap, duvarlar sıva üzeri plastik boyadır. Metal parmaklıklı iki adet ahşap çift kanatlı penceresi bulunmaktadır (Şekil C.1).

3.4.2. Z02 Oda

Sahil tarafından girişte rüzgarlık niteliğinde küçük bir holden sonra daha geniş bir karşılama holü olarak kullanılmaktadır. Rüzgarlığın sahile açılan ahşap kapısı günümüzde oldukça harap durumdadır. Zemini özgün karosiman kaplamadır ve iki mekanın birleştiği yerde zemindeki motifler değişim gösterir (Şekil C.2).

Z02 nolu odanın, güneydoğu tarafında, zemin kata çıkan merdivenlerin arkasına denk gelen iki küçük penceresi vardır. Yine aynı merdivenin sahanlığının hizasında tavanda volta döşeme vardır, tavanın geri kalanı ahşap kaplamalı olarak devam eder (Şekil C.3). Tavanın bu kısmının volta döşeme yapılmasının nedeni, üst kata çıkan merdiven sahanlığındaki zemin döşemesinin dış mekan koşullarına açık olması ve bu durumdan doğabilecek su problemine karşı alınmış bir önlem olarak düşünülebilir (Şekil C.4,5).

Z02 nolu oda, sonradan eklenen bölücü ahşap panellerle, Z07 nolu holden ayrılmaktadır (Şekil C.6).

Duvarlar sıva üzerine plastik boya, zemin döşemesi karosimandır.

3.4.3.Z03 Oda

Yaşama mekanı olarak kullanılan odanın pencere ve kapı doğramaları ahşap, pencere parmaklıkları, metaldir. Zemin döşemesi 10x20 boyutlarında seramik kaplamadır (Şekil C.8). Tavan kaplamaları ahşap, duvarlar sıva üzeri plastik boyadır.

3.4.4. Z04 Hol

Z03 no'lu mekana girişi holü niteliğindedir. Z02 nolu mekandan 15 cm.lik bir basamak ile ulaşılır.

Tavanları çıtalı ahşap kaplamadır. Bu tavanı, mekana giriş aksında bölen kiriş izleri vardır (Şekil C.9,10). Duvarları sıva üstüne plastik boya, zemini 10x20 seramik kaplamadır.

3.4.5. Z05 Mutfak

Mekanın girişinden itibaren tavanda yaklaşık 150 cm.lik bölümü düşük döşemedir. Bu kısım üst katlarda ıslak mekanlara denk gelmektedir. Tavanda geri kalan kısım volta döşemedir (Şekil C.11,12,13,14).

Zemin döşemesi 10x20 boyutlarında seramik kaplamadır. Duvarlar sıva üzeri plastik boya ve tezgah bölümünün etrafında 15x15 boyutlarında fayans kaplıdır.

Pencere kenarlarında 25 cm. eninde ve 50 cm. yüksekliğinde subasman çıkıntısı bulunmaktadır (Şekil C.15).

Mekanın Yenimahalle Caddesi yönündeki bahçeye bakan pencerelerinden ikisi ahşap, çift kanatlı, düşük döşemenin altına gelen ise ahşap ve sabit penceredir (Şekil C.12). Hepsinde metal parmaklıklar bulunur.

3.4.6. Z06 Merdiven Holu

Bu merdiven zemin kat ile diğer katları birbirine bağlayan ana düşey sirkülasyon elemanıdır. Z07 no'lu mekandan, niteliksiz ahşap bölücü paneller ile ayrılır.

Merdiven sahanlığında bulunan ve bahçeye bakan sabit kanatlı ahşap bir penceresi vardır ve merdivenin bitişinde sonradan eklenmiş bir kapı ile giriş katına ulaşılır (Şekil C.16).

Merdiven basamakları oldukça aşınmış ve taşıyıcı strüktürde önemli derecede sehim ve bozulma gözlenmiştir (Şekil C.17,18). Ahşap olan merdivenin altı bölümünde küçük bir merdiven altı deposu vardır.

3.4.7. Z07 Hol

Z02, Z06, Z08 ve Z09 no'lu mekanların açıldığı küçük bir hol niteliğindedir. Zeminindeki karosiman kaplama Z06 ve Z08 nolu mekanların zemin kaplamalarıyla bütünlük gösterirken, Z02 nolu mekanın karosiman zemin kaplamasından motif olarak farklılık gösterir (Şekil C.19).

3.4.8. Z08 Hol

Yapının zemin kattaki iki ana girişinden biri olan bahçe tarafındaki girişte karşılama holü olarak kullanılmıştır (Şekil C.20).

Bahçe kotundan iki basamak inilerek (40 cm.) metal bir kapı ile ulaşılır (Şekil C.21). Basamaklar hizasında subasman izi devam eder.

Duvarları sıva üzerine plastik boya, tavanı ahşap kaplamadır.

3.4.9. Z09 Depo

Küçük ve karanlık olması nedeniyle küçük bir depo özelliğindedir. Z07 nolu holden 19 cm.lik bir basamak ile ulaşılır. Tavanı ahşap kaplama, duvarları sıva, zemini 10x20 cm. boyutunda seramik kaplamadır (Şekil C.22).

3.4.10. Z10 Banyo

Zemin döşemesi 10x20 boyutlarında seramik kaplamadır. Duvarları plastik boya ve 15x15 boyutlarında fayans kaplıdır.

Pencere kenarlarında Z05 no'lu mekanda olduğu gibi 25 cm. eninde ve 50 cm. yüksekliğinde subasman çıkıntısı bulunmaktadır.

İki adet ahşap çift kanatlı penceresi vardır ve bu pencerelerin arasından dışarıya bir baca çıkışı yapılmıştır (Şekil C.23).

Mekanda günümüzde hala kullanılan bir adet mermer kurna bulunmaktadır (Şekil C.24).

3.5. Giriş Kat Mekanları (Şekil E.5)

3.5.1. G01 Oda

Sahil cephesine bakan yaşama mekanlarından biridir. G02 ve G10 mekanlarına açılan iki adet çift kanatlı ahşap kapısı bulunur (Şekil C.25).

Sahile bakan üç adet ahşap giyotin penceresi, hava koşullarından dolayı yıpranmıştır ve pencere önlerindeki ahşap kepenkler oldukça harap durumdadır (Şekil C.26). Tavanı çıtalı ahşap kaplama (Şekil C.27), duvarları sıva üstü boya, zemini ahşap rabıtadır.

3.5.2. G02 Oda

Sahil cephesinden çift kolu taş bir merdivenden sonra çift kanatlı bir ahşap kapı ile direk ulaşımın sağlandığı, yapıdaki en gösterişli odalardan biridir (Şekil C.28). Bu bakımdan burasının selamlık olarak kullanıldığı düşünülmektedir.

Sahile bakan cephesinde 2 adet ahşap giyotin pencere bulunmaktadır. Pencerelerin önünde buluna ahşap kepenkler oldukça harap durumdadır. Bu mekandan 3 adet ahşap çift kanatlı kapı ile G01, G04 ve G09 nolu mekanlara ulaşım sağlanır .

Tavanı ahşap çıtalı geometrik şekillerle bezeli ve oldukça gösterişlidir (Şekil C.32). Duvarları sıva üstü boya, zemini ahşap rabıtadır.

3.5.3. G03 Oda

G01 nolu mekan ile benzer özellikler göstermesine karşın daha küçük bir mekan olarak tasarlanmıştır. Denize bakan iki adet ahşap penceresi vardır ve kepenkleri oldukça harap durumdadır (Şekil C.33). Tavanı ahşap, duvarları sıva üstü boya ve zemini ahşap rabıtadır.

3.5.4. G04 Hol

G02 nolu mekandan G03, G05 ve G06 nolu mekanlara açılan bir hol niteliğindedir (Şekil C.34). Tavanındaki ahşap kaplamalar, G06 havalandırma boşluğuna kadar devam eder. G02 nolu mekandan başlayarak G06' daki bacaya ulaşan baca çıkışının yapılması için buradaki duvarlar tahrip edilmiştir (Şekil C.35,36).

Duvarları sıva üstü boya ve zemini ahşap rabıtadır.

3.5.5. G05 Depo

Tavanı sıva, duvarları sıva üstü boya ve zemini ahşap rabıtadır. G06 nolu havalandırma boşluğuna bakan ahşap giyotin bir penceresi vardır.

3.5.6. G06 Havalandırma Boşluğu

Binanın çatısına kadar yükselen ve üzerinde bir ışıklık bulunan ve binanın havalandırılması için yapılmış bir mekandır (Şekil C.37).

G04 nolu holden ahşap bir kapıyla ulaşılır ve binanın beden duvarıyla arasında baca bulunmaktadır. Bu kat buyunca duvarları sıvanmıştır. Diğer katlarda bacanın olduğu taraf sıvasız ve tuğla örgüdür. Diğer duvarları ise yalıbaskı kaplamadır.

Tavanının bir kısmı holdeki tavanın devamı olarak çıtalı ahşap kaplamadır (Şekil C.38). Zemini ahşap rabıtadır.

3.5.7. G07 Mutfak

G09 nolu holden ahşap bir kapı ile iki basamak çıkılarak ulaşılır. Arka bahçeye bakan iki adet ahşap giyotin penceresi vardır (Şekil C.39).

G09 nolu mutfak kapısının kanatlarının özgün olduğu fakat zaman içinde kapının kesilerek küçültüldüğü gözlenmiştir. G09 holden bakıldığında özgün kasa boyu açıkça görülmektedir (Şekil C.40,41).

Tavanı volta döşeme, duvarları sıva üstü boya, zemini 10x20 cm. boyutunda seramik kaplıdır (Şekil C.42).

3.5.8. G08 Banyo

G09 nolu holden tek basamak çıkılarak ahşap tek kanatlı bir kapı ile ulaşılır.

Tavanı sıva, duvarları 15x15 cm. boyutunda fayans kaplıdır. Zemin ise 10x20 cm. boyutunda seramik kaplıdır. Ayrıca arka bahçeye bakan bir adet ahşap giyotin penceresi vardır (Şekil C.43,44).

3.5.9. G09 Giriş Holü

Zemin kata Yeni Mahalle tarafından girişte, merdiven holunden bölücü ahşap elemanlarla ayrılmıştır (Şekil C.45,46). G10, G02, G07 ve G08 nolu mekanlara dağılımı sağlayan bir giriş holu niteliğindedir.

Tavanı çıtalı ahşap kaplama (Şekil C.47), duvarları sıva üstü boya, zemini ahşap rabıtadır.

3.5.10. G10 Oda

G01 nolu mekandan ve G09 nolu holden, birer çift kanatlı ahşap bir kapı ile ulaşılır (Şekil C.48). Yaşama mekanı olarak kullanılmaktadır.

Yeni Mahalle Caddesi yönüne açılan iki adet ahşap giyotin penceresi vardır. Pencerelerin ahşap kepenkleri günümüzde mevcut değildir (Şekil C.49).

Tavanı çıtalı ahşap kaplama (Şekil C.50), duvarları sıva üstü boya, zemini ahşap rabıtadır.

3.6. Birinci Kat Mekanları (Şekil E.6)

3.6.1. 101 Oda

102 nolu odadan çift kanatlı ahşap bir kapı ile ulaşılan bir yaşama mekanıdır. Ayrıca 107 nolu mekandan 3 kanatlı katlanır bir kapı ile ayrılmıştır (Şekil C.51).

Sahil cephesine bakan iki adet ahşap giyotin penceresi vardır. Pencerelerinin önünde bulunan ahşap kepenkler oldukça harap durumdadır (Şekil C.52).

Tavanı ahşap kaplama (Şekil C.53) , duvarları sıva üstü boya, zemini ahşap rabıtadır.

3.6.2. 102 Oda

Yapı genelindeki en büyük ve en gösterişli yaşama mekanıdır. Sahil yönüne doğru bir çıkma yaparak mekan genişletilmiş ve çıkmanın üç tarafında açılan toplam beş adet pencere ile manzara algısı güçlendirilmiştir. Bu çıkma ahşap kıvrımlı payandalarla desteklenmiştir. Bu bakımdan bu mekanın, diğer yaşama mekanlarından çok daha nitelikli bir mekan olduğu söylenebilir (Şekil C.54).

Merdiven holunden bölücü ahşap paneller ile ayrılmıştır (Şekil C.55). Bu mekan aynı zamanda, birinci kattaki diğer mekanlara dağılımı sağlayan bir giriş holu özelliğine sahiptir. Bu bakımdan 102 nolu oda için, hem bir toplanma, hem de dağılım mekanı olarak sofa amaçlı kullanıldığını söyleyebilirz. (Şekil C.56,57).

Tavanları ahşap bezemeli, duvarları sıva üstü boya, zemini ahşap rabıtadır. Çıkmanın olduğu tarafta, tavanda kaplamasında yalıtımın yetersizliğinden dolayı sudan kaynaklanan bozulmalar görülmüştür (Şekil C.58,59). Ayrıca zeminde yine çıkmanın olduğu bölgede, sehim gözlenmiştir.

3.6.3. 103 Oda

101 nolu mekan ile hemen hemen aynı özelliklere sahip bir yaşama mekanıdır. 102 nolu mekandan çift kanatlı ahşap bir kapı ile ulaşılır (Şekil C.60). Sahil cephesine bakan iki adet ahşap pencerelerinde ve panjurlarında dış etmenlerden dolayı yıpranama gözlenmiştir (Şekil C.61).

Tavanı ahşap kaplama (Şekil C.62), duvarları sıva üstü boya, zemin kaplaması ahşap rabıtadır.

3.6.4. 104 Mutfak

105 nolu mutfak mekanından bir basamak ile ulaşılan, ve bu mekana servis eden küçük bir ikincil mutfak özelliğini taşır. Tek kanadı sabit çift kanatlı ahşap bir kapı ile bu mekandan ayrılır. Tezgah ve lavabo burada yer alır.

Tavanı ahşap kaplama, duvarları 15x15 cm boyutunda fayans, zemini 10x20 cm. boyutunda seramik kaplıdır (Şekil C.63,64).

3.6.5. 105 Mutfak

102 nolu mekandan çift kanatlı ahşap bir kapıyla ulaşılan ve mutfak olarak kullanılan bir mekandır(Şekil C.64). Fakat mutfak mekanından çok, yaşama mekanı özelliğindedir. Arka bahçeye açılan iki adet ahşap penceresi vardır (Şekil C.65).

Tavanı çıtalı ahşap kaplama (Şekil C.66), duvarları sıva üstü boya, zemini ahşap rabıtadır.

3.6.6. 106 Banyo

102 nolu mekandan tek kanatlı ahşap bir kapıyla ulaşılır (Şekil C.67). Arka bahçeye bakan bir adet ahşap giyotin penceresi vardır. Pencerenin ahşap panjurları günümüzde mevcut değildir (Şekil C.68).

Tavanı ahşap kaplama, duvarları 15x15 cm boyutunda fayans, zemini 10x20 cm. boyutunda seramik kaplıdır.

3.6.7. 107 Oda

105 nolu mutfak mekanı ile benzer özellikler taşıyan bir yaşama mekandır. 102 nolu mekandan çift kanatlı ahşap bir kapı ile ulaşılır. 101 nolu mekandan ise üç kanatlı ahşap bir katlanır kapı ile ayrılmıştır (Şekil C.69).

Arka bahçeye bakan ve günümüzde panjurları mevcut olmayan iki adet ahşap giyotin penceresi bulunur (Şekil C.70).

Tavanı ahşap kaplama (Şekil C.71), duvarları sıva üstü boya, zemini ahşap rabıtadır.

3.7. İkinci Kat Mekanları (Şekil E.7)

3.7.1. 201 Oda

Çatı altında kalan hacim değerlendirilerek oluşturulmuş mekan oldukça alçaktır ve iki adet çatı penceresi ile havalandırılmaktadır. Yapının beden duvarının olduğu bölümde kapatılmış iki adet pencere vardır (Şekil C.72).

204 nolu holden tek kanatlı ahşap bir kapı ile ulaşılır (Şekil C.73).

Tavanı ve duvarları yalıbaskıdır. Zemin ise ahşap rabıtadır.

3.7.2. 202 Oda

Sahil cephesine açılan ve boğaz manzarasından yararlanmak için önünde gösterişli üçgen alınlıklı bir balkonu bulunan ve "cihannüma" olarak isimlendirilen yaşama mekanıdır (Şekil C.74). Merdiven holu ile birlikte bir kule gibi yükselerek, yapının iki tarafında kalan çatıyı delmiş ve cepheye anıtsal bir ifade katmıştır.

204 nolu mekandan çift kanatlı ahşap bir kapı ile ulaşılır ve yine çift kanatlı ahşap bir kapı ile balkona açılır (Şekil C.75). Balkonun önündeki ahşap floral desenli bezemelerden bir kısmı düşmüştür (Şekil C.76,77,78). Ayrıca balkonda önemli derecede sehim gözlenmiştir.

Tavanı ahşap kaplama, duvarları sıva üstü boya, zemini ahşap rabıtadır. Balkonun tavanı ise ahşap, zemini sac kaplamadır (Şekil C.79).

3.7.3. 203 Mutfak

201 nolu mekan ile benzer özellikler gösteren bir mekandır (Şekil C.80). Fakat bu mekandan farklı olarak çatı pencereleri yoktur ve giriş katına kadar devam eden havalandırma boşluğuna açılan üç adet ahşap penceresi vardır (Şekil C.81,82). Havalandırma boşluğunun komşu yapıya bitişik olan baca duvarı tuğladır, diğer üç duvarı ise yalıbaskıdır. Üzeri cam ışıklık ile örtülmüştür (Şekil C.83,84).

Tavanı havalandırma boşluğu hizasına kadar yalıbaskı kaplamadır. Bundan sonrası sıvalıdır (Şekil C.85,86). Duvarlar ise tezgahın olduğu tarafta sıva ve fayans kaplıdır. Diğer bölgelerde yalıbaskıdır. Zemini 10x 20 cm. boyutunda seramik kaplıdır.

3.7.4. 204 Giriş Holü

201, 202 ve 203 nolu mekanlara giriş holü niteliğindedir. Merdiven holunden bölücü ahşap panellerle ayrılmıştır (Şekil C.87).

Tavanı merdiven holu ile bütünlük sağlayacak şekilde çıtalı ahşap kaplamadır (Şekil C.88). Duvarları sıva üstü boya, zemini ise ahşap rabıtadır.

3.7.5. 205 Banyo

204 nolu mekandan tek kanatlı ahşap bir kapı ile ulaşılır. Giriş holu ile arasında 13.5 cm.lik bir kot farkı vardır. Arka cepheye açılan bir adet sabit ahşap penceresi bulunur (Şekil C.89).

Tavanı ahşap kaplama (Şekil C.90), duvarları 15x 15 cm. boyutunda fayans, zemini 10x 20 cm. boyutunda seramik kaplıdır.

3.8. Cephe Özellikleri

Yapı bitişik nizam olması nedeniyle, sahil cephesi ve Yeni Mahalle Caddesi yönündeki arka cephesi olmak üzere iki cepheye sahiptir.

201 nolu mekanın beden duvarındaki kapatılmış pencere izinden (Şekil C.72), yapı yapıldığı zaman kuzeydoğu yönündeki komşu yapıdan daha yüksek bir gabariye sahip olduğu veya komşu yapının daha sonraki bir dönemde yapıldığı söylenebilir.

3.8.1. Ön Cephe (Sahil Cephesi) (Şekil E.13)

Kübik ve simetrik bir formda tasarlanan sahil cephesi, floral ve geometrik dekorasyon elemanları ve süslemeler ile Art-Nouveau tarzını yansıtır ve oldukça gösterişlidir.

Yapının orta aksından itibaren, ana girişi vurgulayan çift kollu taş merdiven, çıkma ve cihannüma ile biten aks, yapıya anıtsal bir karakter kazandırmıştır. Mekan kurgusunun cepheye geri çekilmeler ve öne çıkmalar şeklinde yansıması görsel anlamda üç boyutluluk etkisini arttırmıştır (Şekil C.91, 92).

Güneşe karşı koruyucu bir görev üstlenen 1. kat odalarının önündeki ve cumbasındaki saçaklar yine floral bezemeli ahşap payandalar ile desteklenmiştir. Payandaların ritmik olarak çiftler halinde tekrar etmesi, saçakların cephedeki

vurgusunu arttırmıştır. Saçakların altı geometrik desenli ahşap çıtalar ile süslenmiştir (Şekil C.93).

Pencere biçimleri, Art-Nouveau üslubun getirdiği morfolojik yenilikleri yadsıyarak, klasik Türk pencere tipi olan dikdörtgen geometrik biçimini korumuştur.

Zemin katındaki pencereler, çift kanatlı veya tek tarafı sabit tek kanatlı pencerelerdir. Pencere açıklıklarının etrafı, cephede vurgu yaratmak amacıyla tuğla kaplanmıştır ve aradaki bölüntüler sıvalıdır.

Giriş katı seviyesinden itibaren ise tüm pencereler giyotin ahşap penceredir. Zemin katı dışındaki tüm cephe, taşıyıcı ahşap iskeleti örtecek şekilde, yatay lambalı bindirme ahşap kaplamadır. Pencere altları genelde, içinde geometrik desenler bulunan panolar ile süslenmiştir. Giriş katı pencerelerinde bu panoların içlerindeki süsler baklava şeklinde, 1. kat pencerelerinde ise kenarları pahlanmış dikdörtgen biçimindedir. Giriş kat pencereleri üst bölümde floral formda biten ahşap söveler ile vurgulanırken, 1. kat pencerelerinin üstünde bir sıra korniş, onun üzerinde ise çinko sactan yapılmış dişli bir silme yer almaktadır. Bu çinko bölüm, kuşlara karşı alınan bir önlemdir.

Manzaraya yönelmek ve yer kazanmak için yapılan çıkmadaki pencereler, oda pencerelerine göre daha sık ve çoktur. Çıkmanın altı boş bırakılarak, ahşap payandalarla desteklenmiştir. Kıvrımlı payandaların bitişi yine ahşap bezemelerle yapılmış, çıkmanın altı ahşap çıtalı geometrik şekillerle süslenmiştir (Şekil C.94, 95).

Cihannüma olarak nitelendirilen çatı katı odasının cephede eksenel simetrik bir konumda yer alması cepheye anıtsal bir ifade kazandırmaktadır. Cihannümanın balkonundaki ahşap dikmelerde kafes ve floral süsler yer alır. Balkonun çatısı ise üçgen alınlıktaki ahşap sarkıtlar ile bitirilmiştir. Bu süslemeler, güneş kırıcı olarak işlev görür.

3.8.2. Arka Cephe (Yeni Mahalle Caddesi Cephesi) (Şekil E.14)

Yeni mahalle tarafındaki arka cephe, ön cepheye göre daha sade ve asimetriktir. Düşey sirkülasyonu sağlayan merdiven boşluğu boyunca, eşit yükseklikte olmayan iki büyük pencere ile bu mekanın aydınlanması sağlanmıştır. Çatı saçaklarını delip geçerek oluşturulan bir kule ile merdiven holü, cephede vurgulanmıştır. En üstteki

pencerenin sağ tarafında yer alan 205 nolu mekanın penceresi bu vurguda düzensizlik yaratır (Şekil C.96, 97).

Cephe kaplaması, ön cephede olduğu gibi, zemin katta tuğla kaplama, diğer katlarda lambalı ahşap kaplamadır.

Cephenin genelinde, giriş aksından itibaren, sağ tarafta üç pencere açıklığı, sol tarafta ise iki pencere açıklığı olacak şekilde, ritmik olarak diğer katlar boyunca devam eder (Şekil C.96, 97, 98).

Zemin katta, pencere kemerlerindeki tuğla kaplamalardan bir kısmı kırılmıştır. Pencere önlerinde metal parmaklıklar vardır. Pencereler çift kanatlı veya tek tarafı sabit olacak şekilde tek kanatlıdır. Diğer katlarlarda pencereler ahşap giyotin pencere olarak düzenlenmiştir. Ahşap kepenklerin hiçbiri günümüzde mevcut değildir.

Cephe genel olarak arkasındaki mekanı vurgulayan bir özelliğe sahiptir. Merdiven holunu ışıklandıran pencereler oldukça büyükken, oda pencereleri daha küçük ve eşit boydadır. Mutfak ve banyo gibi ıslak mekanların cepheleri ise daha da küçük boyutlarda pencereler ile ışıklandırılmıştır.

Zemin kata ulaşan betonarme merdiven, sağ taraftaki son pencerenin önünü kısmen kapatarak bu açıklığı işlevsiz hale getirmiştir (Şekil C.99) Ayrıca Z08 nolu mekana açılan metal giriş kapısını da dolaylı olarak kapatmıştır. Zemin katına girişte, sağda, merdiven altında depo olarak kullanılan bir mekan oluşturulmuştur (Şekil C.100).

Birinci katta ise sağ tarafta yer alan üçlü pencere dizisinden ilk ikisinin, diğer katlardan farklı olarak yüksekliği daha azdır (Şekil C.101). Bunun nedeni, mutfak olarak kullanılan Z07 nolu mekanda ihtiyaç duyulan tezgah yüksekliğinin pencerelerin aynı boyutta olmasına izin vermemesidir.

3.9. Yapım Tekniği Ve Malzeme Özellikleri

3.9.1. Temeller

Yapının temellerine ait herhangi bir sondaj çalışması yapılamadığı için kesin bir şey söylemek mümkün değildir. Fakat zemin katındaki subasman çıkıntısının genişliği doğrultusunda, yapının yaklaşık 55 cm.lik taş temeller üzerine oturduğu söylenebilir (Şekil C.15,23).

3.9.2. Duvarlar

Zemin katta, ön cephedeki beden duvarları 55 cm., arka cephedeki 35 cm., komşu yapılara bitişik olan beden duvarları ise 60 cm. lik yığma kagir taşıyıcı duvarlardır. İç mekan duvarları ise 25 cm. kalınlığındadır. Fakat bu duvarlarda herhangi bir sıva dökülmesine rastlanmadığı için, taşıyıcı strüktür sistemi görülememiştir. Her iki cephede de yığma kagir duvarın üzeri 19.5 x 7 cm. boyutlarında tuğla ile kaplanmıştır.

Giriş katı, 1. ve 2. katlarda ise tüm duvarlar 20 cm.lik ahşap karkas üzerine alçı sıva ile sıvanmıştır. Ahşap iskeletin yapım sistemi, yine herhangi bir sıva dökülmesi olmadığı için, görülememiştir. Her iki cephede de beden duvarları ahşap kaplamadır. Güneybatı tarafındaki beden duvarı, bu katlarda ortalama 35 cm.lik bir duvar olarak çatı katına kadar devam etmektedir. Kuzeydoğu tarafındaki beden duvarı ise 16 cm.lik bir duvar olarak tüm katlar boyunca yükselir. Aradaki bu kalınlık farkından dolayı güneybatı duvarının zemin katta olduğu gibi yığma kagir bir duvar olduğu, kuzeydoğu duvarının ise ahşap karkas yapım sistemiyle yapılığı tahmin edilmektedir.

3.9.3. Döşemeler

Yapıda 3 tip döşemeye rastlanmıştır. Bunlar volta döşeme, düşük döşeme ve ahşap kirişli döşemedir.

Volta döşeme, I metal profillerin arasına kemer şeklinde tuğla örülmesiyle oluşturulmuş ve daha çok dış mekan etkilerine açık veya servis amacıyla tasarlanmış olan mekanlarda kullanılmıştır. Z02 nolu mekanda giriş katına çıkan merdivenin sahanlığının döşemesi, Z05 ve G07 mutfaklarının tavan döşemeleri, volta döşeme olarak yapılmış, altı sıvanarak boyanmıştır (Şekil C.5,14,).

Düşük döşeme, I metal profillere dik gelecek şekilde ahşap kirişleme sistemiyle oluşturulmuştur (Şekil C.12,13). Z05 nolu mekandan başlayarak, aynı hizada bulunan G08, 106 ve 205 nolu banyolarda kullanılmıştır. Döşemenin üzeri her katta 20 x 10 cm. boyutundaki seramik ile kaplanmıştır. Katlar arasında, 38 cm.den 122 cm.e katar kalınlık farkı vardır. Bunun farklılık, zaman içinde atık su tesisatlarında yapılan tadilatlar sırasında, çimento harçlı malzeme ile döşemenin kalınlaştırılmış olmasından kaynaklanabilir.

Ahşap kirişli döşeme ise, yapının genelindeki tüm odalarda ve hollerde kullanılmıştır. Zemin katta, Z02, Z06, Z07 ve Z08 nolu mekanlarda üzeri karosiman kaplanmış, Z03, Z04, Z05, Z09 ve Z10 mekanlarında ise 20 x 10 cm.lik seramik kaplanmıştır. Diğer tüm mekanlarda ahşap rabıta ile kaplıdır.

3.9.4. Merdivenler

Yapıda üç adet merdiven bulunmaktadır. Bunlardan ilki ön cepheden girişi sağlayan iki kollu, doğal taş merdivendir (Şekil C.91,92). Günümüzde yer yer malzeme kayıplarının bulunduğu merdiven, doğrudan Z02 nolu odaya ulaşır. Z02 nolu odanın giriş kapısındaki anıtsallık ve diğer mekanlardan farklı olarak doğrudan bir ulaşımın olması bu odanın selamlık olarak kullanıldığı düşündürmektedir. Boğaziçi'ndeki yalılar genellikle yazlık amaçlı kullanılırdı ve karayolunun çok yaygın olmadığı dönemlerde, yalıya esas ulaşım deniz yoluylaydı. Bu bakımdan denizden gelen misafirler için esas giriş olarak burası kullanılıyordu.

İkinci merdiven bahçeden girişi sağlayan betonarme merdivendir (Şekil C.99). Yapıda niteliksiz bir ek olarak kabul edilen bu merdiven, daha sonraki dönemde eklenmiş ve cephedeki bazı pencere açıklıklarını kapatarak, cephede uyumsuzluk yaratmıştır.

Üçüncüsü ise yapı içindeki düşey sirkülasyonu sağlayan ahşap merdivendir. Bu merdiven tipi genellikle haremlik ve selamlık bölümlerinin tek çatı altında bulunduğu yapı tiplerinde görülmektedir. Zemin katında, sonradan eklenmiş bir kapı ile bölüntüye uğramış olan merdiven (Şekil C.16), çatı katına kadar devam etmektedir (Şekil C.103,104,105,106). Ayrıca aradaki sonradan eklenen ahşap panellerin olmadığı düşünülürse, diğer katlardan farklı olarak G02 nolu odanın bahçe girişinden bir duvar ile koparılması, aynı anda iki farklı merdivenden (ön cephedeki taş merdiven ve bahsedilen merdiven) yapıya giren kişilerin karşılaşmasını engellemektedir. Bu durum yine G02 nolu odanın selamlık olduğu doğrultusundaki varsayımı güçlendirmektedir.

3.9.5. Çatı (Şekil E.8)

Yapıda beşik çatı ve kırma çatı olarak iki tip çatı örtüsü bulunmaktadır. Farklı kotlarda bitirilen çatılar, cephede düşey vurgu yaratır ve mekanların dışa yansımasında etkin rol oynar.

+ 10.83 kotunda biten beşik çatı, iç mekanda yaşama birimleri olarak kullanılan odaların üzerini örtmektedir. Her iki cephede de ahşap payandalarla desteklenen saçaklarla bitirilmiş ve çinko kaplı gizli oluk yapılarak yağmur suyunun atılması sağlanmıştır (Şekil C.101). Güneybatı tarafında, komşu yapıya bitişik olarak bir adet tuğla baca bulunur ve bu bacanın yanında havalandırma boşluğu yer alır. Havalandırma boşluğunun üzeri, sonradan cam bir ışıklık ile örülmüştür. (Şekil C.102).

+ 12.45 kotunda biten kırma çatı ise, çıkma, merdiven holü ve cihannüma ile birlikte balkonun üzerini örter. Ön cephede üçgen alınlıklı ve ahşap sarkıtlı olarak bitirilmiştir. Arka cephede ise dar bir saçak ve saçak altı kornişi ile son bulur.

3.10. Bozulmalar

Yapıdaki bozulma şekillerini üç ana başlık altında toplayabiliriz. Bunlar: kullanıcı nedeniyle oluşan bozulmalar, strüktürel bozulmalar ve malzeme bozulmalardır.

3.10.1. Kullanıcı Nedeniyle Oluşan Bozulmalar

Yapıda, kullanıcıdan kaynaklanan bozulmalara en çok zemin katında rastlanmaktadır. Yapı sahibinden alınan bilgiye göre, 1980'li yıllarda yapılan bir tadilat sırasında, bu katın mekan organizasyonu tekrar planlanmış ve hemen hemen bütün kapı ve pencere doğramaları, doğramaların önündeki metal parmaklıklar, zemin kaplamalarından bir kısmı değiştirilmiştir. Z01 nolu odanın, P01 nolu pencerelere doğramaları çift kanatlı ahşap pencere olarak değiştirilmiştir. Özgün halinde bu pencereler ahşap giyotin penceredir. K04 nolu kapı doğramasının da kasa ve kanat profillerindeki farklılıktan dolayı değiştiği düşünülmektedir (Şekil C.1). Z02 nolu odanın güneydoğu tarafında zemin kata çıkan merdivenlerin arkasına denk gelen P02 nolu iki küçük pencerenin, duvar izlerine bakılarak sonradan değiştirildiği söylenebilir (Şekil C.5). Doğramalar değiştirilirken duvarda oluşan tahribat izleri açıkça gözlemlenebilmektedir. Ayrıca, sahil tarafından girişi sağlayan ve ana kapıdan sonra yer alan K02 giriş kapısı değişmiştir (Şekil C.3). Z03 nolu odanın, P01 nolu pencere doğramaları, K03 nolu kapı doğraması ve metal olan pencere parmaklıkları değişmiştir. 10x20 boyutlarında seramik kaplama olan zemin döşemesi de, mevcut ahşap rabıta kaplamaların yerine sonradan yapılmıştır (Şekil C.8). Z04 nolu holde,

zemin kaplaması 10x20 cm. boyutunda seramik kaplama olarak değiştirilmiştir. Z03 ve Z04 nolu mekanların arasındaki duvar da bu tadilat sırasında örülmüştür.

Giriş katında ise, G07 nolu mutfağın kapısının kanadı kesilerek kapı boyutları küçültülmüş (Şekil C.40), G04 ve G06 arasındaki ahşap paneller eklenmiş (Şekil C.35,36), G07 ve G08 nolu mekanların zemin kaplamaları değiştirilmiştir (Şekil C.44).

G09 nolu mekan, yapının arka cephesindeki giriş holünün daha sonradan ahşap panellerle bölünmesiyle oluşturulmuş bir mekandır (Şekil C.45). G04 nolu mekan ise, tavan kaplamalarından anlaşıldığı üzere, G06 nolu mekan ile arasına eklenen ahşap paneller ile küçültülmüştür (Şekil C.34, 35, 36).

1.kat büyük ölçüde özgün haliyle günümüze ulaşmıştır. Bütün odaların ahşap bezemeli tavanları daha sonra beyaz yağlı boya ile boyanmıştır ve zemindeki rabıtalar değiştirilmiştir. 102 nolu oda ise merdiven holunden sonradan eklenen bölücü ahşap paneller ile ayrılmıştır (Şekil C.55). 104 nolu mutfak mekanının, özgün halinde havalandırma boşluğuna açılan küçük bir depo niteliğinde olduğu düşünülmektedir (Şekil C.63, 64). Günümüzde 105 mutfak mekanına hizmet veren bu bölümde tezgah ve lavabonun eklenmesi sırasında döşenen su tesisatından dolayı, iki mekan arasında kot farkına rastlanmaktadır. 106 nolu banyonun duvar ve zemin döşemesi seramik olarak değiştirilmiştir (Şekil C.68).

2. katta da fazla bir kullanıcı müdahalesine rastlanmamıştır. 201 nolu odanın kuzeydoğu cephesinde yer alan iki adet kapatılmış pencere, yapının yapılığı dönemde yanındaki parselin boş olduğunu göstermektedir (Şekil C.201). 203 nolu mutfakta ise zemin ve duvar kaplamalarının bir kısmı seramik olarak değiştirilmiştir (Şekil C.85). Ayrıca P13 nolu pencere doğramasının yakın dönemde değiştiği gözlenmiştir. 204 nolu mekanda ise, her katta tekrar eden ahşap bölücü paneller ile mekan, merdiven holunden ayrılmıştır (Şekil C.87, 88). 205 nolu banyonun duvar ve zemin kaplamaları seramik olarak değiştirilmiştir (Şekil C.89).

Çatı da ise var olan havalandırma boşluğunun üzeri ışıklık ile örtülmüş ve bacanın üzerine delikli tuğla ile 150 cm. kadar yükseltilmiştir. Bu durum, özgün bacanın eğilmesine neden olmuştur (Şekil C.102).

Yapının ana düşey sirkülasyon elemanı olan ahşap merdivenin sahanlığının, katlardaki yaşama mekanlarından ayıran ahşap bölücü paneller eklenmiş ve bu

şekilde katlar arası mahremiyet sağlanmıştır. Böylece, yapının özgün halinde tüm yapı tek bir ailenin kullanımındayken, her katta bir ailenin yaşaması olanağı ortaya çıkmıştır (Şekil C.105).

Yapının cephesinde uyumsuzluk gösteren betonarme merdiven, yine sonradan kullanıcılar tarafından eklenen bir ektir. Zemin katında bir pencereyi tamamen, bir pencereyi de kısmen kapatan bu merdiven, gerek kullanılan malzeme, gerekse yapıya eklenmesindeki uyumsuzluktan dolayı niteliksiz bir ek olarak değerlendirilmektedir (Şekil C.99).

3.10.2. Strüktürel Bozulmalar

Zemin katta Z05 nolu mutfak mekanının tavan döşemesinde, düşük döşemenin taşıyıcı elemanlarında (kirişlerinde) yapısal bozulmalara rastlanmıştır (Şekil C.13). Ayrıca bu mekanın volta döşemesinde de rutubet izine rastlanmıştır (Şekil C.14).

Yapıdaki en önemli strüktürel bozulma, 1.kattaki çıkmanın öne doğru ciddi bir şekilde sehim yapmasıdır. Bununla beraber 2.kattaki cihannümanın balkonu ve çatısı da öne doğru sehim yapmıştır (Şekil C.92). Ayrıca bu balkondaki yalıtımının yetersiz olmasından dolayı 102 nolu odanın tavanının bu bölümü su almış ve tavanda bozulmalar gözlenmiştir.

Yapının ana düşey sirkülasyonunu sağlayan ahşap merdivenin basamaklarında, zaman içindeki kullanımından kaynaklanan sehim gözlenmiştir.

Duvarlar ve döşemedeki mevcut durum hakkında, dışardan gözlenen bu durumların dışında, ancak sıva sökümünden sonra net bir şey söylenebilir.

3.10.3. Malzeme Bozulmaları

Yapının ana yapım malzemesinin ahşap olması nedeniyle, gerek strüktürel elemanlarda, gerekse kaplama malzemelerinde ve bezemelerde, sürekli bakım yapılmamasından dolayı önemli oranda fiziksel ve biyolojik bozulmalara rastlanmıştır.

Özellikle cephede kullanılan ahşabın yüzeyinde, iklimsel etkilerin şiddeti, ahşabın güneşe ve hakim rüzgara göre yönü, deniz suyu serpintilerinin varlığı, hava ile taşınan kum ve diğer katı parçacıklar, atmosfer kirliliği ve don gibi pek çok etken altında, zaman içinde yıpranma gözlenmiştir. Bu yıpranmaları, renk değişimi, doku

bozulması ve aşınma olarak sıralayabiliriz. Yıpranan malzemeler, zaman içinde rüzgarın da etkisiyle kopmaya başlamıştır. Bu kopmalar özellikle saçak altındaki ahşap sarkıtlar, kat silmeleri, furuşlar, payanda kaplama çıtaları, ahşap kepenkler ve kısmen cephe kaplama tahtalarında görülmektedir.

Ayrıca deniz suyuna olan yakınlığı ve yağmur suyuna karşı yeterli yalıtımın yapılmamasından dolayı, yapı sürekli rutubete maruz kalmıştır ve bu durum yapının ahşap elemanlarında mantar oluşumuna sebep olmuştur. Mantarlardan kaynaklanan çürüme daha çok kiriş başlarında, süpürgelik arkalarında ve pencere çerçevelerinde gözlenmiştir. Ahşabın rengi değişmiş, özgün dokusunu kaybetmiş, kırgınlaşmış ve sonuç olarak ahşap yapı elemanının görünümü bozulmuştur.

Zemin katta, cephe kaplaması olarak kullanılan tuğla malzemelerde, kirlenme ve kırıklara rastlanmıştır. Özellikle ön cephede yer yer çimento harçlı yamalar ve plastik boyalar, tuğla kaplamaların görüntüsünü bozmaktadır (Şekil E.49, E.50).

Ön cephede yer alan taş merdiven basamaklarında ise büyük oranda aşınma ve kirlenmeye rastlanmıştır. Basamak rıhtlarında kopmalar ve ufalanmalar görülmektedir.

Zemin kattaki Z05 nolu odanın volta döşemesindeki I profillerinde korozyona rastlanmıştır (Şekil E.9). Ayrıca bu mekanda düşük döşeme ile volta döşemenin birleştiği noktada büyük oranda sıva dökülmesine rastlanmıştır (Şekil C.13).

Yapının sürekli kullanılıyor olmasından dolayı zemin kat dışındaki katlarda herhangi bir sıva ve ya boya dökülmesine rastlanmamıştır. Fakat zemin kattaki Z01 (Şekil C.1), Z02 (Şekil C.5) ve Z03 (Şekil C.8) nolu mekanların güneybatı duvarlarında rutubetten kaynaklanan sıva kabarmaları ve boya dökülmesi görülmektedir.

4. BOĞAZİÇİ' NDEKİ AHŞAP KONUT MİMARİSİ (19 yy.-20 yy.)

4.1. İstanbul'daki Ahşap Konut Mimarisi' ne İlişkin Yapı Düzenlemeleri

19.y.y.a kadar, tüm yangın ve sel felaketlerine karşın, sivil mimarlık örneklerinde ahşap yapım tekniğinin kullanılmasından vazgeçilmemiştir. Bunun nedeni, tahrip olmuş yapıların, kısıtlı bir bütçe ve yöredeki ustalar ile hızla yenilenmesine olanak vermesi, ısı yalıtımı bakımından avantaj sağlaması ve kagir yapıların aksine bol ışıklı mekanların elde edilebilmesine uygun bir yapım sistemi olmasıdır.

Fakat, 1836 yılında, Sadrazam Mustafa Reşit Paşa, yangınların engellenememesinden dolayı, II. Mahmut'a, ahşap yapım sistemiyle inşa edilmiş olan evlerin yerini, taş ve kagir yapıların alması ve geometri kurallarına uygun, dik açılı sokakların düzenlemesi gerektiği yönünde bir mektup yazmıştır **(Barillari , Godoli, 1997, 11).** Bundan sonra, Helmuth von Moltke' ye, II. Mahmut tarafından, İstanbul'un 1:25.000 ölçekte topografik haritası hazırlatılmış ve taş konstrüksiyonunun ahşap yapıların yerini alması ile kent dokusunun yenilenmesi girişimleri, bir dizi parsel düzenlemesi ile desteklenmiştir **(Barillari , Godoli, 1997, 12).** Fakat uygulanan imar hareketleriyle çelişki oluşturacak şekilde, Moltke, çoğunlukla ahşap malzeme ile ve çıkmalı olarak inşa edilmiş olan geleneksel tipteki evlerin, İstanbul'un iklim ve topografyası ile büyük bir uyum sağladığını ve bol ışıklı, manzaraya yönelmiş, girintili çıkıntılı yalıların, Boğaz' a pitoresk bir anlam kattığını öne sürmüştür **(Arslan, 1992, 235).**

İttihat ve Terakki Cemiyeti döneminde ise, uygulanan dış borç politikası doğrultusunda, dışardan malzeme alımı durdurulmuş ve yerel ahşap malzeme kullanımı tekrar gündeme gelmiştir **(Barillari , Godoli, 1997, 182).** 20 y.y. başlarına denk gelen bu dönemde, ahşap Türk evi yapımı tekrar hız kazanmış ve Afife Batur'a göre, özellikle 1905 ile 1925 yılları arasında, Sarıyer, Arnavutköy, Beşiktaş, Kadıköy, Üsküdar gibi birçok konut bölgesinde, yeniden gelişme göstermeye başlamıştır **(Batur, 1985, 1088).** Batur, yine günümüze ulaşan yapılardan çoğunun, mal sahiplerinden alınan bilgilere göre, bu dönemde inşa edildiğini belirtmektedir.

Tanzimat Dönemi (1839-1876)' yle birlikte devleti ve toplumu çağdaşlaştırmak için önerilen düzenlemeler, İstanbul'un batılı bir başkent görünümüne kavuşturulması kaygısını beraberinde getirmiştir. Bu nedenle, yapı alanını düzenlemek üzere yeni örgütlenme modelleri ve yasal düzenlemeler getirilmiş ve böylece Ebniye Nizamnameleri ile çağdaş imar hukukunun temelleri atılmıştır **(Batur, 1996, 169-170).** Bu düzenlemelere göre, ahşap konutların, 1848 tarihli Ebniye Nizamnamesi'nde 16.5 m., 1849 tarihli 2.Ebniye Nizamnamesi'nde 10.5 m., 1883 tarihli Ebniye Kanunu' da ise 15 m. yüksekliğe kadar yapılmasına izin verilmiştir **(Soygeniş, 1995, 85).** Ayrıca Ebniye Kanununda, yangına karşı önlem olarak, yanan yapıların yerine yapılan binaların kagir yapılması yönünde şart konulmuştur **(Soygeniş, 1995, 88).**

19 yy.da İstanbul'da kent içinde demir, kara ve deniz yolları ile ulaşımın sağlanması ile birlikte ticarette yaşanan hareketlilik ve yeni semtlerin gelişmesi, özellikle 1890-1925 yılları arasında ahşap yapıların yoğunlaşmasına neden olmuştur **(Ciner, 1979,1).**

Nitekim, 1 Haziran 1930 tarihinde ahşap inşaatı tekrar yasaklanmıştır (**Binan, 1999, 358).** Böylelikle, geleneksel konut mimarisini yaşatan en önemli etmen olan ahşap yapım tekniği yok olma tehlikesiyle karşı karşıya gelmiştir.

4.2. Mimari Yaklaşım Özellikleri

II. Mahmut Dönemi'nde, İstanbul'un batılı bir başkent olarak yenilenmesi sürecinde, Avrupa'dan yabancı mimarların ülkeye getirilmesi ve Osmanlı'İmparatorluğundan bir grup gencin Avrupa'ya gönderilerek mimarlık eğitimi alması gerektiği öne sürülmüştür **(Barillari ve Godoli, 1997, 11).** Böylelikle batıdan öğrenilen mimarlık disiplini, daha sonraki yıllarda yerel mimarlar tarafından uygulanabilecektir. Bununla birlikte, bu dönemde Hassa Mimarlar Ocağı'nda yabancı mimarların sayılarının arttığı ve önemli yapı işlerinde görevlendirildikleri görülmektedir **(İlker, 1995, 49).**

Osmanlı İmparatorluğu' nda yapı tekniği ve mimarlık alanında kurulan ilk eğitim kurumu 1801' de Mühendishane-i Berri-i Hümayun ise de, bütünsel anlamda mimarlık eğitiminin uygulanması 1882'den sonra Sanayi-i Nefise Mektebi' nin kurulması ile gerçekleşmiştir **(Yavuz ve Özkan , 1985, 1079).** Bu dönem mimarları,

eğitim programı ve kadrosu ile Fransız Beaux Arts geleneğini yansıtan bir eğitim görmekteydiler.

19 y.y.ın ikinci yarısında görülen yoğun batılılaşma süreci boyunca, İstanbul' a getirilen yabancı mimarlar etkili olurken, Osmanlı-Türk mimarlarının etkisi ancak 20 yy. başlarında görülmeye başlamıştır **(Yavuz ve Özkan , 1985, 1079).**

Ciner, Boğaziçi'nde görülen ahşap konut örneklerini genel olarak 3 grupta toplamıştır. Bunlar; Tarihsel üsluptan yararlananlar (Barok, Ampir, Neo-Gotik), Art – Nouveau üslup özelliği gösterenler ve belirgin bir üsluba ait olmayanlar (İstanbul Folklorik Mimarisi ürünleri). **(Ciner, 1979, VI).**

18 yy. ortalarına kadar sürmüş olan Osmanlı klasik biçeminin yerini, 19 yy.da Barok ve Ampir gibi tarihsel üsluplara bırakmış, 20 yy. başında ise Art-Nouveau etkileri güçlü olarak hissedilmeye başlamıştır. Fakat tüm bu etkilerin izleri daha çok süsleme elemanlarında görülmüş, plana fazla bir etkisi olmamıştır (**Bektaş, 1996, 119).**

Bunun birlikte Batur, topografyanın uygun olduğu ölçüde planda yarım kat ilişkisi kurulması ve bunun cepheye vereceği hareketin aranması, yarım altıgen çıkma biçimleri, balkonun konumu, boyutları ve bezemesiyle vurgulanması gibi geleneksel plan tiplerinin dışında bir takım arayışlara gidildiğini belirtmektedir **(Batur, 1985, 1088).** Giriş katlarının sokağa açılması, kafeslerin kalkması, geleneksel konut tipinde görülmeyen çatı katları ve cihannüma olarak nitelendirilen çatı katı balkonlarının kullanımı yine batı etkisiyle geleneksel mimaride görülen değişimlerdir **(Kuban, 1995, 96).**

Batılılaşma dönemi öncesi İstanbul ahşap konutlarında, yalınlık ve işlevsellik ön plandadır. Bu dönemde ahşap bezemelere ancak iç mekanlarda rastlanırken, batılılaşma etkisiyle, bu tutum değişmiş ve bezemeler yapıların dış yüzeylerinde yoğunlaşmıştır. Tarihsel üsluplardan esinlenen Ampir, Neo-Klasik, Neo-Gotik gibi üslupları yansıtan yapılarda, ahşap olan bezeme elemanlarının taşa benzetilmesi bakımından, malzeme olarak çelişkili bir görüntü ortaya çıkmıştır. Art- Nouveau ve Barok gibi organik çizgilere sahip olan üsluplarda ise bu çelişki daha azdır **(Ciner, 1979, 77).**

Sultan II. Abdülhamid (1842-1918) devrinde Osmanlı Mimarisi'ne yepyeni bir uslup olarak giren Art Nouveau, 20 y.y. başında etkisini hissettiren bir akım olmuştur. Avrupa'daki sanayileşme ve büyüme süreci sonucu ortaya çıkan bu akım, Art

Nouveau (Yeni Sanat)' nun yanı sıra, Modern Style (Çağdaş Üslup) ve Style Liberty (Özgürlük Üslubu) olarak da anılıyordu **(Batur, 1985, 1086).**

Dönemin ekonomik, politik ve kültürel yapısı göz önüne alındığında, Art Nouveau akımının Osmanlı İmparatorluğu'nun çöküş öncesi dönemine rastladığı görülmektedir. Avrupa' daki sürecin tam tersi olarak, imparatorluğun gücünü kaybettiği ve ekonomik sıkıntılar yaşadığı bu dönemde, başkent kent olan İstanbul'daki yenilikçi düşüncelerin etkisi ile, Art Nouveau tarzında yapılan anıtsal yapılar, onun diğer Avrupa başkentlerinin ekonomik koşullarına sahip olduğu izlenimini vermektedir. Art Nouveau mimarlığının ilk örnekleri, Osmanlı İmparatorluğu'nun ticaret ve sanayisi gelişmiş merkezleri ile, Boğaziçi'ndeki kıyı yerleşmelerinde görülmüştür**(İlker, 1995, 42).**

Batılı yaşam tarzına uyarak, modernleşme kaygısı içinde olan toplumun beklentilerine cevap veren Art Nouveau akımı, bu sürecin sonunda benimsenmiş ve konut mimarisinin oluşturulmasında da rağbet görmüştür. Art Nouveau' nun, Barok kökenli motiflerinin yanı sıra, çiçekli, geometrik, eğrisel biçim düzenleri, cephelerde etkisini göstermiştir **(Kuban, 1995, 93).**

İstanbul Art Nouveau' su, Avrupa'dan farklı olarak demir-çelik gibi yeni yapım sistemlerinin denendiği yenilikçi bir düşünce tarzından çok, geleneksel malzeme ile , floral, geometrik, lineer ve ya plastik düzenlemelerin, neo-klasik üsluplar ile birlikte kullanıldığı, biçimsel bir düzeyde kalmıştır **(Batur, 1985, 1086-1087).**

19.y.y.ın sonlarından itibaren, yabancı modellerin etkisi ile, Türk evi'ndeki en büyük etkisi, iç avluya açılan ve sokağa kapalı geleneksel kafesli pencerelerin terk edilmesi olmuştur. Evin dış mekana açılması sürecinde, geleneksel ortak mekan olan hayat'ın yerini balkonlar, verandalar, geniş camlı çıkmalar alırken, çatı terasları, çatı katları gibi yerel geleneklere yabancı öğeler oluşmaya başlamıştır. Bu etkiler başlarda yalnızca yüksek mevkideki kişilerin ve Avrupalı kesimin konutlarında görülürken, zamanla orta sınıf halkın konut yaşam biçimine de yansımıştır.

Cephelerde, dönemin etkilerini en güzel vurgulayan mimari öğeler; çıkmalar, saçaklar, furuşlar, S ve C biçimli konsollar, dekoratif pencere parmaklıkları, oval veya eliptik formlardaki ayna pencereleri ve geniş pencere açıklıklarıdır.

Boğaziçi yalılarında çıkmalar, sofa boyunca dışarıya konsol olarak taşmış mekanlardan oluşur. Mimari açıdan bu mekanların oluşumunu şu şekilde

açıklayabiliriz: Ortak toplanma mekanı olarak kullanılan bu alanlar, daha çok üst katlarda oluşturularak nem ve deniz suyu gibi dış etkilerden daha korunaklı hale gelmiştir. Ayrıca üç yönden panoramik bir bakış açısı yakalanarak seyir alanı genişletilmiştir ve bol ışıklı mekanlar elde edilmiştir. Boğaz sularına doğru yataydaki hareket ile de, yapı ile deniz arasındaki ilişkinin güçlendirilmesi hedeflenmiştir **(Erdenen, 1993-94).**

Birbirlerine çok yakın ve genellikle ½ oranında yapılan düşey pencereler, yan yana geldiğinde, yalılarda yatay bant etkisi oluşturmaya başlamıştır. Bu durum, deniz manzarası ve ışıktan daha fazla yararlanmak için, batılı kültürün etkisiyle, geleneksel konut tipine aykırı olarak gelişen bir tutumdur.

4.3. Tez Konusu Yapı ile Karşılaştırma

Tez çalışmasının bu bölümünde, 118 no'u yapının yakın çevresinde olmayan ancak aynı döneme ait, plan tipolojisi, cephe düzeni, bezeme ve yapı elemanları bakımından Boğaziçi'nde bulunan benzer özellikler gösteren yapılar incelenmiştir. Bu inceleme sonucunda, gerek cephe düzeni, gerek ise plan organizasyonu bakımından karşılaştırmalar yapılarak restitüsyon çalışmasına zemin hazırlamıştır.

Genellikle, Eldem'in iç sofalı karnıyarık plan şeması özelliklerini gösteren yapılar, yükseltilmiş kagir bir bodrum üzerine iki veya üç katlı olarak inşa edilmiş ve cepheleri ahşap kaplanmıştır. Bezeme elemanlarında da kullanılan malzeme ahşaptır. Batur, bu durumun İstanbul Art Nouvea'sunun genel bir özelliği olduğunu belirtmektedir **(Batur, 1985, 1088).**

Tarabya'da, 1887 yılında Armin Wegner tarafından inşa edilen **(Bachmann, 2003, 55)** Alman Büyükelçiliği Konutu, boyutsal olarak tez konusu yapı ile farklılık gösterse de, simetrik ve anıtsal giriş cephesiyle, özellikle cihannüma ve üçgen alınlık detayları bakımından, 118 nolu yapı ile benzer özellikler taşımaktadır. Fakat büyükelçilik konutunun çatı pencerelerinin, cephe tasarımının bir parçası olarak, alınlık sarkıtları ile gösterdiği üslupsal bütünlük, 118 nolu yapıda görülmemektedir (Şekil D.1, D.2).

Sarıyer'de bulunan ve Eldem'in iç sofalı karnıyarık plan tipine giren Mazlum Ağa Konağı, özellikle plan organizasyonu bakımından 118 yapı ile benzer özellikler gösteren bir yapıdır. Her iki yapıda da ön cepheden çift kollu bir merdiven ile

doğrudan giriş katına ulaşılmaktadır ve zemin kat servis amaçlı kullanıldığından dolayı daha az önem taşımaktadır (Şekil D.3). 1. katta ise, sofa öne taşırılarak çıkma yapmıştır. Çıkma üstünde yer alan balkon, 118 nolu yapıda bulunan cihannümaya karşılık gelmektedir (Şekil D.4). Plan organizasyonunda, yine benzer bir şekilde, sofanın bir ucuna merdiven yerleştirilmiş, diğer ucu ise, açık bırakılmıştır (Şekil D.3). Plan ve cephe düzeni simetriktir ve planın dışa yansıması, çıkma, bezemelerin kullanım yoğunluğu ve kaplama malzemelerinin seçiminde vurgulanmıştır.

XX. yy. başına tarihlenen, Sarıyer, 94 Ada, Parsel'deki yapı, orta sofalı karnıyarık plan tipi özelliklerini taşır fakat zaman içinde yapıya bir takım ekler yapılarak plan ve cephe simetrisi bozulmuştur (Şekil D.5). Yükseltilmiş bodrum katı 118 nolu yapıda olduğu gibi servis katı olarak kullanılmakta ve giriş katına tek kollu taş bir merdiven ile ulaşılmaktadır. Merdiven ve yanındaki ıslak hacim, tez konusu yapıda olduğu gibi sofayı karşılayacak şekilde konumlanmıştır. Odalar her katta sofaya açılmaktadır. 118 nolu yapıda sofa etrafında odalar ikili diziler şeklinde bulunurken, bu yapıda sofanın her iki yanında birer oda yer almaktadır (Şekil D.6). Bu durum her iki yapıda planın işleyiş şemasında bir farklılık yaratmamaktadır.

2. kattaki çıkmanın üzerinde yer alan cihannüma ve çatı katının biçimlenişi, 118 yapıdan farklı olarak, odaları örten kırma çatının üzerinde yükselerek cephede vurgulanmıştır (Şekil D.7). Oysaki 118 nolu yapıda bu vurgu, cihannüma ile kırma çatının arasındaki yükseklik farkının daha az olması nedeniyle aynı etkiyi yaratmamaktadır.

5. RESTİTÜSYON

5.1. Restitüsyon Kararlarına Temel Oluşturan Veri Kaynakları

Restitüsyon önerisinin geliştirilmesi aşamasında, görsel ve yazılı kaynakların yetersizliği nedeniyle en önemli kaynak, yapısal veriler olmuştur. Bunun yanı sıra, yapı sahibinden edinilen yapının geçmişine yönelik sözlü bilgiler, İstanbul III. Numaralı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu arşivindeki belgeler ve fotoğraflar kaynak olarak kullanılmıştır. Aynı döneme ait, plan tipolojisi, cephe düzeni, bezeme ve yapı elemanları bakımından benzer özellikler gösteren yapılar incelenmiş ve tez konusu yapı ile karşılaştırılarak, elde edilen veriler, restitüsyon önerisinin geliştirilmesinde değerlendirilmiştir.

5.2. Yapının Restitüsyonu

118 nolu yalı, günümüze kadar özgün işlevi olan konut kullanımını devam ettirdiği için, gerek plan şeması, gerekse cephe özelliklerini büyük ölçüde korumuştur. Yapının restitüsyonuna ilişkin iki döneme rastlanmaktadır. I. Dönem olarak nitelendirilen süreç, yapının inşasından kısa bir süre sonra yapılmış olan değişimlerdir. II. Dönem olarak nitelendirilen süreç ise, 1980'li yıllardaki tadilat sırasındaki ortaya çıkan müdahalelerdir.

Yapıdaki en büyük değişiklik zemin kat planında gözlenmiştir (Şekil E.57). Bu katta havalandırma boşluğu ve baca yıkılarak yeni mekanlar oluşturulmuş, wc olarak işlev gören mekan, mutfağa dahil edilmiştir. Bunun nedeni bu katta sürekli bir yaşantı olmaması ve daha çok diğer katlara servis veren bir kat olarak kullanılmasıdır.

Giriş katı ve 1.katta ise, merdiven holünden sonra sofa niteliğindeki odaların katlar arası mahremiyeti sağlamak amacıyla ahşap bölücü paneller ile ayrılması, yapı genelindeki düşey sirkülasyonun kesilmesine neden olmuştur (Şekil E.58, E.59).

2. kat ise, çatı eğimi yükseltilerek çatı altında iki yeni mekan kazanılmıştır. Böylelikle cihannümanın yanı sıra 201 ve 203 mekanları elde edilmiştir. Bunun yanı

sıra bir diğer değişiklik, merdiven holü ile giriş holü arasına sonradan eklenen ahşap bölücü panellerdir (Şekil E.60).

Cephelerde ise, zemin kat pencerelerinin tamamı değiştirilmiştir. Diğer katlardaki pencere doğramaları özgün haliyle günümüze kadar ulaşmış, fakat zamanla eskiyen kepenklerden bir kısmı sökülmüştür.

5.2.1. Zemin Kat Planı Restitüsyonu (Şekil E.62)

Yapıda plan organizasyonu olarak en büyük değişikliğe uğrayan kat, zemin kattır. Bunun nedeni, yapı sahibinden alınan bilgiye göre, 1980'li yıllarda yapının geçirdiği tadilat sırasında yapılan müdahalelerdir.

Z02, Z06, Z07 ve Z08 no'lu mekanları ayıran ahşap bölücü paneller bu dönemde eklenmiştir (Şekil C.6).

Z04 no'lu mekanın ortasından geçen kiriş izleri, üst katlarda havalandırma boşluğunun duvarlarıyla aynı hizada olduğundan, bu mekanın, geç dönemde duvarları yıkılarak değiştirildiği söylenebilir (Şekil C.9,10). Yapının özgün halinde, bu mekanda, zemin kata kadar ulaşan baca ve havalandırma boşluğu yer almalıdır. Fakat geç dönemde bacanın bu katta yok edildiği ve havalandırma boşluğunun da yer kazanmak amacıyla mekana dahil edildiği düşünülmektedir. Mekanın kapısı aslında Z03 no'lu mekana aittir ve Z03 ile Z04 arasındaki duvar sonradan yapılmıştır. Duvar izinin diğer kısmında kalan mekan, Z05 nolu mutfak ile birlikte kullanılmış hatta mutfağın girişi buradan verilmiş olabilir.

Z05 nolu mutfak mekanının tavanının bir kısmının düşük döşeme olarak yapılması, diğer katlarda olduğu gibi bu katta da ıslak mekanın aslında burada yer aldığını düşündürmektedir (Şekil C.11,12). Geç dönemde yapılan bir müdahale ile, ıslak mekan, mutfağa dahil edilmiş ve kapısı da mutfağa servis vermeye başlamıştır. Ayrıca zemin kaplaması da daha sonra seramik olarak değişmiştir.

Z06 nolu merdiven holunde, Z07 no'lu mekan ile arasına sonradan yapılan bölücü panellerden dolayı , bu mekanlar arasındaki serbest bağlantı kesilmiştir. Zemin kata çıkışta ise, yine sonradan yapılan bir kapı, bu sefer iki kat arasındaki serbest bağlantıyı kesmiştir. Merdiven sahanlığında bulunan ve bahçeye bakan ahşap doğramalı pencere geç dönemde sabit pencere olarak değiştirilmiştir (Şekil C.16).

Z07 nolu hol, Z06 ve Z08 no'lu mekanları Z02 no'lu mekandan ayırmak için geç dönemde yapılan bölücü panellerle oluşturulmuş bir mekandır (Şekil C.19).

Z08 nolu holun daha sonraki dönemde oluşturulduğu, yapının özgün halinde ise Z06 nolu merdiven holüyle ve Z07 no'lu mekanla tek mekan olarak bütünlük gösterdiği, geç dönem eklerinden anlaşılmaktadır.

Z09 nolu depo mekanı, geç dönemde, Z10 no'lu mekanla arasına örülen duvarla oluşturulmuş bir mekandır (Şekil C.22). Bu varsayımı kanıtlayacak mevcut bir ize rastlanmamıştır fakat yapı bütünündeki mekan biçimlenişi ele alınacak olursa, böyle küçük ve işlevsiz bir bölüntünün plan işleyişine aykırı olduğu gözlenmiştir.

Z10 nolu banyonun, yapının özgün halinde, Z09 no'lu mekanı da kapsayan daha büyük bir mekan olduğu düşünülmektedir. Yapının özgün halinde yaşama mekanı olarak kullanılan bu mekan, daha sonra ıslak hacim olarak değiştirilmiş ve bu doğrultuda, tavan duvar ve döşeme malzemeleri değiştirilmiştir (Şekil C.23). Burada bulunan mermer kurnanın bu yapıya ait olup olmadığı bilinmemektedir (Şekil C.24).

5.2.2.Giriş Kat Restitüsyonu (Şekil E.63)

G01,G02, G03, G05 ve G10 nolu mekanlarda herhangi bir restitüsyon problemine rastlanmamaktadır.

G06 nolu mekan özgün halinde havalandırma boşluğu olarak işlev görmektedir. Fakat mekanın özgün duvarının yeri değişmiştir (Şekil C.37, 38).

5.2.3. Birici Kat Restitüsyonu (Şekil E.64)

Birinci kat plan organizasyonunda herhangi bir değişiklik yapılmamış, bu kat özgün haliyle günümüze ulaşmıştır.

5.2.4. İkinci Kat Restitüsyonu (Şekil E.65)

Bu katta, çatının daha sonraki bir dönemde yükseltilmesi ile çatı arasında 201 ve 203 nolu mekanlar elde edilmiştir. Özellikle 203 nolu mekandaki duvarların bir kısmının sıva bir kısmının ise yalıbaskı olarak devam etmesi bu mekanın bir kısmının yapının dış cephesini oluşturduğunu düşündürmektedir. 201 nolu odanın çatı pencereleri ise aynı dönem benzer yapılarından farklı olarak, yapıdaki üçgen alınlıklı saçak detayları ile tamamen farklı bir üslup göstermektedir. Bu durum çatı pencerelerinin daha sonraki bir dönemde açıldığı izlenimini vermektedir. Elde edilen verilerden çıkarılan

sonuca göre 2. katta dikdörtgen hacimdeki cihannüma ve merdiven holüne, bu iki mekan daha sonra çatı eğiminin dikleştirmesi ile kazanılan alanlar sayesinde eklenmiştir.

201 nolu mekanın güney doğusunda yer alan iki adet pencere sonraki dönemde kapatılarak işlevsiz hale gelmiştir (Şekil C.72). Bunu nedeni, bu mekanın oluşturulduğu dönemde, yapının bu cephesindeki komşu yapının daha alçak gabaride olması olabilir.

5.2.5. Çatı (Şekil E.66)

Çatıdaki en önemli değişim, çatı eğiminin dikleştirilerek, 201 nolu mekanın üzerine gelen yerde iki adet çatı penceresi açılmasıdır. Bu durum, çatının bir kısmının sökülerek yeniden yapıldığını göstermektedir. Çatı özgün eğimine döndürülerek elde edilmiş mekanlar iptal edilmiş ve cihannümanın anıtsal olarak öne çıkması sağlanmıştır.

Ayrıca zaman içinde mevcut havalandırma boşluğunun üzerinin ışıklık ile örtülmüş ve özgün bacanın üzerine sonradan duvar örülerek baca yükseltilmiştir (Şekil C.96).

5.2.6. Cepheler (Şekil E.67, E.68)

Yapı cephesinde zaman içindeki kullanımdan, dış etkenlere bağlı malzeme bozulmasından ve strüktürel problemlere dayalı bozulmalardan kaynaklanan değişimler ve kayıplar oluşmuştur.

Ön cephede, zemin kat pencerelerinin ve parmaklıklarının değiştiği göze çarpmaktadır (Şekil C.92). Bunu dışında ön cephede, yağmur suyu iniş borularının eklenmesinden başka bir değişikliğe rastlanmamıştır.

Arka cephede ise, zemin kata çıkan betonarme merdivenin yapıya daha sonraki bir dönemde eklendiği düşünülmektedir (Şekil C.99). Bunun nedeni, merdivende kullanılan malzemenin ve formunun yapıya uyumsuzluğudur. Büyük olasılıkla, yapının özgün halinde bu kata çıkan merdiven mevcut değildi ve bu kattan yapıya giriş yoktu. Çünkü yapının giriş katından bahçeye iniş veren merdiven, zemin kata denk gelen iki pencerenin önünü kapatarak fonksiyonunu yerine getirmesini engellemektedir.

Arka cephede, zemin kat pencereleri değiştirilmiştir. Pencere parmaklıklarının boyutundan bu pencerelerin aslında düşeyde daha yüksek pencereler olduğu anlaşılmaktadır (Şekil C.99). Daha sonraki dönemde, bunlar daha alçak pencerelerle değiştirilerek, altlarına duvar örülmüştür.

6. RESTORASYON

6.1. Onarıma İlişkin Müdahaleler

Yapılan rölöve çizimleri ve hazırlanan restitüsyon önerisi ile yapının, günümüze ulaşıncaya kadar geçirdiği müdahaleler ile kullanımdan kaynaklanan problemler belirlenmiştir. Yapılan incelemeler sonucunda yapısal bozulmaların nedenleri irdelenmiş ve zaman içinde yapılan ekler, değişimler ve bozulmalar, yapı üzerindeki detaylı incelemelere dayanarak belirlenmiştir.

6.1.1. Eklerden Arındırma ve Temizleme

Yapıya fazladan yük getiren ve özgün plan şemasını değiştiren eklere daha çok zemin katta rastlanmaktadır. Z03 - Z04, Z04 - Z05 ve Z09 - Z10 mekanları arasındaki tuğla duvarlar kaldırılarak, bu mekanlarda yeni bir düzenlemeye gidilmiştir (Şekil E.76). Ayrıca Z02 - Z06 - Z07 ve Z08 mekanları arasındaki ahşap bölücü paneller kaldırılarak, bu mekanlar arasındaki sofa – merdiven holü arasındaki süreklilik sağlanmıştır.

Zemin kat ve diğer katlar arasındaki düşey sürekliliğin kesilmesine neden olan ahşap merdivenin sonundaki ahşap kapı kaldırılmıştır.

Z05 ve Z10 nolu mekanların pencere altlarına sonradan örülerek, doğramaların yüksekliğinin azalmasına neden olan tuğla duvarlar kaldırılarak, pencere boşlukları özgün haline getirilmiştir.

Zemin katta mevcut olan pencere doğramalarının ve metal parmaklıkların hiçbiri özgün olmadığı için, tamamının sökülmesi önerilmektedir.

Giriş katında ise, arka bahçeden bu kata ulaşımı sağlayan betonarme merdiven ve bu merdivenin ulaştığı K13 nolu kapı kaldırılarak cephenin özgün haline dönmesi sağlanmıştır (Şekil E.81).

Giriş katından itibaren her katta devam eden ve merdiven holünü katlardaki mekanlardan ayıran ahşap bölücü paneller kaldırılarak, plan şemasının işleyişi tekrar süreklilik kazanmıştır (Şekil E.77).

Rölöve çizimlerinde yer alan Z03, Z04, Z05, Z09, Z10, G07, G08, 104, 106, 203 ve 205 nolu mekanların özgün olmayan seramik zemin kaplamalarının sökülmesi önerilmektedir. Sökülen kaplamaların altında bulunan tesviye harcı da temizlenmeli ayrıca ıslak mekanlarda kalınlığı 122 cm.i bulan düşük döşemelerin durumlarına bakılarak zaman içinde eklenen döşeme katmanları temizlenmelidir.

Yapının ön cephesinde yer alan ve yapı parselini sınırlayan 70 cm. yüksekliğindeki tuğla duvarın, yapı siluetini bozduğu gerekçesiyle kaldırılması uygun bulunmuştur (Şekil E.81). Arka cephede ise, Yeni Mahalle Caddesinden bahçeye ulaşımı sağlayan betonarme merdiven niteliksiz bir ek olarak karşımıza çıkmakta ve yapının karakterine uyumsuzluk göstermektedir. Bu bakımdan bu merdivenin kaldırılması uygun bulunmuştur (Şekil E.82). Ayrıca çatıdaki tuğla bacanın üzerinde yer alan ve bacanın önemli derecede eğilmesine neden olan 150 cm. yüksekliğindeki tuğla ekin kaldırılması gerekmektedir. Yine çatıda havalandırma boşluğunun üzerini örten ışıklık, su yalıtımının yeterli olmamasından dolayı kaldırılarak yerine yenisi yapılmalıdır.

6.1.2. Sağlamlaştırma

6.1.2.1. Taşıyıcı Sistemin Sağlamlaştırılması

Yapıda sağlamlaştırılması gereken taşıyıcı elemanlar, çatı strüktürü, döşemeler, duvarlar ve merdiven olarak sıralanabilir.

Çatıdaki ve cihannümanın balkonundaki yetersiz yalıtımdan dolayı taşıyıcı elemanların suya maruz kalmasının sonucu olarak, özellikle ön cephede, çatıda ve cumbada önemli derecede sehim gözlenmektedir. Bu bakımdan öncelikli olarak çatı ile beraber, ön cephedeki ahşap taşıyıcıların durumuna bakılmalı ve çürümüş ahşabın mantarlaşmış kısımları kesilerek yeni ahşap malzeme ile ek yapılmalı, kullanılamayacak durumda olanlar ise tamamen değiştirilmelidir. Yeni kullanılan ahşap malzemelerin emprenye edilmiş olması ve mevcut ahşapların da böceklere karşı ilaçlanması gerekmektedir.

Yine ön cephede zemin katta yer alan kagir duvarlarda önemli ölçüde rutubet izine rastlanmıştır. Bu bölgedeki sıvalar kaldırılarak tuğlaların durumu incelenmeli, kötü durumda olanlar değiştirilmeli, kırık olanlar ise uygun tuğla tozu ile hazırlanan harç ile tamamlanmalıdır. Duvar yüzeylerinde herhangi bir çatlağa rastlanmamasına

rağmen, sıvalar kaldırıldıktan sonra karşılaşılabilecek çatlakların yönü ve derinliği belirlenerek, en uygun sağlamlaştırma yöntemi belirlenmelidir.

Döşemelerde özellikle rutubete maruz kalmış olan Z02 ve Z05 nolu mekanlarıdaki volta döşemenin durumunu incelemek için, I profillerin olduğu bölümlerde raspa yapılmalıdır. Daha sonra korozyona uğramış olan bölümlere pas sökücü uygulanarak, astar ve iki kat boya uygulanmalıdır. Aynı şekilde, düşük döşemelerdeki zaman içinde eklenen katmanlar kaldırıldıktan sonra, buradaki kirişlerin durumu da incelenmeli, kullanılamayacak durumda olanlar yenileri ile değiştirilmelidir.

Ahşap merdiven basamaklarında gözlenen sehimden dolayı, merdiven basamaklarının duvar birleşim noktaları incelenmeli ve gerekli yerlerde sökülerek düzeltilmelidir.

6.1.2.2. Malzemenin Sağlamlaştırılması

Daha çok saçak altındaki bezemeli sarkıtlar, kat silmeleri, furuşlar, payanda kaplama çıtaları, ahşap kepenkler ve kısmen cephe kaplamaları gibi dekoratif elemanlarda görülen çürüme, renk değişimi, doku bozulması, aşınma ve en önemlisi mantarlaşma gibi bozulmalar nedeniyle, ahşap malzeme işçiliği, sağlamlaştırma aşamasında önem kazanmaktadır.

Mevcut ahşabın sağlamlaştırılmasında ilk olarak mantarlara ve böceklere karşı ilaçlama yapılmalı ve daha sonra ahşap koruyucu ile astarlanmalıdır. Kullanılamayacak durumda olan ahşap elemanlar, emprenye edilmiş yenileri ile değiştirilmelidir. Ahşabın bir kısmı bozulmuş ise, bu bölüm kesilerek yeni ahşap malzeme ile ek yapılarak tamamlanmalıdır.

Ayrıca zemin ve 1.kattaki tüm ahşap tavanlar boya sökücüler ile üzerlerindeki yağlı boyadan arındırılarak ince zımpara yapılmalıdır. Daha sonra ahşap koruyucu astar uygulanmalıdır.

Yapıdaki tek özgün metal parmaklık olan P09 nolu pencerenin parmaklığı, uygun kimyasallar ile boyalarından arındırılmalı ve pas sökücü uygulanarak tekrar iki kat boya yapılmalıdır.

6.1.3. Bütünleme

Arka cephede yer alan K13 nolu kapının kaldırılması ile oluşan duvar boşluğu restitüsyon projesine uygun olarak tamamlanarak cephe bütünlüğü sağlanmalıdır (Şekil E.82).

Ön cephede yer alan taş merdivende zaman içinde oluşan, aşınmalar, kırıklar ve ufalanmalar görülmektedir. Taş basamakların kumlama yöntemi ile temizlendikten sonra, özgün taş kırığı ve tozundan oluşan harç ile kırık ve aşınmış bölgeler bütünlenmelidir.

Zemin katta, arka ve ön cephede yer alan tuğla kaplamalardaki kırıklar ve çimento yamaların ayıklanmasıyla oluşan boşluklar, uygun harç ile tamamlanmalıdır (Şekil E.81, E.82).

Cephelerde özellikle cumba altı, cumba saçağı ve çatı saçağındaki silmelerde görülen çürüyen kısımlar temizlenerek ek yapılmalıdır. Yine balkon kafesinin altında yer alan ahşap bezemelerden bir kısmında kopmalar ve eksilmelere rastlanmıştır. Bu bezemeler de özgün haline uygun olarak tamamlanmalıdır.

6.1.4. Yenileme / Yeniden Yapma

Zemin katta, restitüsyon projesine uygun olarak, kullanıcı müdahalesi ile kaldırılan Z03-Z04 arasındaki ve Z05 mekanındaki özgün duvarlar yeniden yapılmalıdır (Şekil E.76).

Rölöve çizimlerinde yer alan Z03, Z04, Z05, Z09, Z10, G07, G08, 104, 106, 203 ve 205 nolu mekanların sökülen seramik zemin kaplamalarının yerine, yenisinin yapılması ön görülmüştür. Islak mekanlarda, gerekli temizlik ve bakım yapıldıktan sonra, restorasyon projesine uygun olarak tekrar seramik kaplanacak, Z03, Z04, Z09, Z10, G07 ve 104 nolu mekanlarda ise aslına uygun olarak ahşap rabıta kaplanacaktır.

Zemin katta yer alan pencere doğramalarının tümü özgünlüğünü kaybetmiştir. Bu bakımdan bu doğramalar çıkarılarak yerlerine, diğer katlardaki pencere doğramaları ile üslup bütünlüğünü sağlayacak yeni ahşap giyotin pencereler yapılması önerilmektedir.Yine bu pencerelerin özgün olmayan metal parmaklıkları P09 nolu özgün pencere parmaklıkları model alınarak yeniden yapılmalıdır. Arka cephede K13 nolu kapının kaldırılması ile oluşan duvar boşluğuna, restitüsyon projesine uygun olarak, P09 nolu pencerenin aynısının yapılması önerilmektedir.

Ön cephede bulunan ahşap kepenklerin bir çoğunda sehim ve gölgeliklerinde eksilmelere rastlanmıştır. Kepenkler, sökülerek eksik bölümleri tamamlanmalı ve bakımı yapıldıktan sonra tekrar yerine takılmalıdır (Şekil E.81).

Arka cephede ise zaman içinde kepenklerin hepsinin söküldüğü görülmüştür (Şekil C.96). Sökülen kepenkler bahçenin bir köşesinde istiflenerek dış etmenlere karşı korunaksız bir şekilde çürümeye terk edilmiştir (Şekil C.109). Bu bakımdan bu cephedeki kepenklerin tümünün aslına uygun olarak tekrar yapılması önerilmektedir.

Yağmur suyunun atılmasında kullanılan plastik yağmur iniş boruları, yapı cephesinde uyumsuzluk yaratmaktadır. Bu bakımdan mevcut boruların sökülerek, yerlerine yapı ile daha uyumlu olan çinko yağmur iniş boruları önerilmektedir.

6.2. Kullanıma İlişkin Öneri

Yapı, Boğaziçi'nde bulunan nitelikli yalılardan biri olarak günümüze kadar konut işlevini sürdürmüştür. Fakat, 19 yy. sonlarından bugüne değişen kültürel ve sosyal süreç içinde, yalı olarak kullanılma özelliğini kaybetmiş ve her katı ayrı bir kiracıya kiralanarak, apartman tipi konuta dönüştürülmüştür. Yapının bakımı oturan kiracılar tarafından yapılmakta fakat bu bakım daha çok çatıya ve iç mekanlara yönelik olmaktadır. Bu yüzden kullanıcıya bağlı olarak katlar arasındaki üslup bütünlüğü bozulmaya başlamıştır. Yapının tekrar özgün halindeki gibi yalı olarak kullanılması ise ancak maddi yeterliliğe sahip bir kişi tarafından sağlanabilir. Günümüzde daha çok varlıklı aileler tarafından rağbet gören bu tip yapılar, butik otel, restaurant ve kafe gibi işlevlere göre tekrar düzenlenerek de kullanılmaktadır.

Konum ve yapısal özellikleri bakımından çeşitli fonksiyonları üstlenebilecek yapının daha çok kültürel amaçlı bir araştırma merkezi olarak kullanılması önerilmektedir. Özel vakıfların ve ya üniversitelerin dinlenme ve toplanma amaçlı kullanabileceği ve kültürel faaliyetlere ev sahipliği yapabilecek şekilde, yapıda bazı düzenlemeler yapılmıştır. Bu şekilde hem yapının bir bütün olarak kullanılmasına olanak sağlanmakta, hem de kamusal olarak bir çok kişinin bu yapıdan yararlanması amaçlanmaktadır.

Zemin katın sahil şeridi ve bahçe ile olan bağlantısından dolayı, genel olarak dinlenme amaçlı kullanılması önerilmektedir. Z05 nolu mekan yine mutfak olarak, Z10 nolu mekanın ise arşiv olarak kullanılması önerilmiştir. Her katta bulunan ıslak

mekanlarda ise sonradan eklenmiş olan duşlar kaldırılarak sadece lavabo ve klozet kullanımına yönelik bir düzenleme yapılmıştır. Giriş katta ofisler ve bilgisayar odaları, diğer katlarda ise toplantı - seminer ve çalışma odaları yer alacak şekilde düzenlenmiştir. 2. katta yer alan cihannümanın bulunduğu oda ise çok amaçlı salon olarak kullanılabilir.

Yapının yaz – kış kullanımını sağlamak için soba yerine doğal gaz sisteminin getirilmesi uygun görülmüştür. Kombinin zemin katta yer alan mutfağa yerleştirilmesi ve radyatör borularının döşeme kirişleri arasından geçirilmesi önerilmektedir.

Arka bahçe yeniden düzenlenerek açık hava faaliyetlerinin yapılabileceği bir hale getirilmiştir.

7. SONUÇ

Günümüzde tescilli eski eser sahiplerinin karşılaştıkları en büyük problem, tarihi yapıların onarım sürecinin uzun, zahmetli ve pahalı bir yöntem olarak karşılarına çıkmasıdır. Bu durumda genellikle evlerini terk ederek daha konforlu ve bakımı kolay buldukları betonarme apartmanlara taşınmayı tercih etmektedirler. Tarihi konutlar da genellikle her katı ayrı bir aileye kiraya verilerek ya da tamamen kaderine terk edilerek varlıklarını sürdürmeye çalışmaktadır. İstanbul' un bir çok semtinde karşılaşılan bu tutum, tez konusu olarak çalışılan 118 nolu yapı için de geçerliliğini korumaktadır. Şimdiye kadar kiracıların kendi olanakları çerçevesinde, yaptıkları küçük çaplı onarımlar ile yapı büyük ölçüde değişmeden günümüze kadar varlığını sürdürebilmiştir. Ancak bu onarımlar, yapının bundan sonraki nesillere aktarılabilmesi için yetersiz kalmaktadır. Gerek taşıyıcı elemanlarında gerekse dekoratif elemanlarda oluşan bozulmalar, yapının varlığını sürdürmesini tehdit etmektedir. Bu bakımdan bir an önce yapıya, mimari yapım tekniğine ve üslubuna uygun olarak müdahale edilmeli ve özgün karakterini yitirmeyecek şekilde onarılarak geleceğe aktarılmasına olanak sağlanmalıdır.

Çağının özellikli yapılarından biri olarak günümüze kadar varlığını sürdürmüş olan yapı, gerek yapım tekniği, gerekse mimari özellikleriyle Boğaziçi'ndeki kültürel zenginliğe katkıda bulunan yapılardan biridir. Bu bakımdan tez konusu olarak seçilen yapı, çalışma kapsamında detaylı olarak ele alınmış ve incelenen yapının rölöve çalışması ve restitüsyon önerisi hazırlandıktan sonra, yapıya en az müdahale gerektiren araştırma merkezi olma işlevi önerilmiştir. Yapının hasarlarına yönelik olarak temizleme, sağlamlaştırma, bütünleme ve yeniden yapım yöntemleri ile yapının kapsamlı bir onarım sonucunda restorasyon projesi hazırlanmıştır.

KAYNAKLAR

Ağat, N., 1963. Boğaziçinin Turistik Etüdü*, Doktora Tezi,* İ.T.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

Aksel A., 1993. Sarıyer İlçesi, *Dünden Bugüne İstanbul Ansiklopedisi*, **6**, 466-468, Türkiye Ekonomik ve Tarih Vakfı, İstanbul.

Andreasyan H. D., 1952. Istanbul Tarihi XVII. Asırda İstanbul, Eren Yayıncılık ve Kitapçılık Ltd. Şti., İstanbul.

Arseven., C. E., 1973. Türk Sanatı, Cem Yayınevi, İstanbul.

Arslan, N., 1992. Gravür ve Seyahatnamelerde İstanbul (18 y.y. sonu ve 19.y.y. başı), İstanbul.

Aysu Ç., 1993. Sarıyer, *Dünden Bugüne İstanbul Ansiklopedisi*, **6**, 465-466, Türkiye Ekonomik ve Tarih Vakfı, İstanbul.

Bachmann, M., 2003. Tarabya Alman Büyükelçisi' nin Boğaziçi' ndeki tarihi yazlık rezidansının tarihçesi ve gelişimi, Deutches Archaologisches Institut (DAI), İstanbul.

Bakır B., 2003. Mimaride Rönesans ve Barok, Nobel Basınevi, Ankara.

Balcı, İ., 1998. Sarıyeri Görmek Hissetmek, İstanbul.

Balcı, İ., 2006. Sarıyer Aşıyan'dan Kısırkaya' ya, İlkbiz Yayınevi, İstanbul.

Balcı, P., 1980. Eski İstanbul Evleri ve Boğaziçi Yalıları, Apa Ofset Basımevi, İstanbul.

Barillari, D., ve Godoli, E., 1997. İstanbul 1900 Art Nouveau Mimarisi ve İç Mekanları, YEM, İstanbul.

Batur, A., 1985. İstanbul Art Nouveau' su, *Tanzimattan Cumhuriyete Türkiye Ansiklopedisi*, **4**, 1086 – 1088, İletişim Yayınları, İstanbul.

Batur, A., 1996. Geç Osmanlı İstanbul' u**,** *Dünya Kenti İstanbul*, Türk Tarih Vakfı Yayınları, İstanbul.

Bektaş, C., 1996. Türk Evi, Yapı Kredi Yayınları Ltd. Şti., İstanbul.

Belge, M., 1997. Boğaziçinde Yalılar, İnsanlar, İletişim Yayıncılık A.Ş., İstanbul.

Binan, C., 1999. Erken Cumhuriyet Basınında Osmanlı Mimari Mirasına Bakış, *Osmanlı Mimarlığının 7 Yüzyılı Uluslarüstü Bir Mirası*, 358, YEM Yayın Yapı-Endüstri Merkezi Yayınları, İstanbul.

Ciner, S., 1979. Son Osmanlı Dönemi İstanbul Ahşap Konutlarında Cephe Bezemeleri, *Doktora Tezi,* İ.T.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

Deleon, J., 2003. Boğaziçi Gezi Rehberi, , Remzi Kitabevi, İstanbul.

Demirdağ D., 2006. Adım Adım İstanbul II (Rumeli Hisarından Kız Kulesine 2700 Yıllık Yürüyüş), İstanbul Büyükşehir Belediyesi Yayınları, İstanbul.

Eldem, S. H., 1979. Boğaziçi Anıları, İstanbul.

Eldem S. H., 1993. I. Boğaziçi Yalıları Rumeli Yakası, Vehbi Koç Yayınları, İstanbul.

Elmas E., 2007. Avcı Mehmet Paşa Yalısı Restorasyon Projesi, *Yüksek Lisans Tezi,* İ.T.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

Erdenen, O., 1993-94. Boğaziçi Sahilhaneleri, İstanbul Belediyesi Kültür İşleri Dairesi Başkanlığı, İstanbul.

Erkılıç M. B., 1999. Boğaziçi'ndeki Meskenlerin Şiirselliği, *Osmanlı Kültür ve Sanat Ansiklopedisi*, **10**, 49-56, Yeni Türkiye Yayınları, Ankara.

Genim M. S., 2006. XIX.yy. Ortalarından XX.yy.la Boğaziçi'nin Rumeli Yakası Fotoğrafları, **2**, İstanbul Araştırmaları Enstitüsü Kitapları, İstanbul.

Gökbilgin M.T., 1992. Boğaziçi, *İslam Ansiklopedisi*, **6**, 251-265, Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, İstanbul.

Gücüyener, B., 1998. Boğaziçi Yalılarında Cephenin Biçim Grameri, *Yüksek Lisans Tezi,* İ.T.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

Gülersoy, Ç., 1999. Cumhuriyetin Devraldığı İstanbul' dan Bugüne, Sınai Kalkınma Bankası Yayınları Yayınları, İstanbul.

Günay, R., 2002. Geleneksel Ahşap Yapılar Sorunları ve Çözüm Yolları, Birsen Yayınevi, İstanbul.

İlker, B., 1995. 19.y.y. Başından Cumhuriyete Kadar Boğaziçi'nde Yalı Nitelikli Yapılar, *Yüksek Lisans Tezi,* İ.T.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

İnciciyan, G. V., 1956. XVIII. Asırda İstanbul, İstanbul Matbaası, İstanbul.

İnciciyan, G. V., 2000. Boğaziçi Sayfiyeleri, Eren Yayıncılık, İstanbul.

İrez, F., ve Aksu, H., 1992. Boğaziçi Sefarethaneleri, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul.

Koçu, R. E., 1958-1971. İstanbul ansiklopedisi, İstanbul Ansiklopedisi ve Neşriyat, İstanbul.

Kuban, D., 1954. Türk Barok Mimarisi Hakkında Bir Deneme, Pulhan Matbası, İstanbul.

Kuban, D., 1995. Türk Hayatlı Evi, Eren Yayıncılık ve Kitapçılık Ltd. Şti., İstanbul.

Melling, M., Voyage Pittoresque De Constantinople Et Des Rives Du Bosphore, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul.

Okçuoğlu, T., 1994. Ali Kethüda Camii, *Dünden Bugüne İstanbul Ansiklopedisi*, **1**, 193-194, Türkiye Ekonomik ve Tarih Vakfı, İstanbul.

Salman, S. Y., 2004. Boğaziçi Tarihi Sit Alanının Yok Olma Süreci ve Kalan Sınırlı Değerlerin Korunma Olasılıkları, *DoktoraTezi*, İ.T.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

Soygeniş, M., 1995. Ondokuzuncu Yüzyılda İstanbul Evinin Mekansal Değişimi ve Nedenlerinin Değerlendirilmesi, *DoktoraTezi,* İ.T.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

Yavuz Y. ve Özkan S., 1985. Osmanlı Mimarlığının Son Yılları, *Tanzimattan Cumhuriyete Türkiye Ansiklopedisi*, **4**, 1078 – 1090, İletişim Yayınları, İstanbul.

EKLER

Ek A .Haritalar

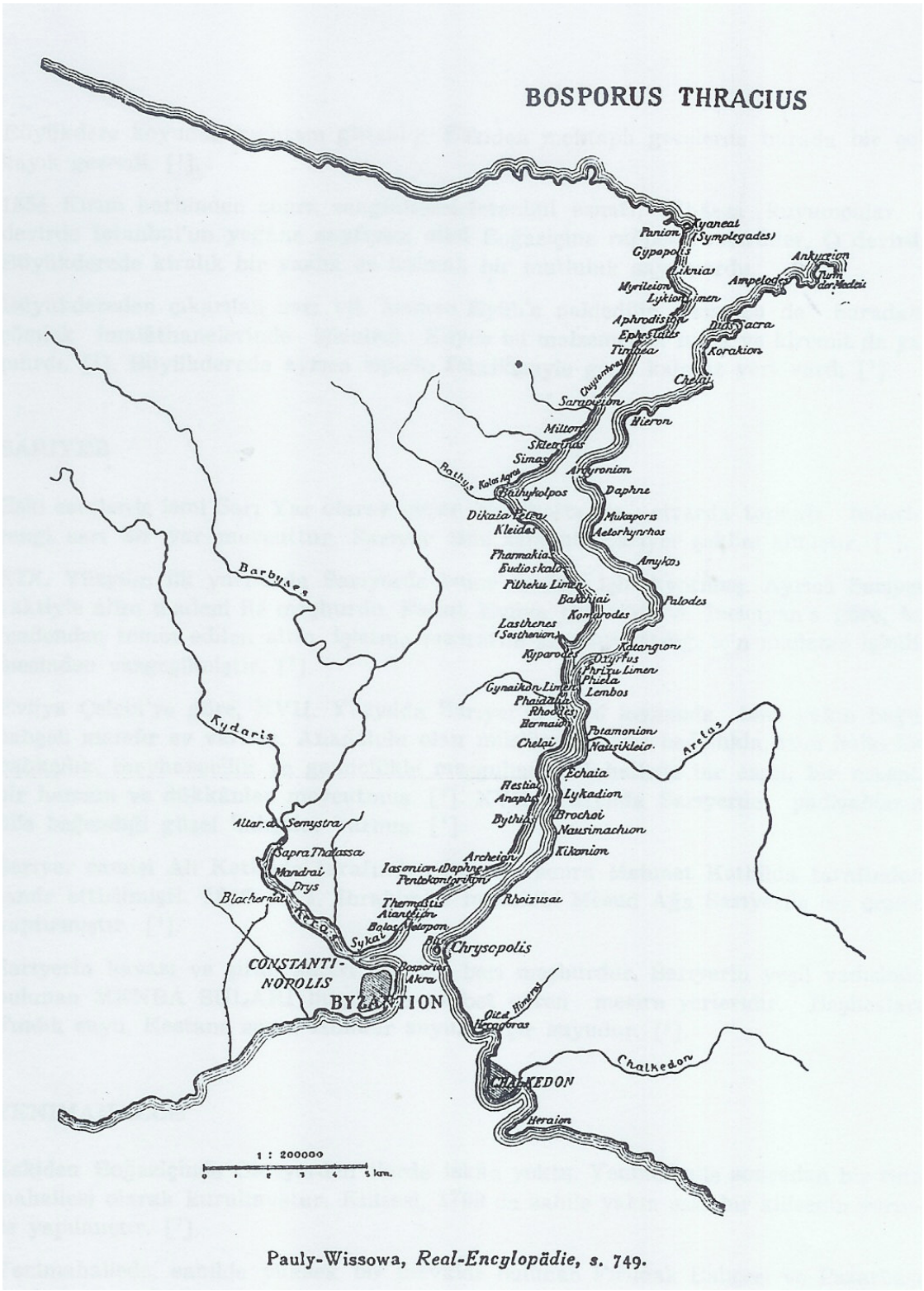

Şekil A.1 : Bizans Devrinde Boğaziçi (**İslam Ansiklopedisi, bölüm : 19, 1953**)

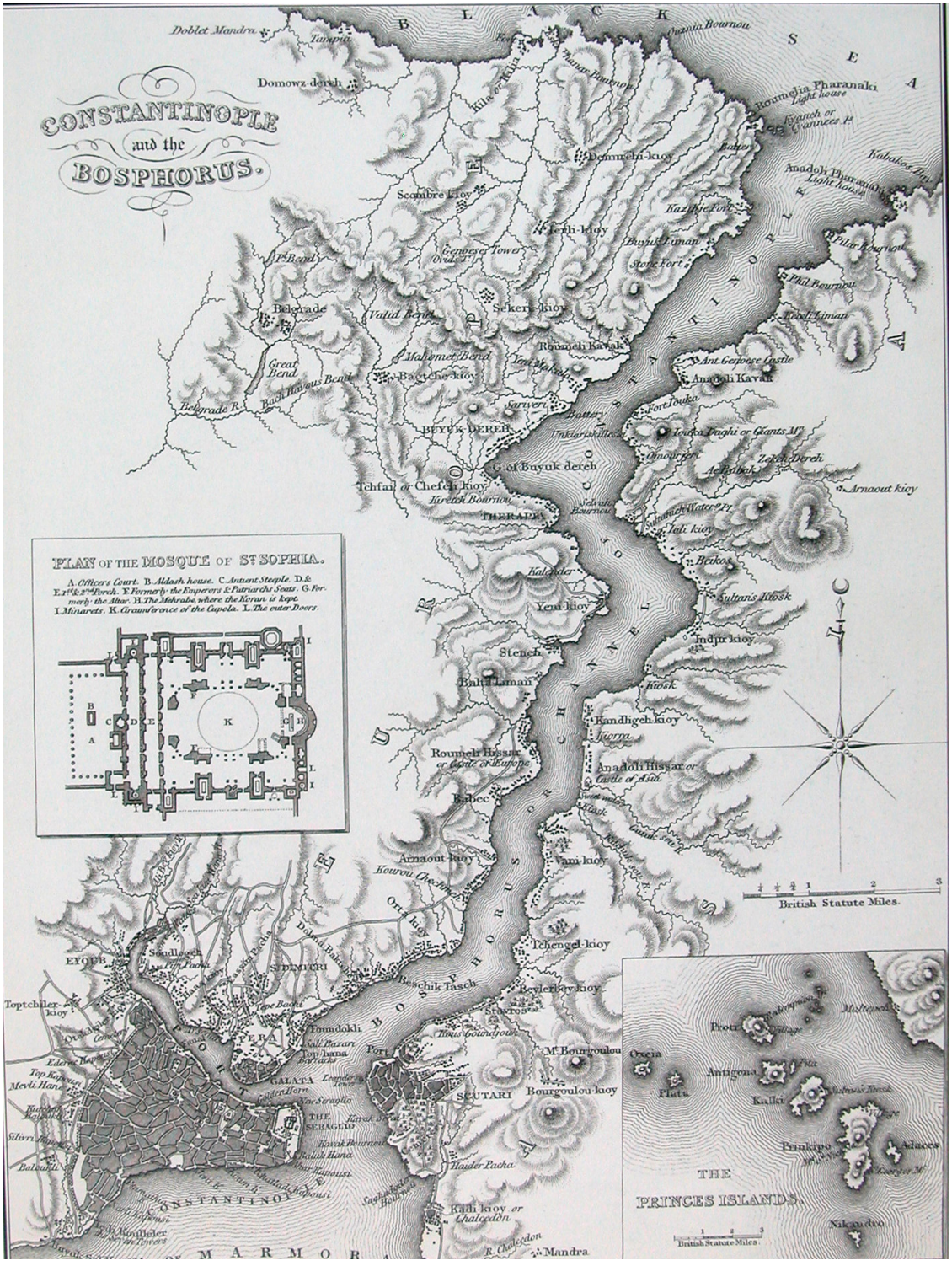

Şekil A.2 : Alex Findlay tarafından 1838' de çizilen harita

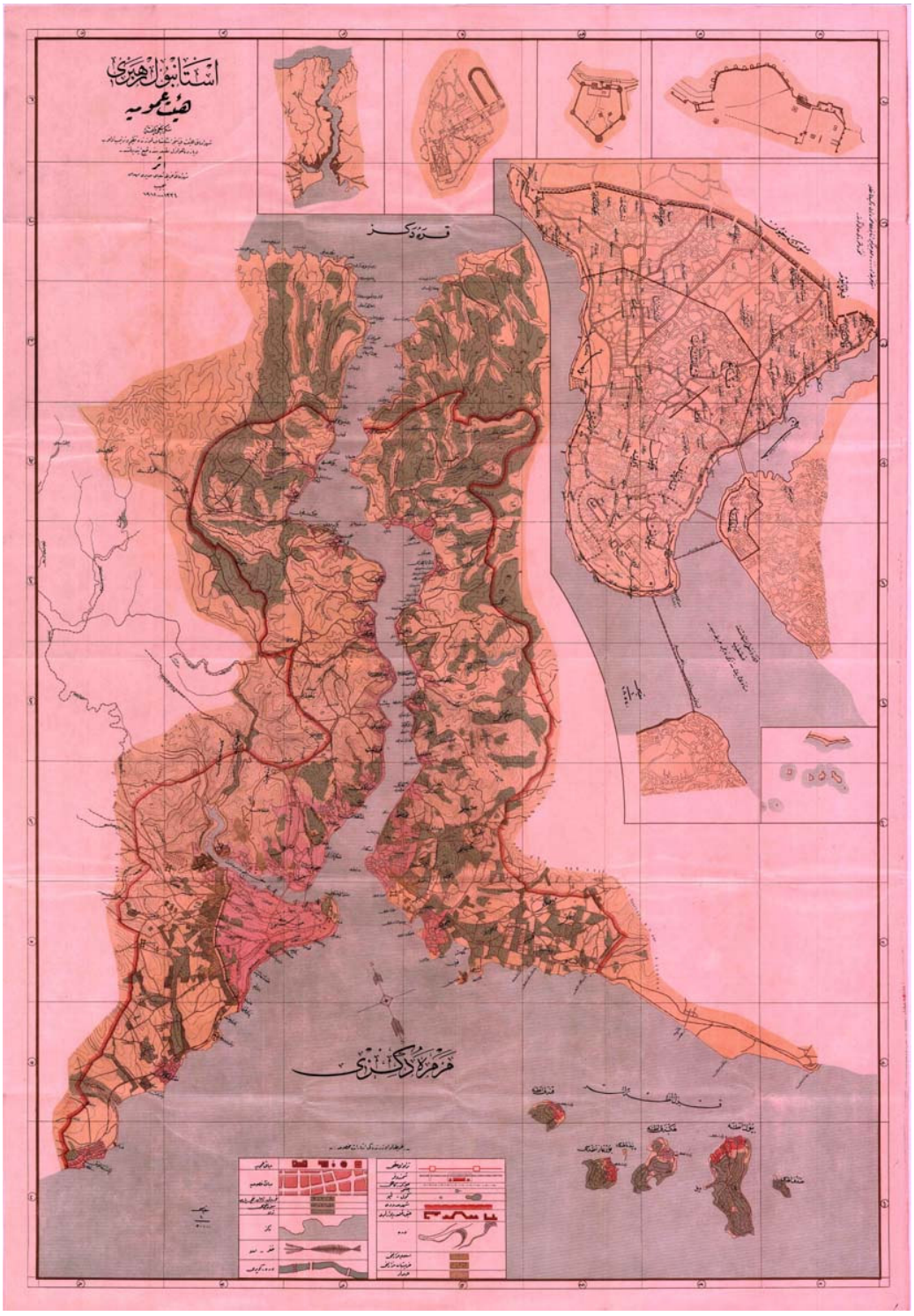

Şekil A.3 : 1870'lerde Necip Bey tarafından hazırlanan Boğaziçi Haritası

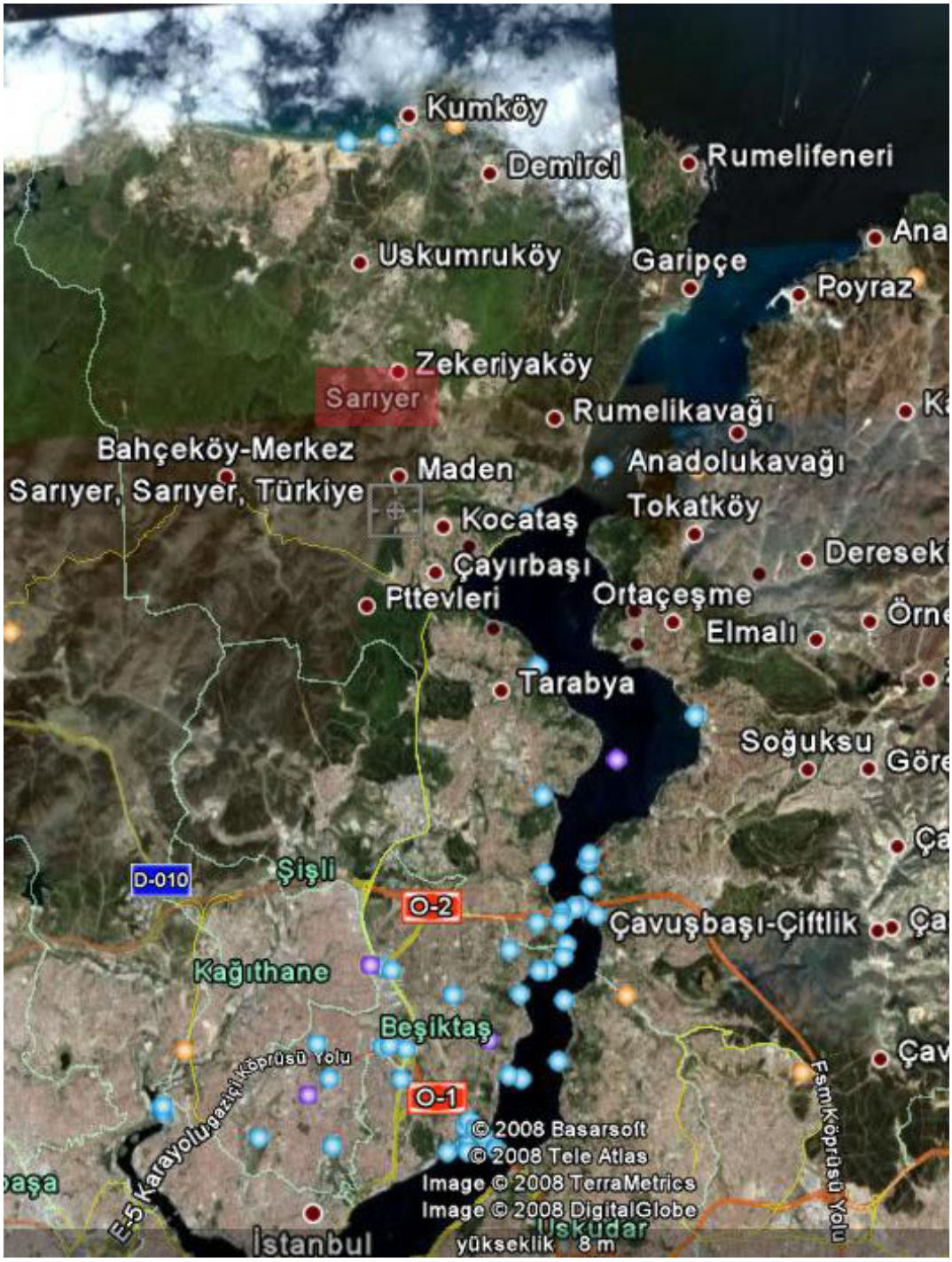

Şekil A.4 : Sarıyer Hava Fotoğrafı **(Google Earth)**

Şekil A.5 : Necip Bey tarafından hazırlanan Sarıyer Haritası

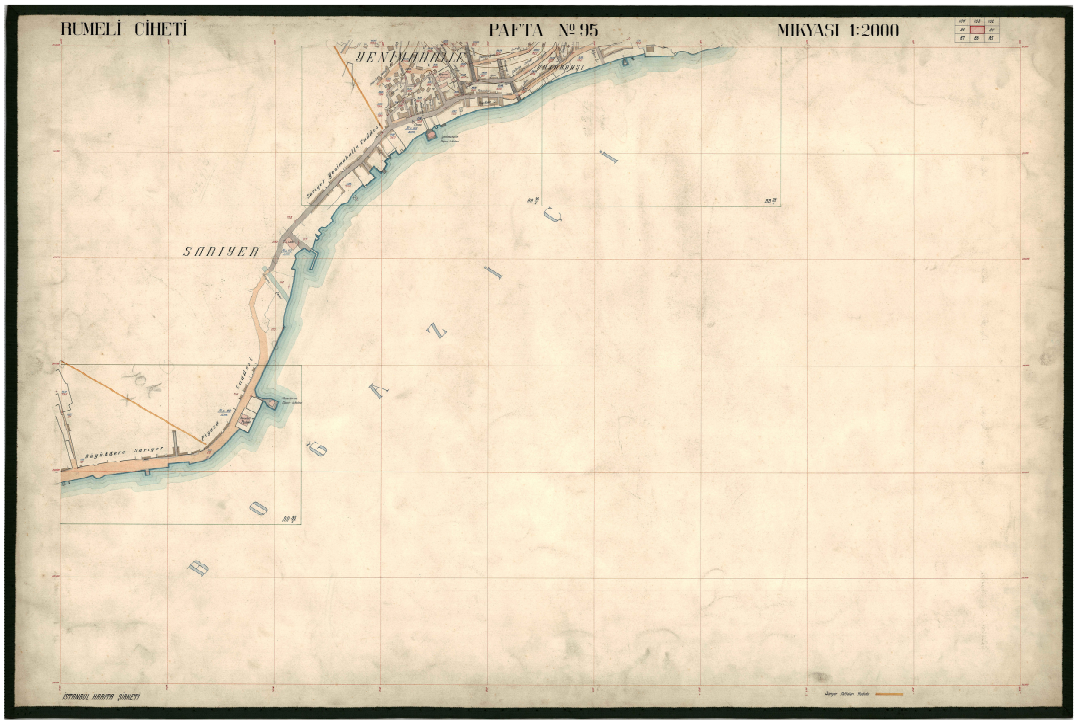

Şekil A.6 : Rumeli Ciheti 95 – İstanbul Harita Şirketi, 20 y.y. başında Sarıyer

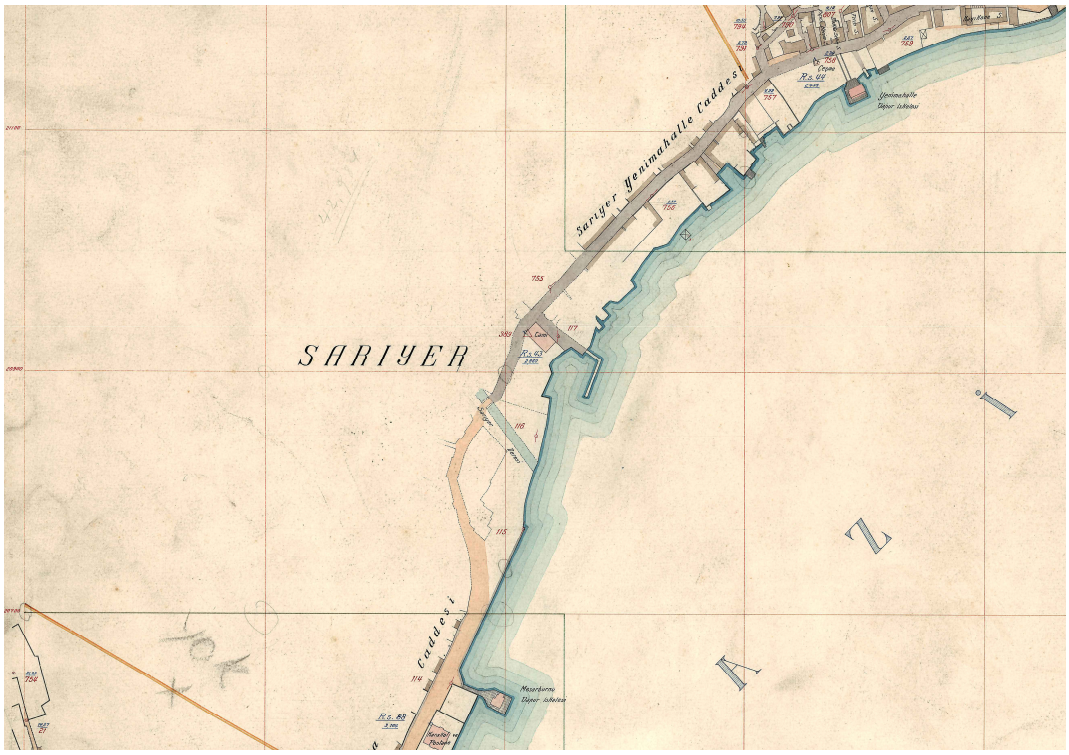

Şekil A.7 : Rumeli Ciheti 95 – İstanbul Harita Şirketi, 20 y.y. başında Sarıyer, detay

Şekil A.8 : Rumeli Ciheti AA 36-2, 20 y.y. başında Sarıyer, Merkez Mahalle

Şekil A.9 : Rumeli Ciheti AA 36-2, 20 y.y. başında Sarıyer, Yeni Mahalle

Şekil A.10 : Tarihi bilinmeyen anonim bir harita (Osmanlı Bankası arşivi)

Şekil A.11 : Tarihi bilinmeyen anonim bir harita-detay (Osmanlı Bankası arşivi)

Şekil A.12 : Sarıyer'e ait hava fotoğrafı (Sarıyer Belediyesi), 2005

Şekil A.13 : Sarıyer'e ait hava fotoğrafı, detay (Sarıyer Belediyesi), 2005

Şekil A.14 : Sarıyer sahil boyu (1900) **(Genim, 2006)**

Şekil A.15 : Sarıyer Yeni Mahalle'den bakış, Paskal Sebah, 1870

Şekil A.16 : Sarıyer Yeni Mahalle'den bakış, 1920 **(Genim, 2006)**

Şekil A.17 : Sarıyer Yeni Mahalle'den bakış, 2008

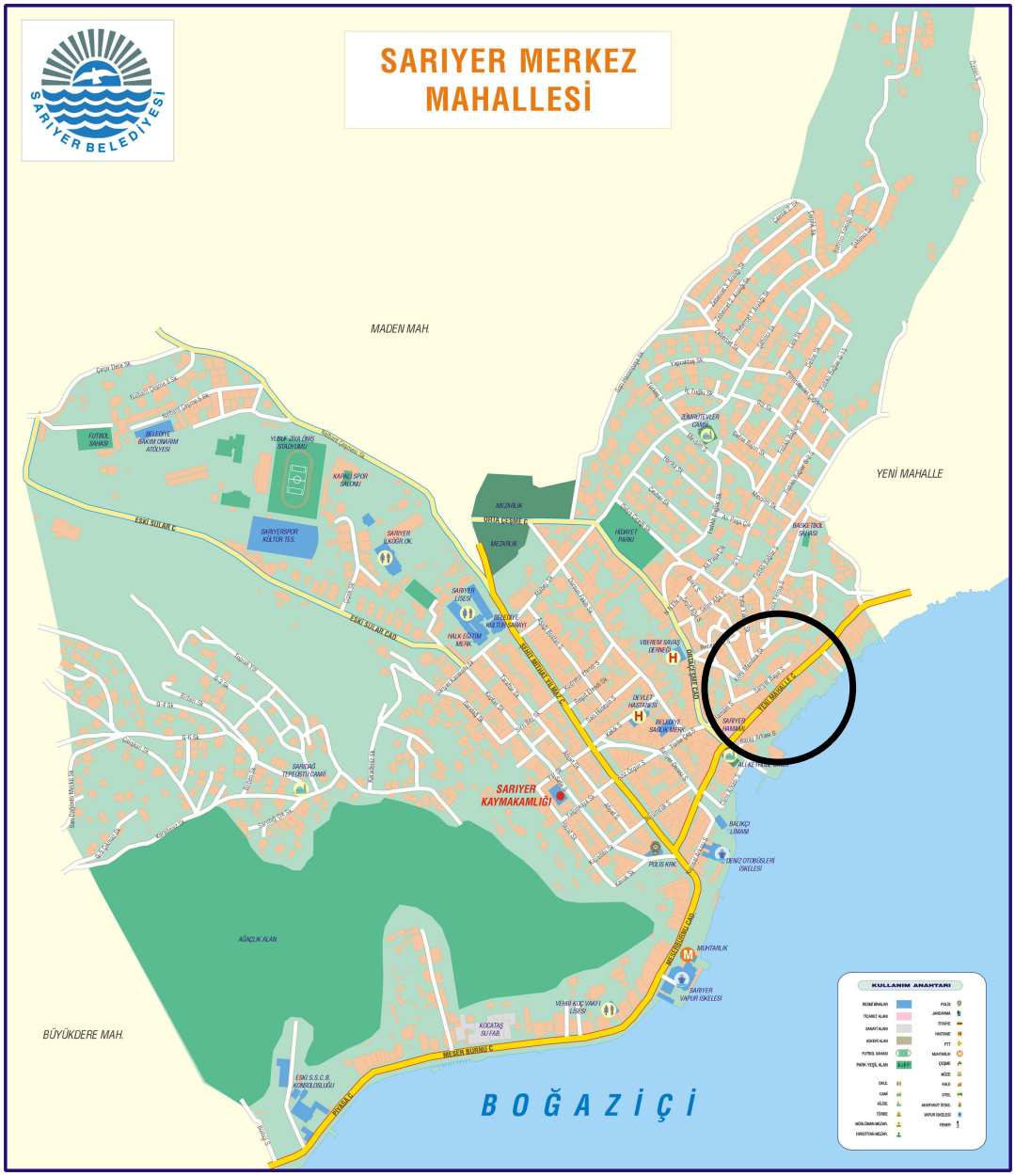

Şekil A.18 : Sarıyer Merkez Mahallesi (httpwww.sariyer.bel.trImagessariyer_rehberiSemt_Semt_SariyerHaritalarbuyukmerkez.jpg)

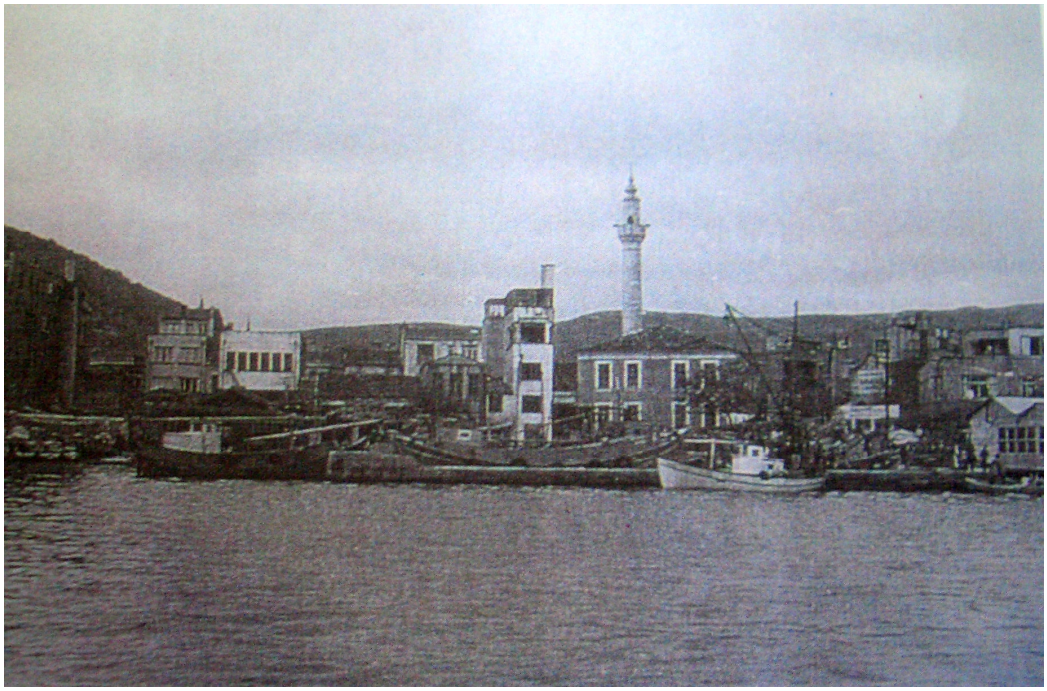

Şekil A.19 : Sarıyer'in denizden görünüşü ve Ali Kethüda Camii, 1957 **(Balcı, 1998)**

Şekil A.20 : Sarıyer taş iskele (1890), Sebah&Joaillier

Şekil A.21 : Sarıyer taş iskele (1890), Gülmez Kardeşler

Şekil A.22 : Vapur iskelesi ve Karakol binası (1915), Sebah&Joaillier

Şekil A.23 : Sarıyer vapur iskelesi (1910) **(Genim, 2006)**

Şekil A.24 : Sarıyer vapur iskelesi, 2008

Şekil A.25 : Mesarburnundan Karakol binasına bakış (1910) **(Genim, 2006)**

Şekil A.26 : Sarıyer hamamı, 2008

Şekil A.27 : Mesut Ağa Çeşmesi, 2008

Şekil A.28 : Ahmet Kamili Efendi Çeşmesi, 2008

Şekil A.29 : Tekke Çeşmesi, 2008

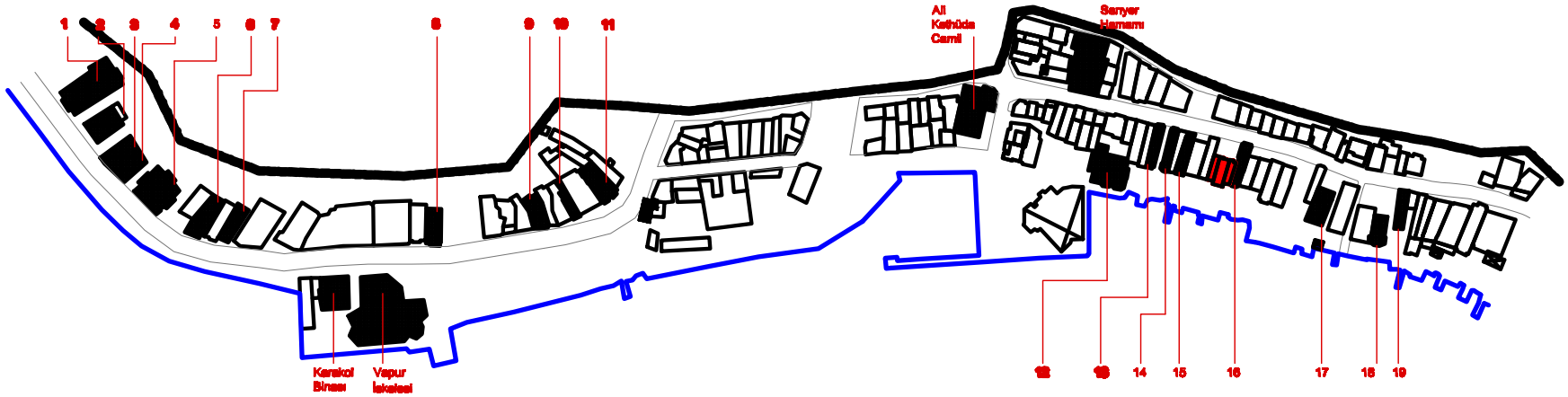
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
Ali Kethüda Camii
Serayer Hamamı
Karakol Binası
Vapur İskelesi
12
13
14
15
16
17
18
19

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10

11
12
13
14
15
118 nolu yapı
16
17
18
19

Şekil A.30

Ek B. Yapıya İlişkin Yazılı Belgeler

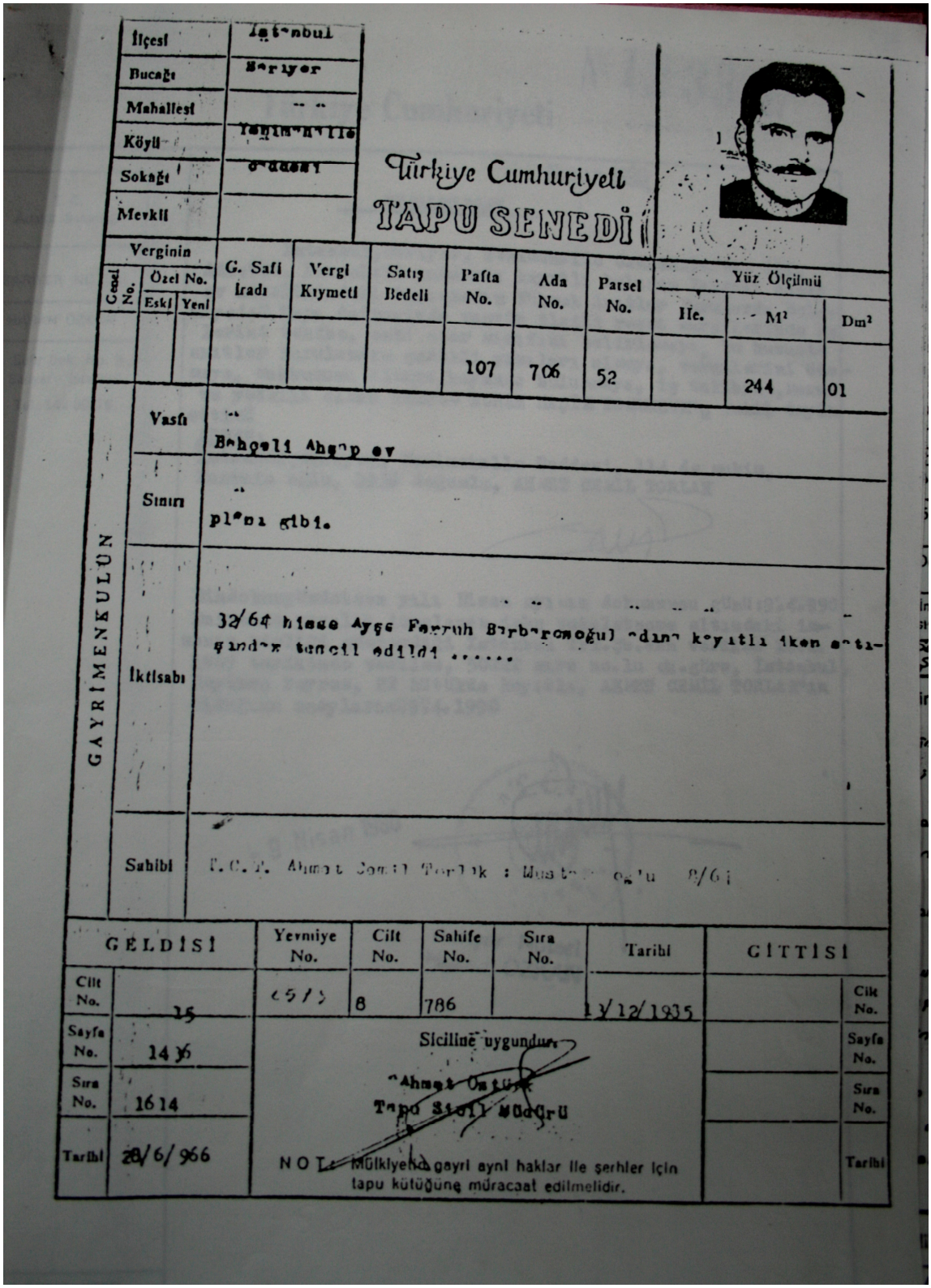

Şekil B.1 : Tapu Senedi

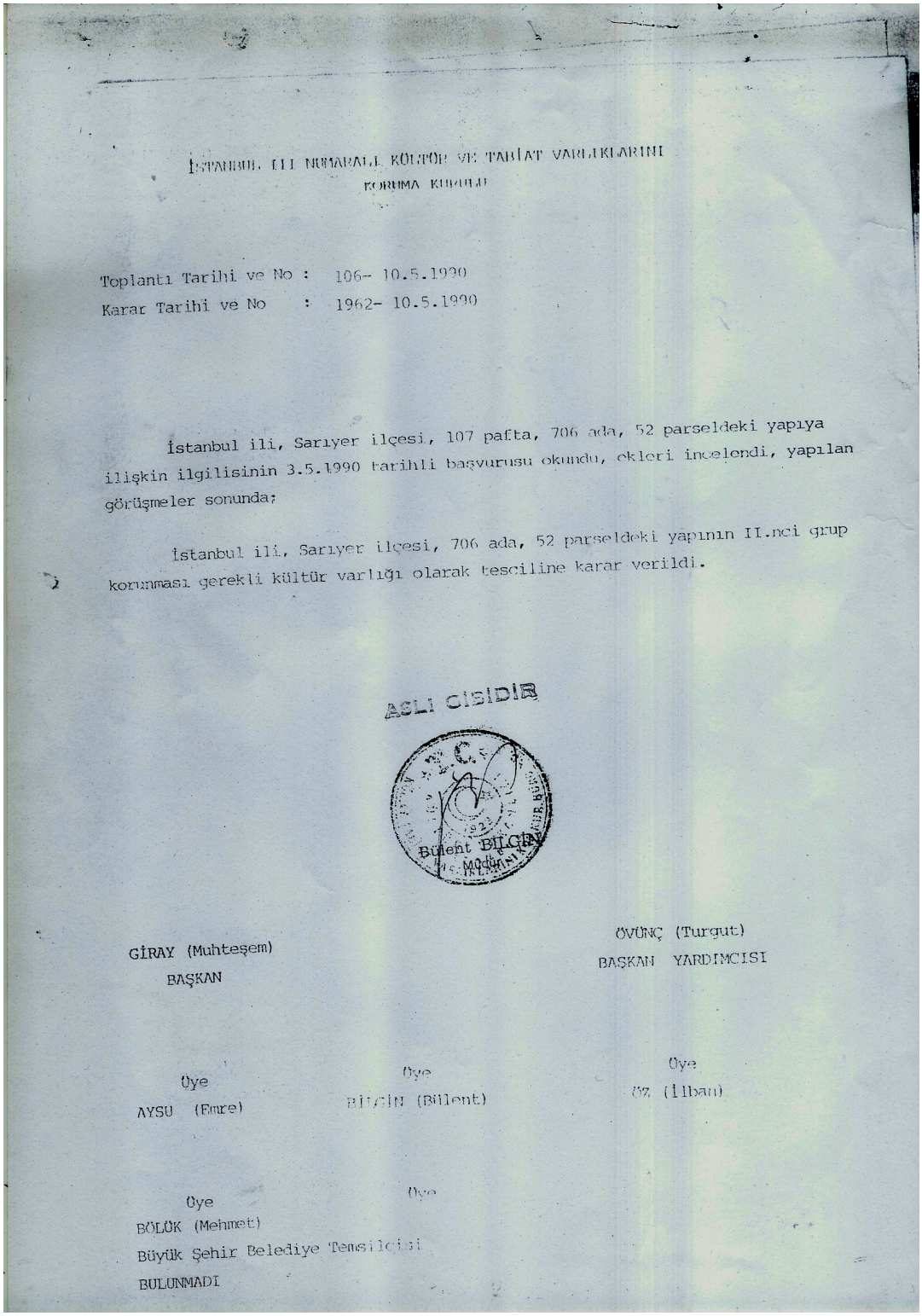

İSTANBUL III NUMARALI KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI
KORUMA KURULU

Toplantı Tarihi ve No : 106- 10.5.1990
Karar Tarihi ve No : 1962- 10.5.1990

İstanbul ili, Sarıyer ilçesi, 107 pafta, 706 ada, 52 parseldeki yapıya ilişkin ilgilisinin 3.5.1990 tarihli başvurusu okundu, ekleri incelendi, yapılan görüşmeler sonunda;

İstanbul ili, Sarıyer ilçesi, 706 ada, 52 parseldeki yapının II.nci grup korunması gerekli kültür varlığı olarak tesciline karar verildi.

ASLI GİBİDİR

Bülent BIÇIN
Müdür

GİRAY (Muhteşem)
BAŞKAN

ÖVÜNÇ (Turgut)
BAŞKAN YARDIMCISI

Üye
AYSU (Emre)

Üye
BIÇIN (Bülent)

Üye
ÖZ (İlhan)

Üye
BÖLÜK (Mehmet)
Büyük Şehir Belediye Temsilcisi
BULUNMADI

Üye

Şekil B.2 : İstanbul III nolu Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu Kararı

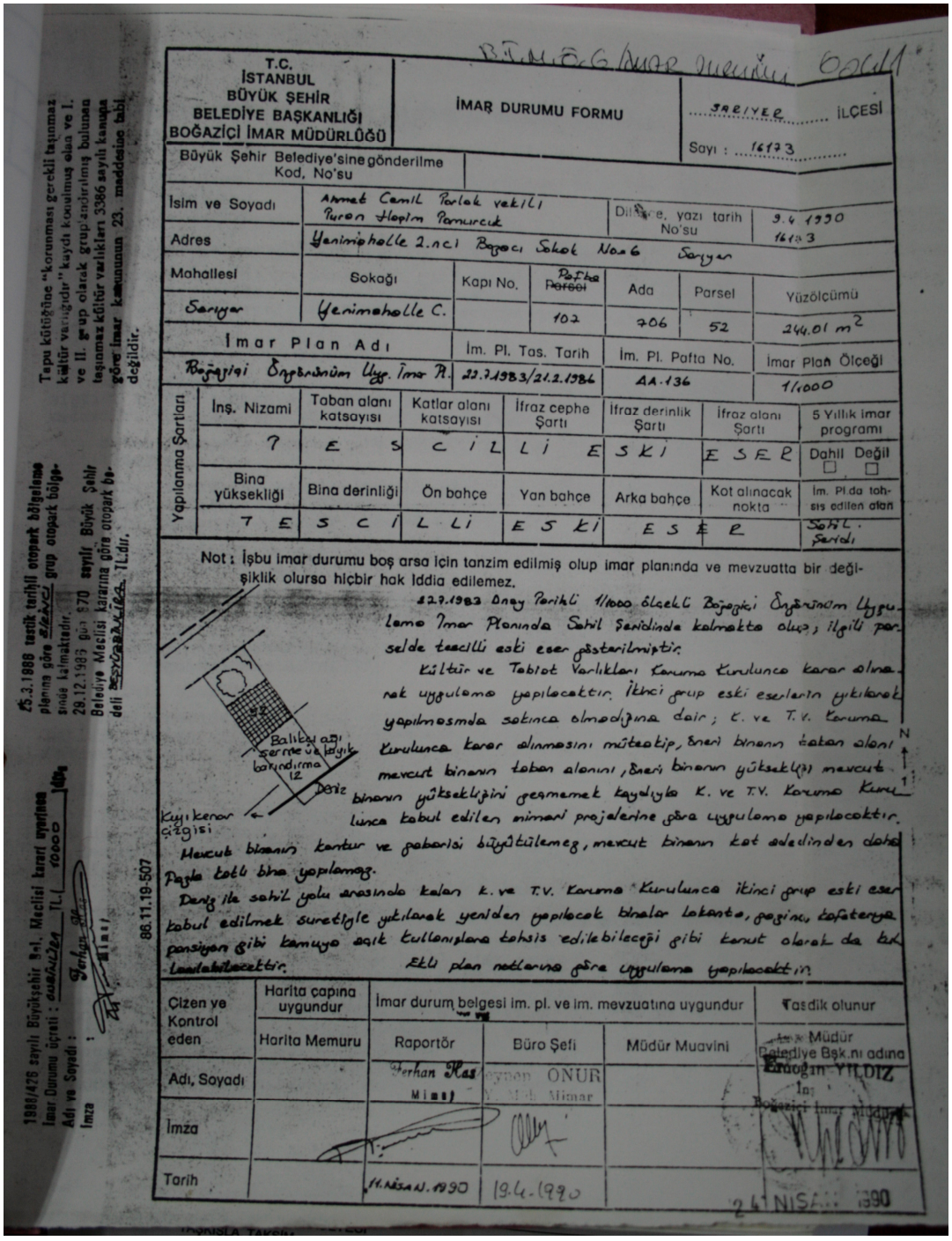

T.C.
İSTANBUL
BÜYÜK ŞEHİR
BELEDİYE BAŞKANLIĞI
BOĞAZİÇİ İMAR MÜDÜRLÜĞÜ

İMAR DURUMU FORMU

SARIYER İLÇESİ

Sayı : 16173

Büyük Şehir Belediye'sine gönderilme Kod, No'su

İsim ve Soyadı	Ahmet Cemil Parlak vekili Puran Hasim Pamurcuk			Dilekçe, yazı tarih No'su		9.4.1990 16173
Adres	Yenimahalle 2.nci Bozacı Sokak No:6 Sarıyer					
Mahallesi	Sokağı	Kapı No.	Pafta ~~Parsel~~	Ada	Parsel	Yüzölçümü
Sarıyer	Yenimahalle C.		102	706	52	244.01 m²
İmar Plan Adı		İm. Pl. Tas. Tarih		İm. Pl. Pafta No.		İmar Plan Ölçeği
Boğaziçi Öngörünüm Uyg. İmar Pl.		22.7.1983/21.2.1986		AA.136		1/1000

Yapılanma Şartları	İnş. Nizami	Taban alanı katsayısı	Katlar alanı katsayısı	İfraz cephe Şartı	İfraz derinlik Şartı	İfraz alanı Şartı	5 Yıllık imar programı
	T	E S	C İ L	L İ E	S K İ	E S E R	Dahil ☐ Değil ☐
	Bina yüksekliği	Bina derinliği	Ön bahçe	Yan bahçe	Arka bahçe	Kot alınacak nokta	İm. Pl.da tahsis edilen alan
	T E	S C İ	L L İ	E S K İ	E S E R		Sahil Şeridi

Not : İşbu imar durumu boş arsa için tanzim edilmiş olup imar planında ve mevzuatta bir değişiklik olursa hiçbir hak iddia edilemez.

22.7.1983 Onay Tarihli 1/1000 ölçekli Boğaziçi Öngörünüm Uygulama İmar Planında Sahil Şeridinde kalmakta olup; ilgili parselde tescilli eski eser gösterilmiştir.

Kültür ve Tabiat Varlıkları Koruma Kurulunca karar alınarak uygulama yapılacaktır. İkinci grup eski eserlerin yıkılarak yapılmasında sakınca olmadığına dair; K. ve T.V. Koruma Kurulunca karar alınmasını müteakip, öneri binanın taban alanı mevcut binanın taban alanını, öneri binanın yüksekliği mevcut binanın yüksekliğini geçmemek kaydıyla K. ve T.V. Koruma Kurulunca kabul edilen mimari projelerine göre uygulama yapılacaktır.

Mevcut binanın kontur ve gabarisi büyütülemez, mevcut binanın kat adedinden daha fazla katlı bina yapılamaz.

Deniz ile sahil yolu arasında kalan K. ve T.V. Koruma Kurulunca ikinci grup eski eser kabul edilmek suretiyle yıkılarak yeniden yapılacak binalar lokanta, gazino, kafeterya pansiyon gibi kamuya açık kullanışlara tahsis edilebileceği gibi konut olarak da kullanılabilecektir.

Ekli plan notlarına göre uygulama yapılacaktır.

Çizen ve Kontrol eden	Harita çapına uygundur	İmar durum belgesi im. pl. ve im. mevzuatına uygundur			Tasdik olunur
	Harita Memuru	Raportör	Büro Şefi	Müdür Muavini	Müdür Belediye Bşk.nı adına
Adı, Soyadı		Ferhan Kas Mimar	Yeyhan ONUR Y. Müh. Mimar		Erdoğan YILDIZ İnş. Boğaziçi İmar Müdürü
İmza					
Tarih		11.NİSAN.1990	19.4.1990		24 NİSAN 1990

Tapu kütüğüne "korunması gerekli taşınmaz kültür varlığıdır" kaydı konulmuş olan ve I. ve II. grup olarak grup'andırılmış bulunan taşınmaz kültür varlıkları 3386 sayılı kanuna göre imar kanununun 23. maddesine tabi değildir.

25.3.1986 tasdik tarihli otopark bölgeleme planına göre eleinci grup otopark bölgesinde kalmaktadır.
29.12.1983 gün 870 sayılı Büyük Şehir Belediye Meclisi kararına göre otopark bedeli beşyüzbinliradır TL.dır.

1988/426 sayılı Büyükşehir Bel. Meclisi kararı uyarınca İmar Durumu üçreti : onaltıyüz TL. 10000 dur.
Adı ve Soyadı : Ferhan Kas Mimar
İmza :

86.11.19-507

Şekil B.3 : 1990 yılına ait İmar Durumu Formu

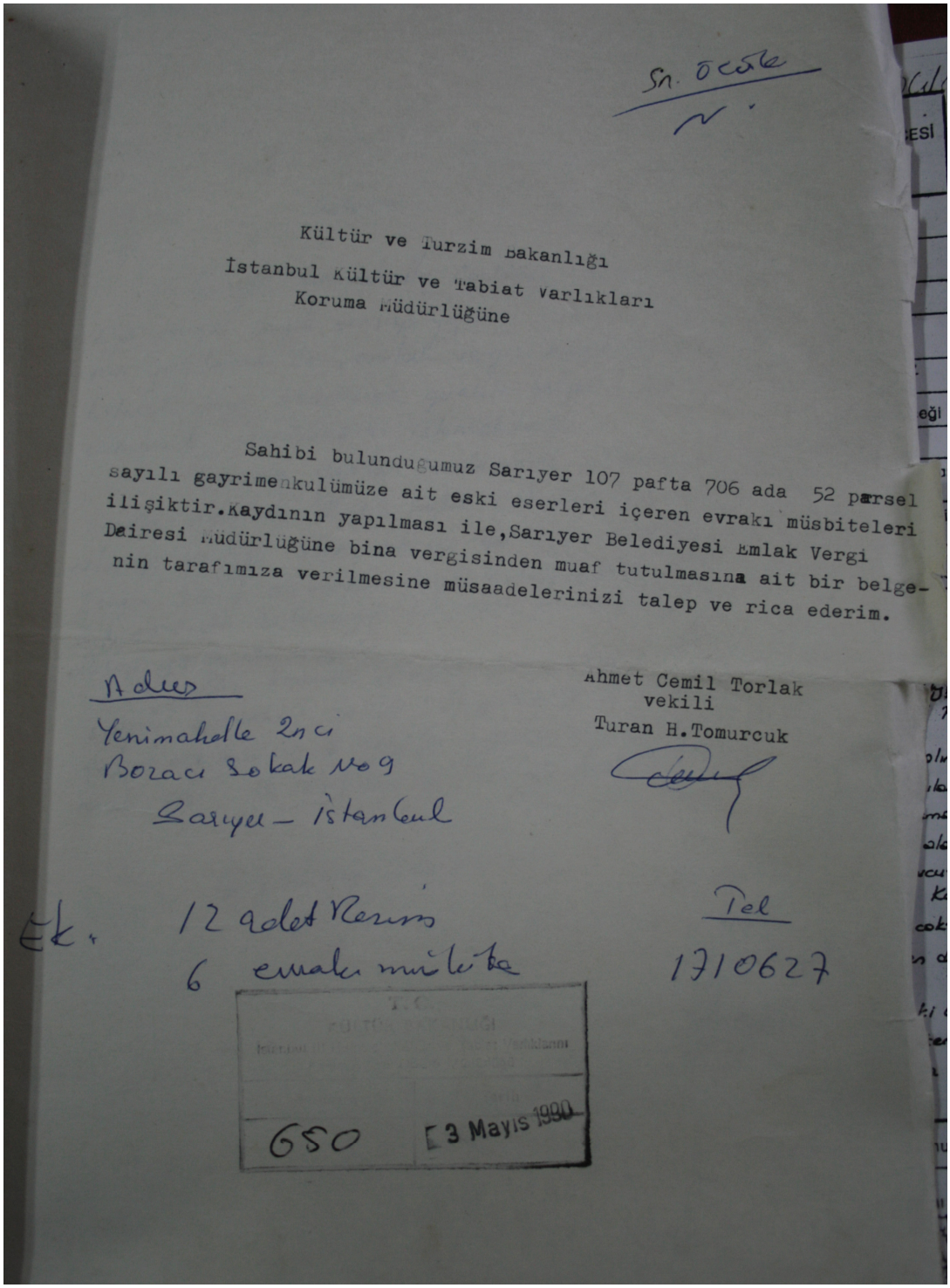

Sn. Öcüle

Kültür ve Turzim Bakanlığı
İstanbul Kültür ve Tabiat Varlıkları
Koruma Müdürlüğüne

Sahibi bulunduğumuz Sarıyer 107 pafta 706 ada 52 parsel sayılı gayrimenkulümüze ait eski eserleri içeren evrakı müsbiteleri ilişiktir. Kaydının yapılması ile, Sarıyer Belediyesi Emlak Vergi Dairesi Müdürlüğüne bina vergisinden muaf tutulmasına ait bir belgenin tarafımıza verilmesine müsaadelerinizi talep ve rica ederim.

Ahmet Cemil Torlak
vekili
Turan H. Tomurcuk

Adres
Yenimahalle 2nci
Bozacı Sokak No 9
Sarıyer – İstanbul

Ek. 12 adet Resim
6 evrakı müsbite

Tel
1710627

650 3 Mayıs 1990

Şekil B.4 : 1990 yılında vergi muafiyeti için verilen dilekçe

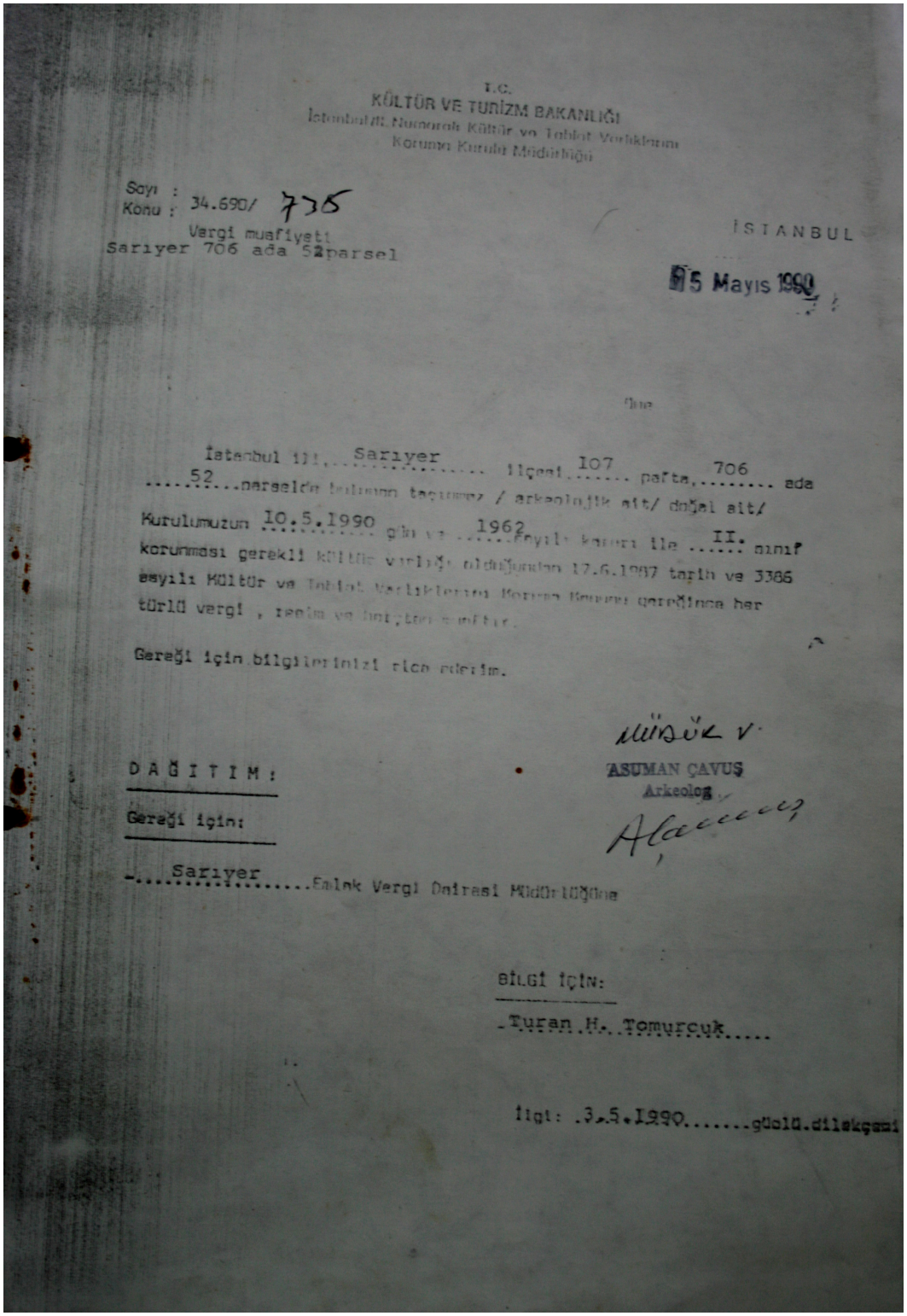

T.C.
KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI
İstanbul II. Numaralı Kültür ve Tabiat Varlıklarını
Koruma Kurulu Müdürlüğü

Sayı : 34.690/ 735
Konu : Vergi muafiyeti
Sarıyer 706 ada 52 parsel

İSTANBUL
15 Mayıs 1990

Sayın

İstanbul ili, Sarıyer ilçesi, 107 pafta, 706 ada
52 nolu parselde bulunan taşınmaz / arkeolojik sit/ doğal sit/
Kurulumuzun 10.5.1990 gün ve 1962 sayılı kararı ile II. sınıf
korunması gerekli kültür varlığı olduğundan 17.6.1987 tarih ve 3386
sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu gereğince her
türlü vergi , resim ve harçtan muaftır.

Gereği için bilgilerinizi rica ederim.

MÜDÜR V.
ASUMAN ÇAVUŞ
Arkeolog

DAĞITIM:

Gereği için:

-Sarıyer Emlak Vergi Dairesi Müdürlüğüne

Bilgi için:

-Turan H. Tomurcuk

İlgi: 3.5.1990 gün ve dilekçesi

Şekil B.5 : 1990 yılında alınan vergi muafiyet kararı

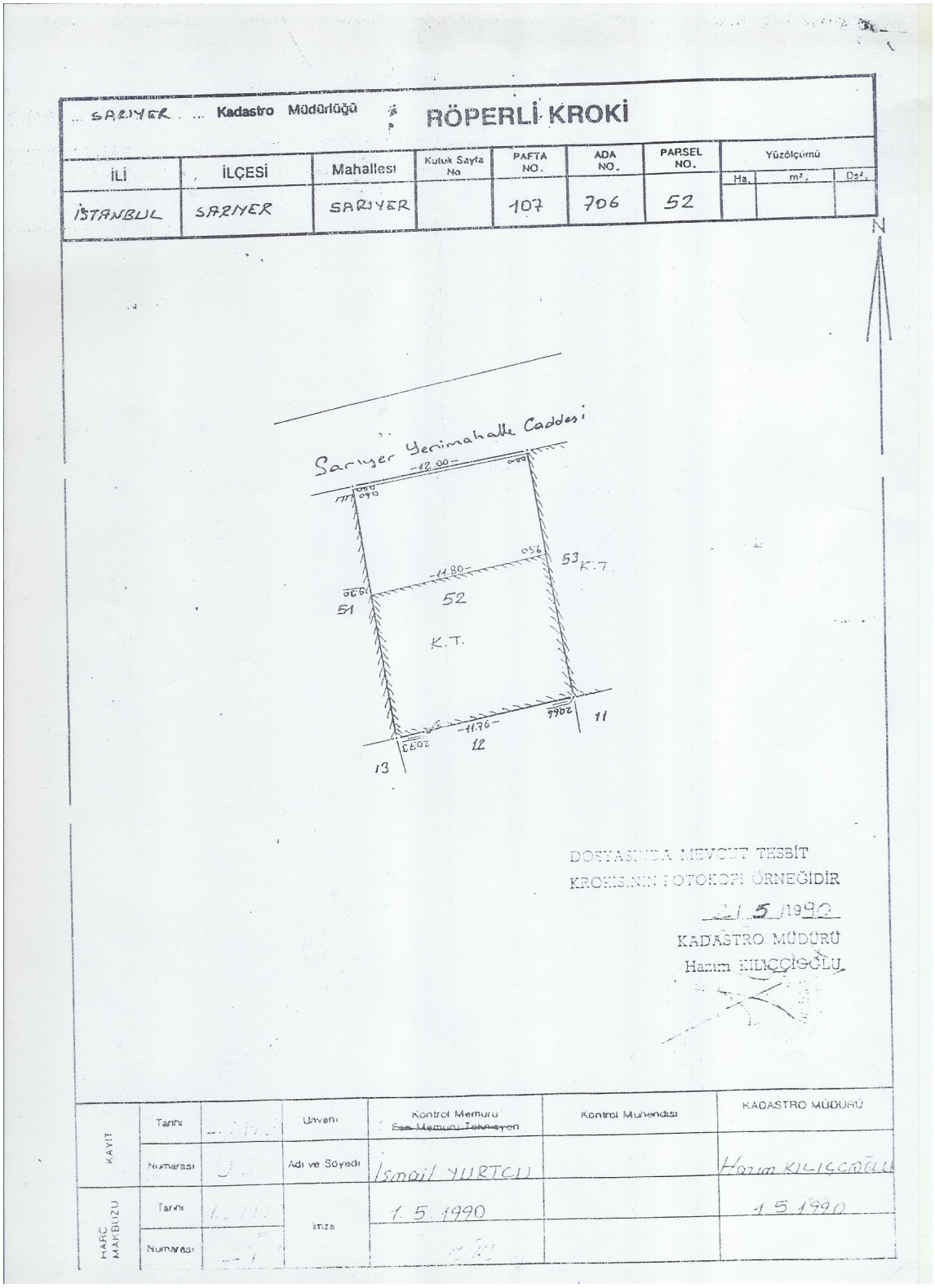

Şekil B.6 : Röperli Kroki

Ek C. Yapının Mevcut Durumunu Belgeleyen Fotoğraflar

Şekil C.1 : Z01 nolu oda

Şekil C.2 : Z02 nolu odaya açılan rüzgarlık

Şekil C.3 : Z02 nolu odanın genel görünüşü

Şekil C.4 : Z02 tavanındaki volta döşeme

Şekil C.5 : Z02 tavanındaki volta döşeme ve ahşap kaplama

Şekil C.6 : Z02 ve Z07 arasındaki bölücü ahşap paneller

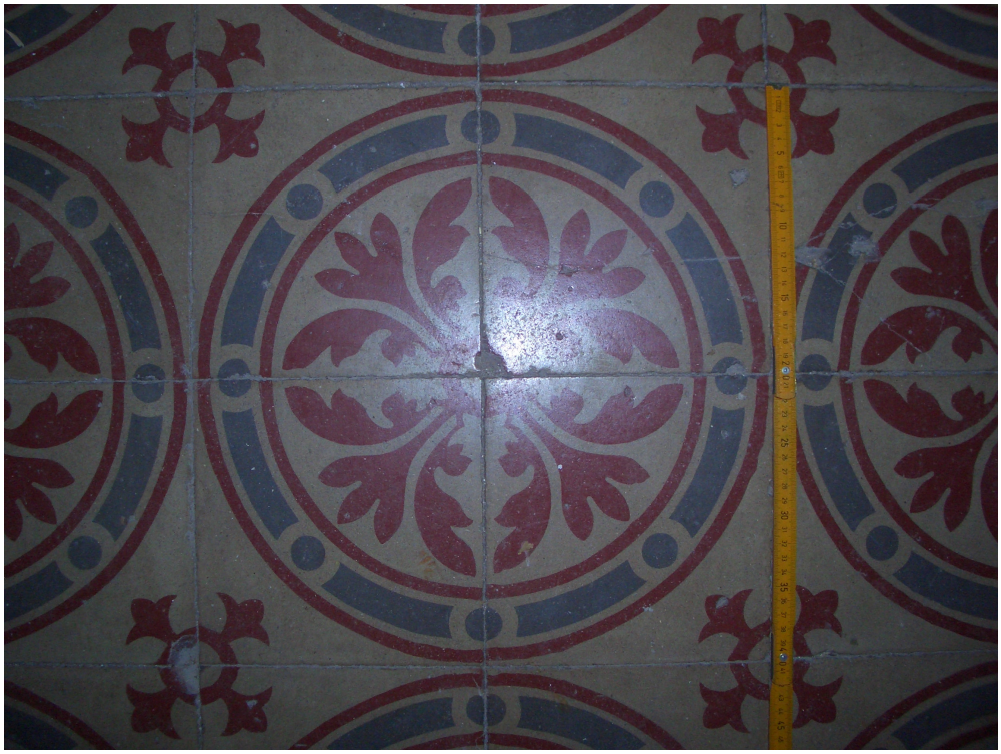

Şekil C.7 : Z02 nolu odanın zemin döşemesi

Şekil C.8 : Z03 nolu odanın genel görünüşü

Şekil C.9 : Z04 nolu holun genel görünüşü

Şekil C.10 : Z04 tavanındaki kiriş

Şekil C.11 : Z05 tavanındaki düşük döşeme ve volta döşemenin birleşimi

Şekil C.12 : Z05 mekanındaki volta döşeme ve sabit pencere

Şekil C.13 : Z05 mekanındaki düşük döşemenin I profillerinde oluşan korozyon

Şekil C.14 : Z05 mekanının volta döşemesinde oluşan rutubet izi

Şekil C.15 : Z05 mekanının genel görünümü

Şekil C.16 : Z06 merdiveninin genel görünüşü

Şekil C.17 : Z06 ve B08 arasındaki ilişki

Şekil C.18 : Z06 merdivenin genel görünüşü

Şekil C.19 : Z02 ve Z07 arasındaki ilişki

Şekil C.20 : Z08 holündeki giriş kapısı zemin ilişkisi

Şekil C.21 : Z08 holündeki giriş kapısı

Şekil C.22 : Z09 holu genel görünüş

Şekil C.23 : Z10 wc genel görünüş

Şekil C.24 : Z10 wc'de bulunan kurna

Şekil C.25 : G01 nolu mekandan G02 ve G10 mekanlarına açılan kapılar

Şekil C.26 : G01 sahile bakan giyotin pencereler

Şekil C.27 : G01 tavan detayı

Şekil C.28 : G01 giriş kapısı

Şekil C.32 : G01 tavan detayı

Şekil C.33 : G03 nolu mekanın genel görünüşü

Şekil C.34 : G04 holün genel görünüşü

Şekil C.35 : G04 holunden G05 ve G06 kapılarının görünüşü

Şekil C.36 : G04 holunden G06 kapısının görünüşü

Şekil C.37 : G06 havalandırma boşluğu

Şekil C.38 : G06 ve G08 arasındaki tavanı bölen ahşap panel

Şekil C.39 : G07 mutfağın genel görünüşü

Şekil C.40 : G09 holden G07 mutfak kapısının görünüşü

Şekil C.41 : G07 mutfak kapısının görünüşü

Şekil C.42 : G07 mutfağın genel görünüşü

Şekil C.43 : G08 banyonun genel görünüşü

Şekil C.44 : G08 banyonun genel görünüşü

Şekil C.45 : G09 hole ait bölücü ahşap paneller

Şekil C.46 : G09 hole ait bölücü ahşap paneller, G07 mutfak-G08 banyo kapıları

Şekil C.47 : G09 tavan detayı

Şekil C.48 : G10 mekanına G01 ve G09 nolu mekanlardan giriş

Şekil C.49 : G10 genel görünüş

Şekil C.50 : G10 tavan detayı

Şekil C.51 : 101 nolu odanın genel görünüşü

Şekil C.52 : 101 nolu odanın genel görünüşü

Şekil C.53 : 101 nolu odanın tavanı

Şekil C.54 : 102 nolu odanın genel görünüşü

Şekil C.55 : 102 nolu odanın genel görünüşü

Şekil C.56 : 102 nolu odanın genel görünüşü

Şekil C.57 : 102 nolu odanın genel görünüşü

Şekil C.58 : 102 nolu odanın tavanı

Şekil C.59 : 102 nolu odanın tavan detayı

Şekil C.60 : 103 nolu odanın genel görünüşü

Şekil C.61 : 103 nolu odanın genel görünüşü

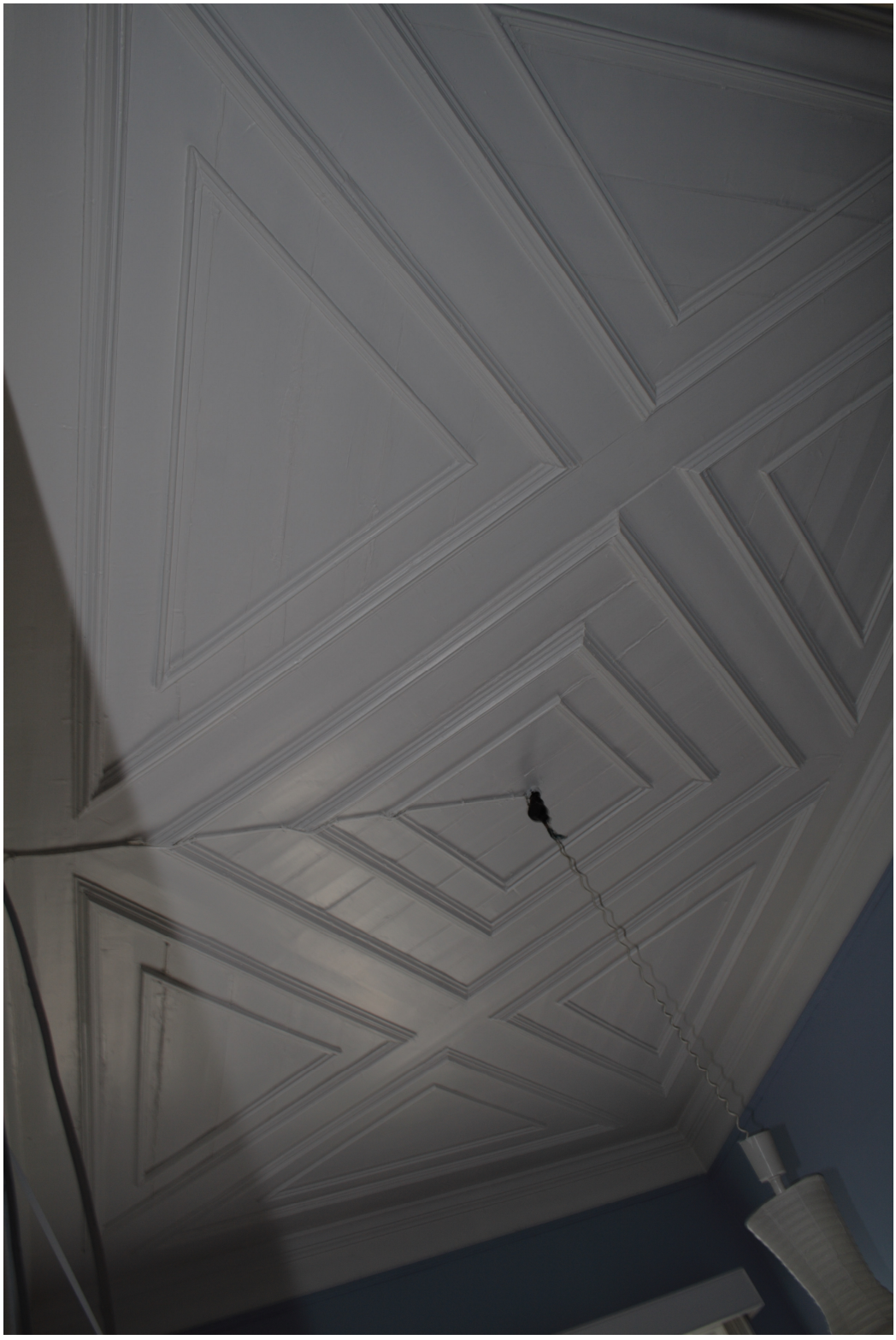

Şekil C.62 : 103 nolu odanın tavan detayı

Şekil C.63 : 104 nolu mutfağın genel görünüşü

Şekil C.64 : 105 nolu mutfağın genel görünüşü

Şekil C.65 : 105 nolu mutfağın genel görünüşü

Şekil C.66 : 105 nolu mutfağın tavanı

Şekil C.67 : 106 nolu banyonun genel görünüşü

Şekil C.68 : 106 nolu banyonun genel görünüşü

Şekil C.69 : 107 nolu odanın genel görünüşü

Şekil C.70 : 107 nolu odanın genel görünüşü

Şekil C.71 : 107 nolu odanın tavanı

Şekil C.72 : 201'in kuzeydoğu duvarındaki kapatılmış pencereler

Şekil C.73 : 201 nolu mekana giriş

Şekil C.74 : 202 nolu odanın köşe pencereleri

Şekil C.75 : 202 nolu odanın balkon kapısı

Şekil C.76 : 202 nolu odanın balkonu

Şekil C.77 : 202 nolu odanın balkonundaki ahşap kafes

Şekil C.78 : 202 nolu odanın balkonu

Şekil C.79 : 202 nolu odanın balkonunun korkulukları

Şekil C.80 : 203 nolu mutfağın genel görünüşü

Şekil C.81 : 203 nolu mutfaktaki havalandırma boşluğuna açılan pencereler

Şekil C.82 : 203 nolu mutfaktaki havalandırma boşluğuna açılan pencereler

Şekil C.83 : 203 nolu mutfaktan havandırma boşluğunun görünüşü

Şekil C.84 : 203 nolu mutfaktan havandırma boşluğunun üstündeki ışıklık

Şekil C.85 : 203 nolu mekanın tavanındaki ahşap ve sıvalı bölümlerin birleşimi

Şekil C.86 : 203 nolu mekanın tavanındaki ahşap ve sıvalı bölümlerin birleşimi

Şekil C.87 : 204 nolu holdeki bölücü ahşap paneller

Şekil C.88 : 204 nolu holun tavanı

Şekil C.89 : 205 nolu banyonun genel görünüşü

Şekil C.90 : 205 nolu banyonun tavanı

Şekil C.91 : Sahil Cephesi

Şekil C.92: Sahil Cephesi

Şekil C.93: Sahil Cephesi

Şekil C.94: Sahil Cephesi cumba altı görünüş

Şekil C.95: Sahil Cephesi cumbayı destekleyen ahşap payandalar

Şekil C.96 : Arka Cephe

Şekil C.97 : Arka cephe

Şekil C.98 : Arka Cephe

Şekil C.99 : Arka cephedeki giriş katına çıkan betonarme merdivenler

Şekil C.100 : Arka cephedeki merdiven altı deposu ve bodrum giriş kapısı

Şekil C.101 : Arka cephedeki düzensiz üçlü pencere açıklıkları

Şekil C.102 : Ön cepheden çatı oluk detayı

Şekil C.102 : Ön cepheden bacanın görünüşü

Şekil C.103 : Giriş katındaki ahşap panellerin merdiven ile birleşimi

Şekil C.104 : 1. kattaki ahşap panellerin merdiven ile birleşimi

Şekil C.105 : Merdivenin 1. ve 2. katlardan görünümü

Şekil C.106 : Merdivenin 2. kattaki bitişi

Şekil C.107 : Merdiven holunu aydınlatan P12 penceresi

Şekil C.108 : Merdiven alt kaplaması

Şekil C.109 : Arka bahçede istiflenmiş olan sökülmüş kepenkler

Şekil C.110 : Yapının 1970 yılına ait fotoğrafı **(Erdenen, 1993-94)**

Şekil C.111 : Yapının 1993 yılına ait fotoğrafı **(Erdenen, 1993-94)**

Şekil C.112 : Sahil Cephesi, 1990

Şekil C.113 : Arka Cephe, 1990

Ek D. Karşılaştırma Yapılan Yapılar

Şekil D.1 : Alman Büyükelçiliği Konutu, cephe görünüşü 1890 **(Bachmann, 2003, 61)**

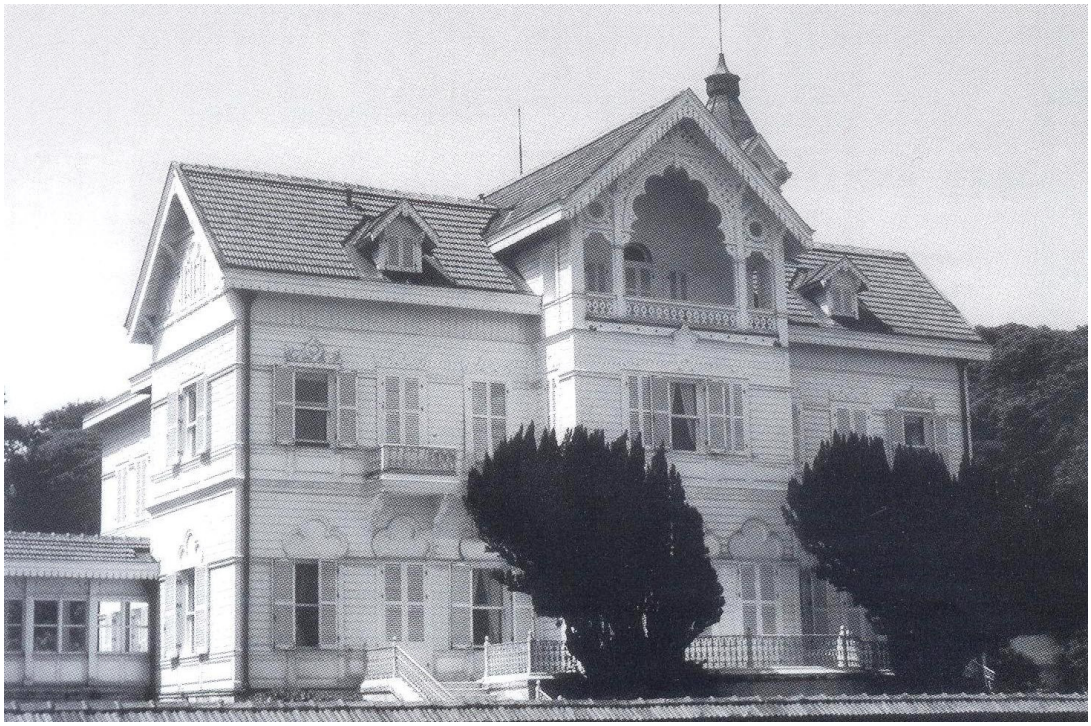

Şekil D.2 : Alman Büyükelçiliği Konutu, cephe görünüşü 2001 **(Bachmann, 2003, 60)**

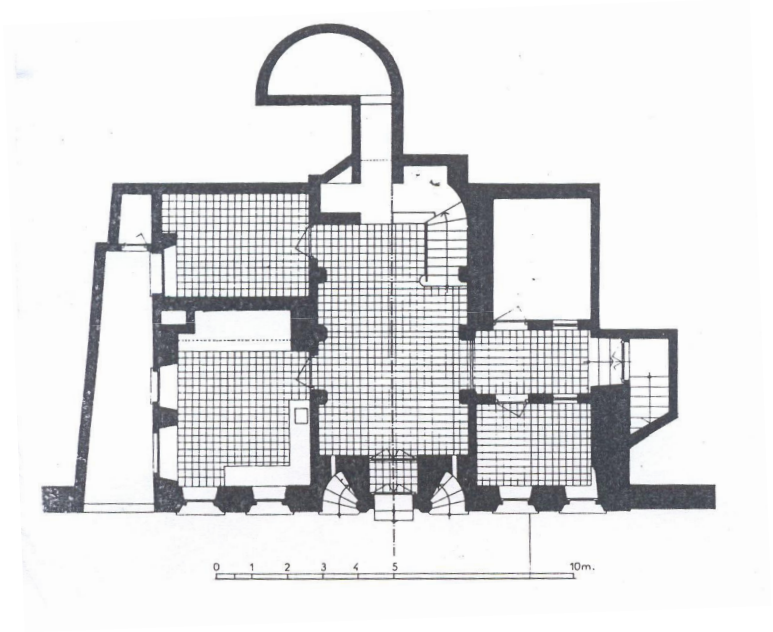

Şekil D.3 : Mazlum Ağa Konağı, plan **(Eldem, 1993, 324)**

Şekil D.4 : Mazlum Ağa Konağı, cephe görünüş **(Eldem, 1993, 324)**

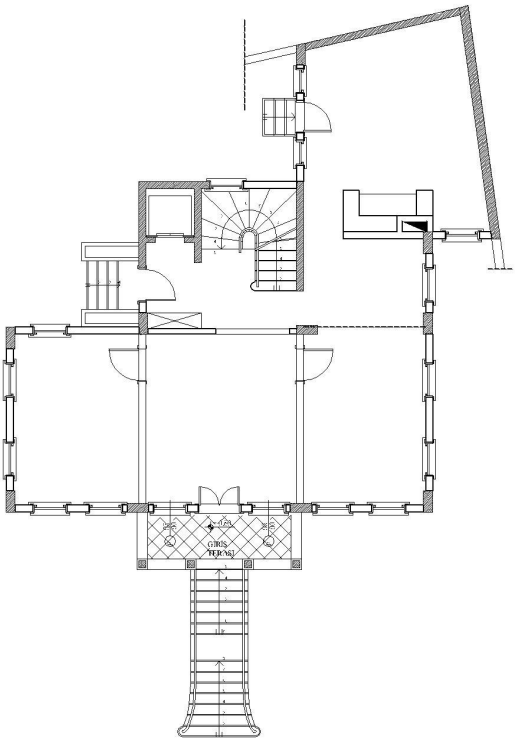

Şekil D.5 : Ahşap Konut, giriş kat planı, 2005

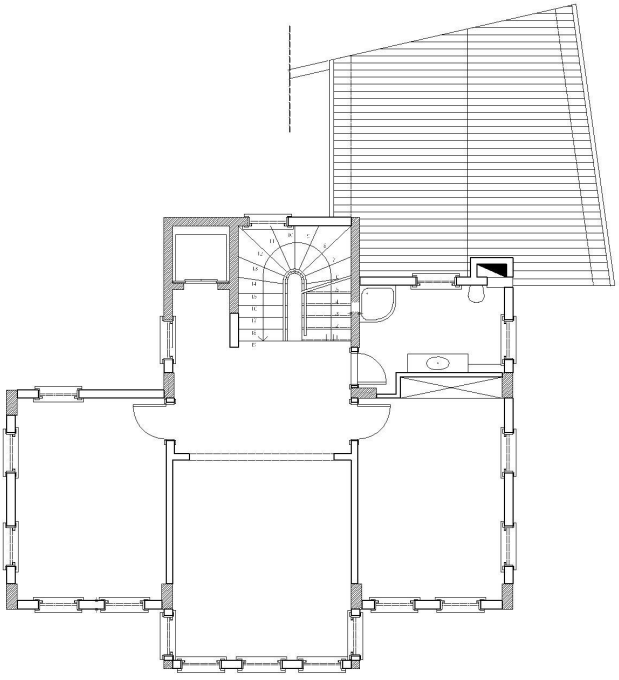

Şekil D.6 : Ahşap Konut, 1. kat planı, 2005

Şekil D.7 : Ahşap Konut, cephe, 2005

Ek E. Çizimler

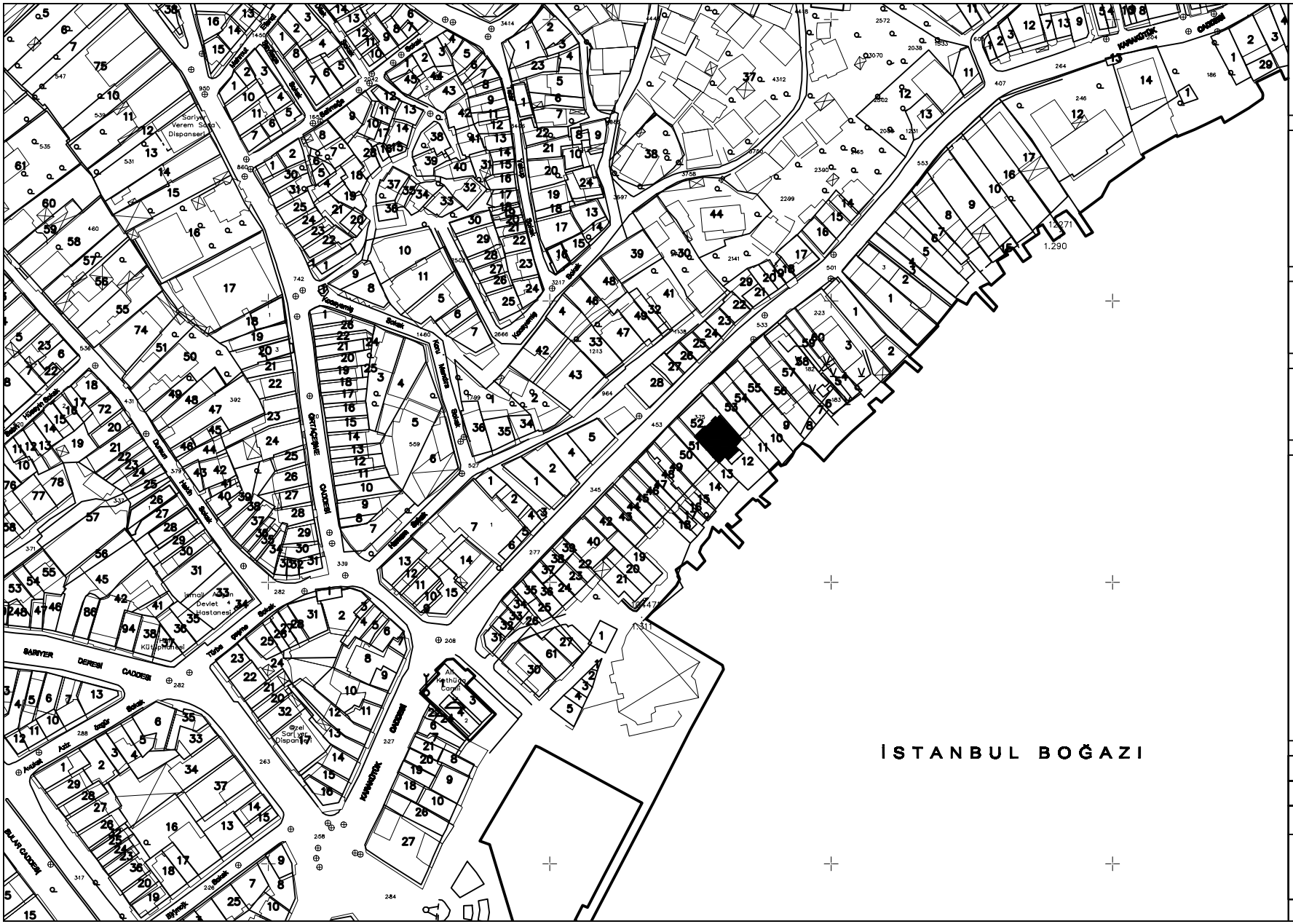

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

PAFTA ADI : VAZİYET PLANI

PAFTA NO : 01 | ÖLÇEK : 1 / 1000

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.1 : Rölöve Vaziyet Planı

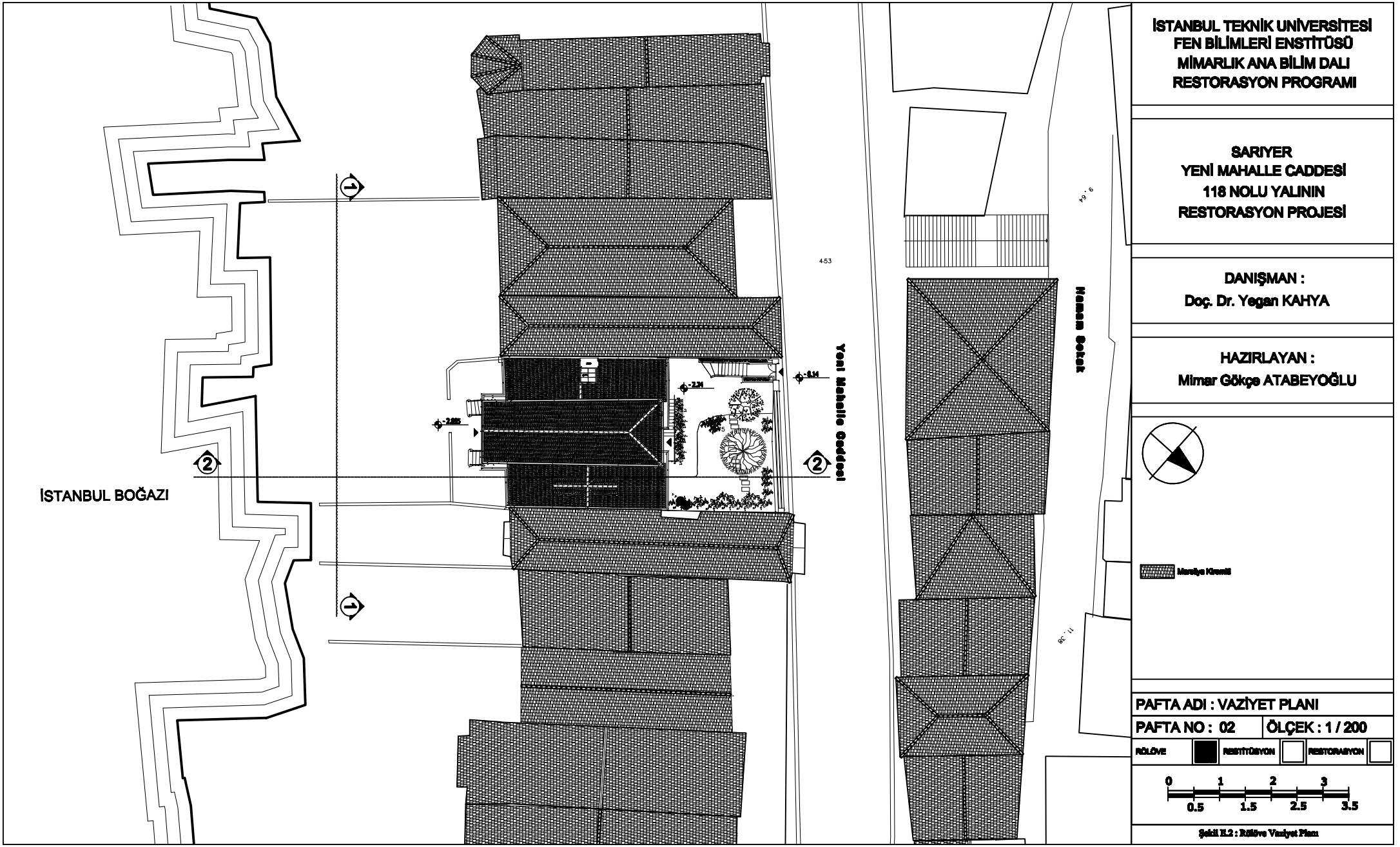

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

PAFTA ADI : VAZİYET PLANI

PAFTA NO : 02 | ÖLÇEK : 1 / 200

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.2 : Röleve Vaziyet Planı

1-1 GÖRÜNÜŞÜ

2-2 GÖRÜNÜŞÜ

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

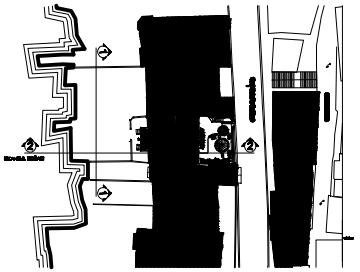

PAFTA ADI : GÖRÜNÜŞLER

PAFTA NO : 03 | ÖLÇEK : 1 / 200

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.3 : Rölöve Görünüşler

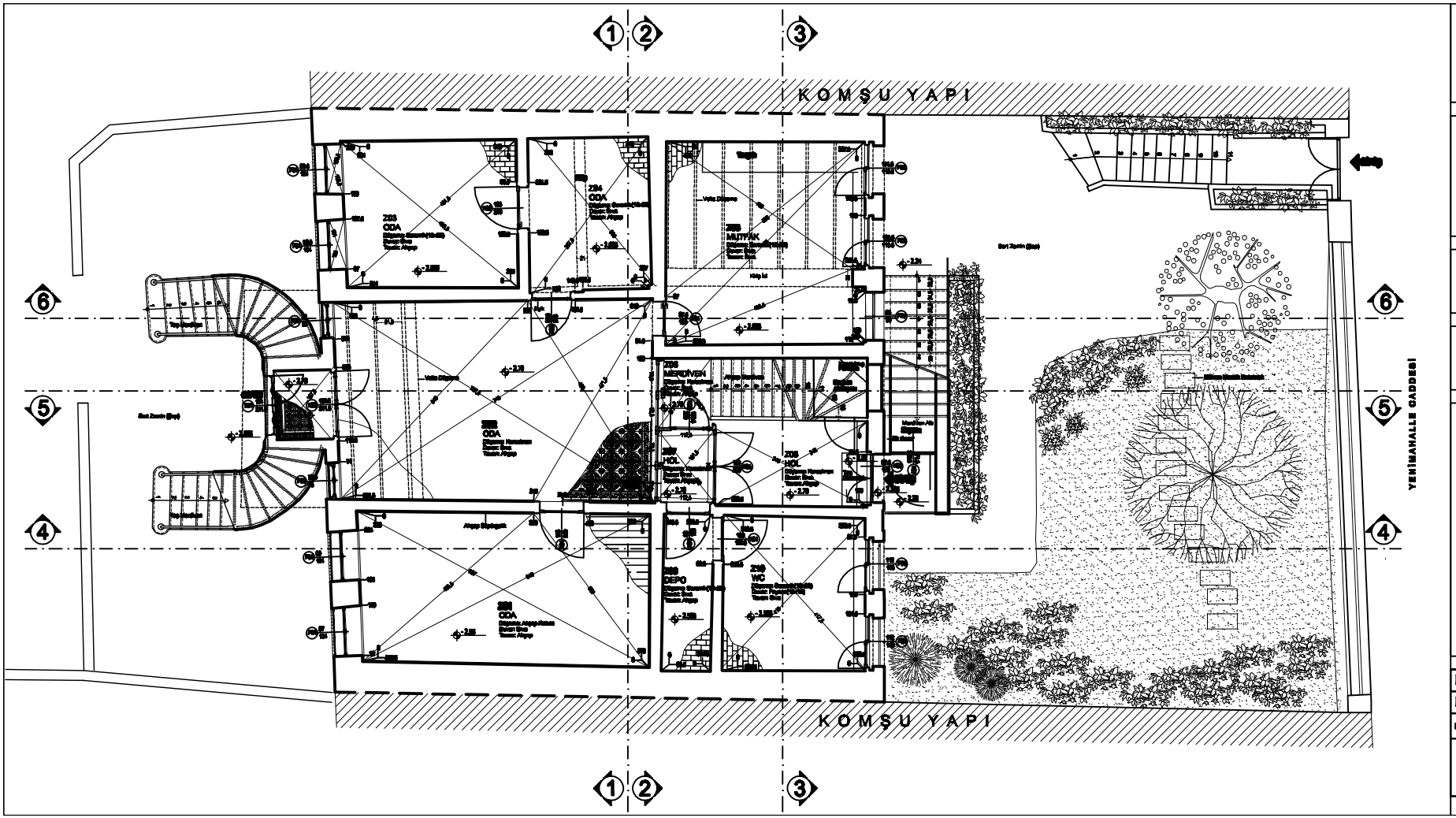

İSTANBUL TEKNİK UNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yeşan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

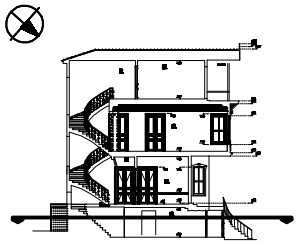

PAFTA ADI : ZEMİN KAT PLANI

PAFTA NO : 04 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTİTÜSYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.4 : R08 ve Zemin Kat Planı

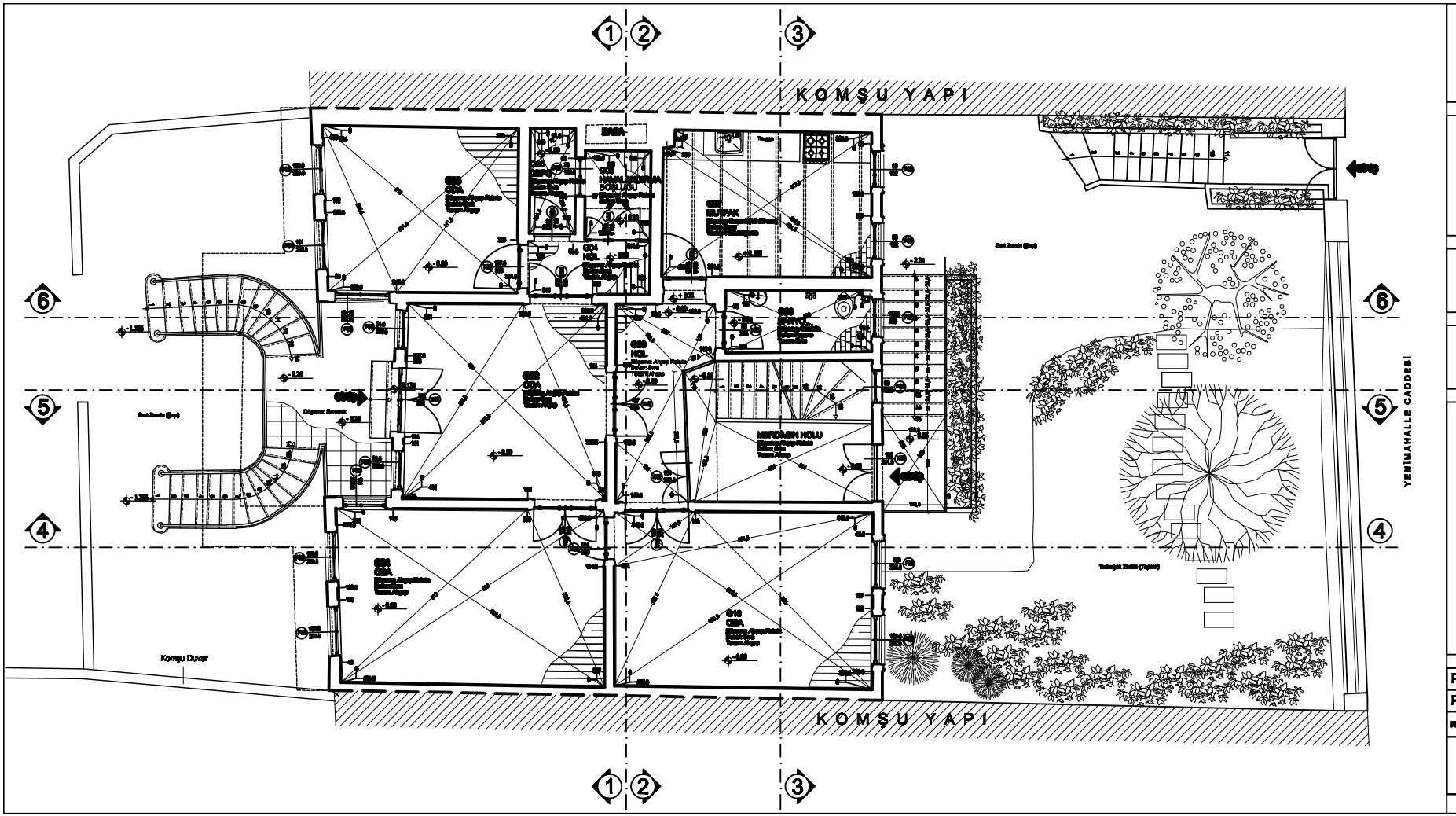

İSTANBUL TEKNİK UNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

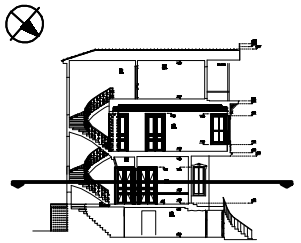

PAFTA ADI : GİRİŞ KAT PLANI

PAFTA NO : 05 | ÖLÇEK : 1 / 50

KÜLÇE | RESTİTÜSYON | RESTİTÜSYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil X.5 : Bilüve Giriş Kat Planı

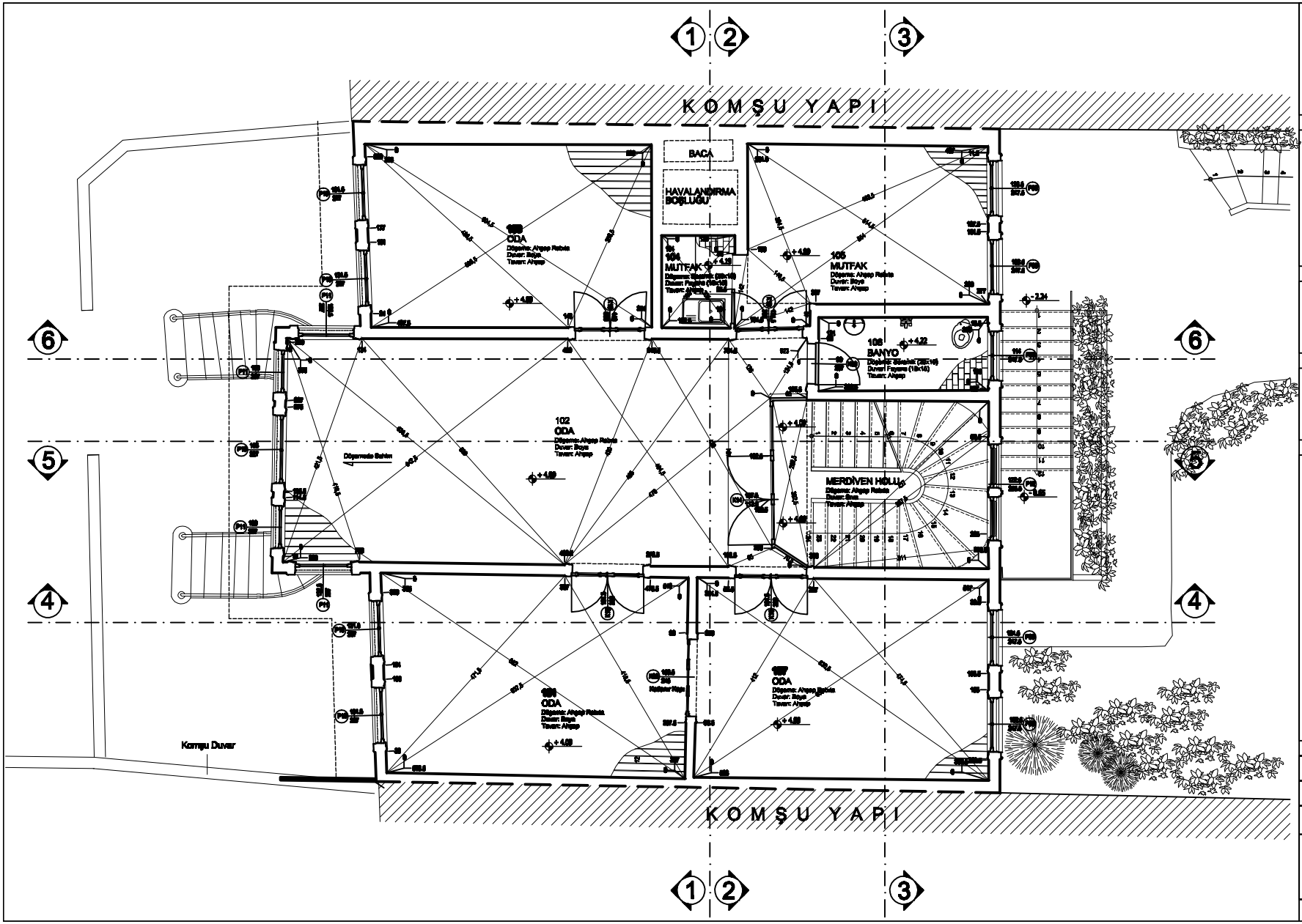

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

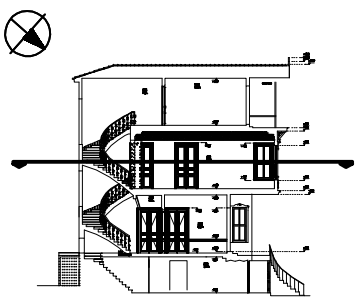

PAFTA ADI : 1. KAT PLANI

PAFTA NO : 06 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE ■ | RESTİTÜSYON □ | RESTORASYON □

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.6 : Rölöve 1. Kat Planı

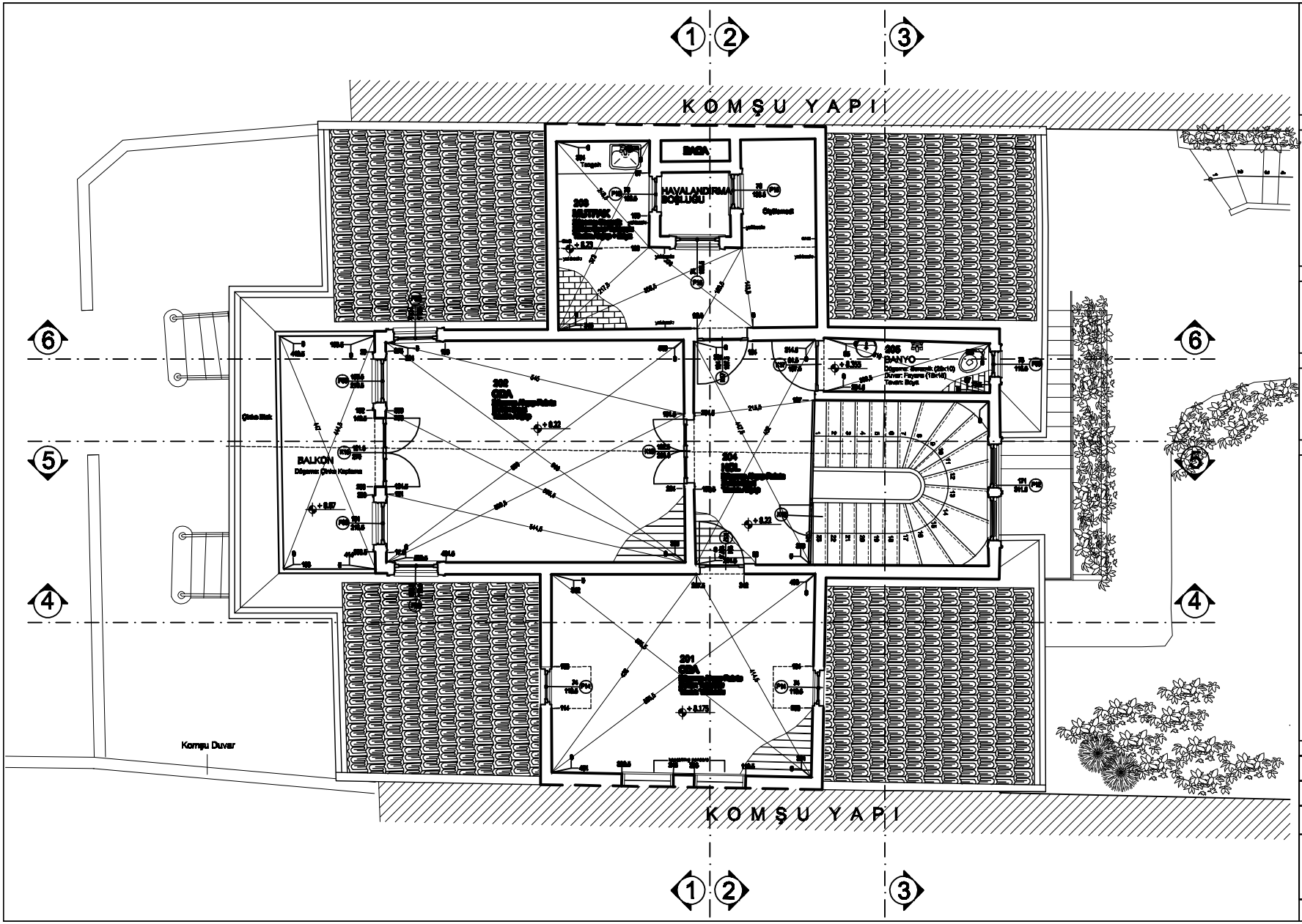

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

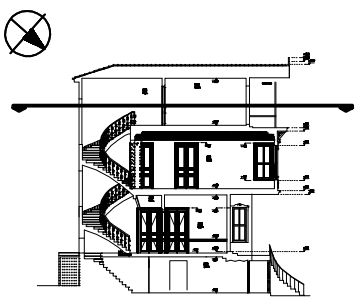

PAFTA ADI : 2. KAT PLANI

PAFTA NO : 07 | **ÖLÇEK : 1 / 50**

RÖLÖVE ■ | REESTİTÜSYON □ | RESTORASYON □

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil H.7 : Rölöve 2. Kat Planı

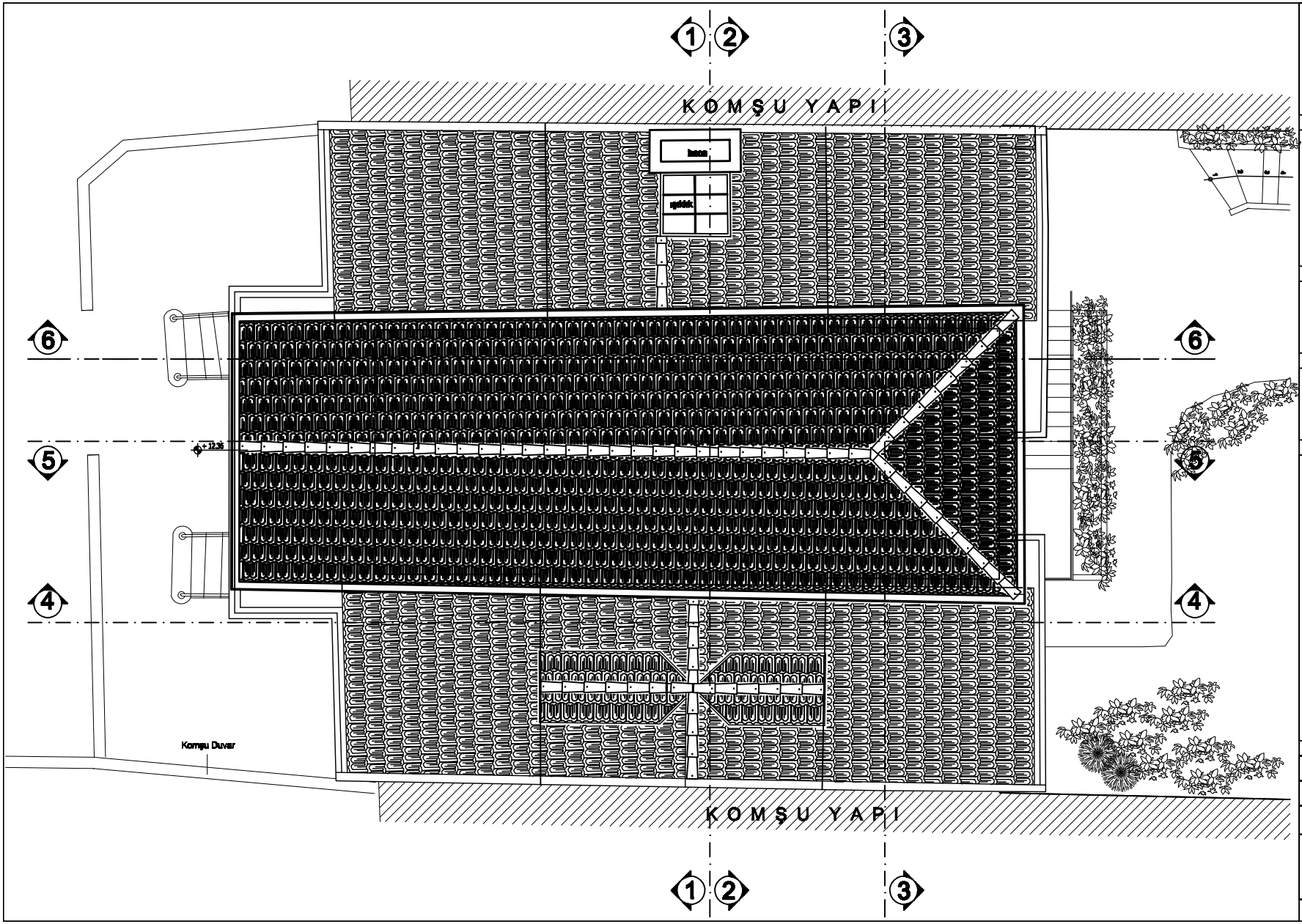

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
116 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

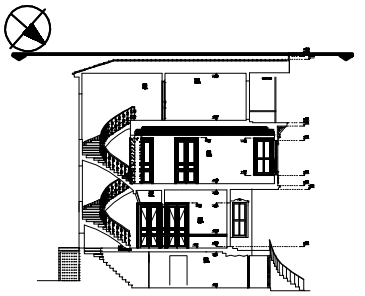

PAFTA ADI : ÇATI PLANI

PAFTA NO : 06 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE ■ | RESTİTÜSYON □ | RESTORASYON □

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil 3.8 : Röl ve Çatı Planı

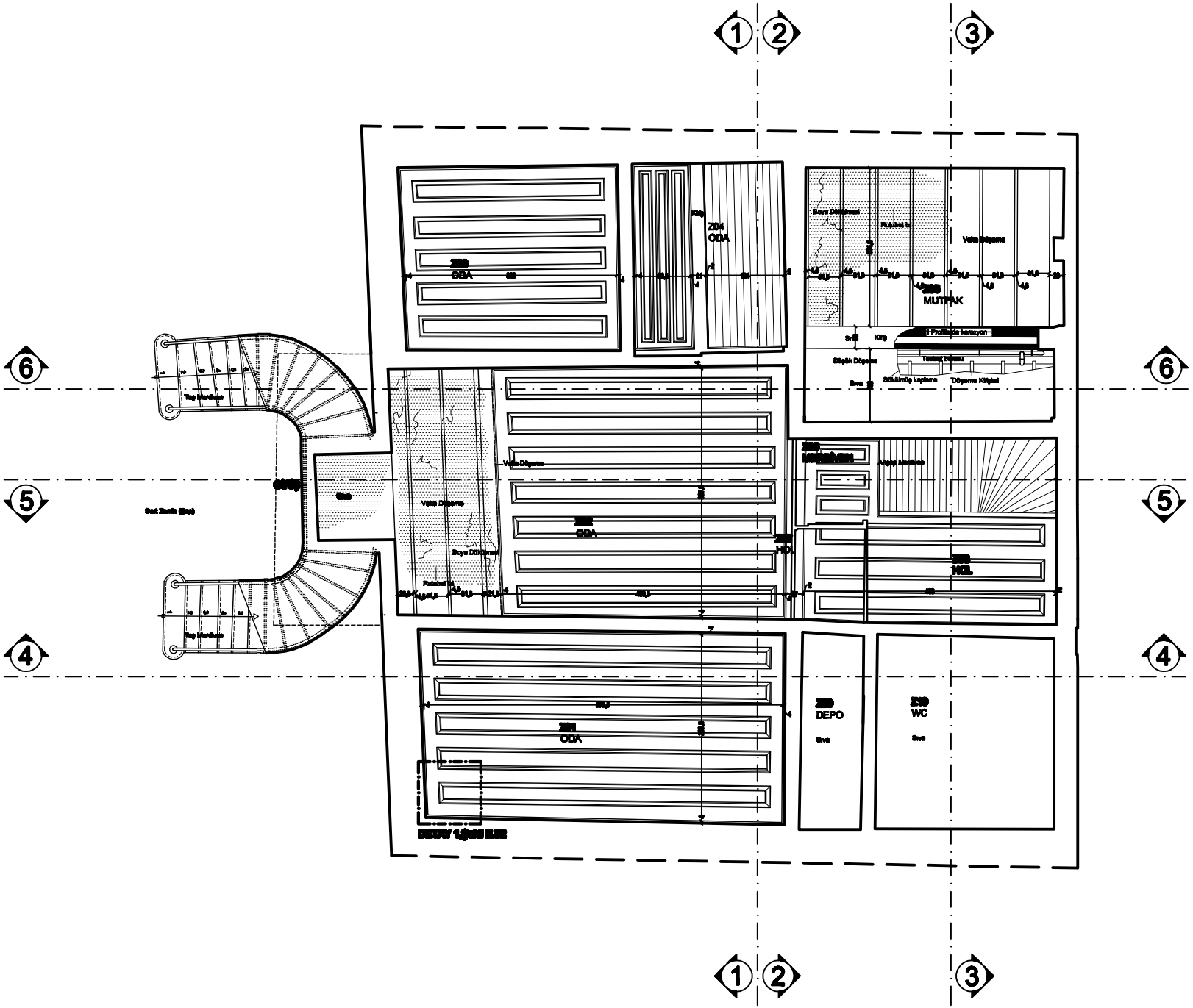

İSTANBUL TEKNİK UNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YAPININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

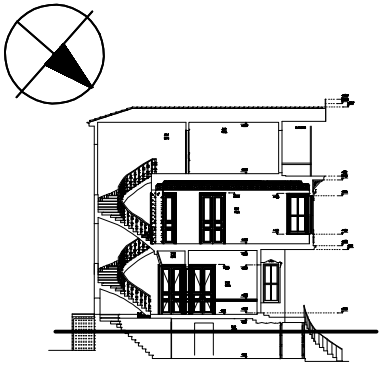

PAFTA ADI : ZEMİN KAT TAVAN PLANI

PAFTA NO : 09	ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE ■ RESTİTÜSYON □ RESTORASYON □

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil B.9 : Rölöve Zemin Kat Tavan Planı

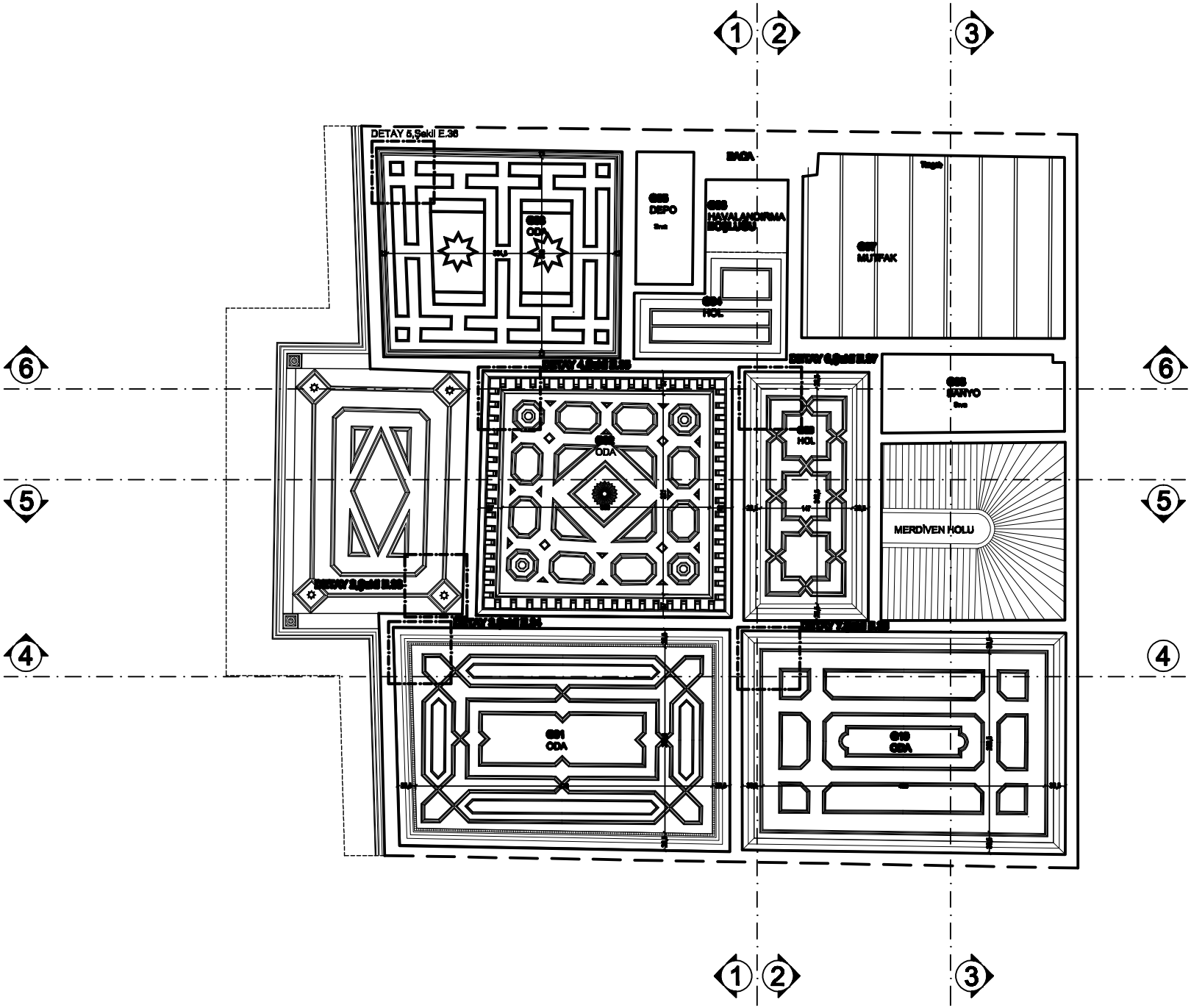

İSTANBUL TEKNİK UNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

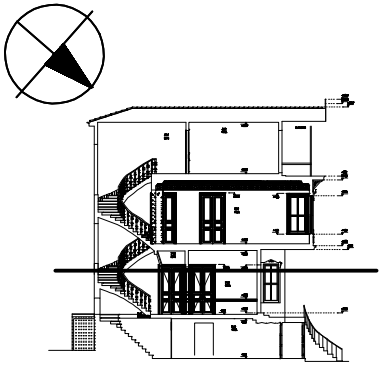

PAFTA ADI : GİRİŞ KATI TAVAN PLANI

PAFTA NO : 10 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.10 : Röl&ve Giriş Katı Tavan Planı

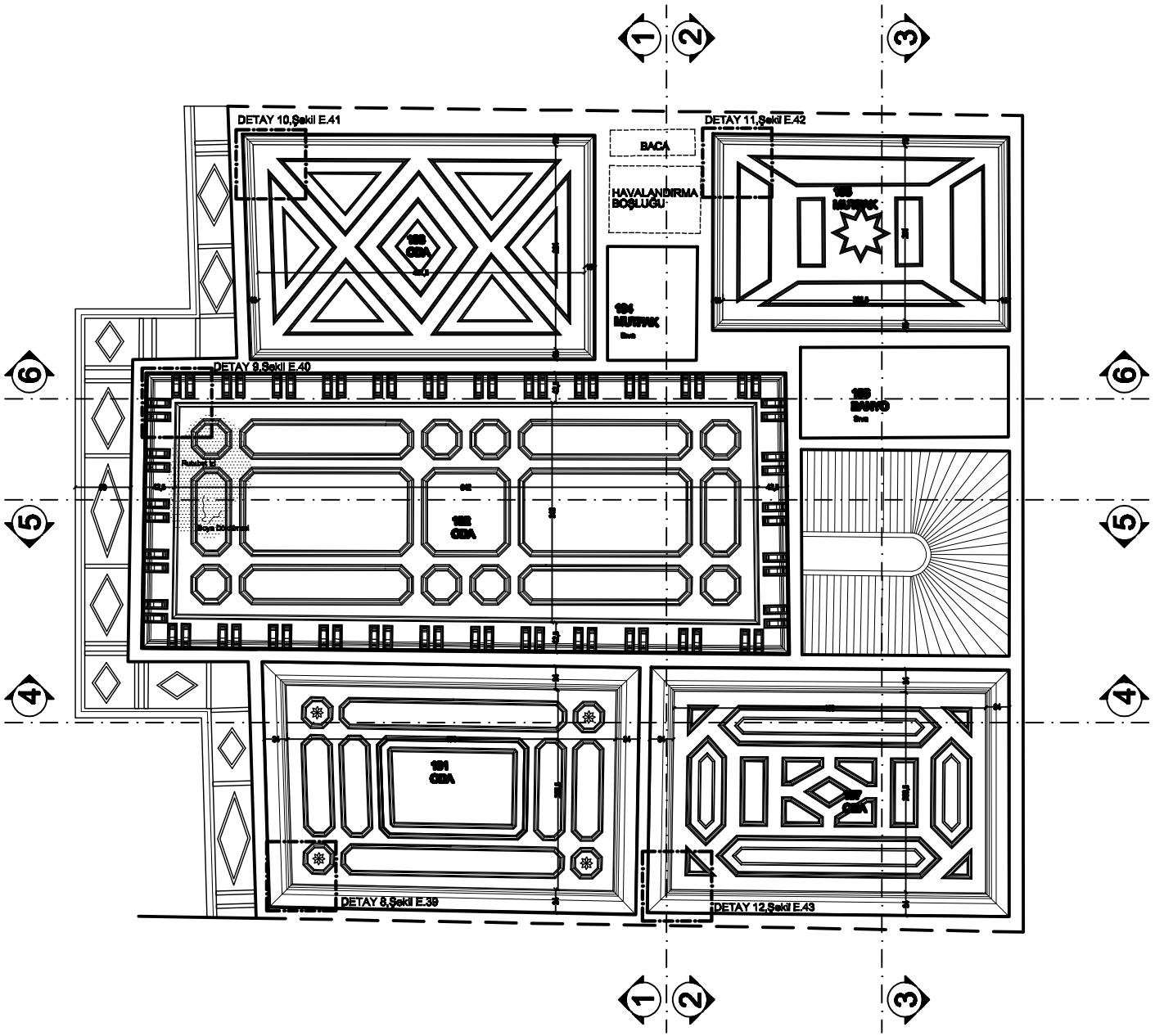

İSTANBUL TEKNİK UNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

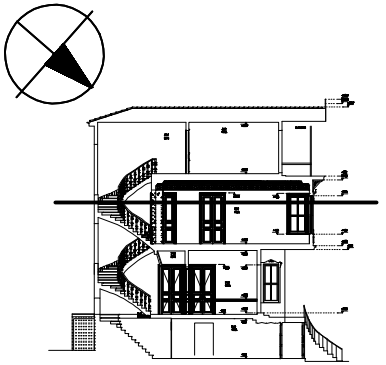

PAFTA ADI : 1. KAT TAVAN PLANI

PAFTA NO : 11 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.11 : Rölöve 1.Kat Tavan Planı

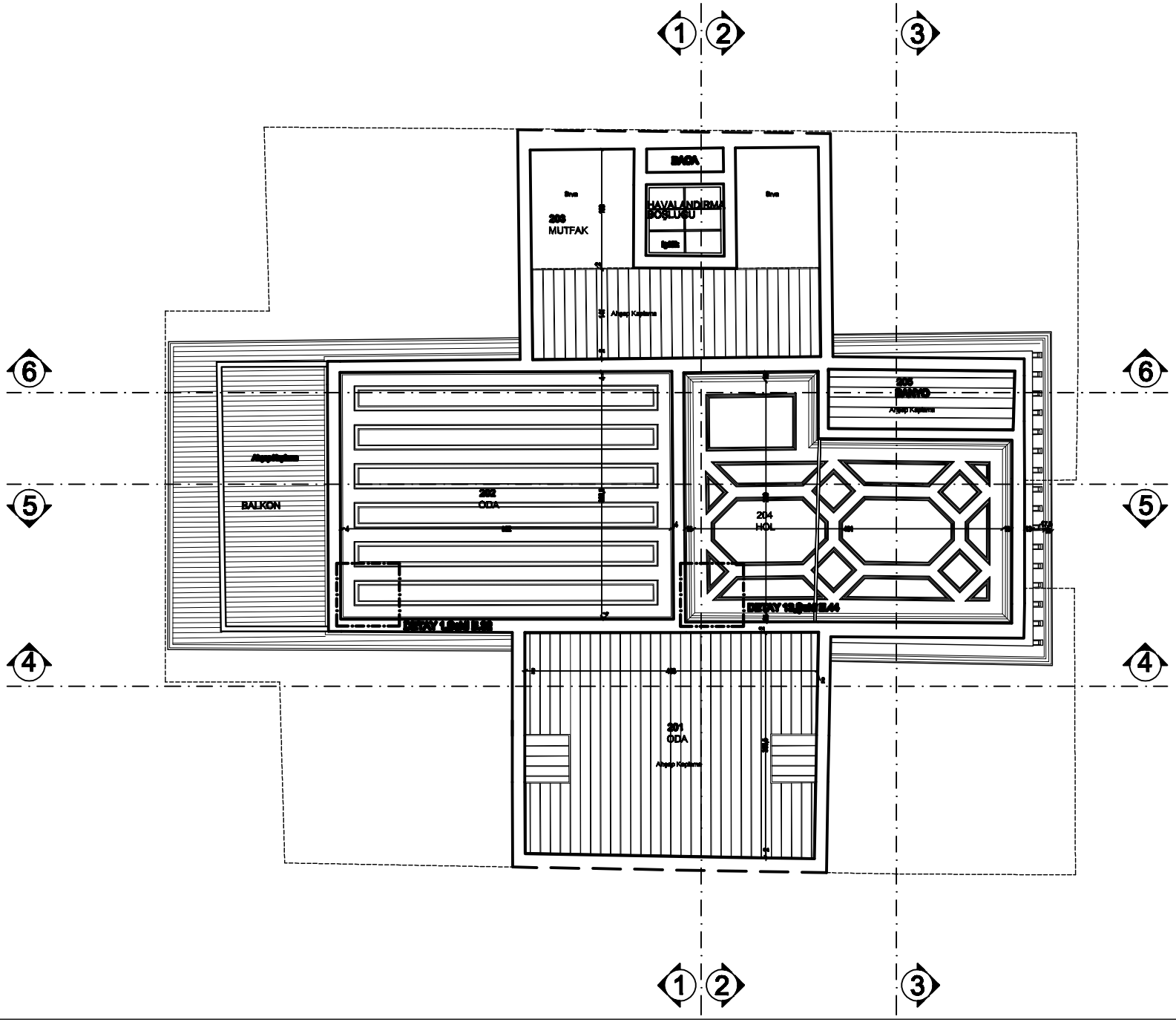

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yeşim KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Göknçe ATABEYOĞLU

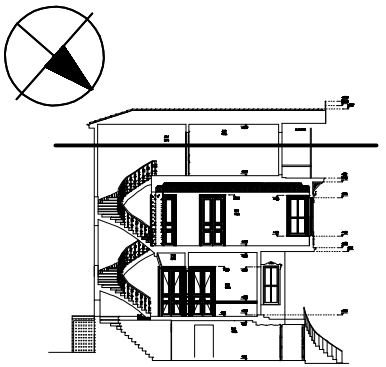

PAFTA ADI : 2. KAT TAVAN PLANI

PAFTA NO : 12 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.12 : Rölöve 2. Kat Tavan Planı

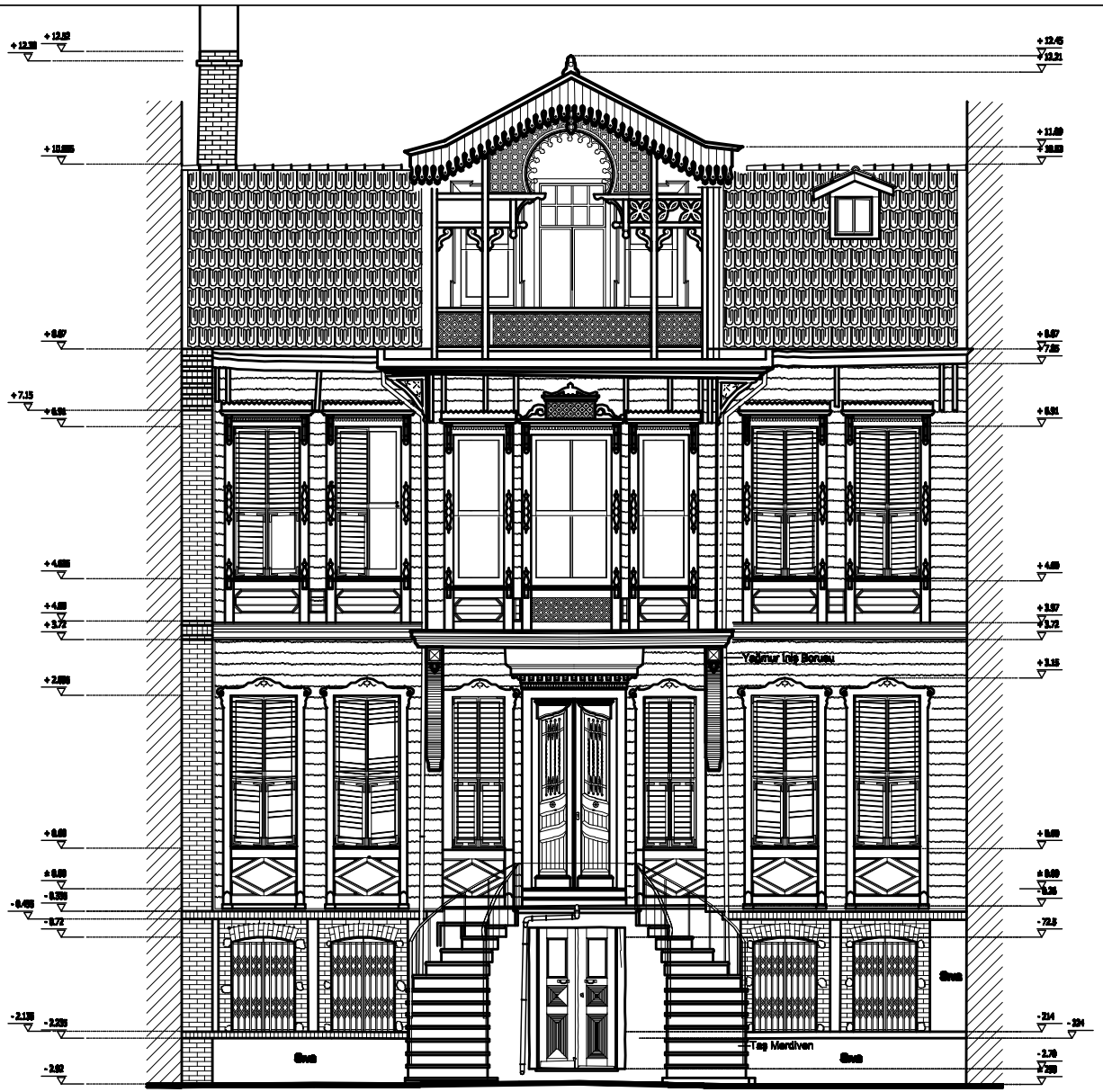

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

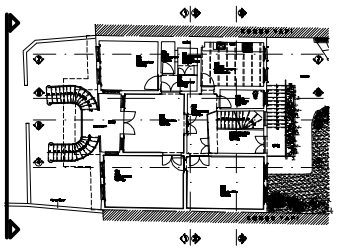

PAFTA ADI : SAHİL CEPHESİ

PAFTA NO : 13 | **ÖLÇEK : 1 / 50**

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.13 : Röl0ve Sahil Cephesi

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

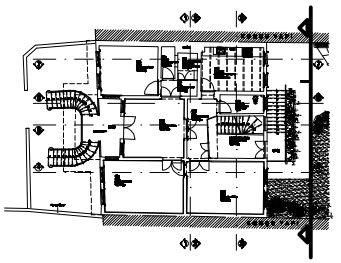

PAFTA ADI : ARKA CEPHE

PAFTA NO : 14 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.14 : Röl0ve Arka Cephe

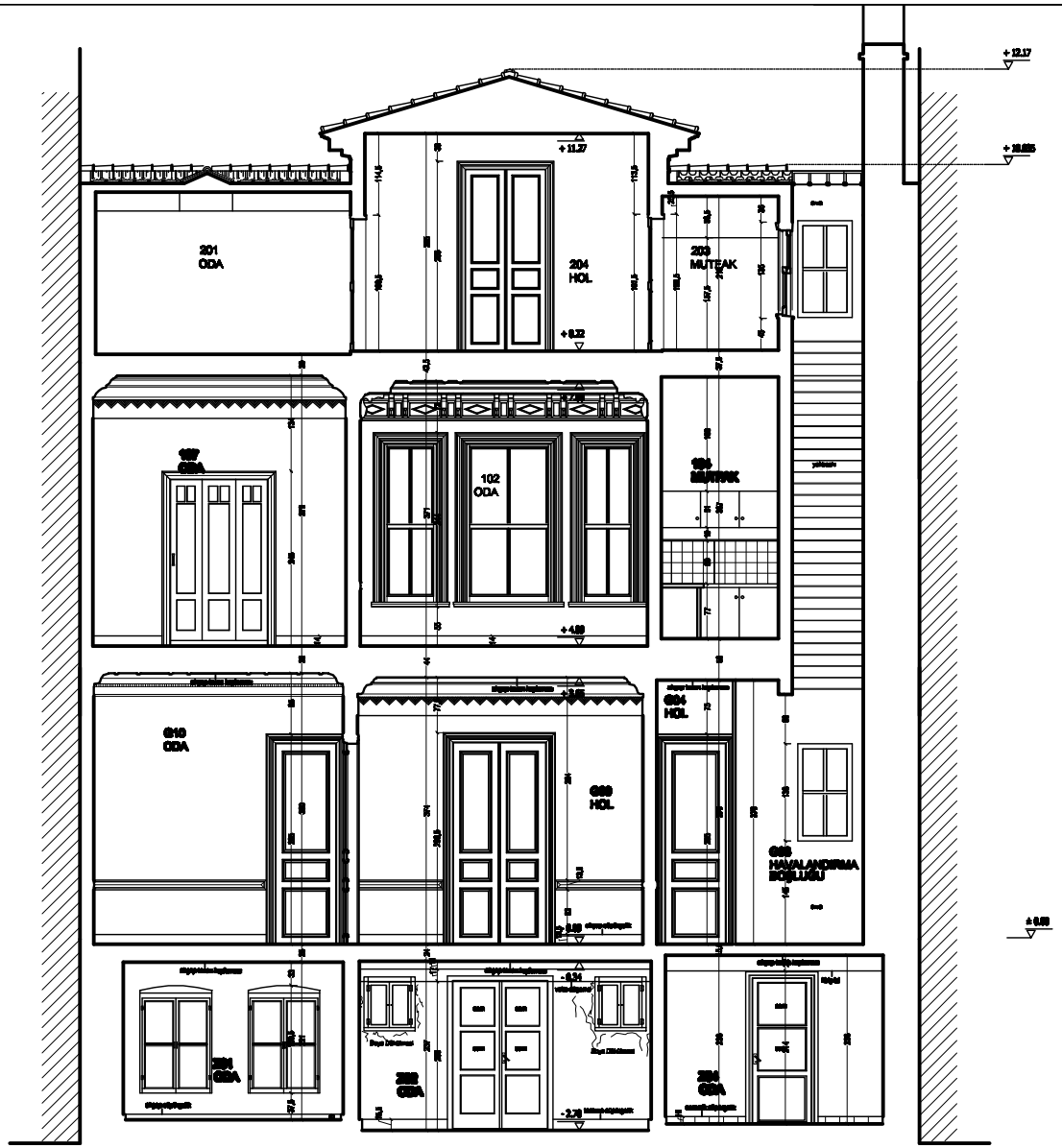

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

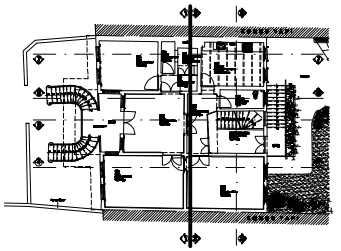

PAFTA ADI : 1-1 KESİTİ

PAFTA NO : 15 | **ÖLÇEK : 1 / 50**

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.15 : Röl ve Kesit 1-1

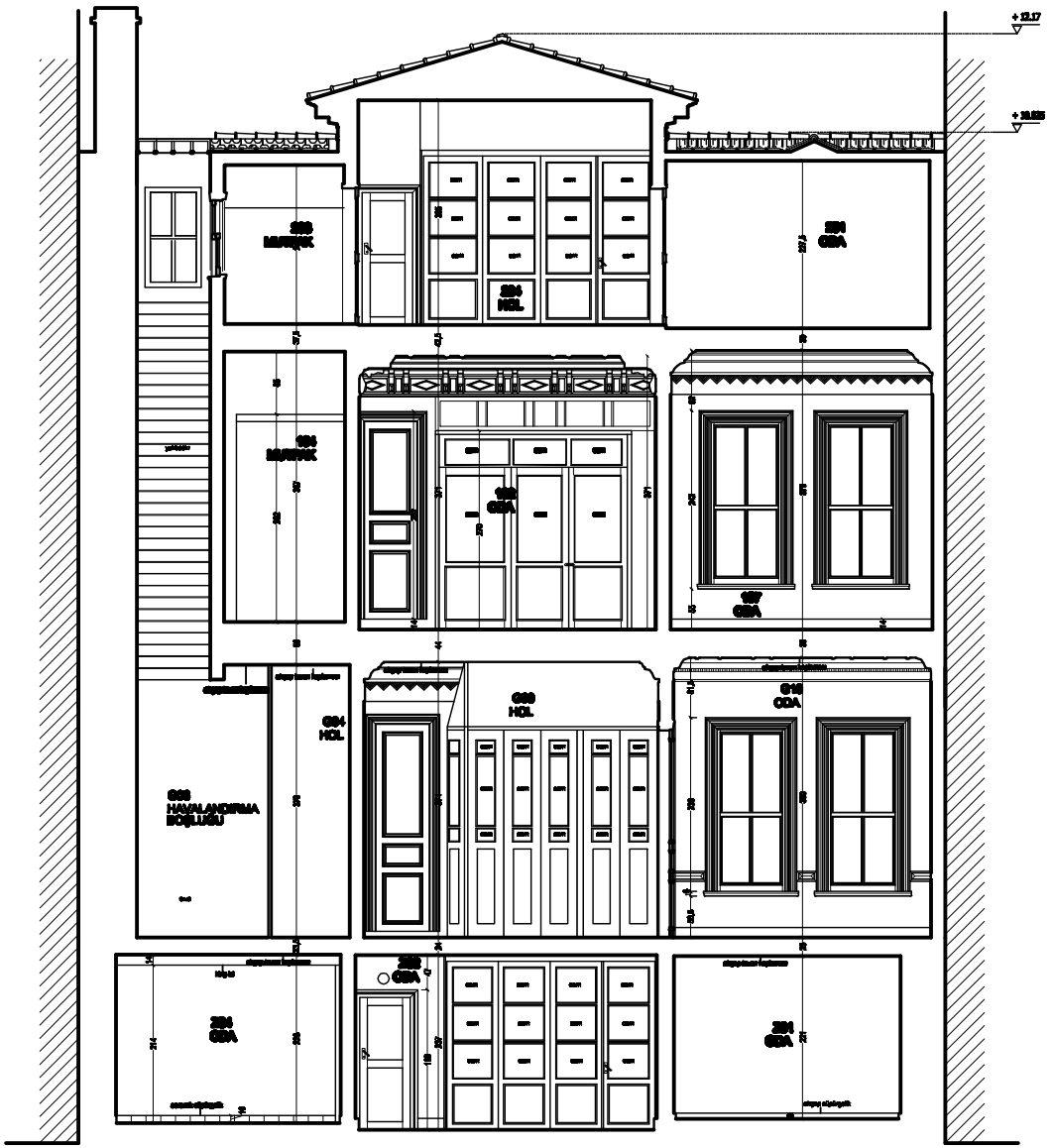

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

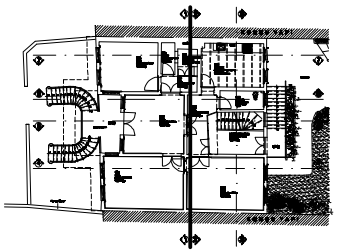

PAFTA ADI : 2-2 KESİTİ

PAFTA NO : 16 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.16: Röl ve Kesit 2-2

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

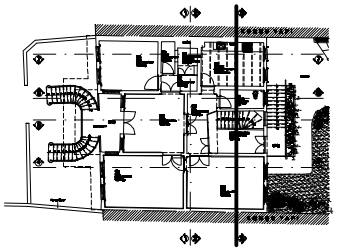

PAFTA ADI : 3-3 KESİTİ

PAFTA NO : 17 | **ÖLÇEK : 1 / 50**

RÖLÖVE ■ RESTİTÜSYON □ RESTORASYON □

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.17 : Rölöve Kesit 3-3

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

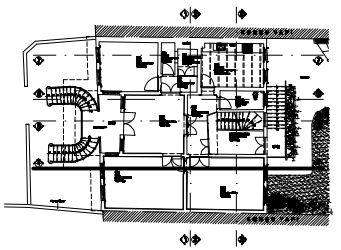

PAFTA ADI : 4-4 KESİTİ

PAFTA NO : 18 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE ■ | RESTİTÜSYON □ | RESTORASYON □

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.18 : Rölöve Kesit 4-4

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

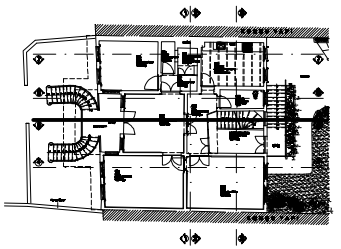

PAFTA ADI : 5-5 KESİTİ

PAFTA NO : 19 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.19 : Röl ve Kesit 5-5

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

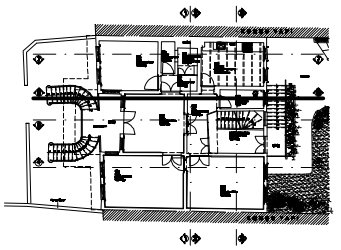

PAFTA ADI : 6-6 KESİTİ

PAFTA NO : 20 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE ■ | RESTİTÜSYON □ | RESTORASYON □

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.20 : Rölöve Kesit 6-6

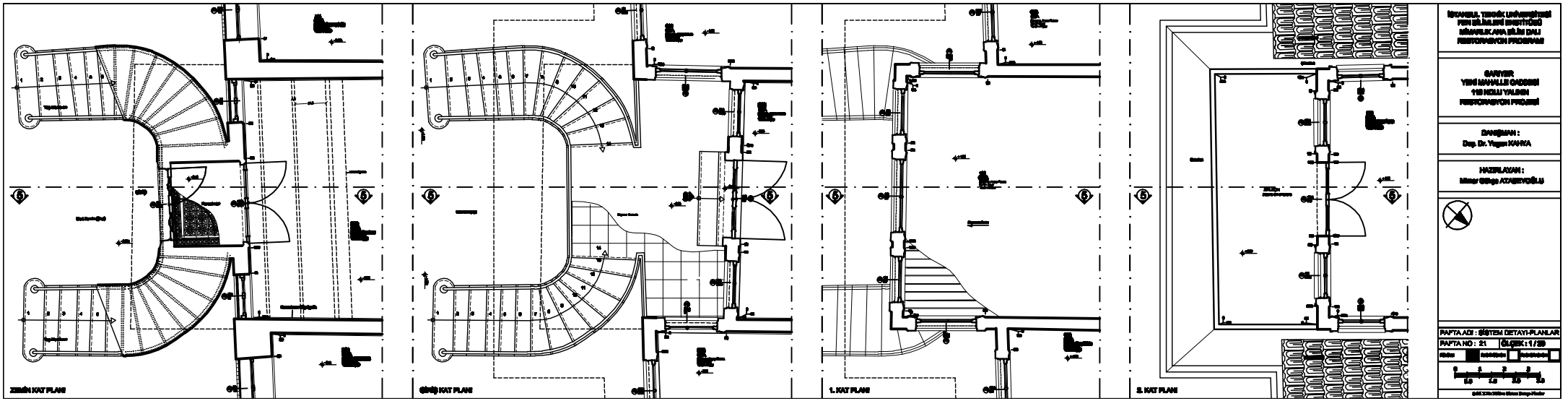
ZEMİN KAT PLANI
GİRİŞ KAT PLANI
1. KAT PLANI
2. KAT PLANI
İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI
GARİPÇE
YENİ MAHALLE CADDESİ
110 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ
DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yaşar KAHYA
HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU
PAFTA ADI : SİSTEM DETAYI-PLANLAR
PAFTA NO : 21
ÖLÇEK 1 / 50

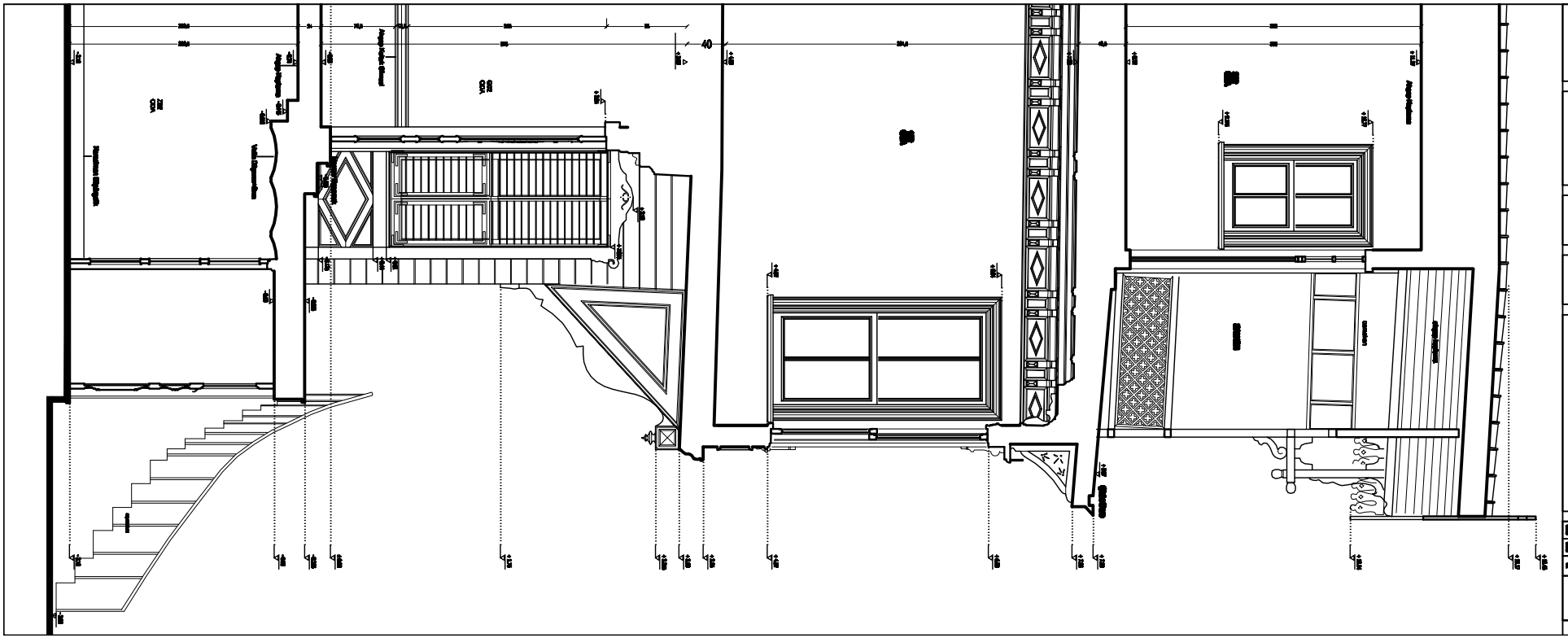

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yeşim KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

PAFTA ADI : GÜNEY DEKOR-KESİT
PAFTA NO : 22 | ÖLÇEK : 1 / 20

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

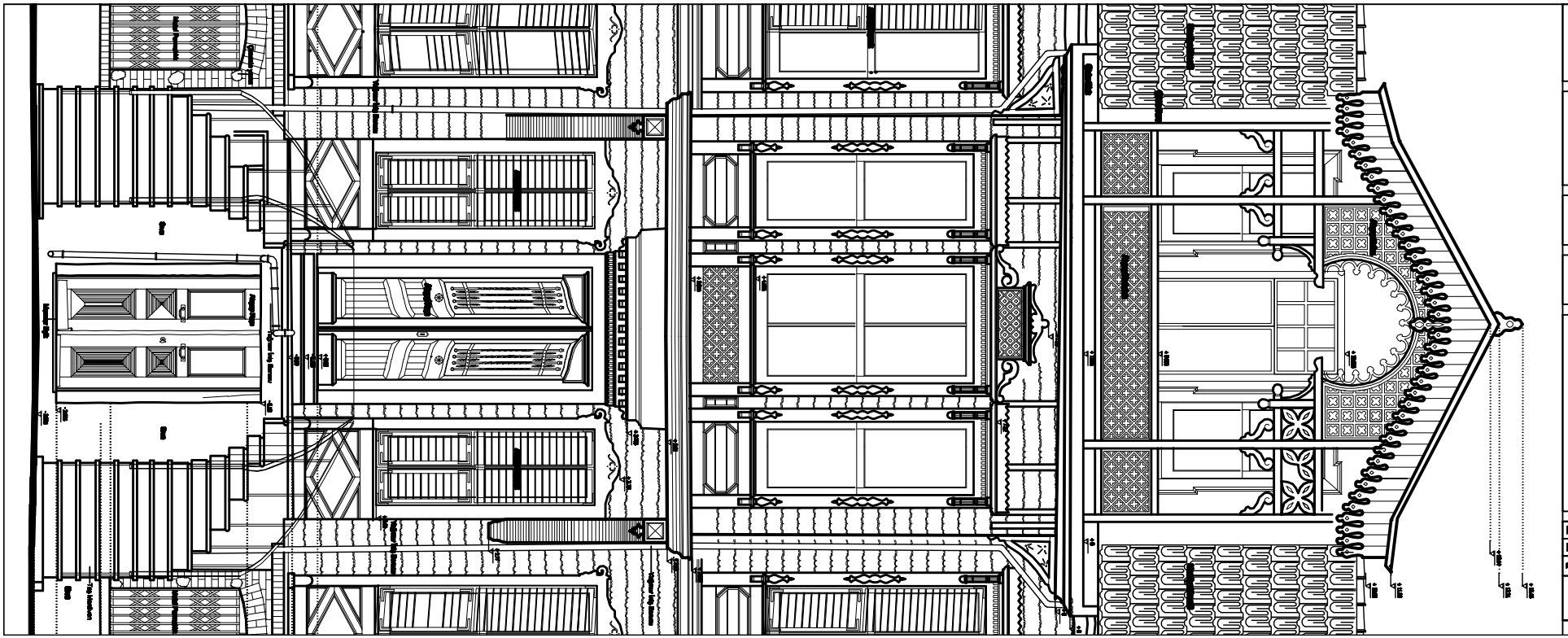

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

PAFTA ADI : SİSTEM DETAYI-CEPHE

PAFTA NO : 23 | ÖLÇEK : 1 / 20

0 0.5 1 1.5 2 2.5 3 3.5

Şekil 2.23 : Bölüve Sistem Detayı-Cephe

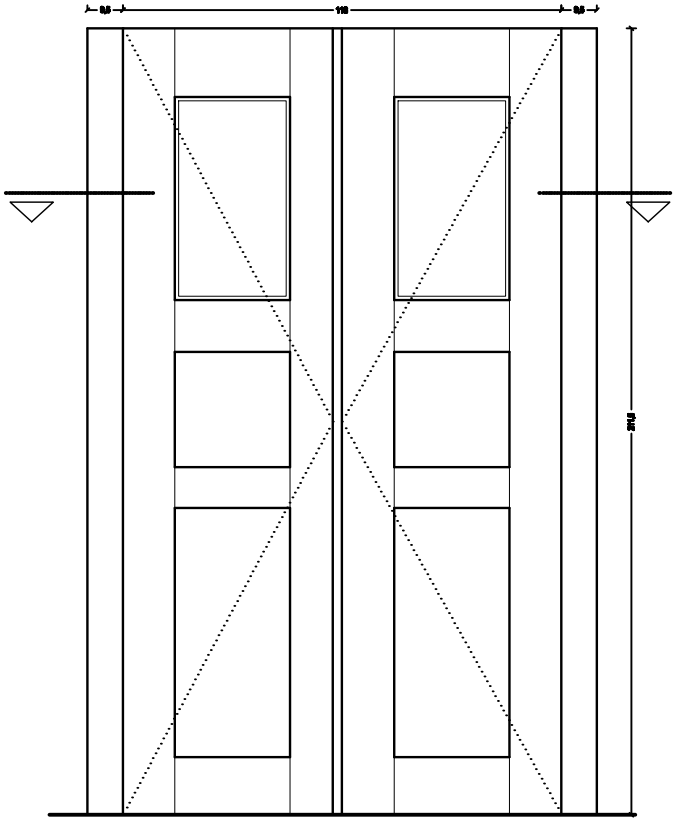

İÇ GÖRÜNÜŞ

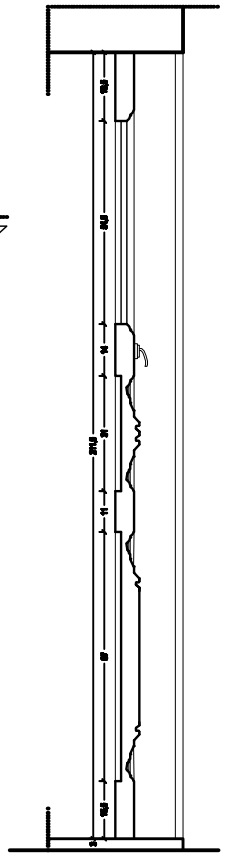

KESİT

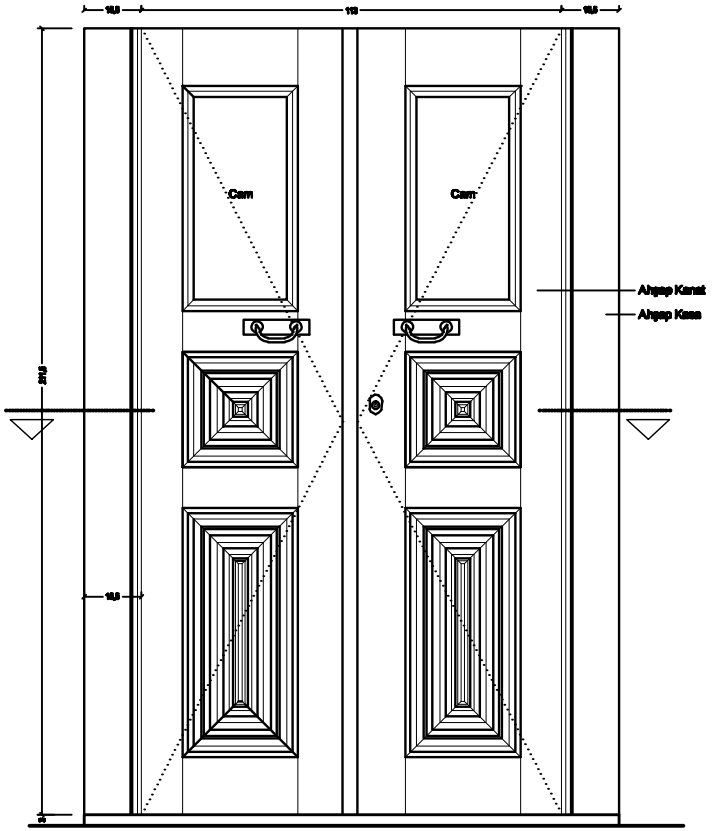

DIŞ GÖRÜNÜŞ

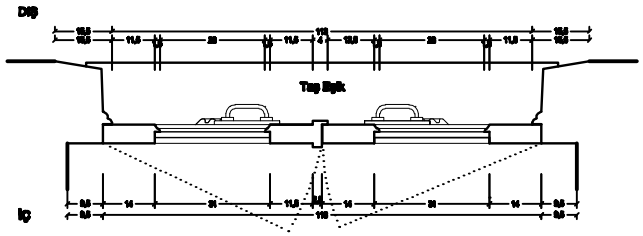

PLAN

K01

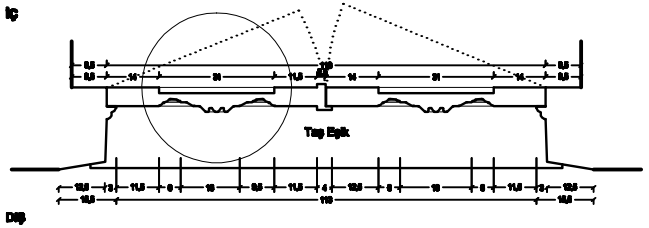

PLAN

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

PAFTA ADI : K01 KAPISI

PAFTA NO : 24 | ÖLÇEK : 1 / 10

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.24 : Rölöve K01 Kapı Detayı

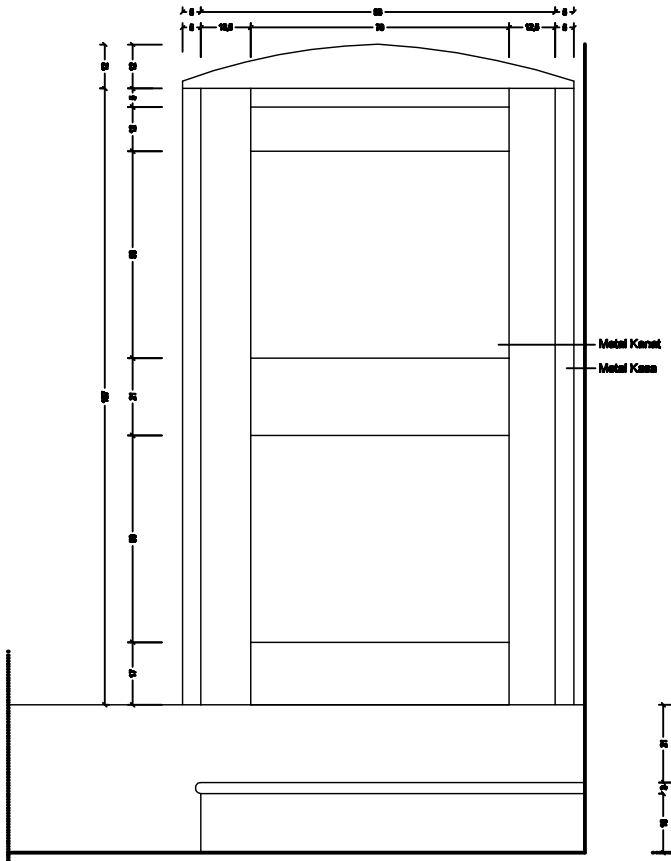

İÇ GÖRÜNÜŞ

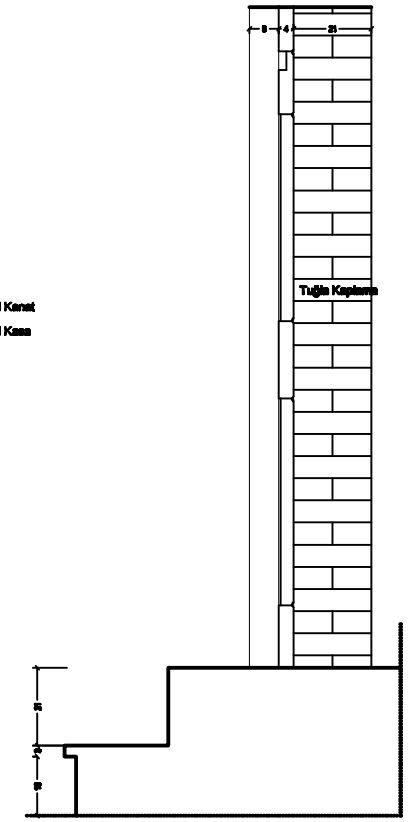

KESİT

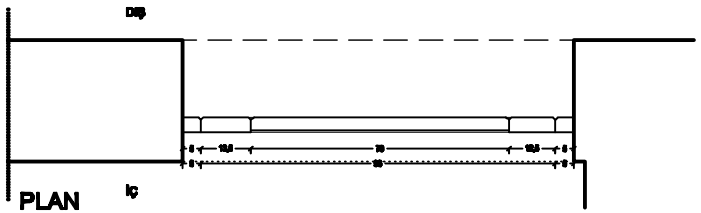

PLAN

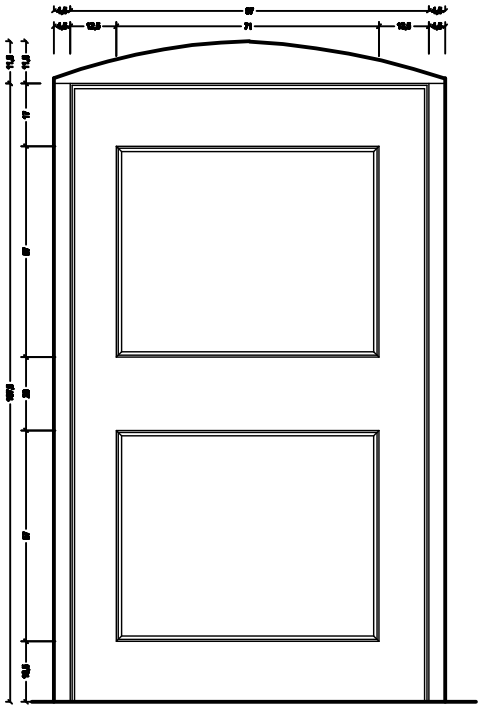

DIŞ GÖRÜNÜŞ

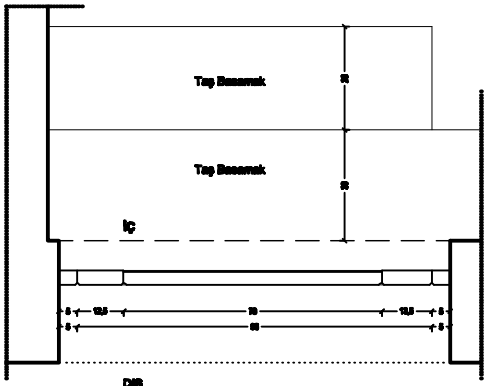

PLAN

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

PAFTA ADI : K06 KAPISI

PAFTA NO : 25 | ÖLÇEK : 1 / 10

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.25 : Rölöve K06 Kapı Detayı

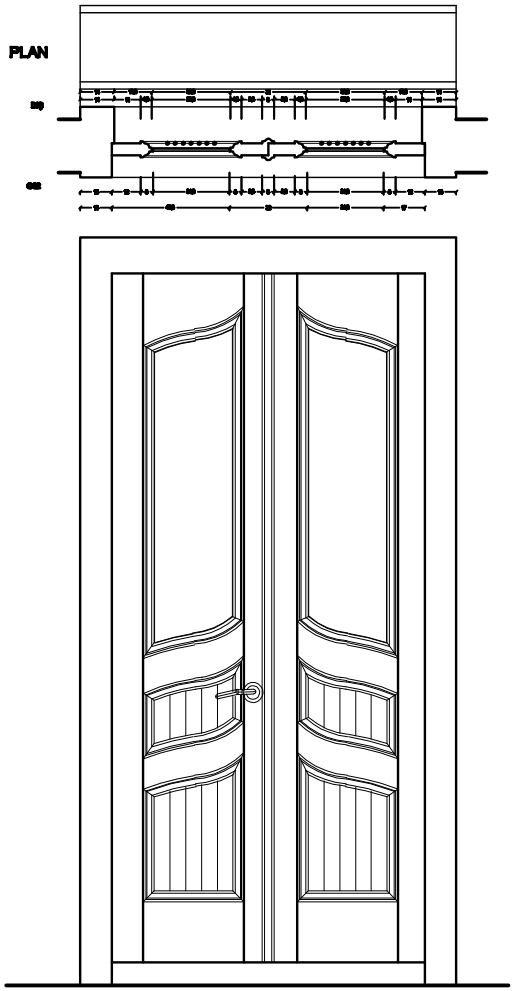

İÇ GÖRÜNÜŞ

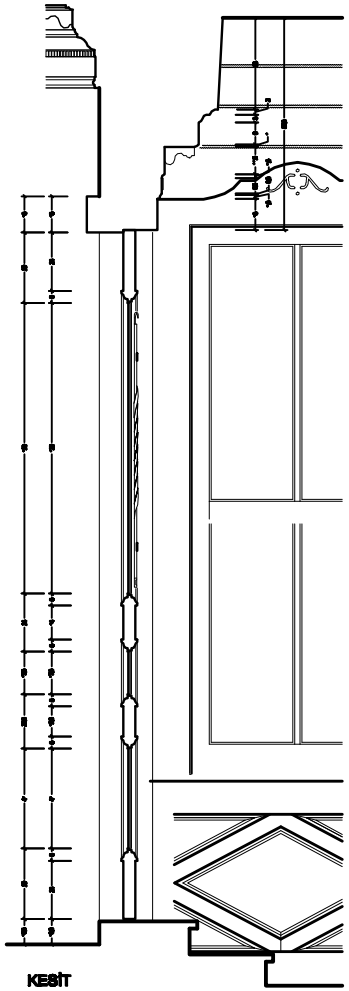

KESİT

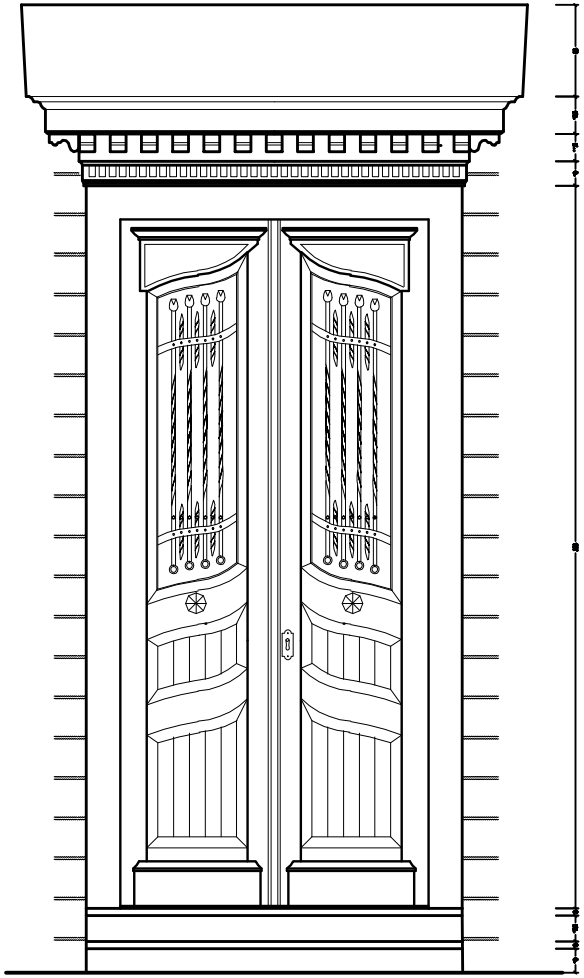

DIŞ GÖRÜNÜŞ

İSTANBUL TEKNİK UNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

PAFTA ADI : K08 KAPISI

PAFTA NO : 26 | ÖLÇEK : 1 / 10

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.26 : Rölöve K08 Kapı Detayı

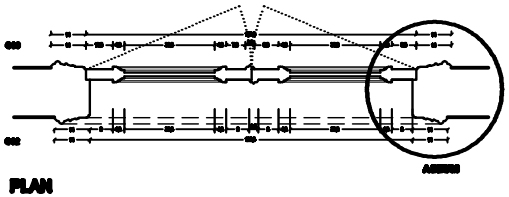

PLAN

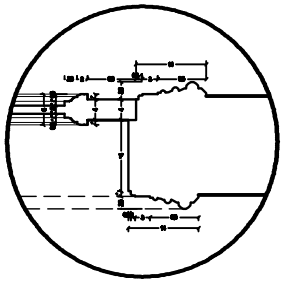

A DETAYI

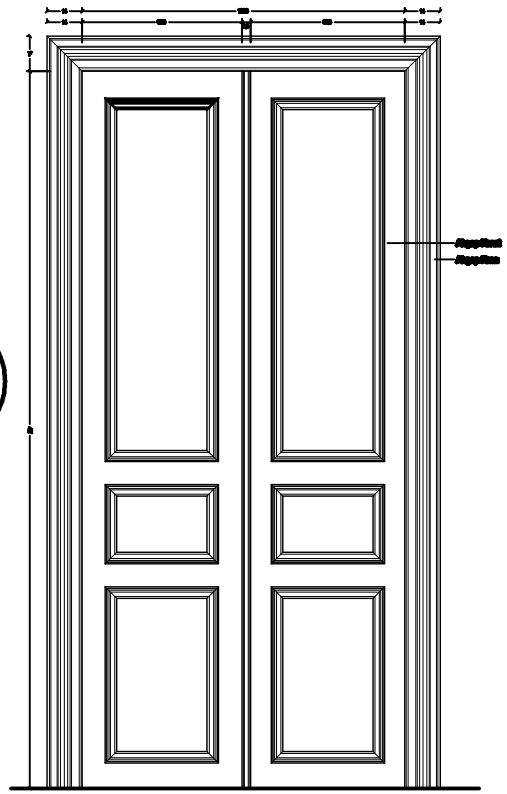

İÇ GÖRÜNÜŞ

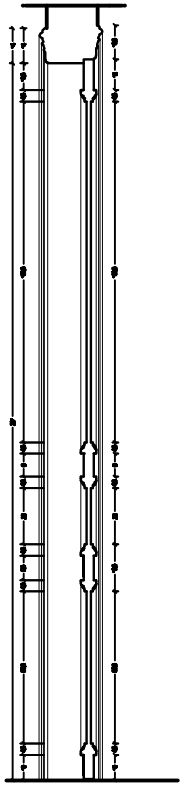

KESİT

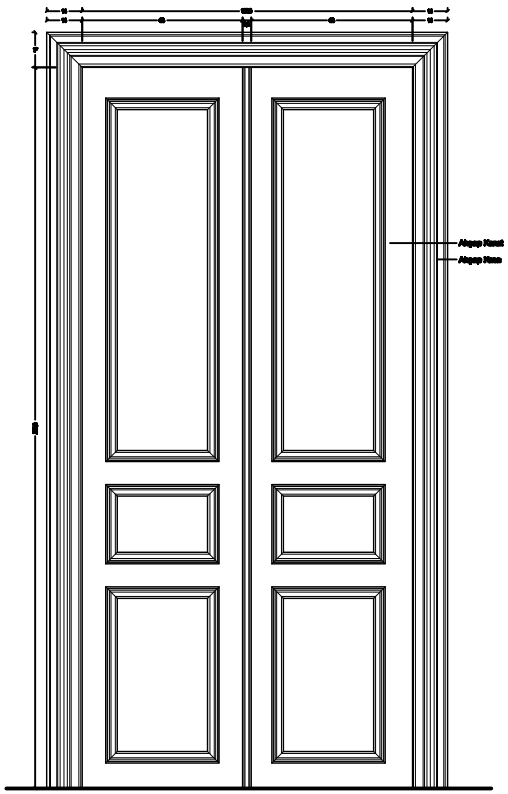

DIŞ GÖRÜNÜŞ

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
116 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yaşan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

PAFTA ADI : K10 KAPISI

PAFTA NO : 27 | ÖLÇEK : 1 / 10

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

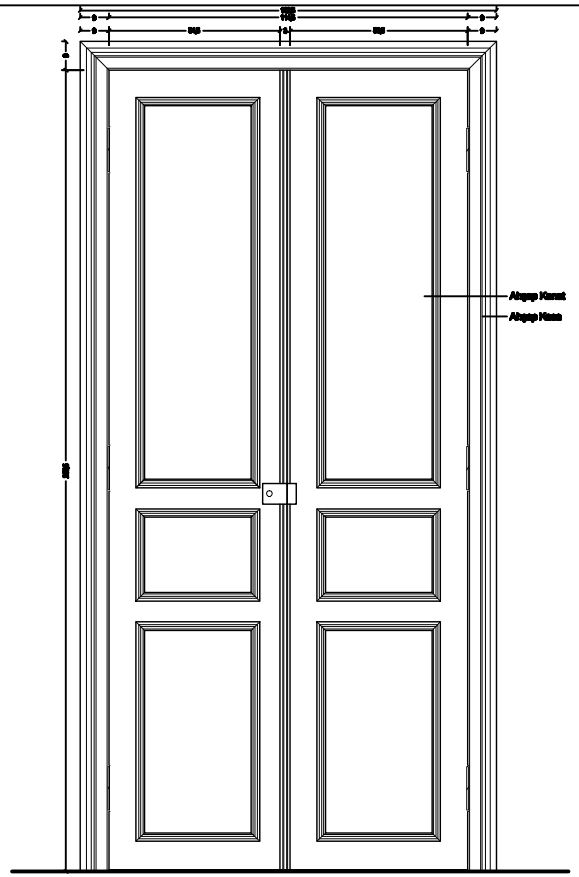

İÇ GÖRÜNÜŞ

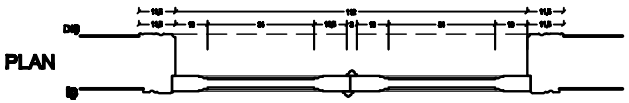

PLAN

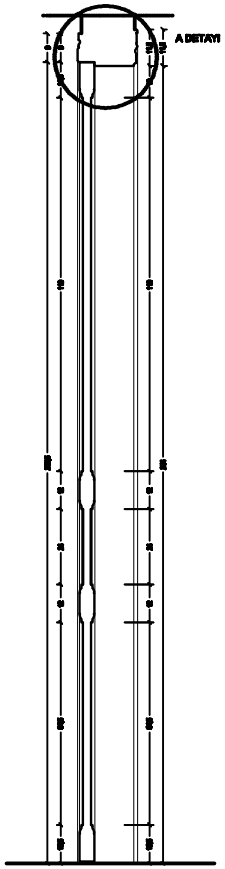

KESİT

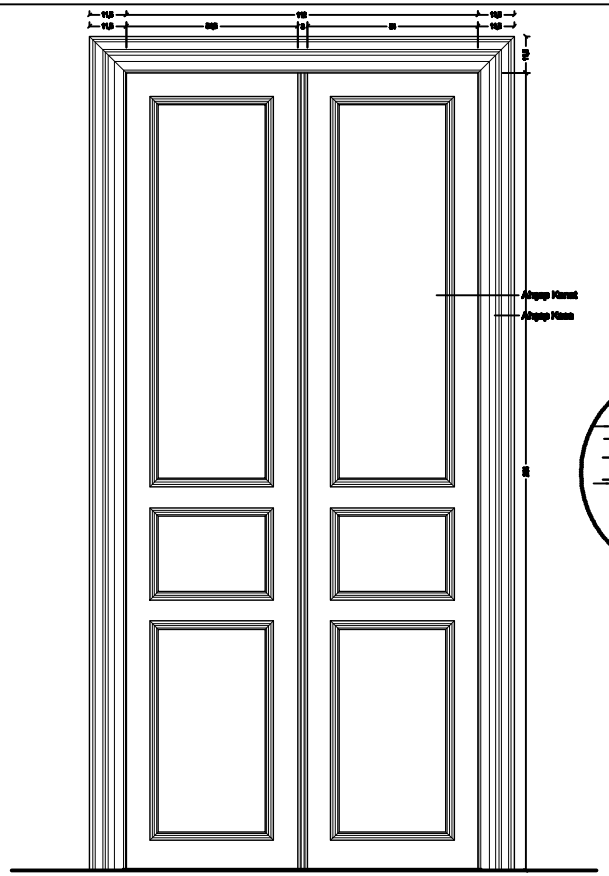

DIŞ GÖRÜNÜŞ

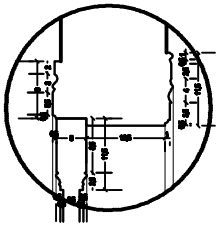

A DETAYI

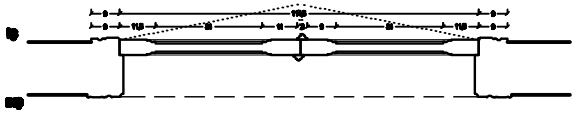

PLAN

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yeşim KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

PAFTA ADI : K16 KAPISI

PAFTA NO : 28 | ÖLÇEK : 1 / 10

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil X.28 : Röl.ve X.16 Kapı Detayı

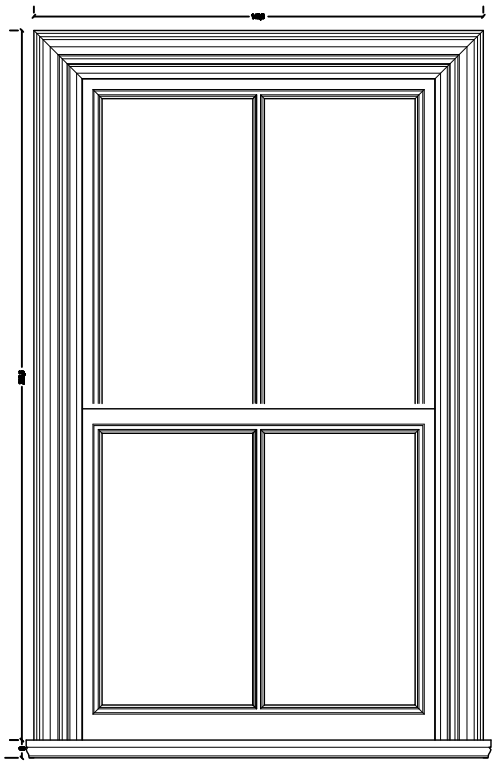

İÇ GÖRÜNÜŞ

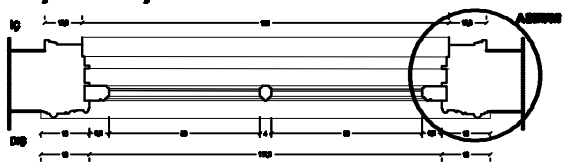

PLAN

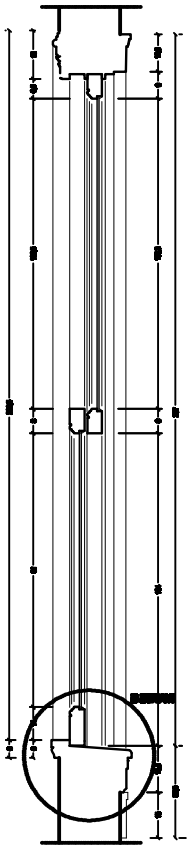

KESİT

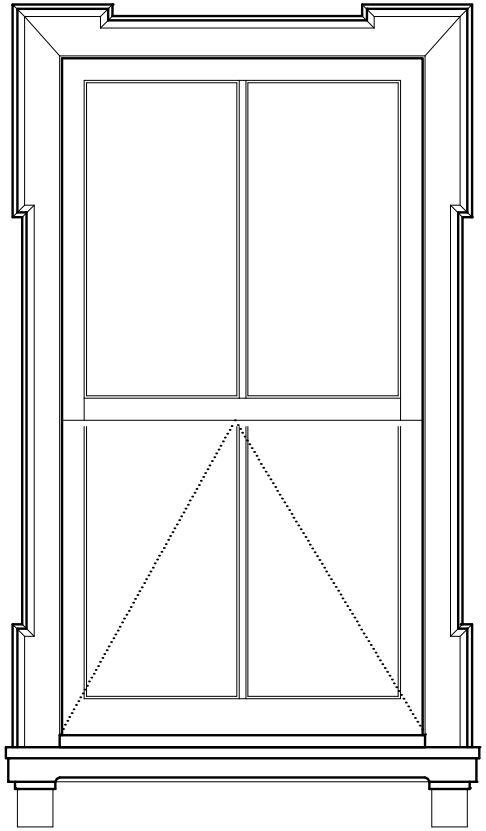

DIŞ GÖRÜNÜŞ

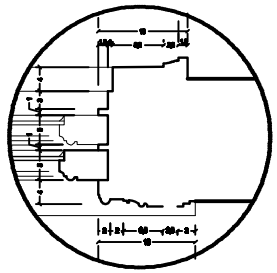

A DETAYI Ö:1/5

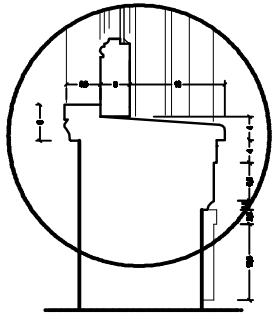

B DETAYI Ö:1/5

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yeşan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

PAFTA ADI : P08 PENCERESİ

PAFTA NO : 29 | ÖLÇEK : 1 / 10

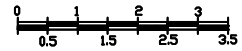

Şekil E.29 : Röleve P08 Pencere Detayı

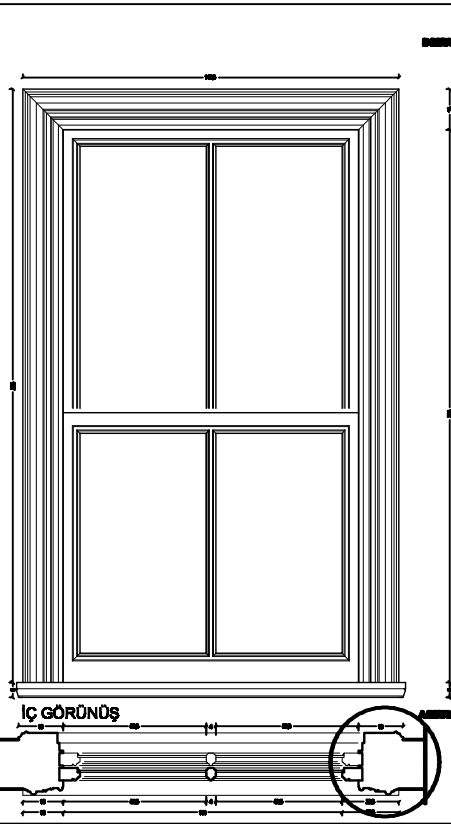

İÇ GÖRÜNÜŞ

PLAN

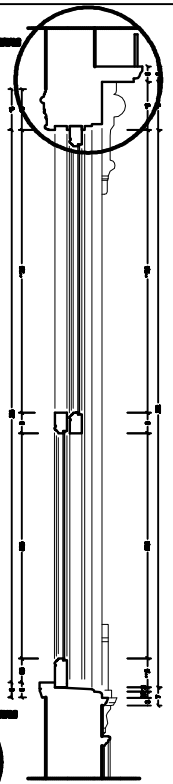

KESİT

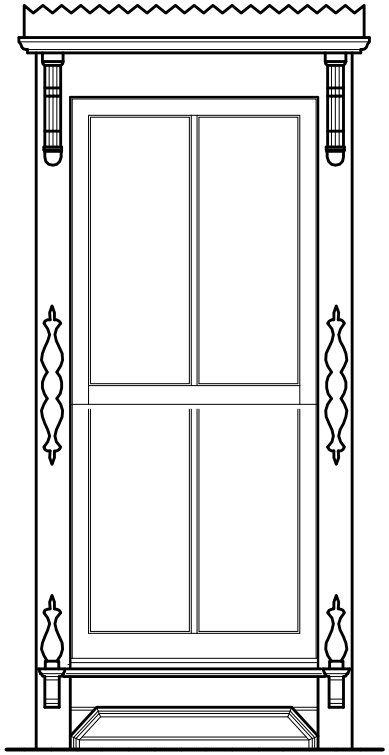

DIŞ GÖRÜNÜŞ

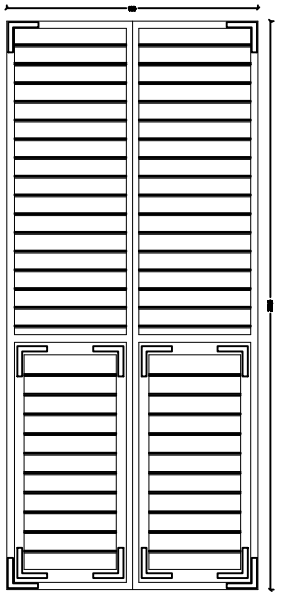

KEPENK GÖRÜNÜŞ

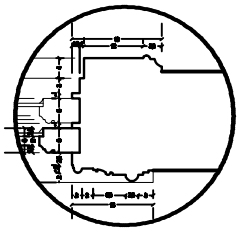

A DETAYI Ö:1/5

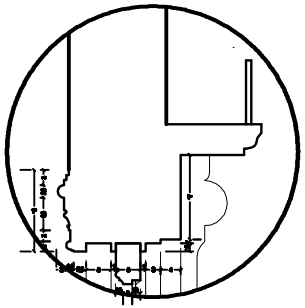

B DETAYI

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yaşan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gülçe ATABEYOĞLU

PAFTA ADI : P10 PENCERESİ

PAFTA NO : 30 | ÖLÇEK : 1 / 10

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

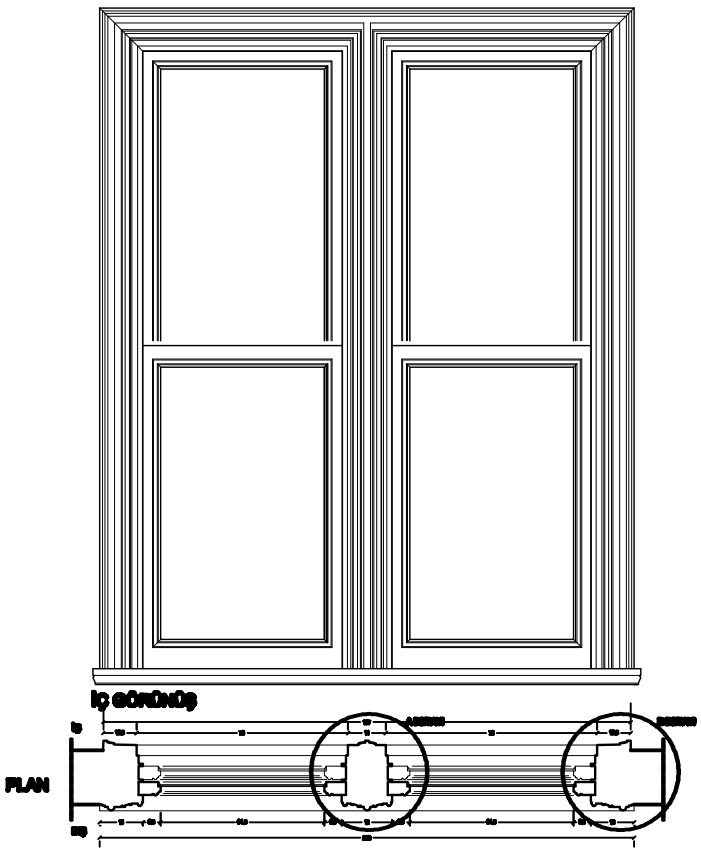

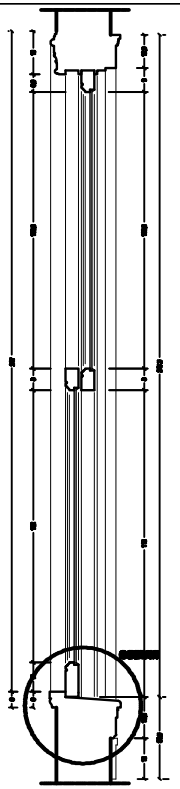

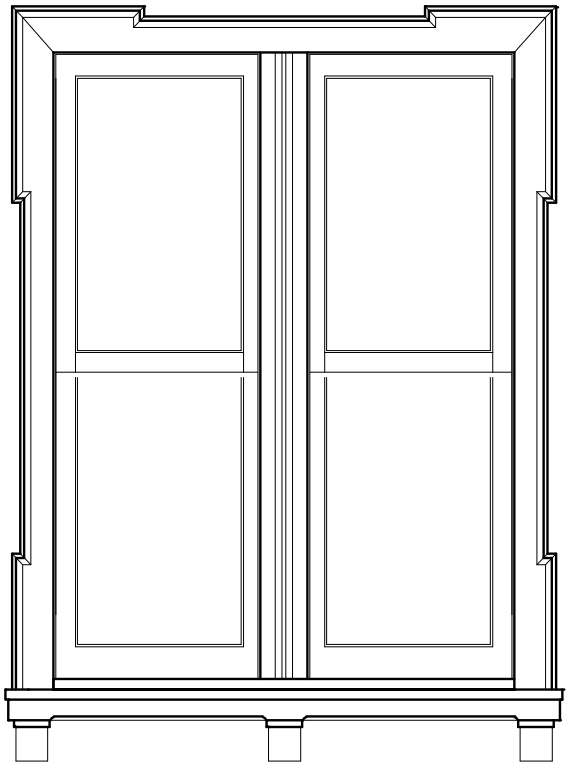

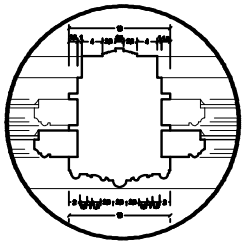

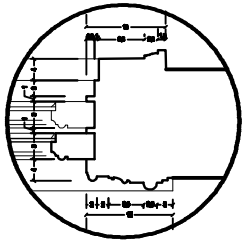

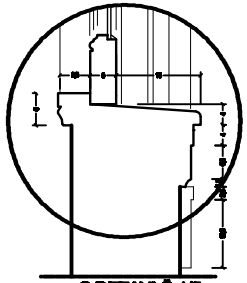

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yeşan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

PAFTA ADI : P12 PENCERESİ

PAFTA NO : 31 | ÖLÇEK : 1 / 10

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Z01TAVAN DETAYI

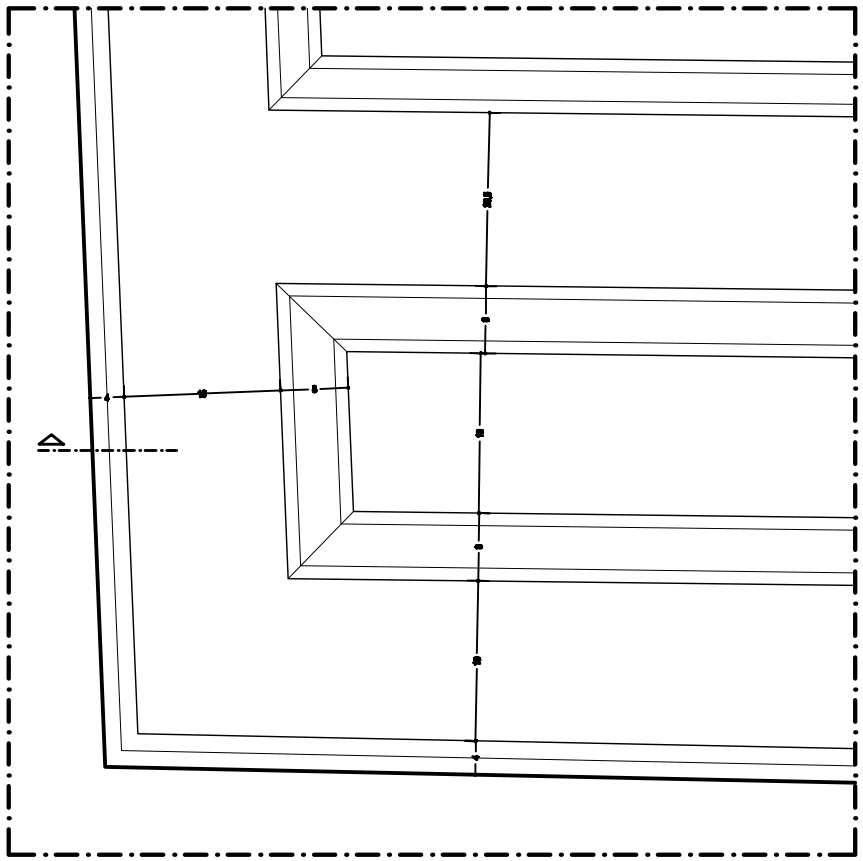

PLAN

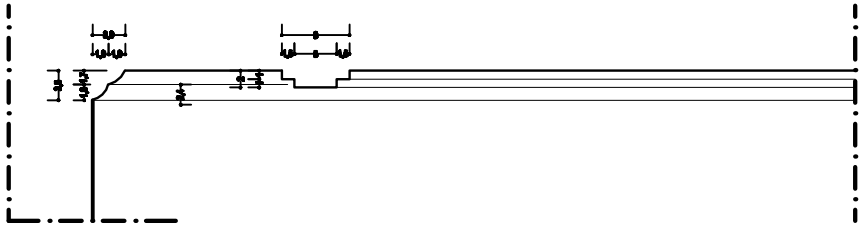

KESİT

İSTANBUL TEKNİK UNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

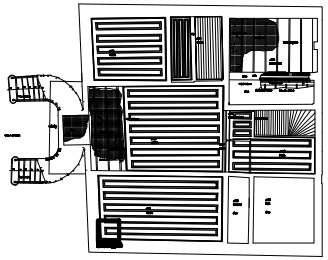

PAFTA ADI : TAVAN DETAYI - 1

PAFTA NO : 32 | ÖLÇEK : 1 / 5

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.32 : Rölöve Tavan Detayı - 1

CUMBA ALTI TAVAN DETAYI

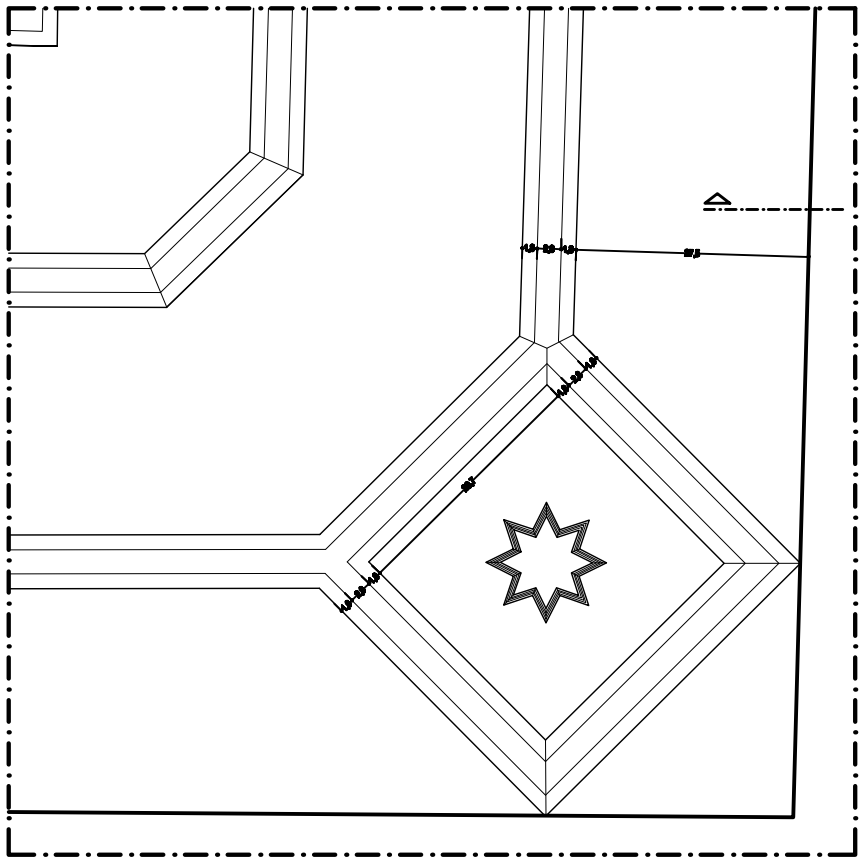

PLAN

KESİT

İSTANBUL TEKNİK UNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

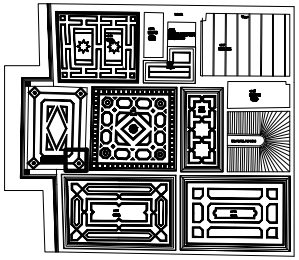

PAFTA ADI : TAVAN DETAYI - 2

PAFTA NO : 33 | ÖLÇEK : 1 / 5

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.33 : Rölöve Tavan Detayı - 2

G01 TAVAN DETAYI

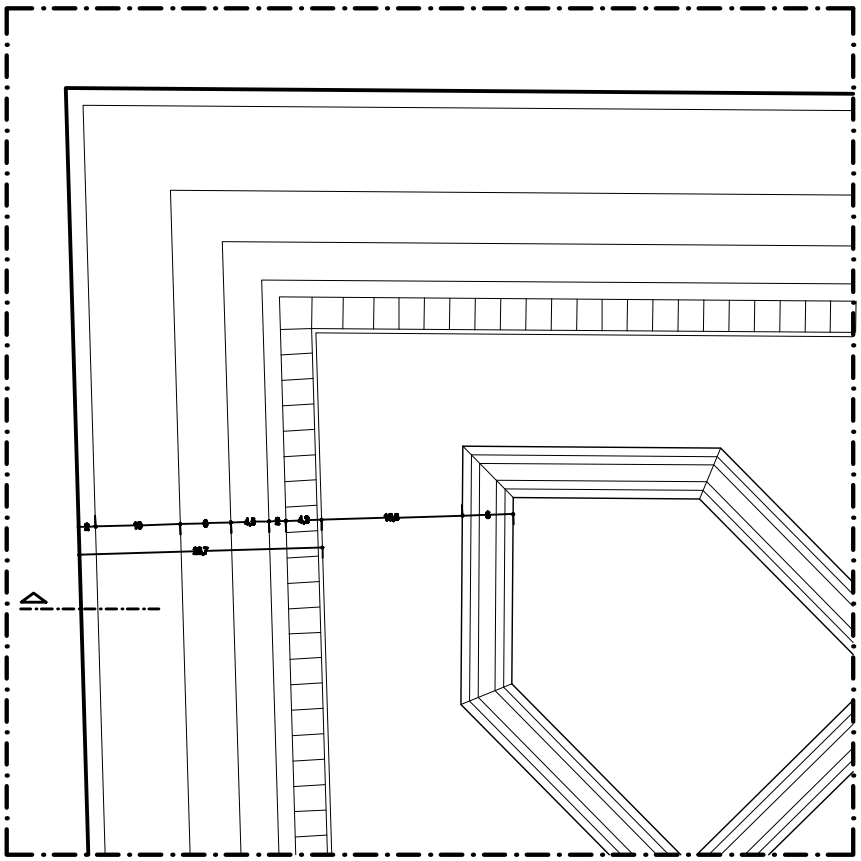

PLAN

KESİT

İSTANBUL TEKNİK UNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

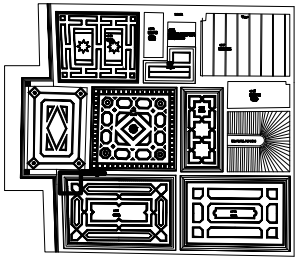

PAFTA ADI : TAVAN DETAYI - 3

PAFTA NO : 34 | ÖLÇEK : 1 / 5

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.34 : Rölöve Tavan Detayı - 3

G02 TAVAN DETAYI

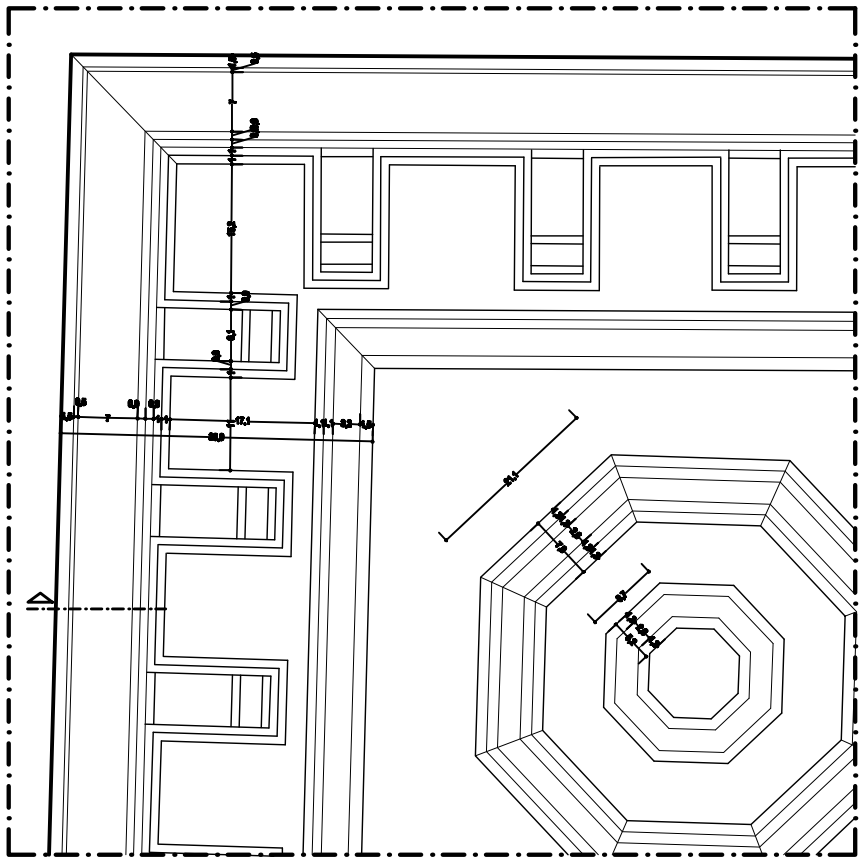

PLAN

KESİT

İSTANBUL TEKNİK UNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

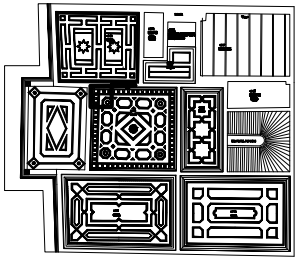

PAFTA ADI : TAVAN DETAYI - 4

PAFTA NO : 35 | ÖLÇEK : 1 / 5

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.35 : Rölöve Tavan Detayı - 4

G03 TAVAN DETAYI

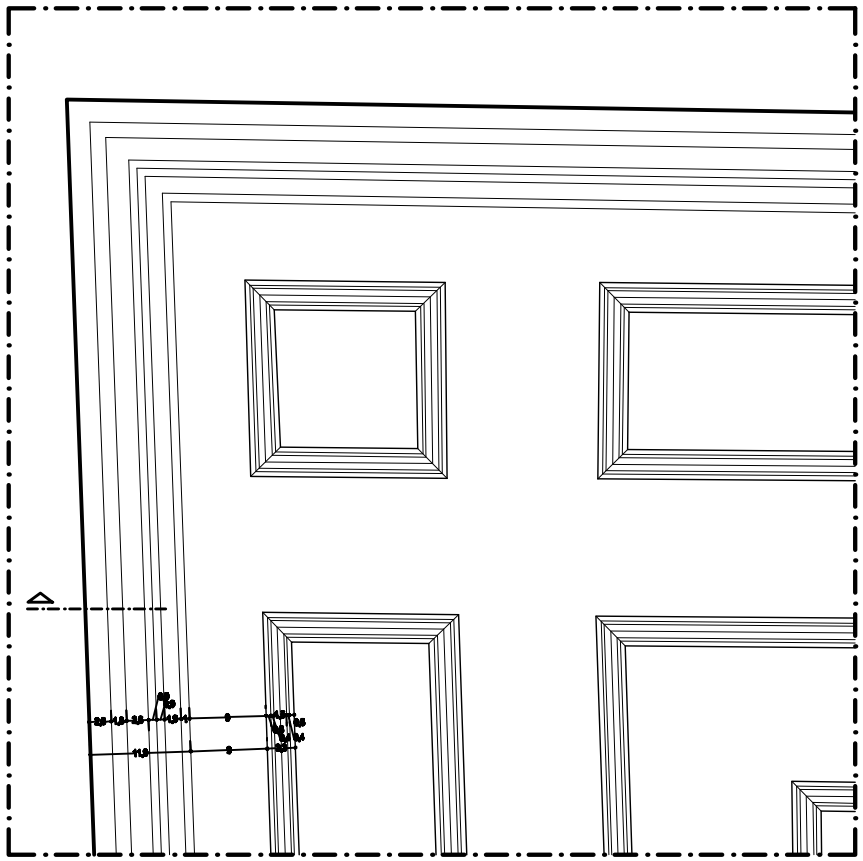

PLAN

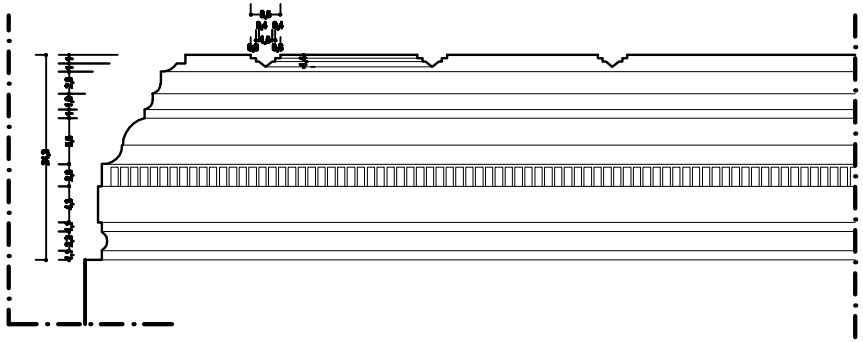

KESİT

İSTANBUL TEKNİK UNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

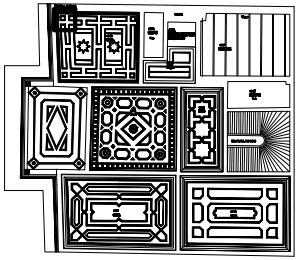

PAFTA ADI : TAVAN DETAYI - 5

PAFTA NO : 36 | ÖLÇEK : 1 / 5

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.36 : Rölöve Tavan Detayı - 5

G09 TAVAN DETAYI

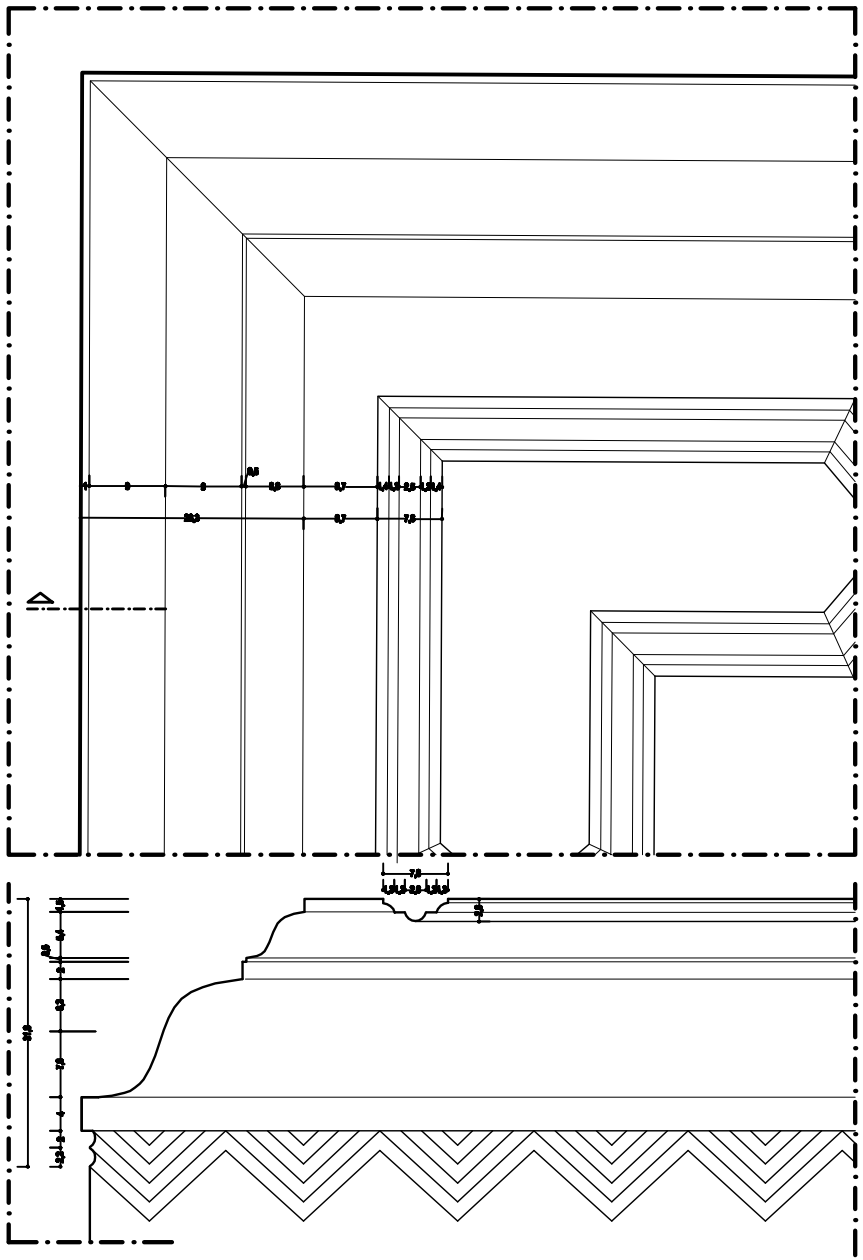

PLAN

KESİT

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

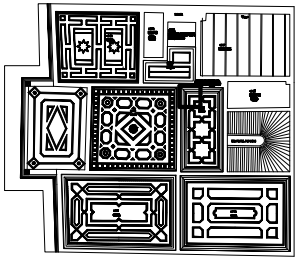

PAFTA ADI : TAVAN DETAYI - 6

PAFTA NO : 37 | ÖLÇEK : 1 / 5

RÖLÖVE ■ RESTİTÜSYON □ RESTORASYON □

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.37 : Rölöve Tavan Detayı - 6

G10 TAVAN DETAYI

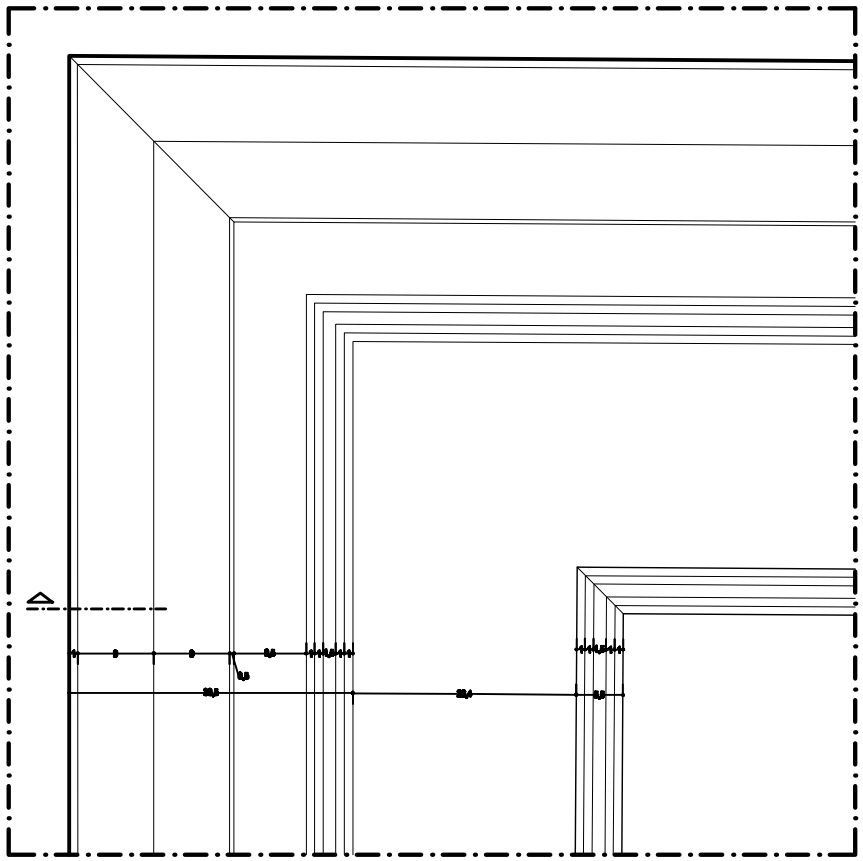

PLAN

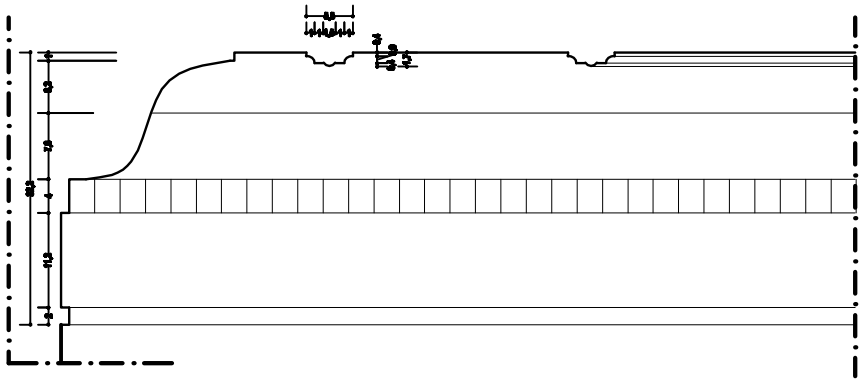

KESİT

İSTANBUL TEKNİK UNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

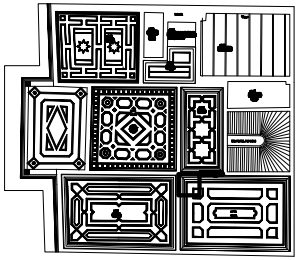

PAFTA ADI : TAVAN DETAYI - 7

PAFTA NO : 38 | ÖLÇEK : 1 / 5

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.38 : Rölöve Tavan Detayı - 7

101 TAVAN DETAYI

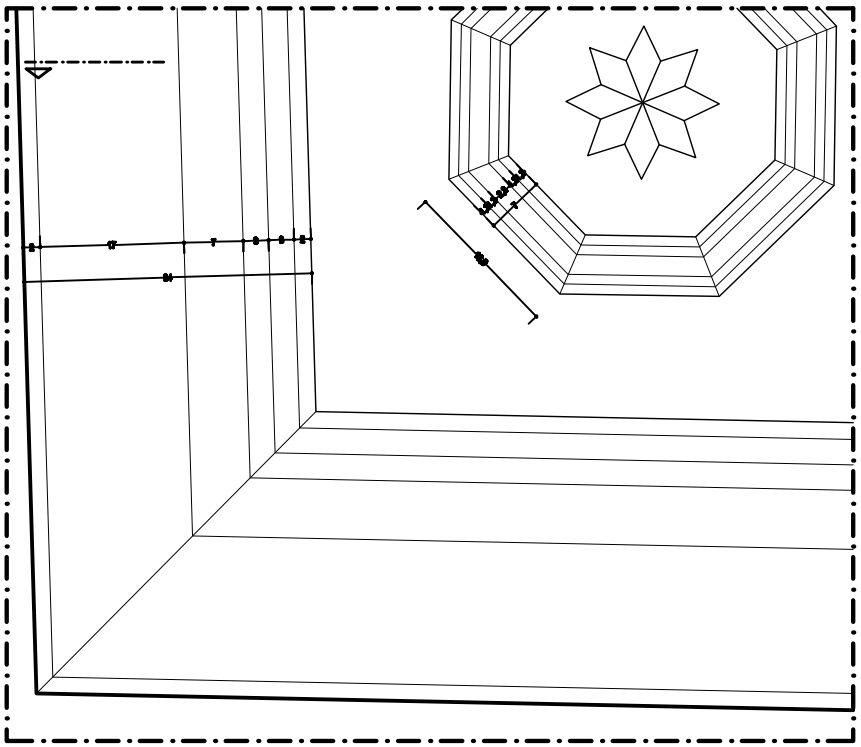

PLAN

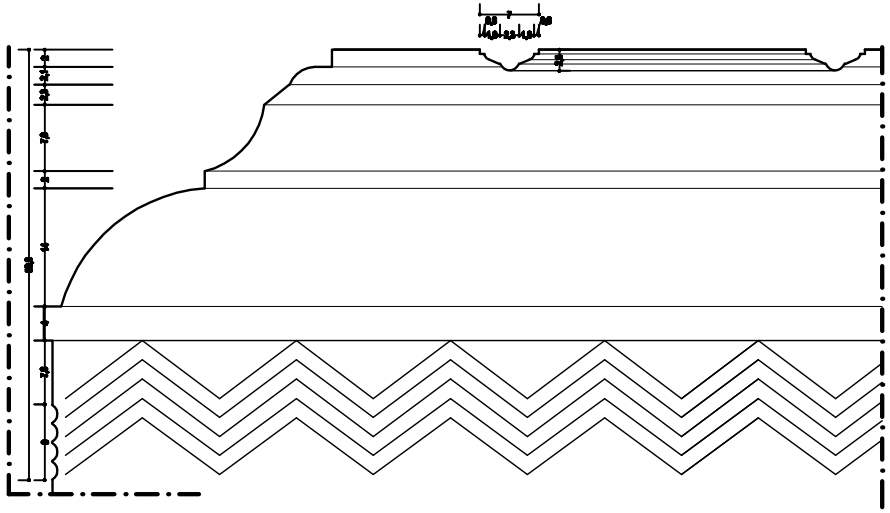

KESİT

İSTANBUL TEKNİK UNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

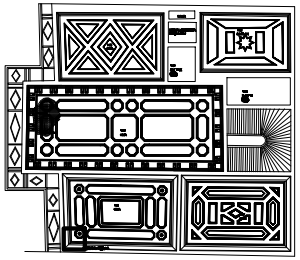

PAFTA ADI : TAVAN DETAYI - 8

PAFTA NO : 39 | ÖLÇEK : 1 / 5

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.39 : Rölöve Tavan Detayı - 8

102 TAVAN DETAYI

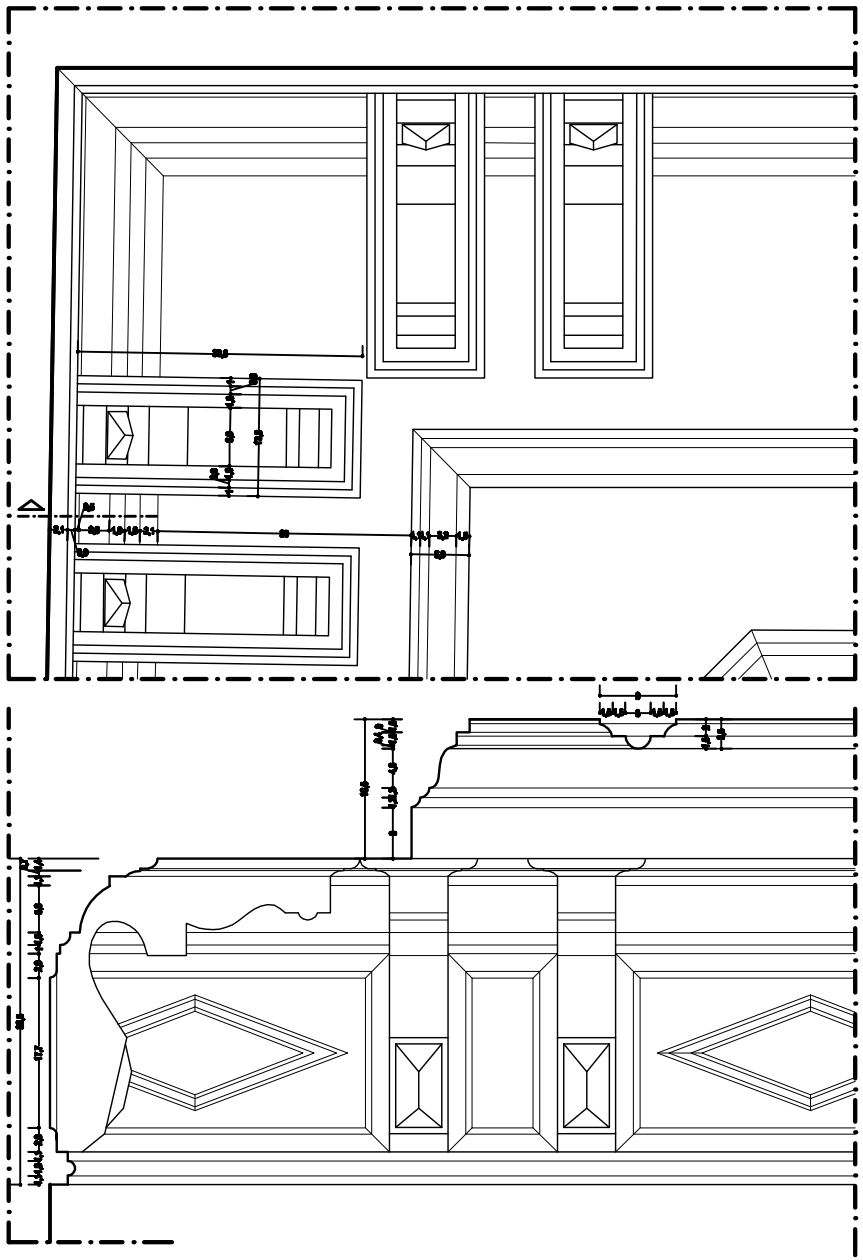

PLAN

KESİT

İSTANBUL TEKNİK UNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

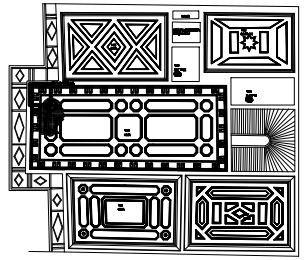

PAFTA ADI : TAVAN DETAYI - 9

PAFTA NO : 40 | ÖLÇEK : 1 / 5

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.40 : Rölöve Tavan Detayı - 8

103 TAVAN DETAYI

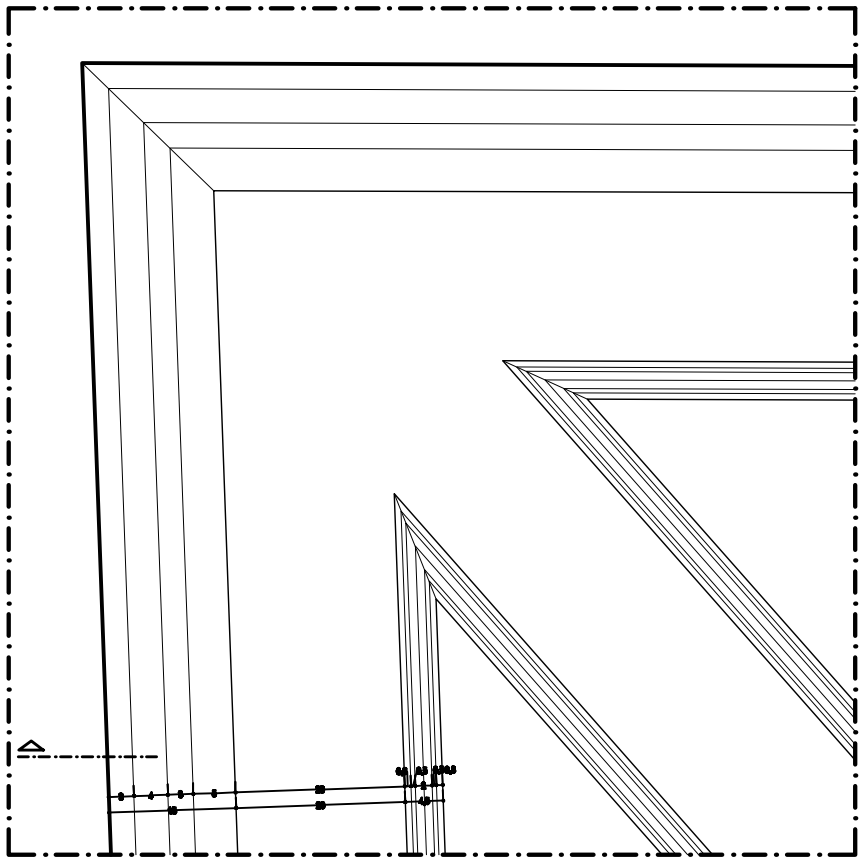

PLAN

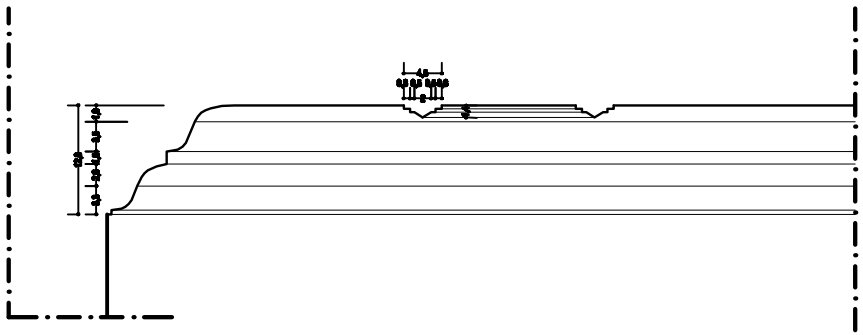

KESİT

İSTANBUL TEKNİK UNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

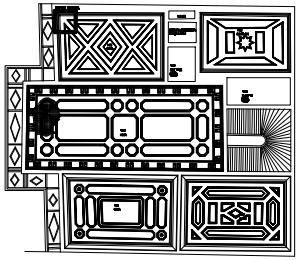

PAFTA ADI : TAVAN DETAYI - 10

PAFTA NO : 41 | ÖLÇEK : 1 / 5

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.41 : Rölöve Tavan Detayı - 8

105 TAVAN DETAYI

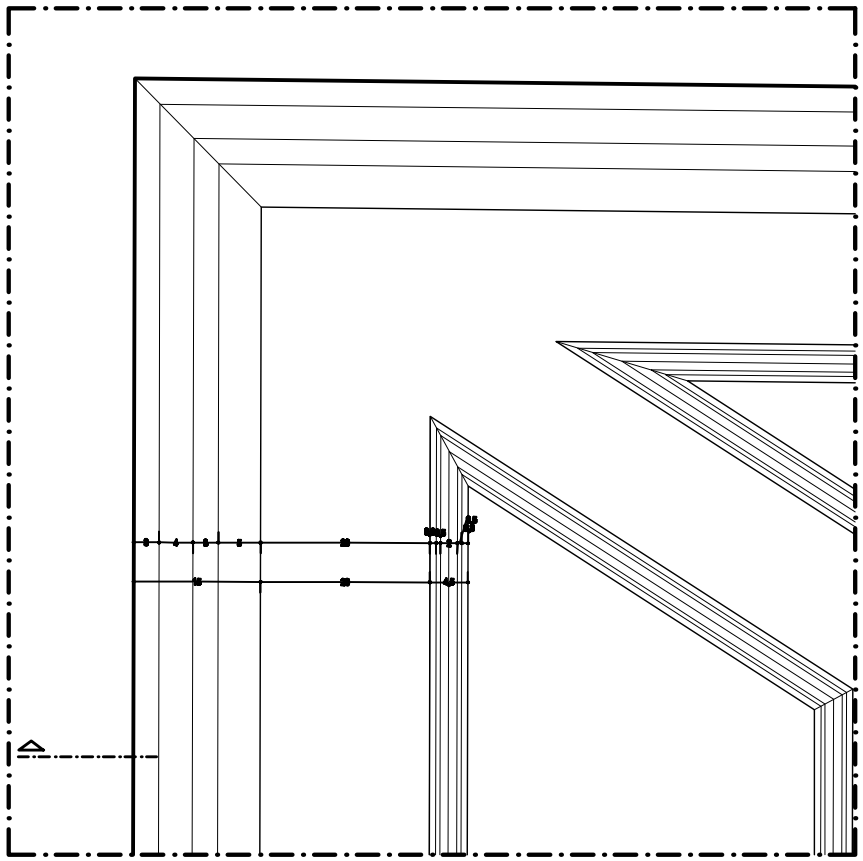

PLAN

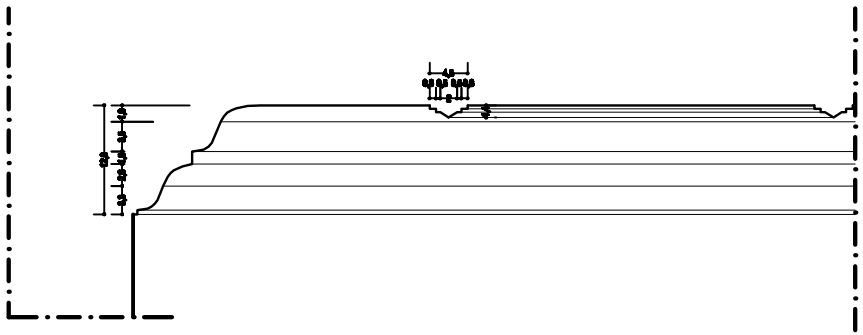

KESİT

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

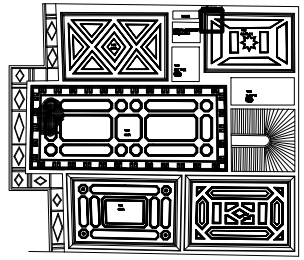

PAFTA ADI : TAVAN DETAYI - 11

PAFTA NO : 42 | ÖLÇEK : 1 / 5

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.42 : Rölöve Tavan Detayı - 8

107 TAVAN DETAYI

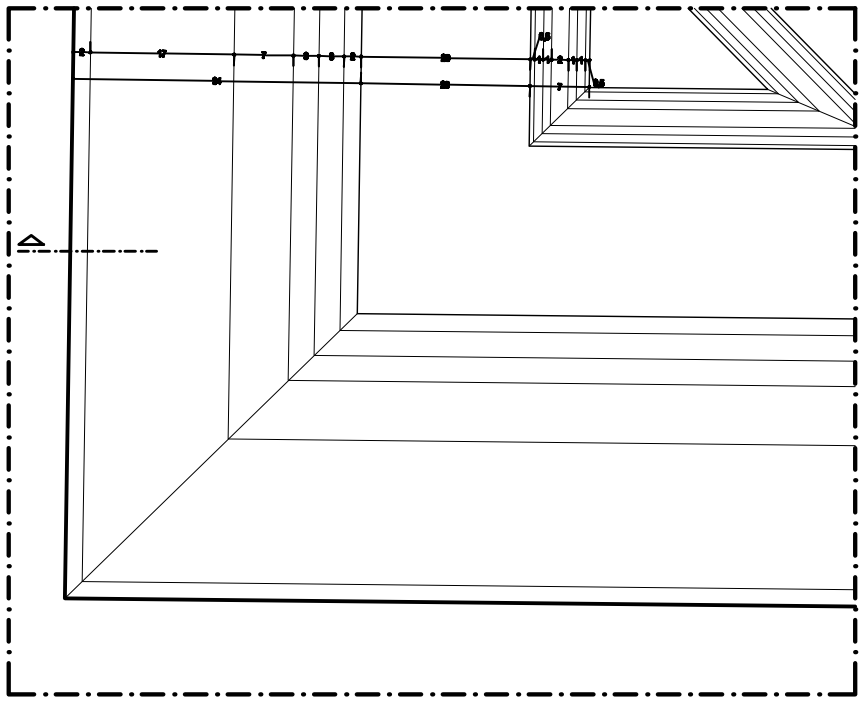

PLAN

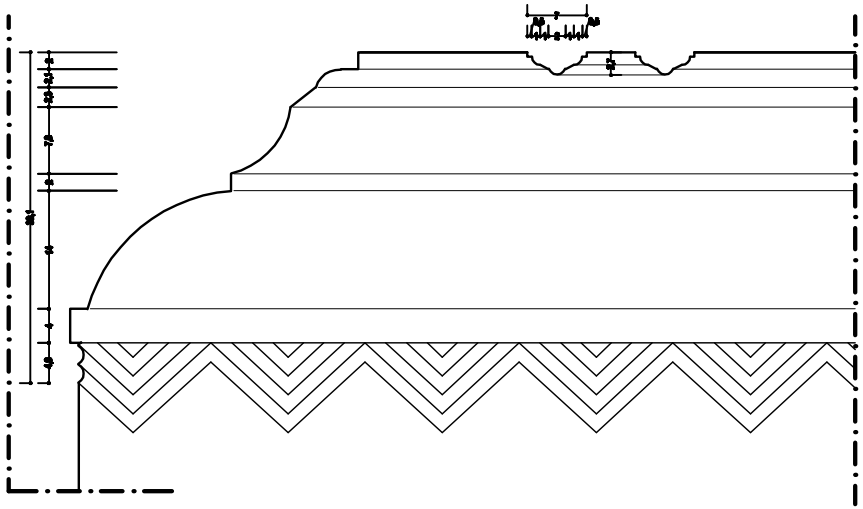

KESİT

İSTANBUL TEKNİK UNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

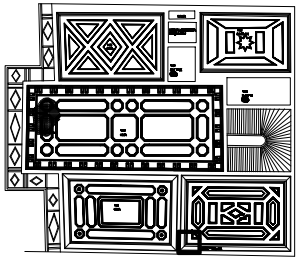

PAFTA ADI : TAVAN DETAYI - 12

PAFTA NO : 43 | ÖLÇEK : 1 / 5

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.43 : Rölöve Tavan Detayı - 8

204 TAVAN DETAYI

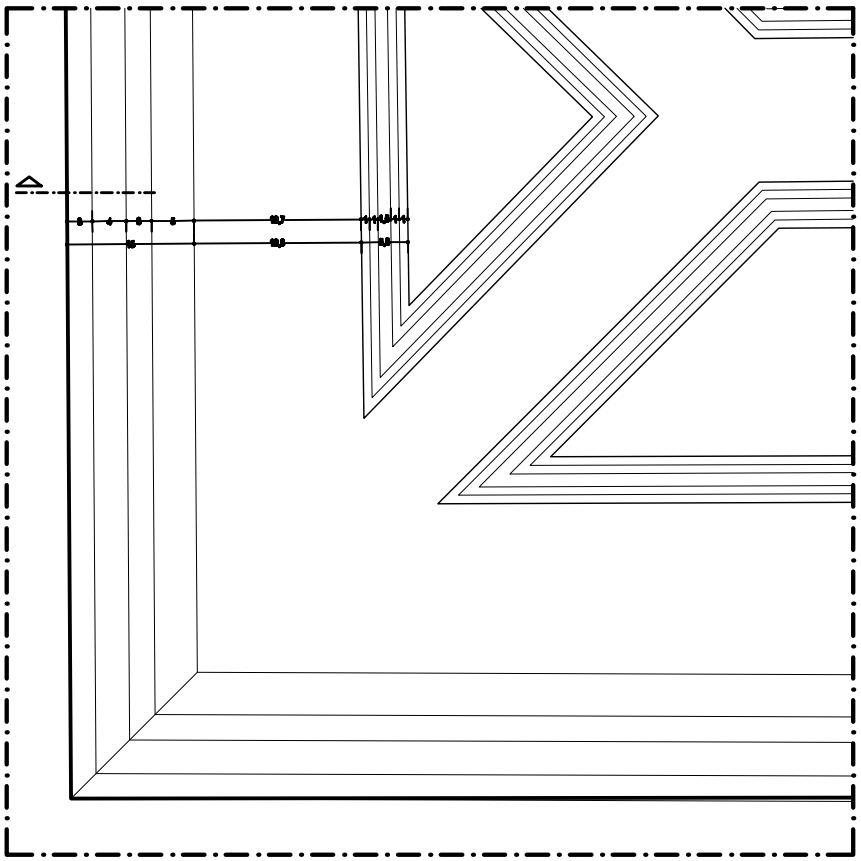

PLAN

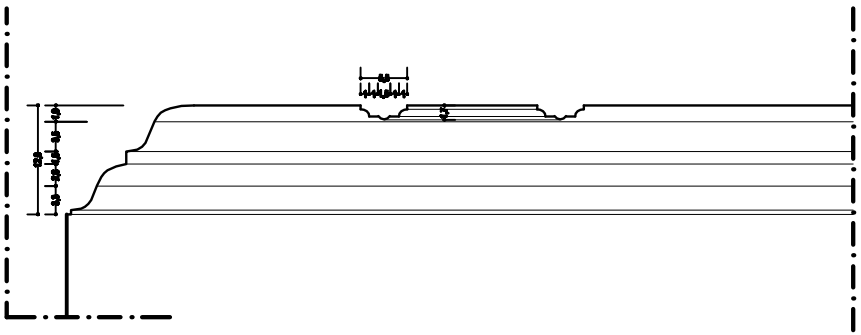

KESİT

İSTANBUL TEKNİK UNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

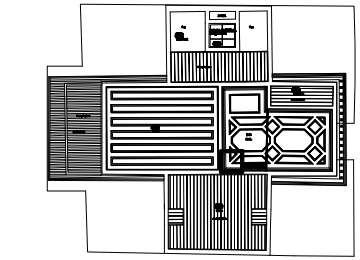

PAFTA ADI : TAVAN DETAYI - 13

PAFTA NO : 44 | ÖLÇEK : 1 / 5

RÖLÖVE ■ RESTİTÜSYON □ RESTORASYON □

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.44 : Rölöve Tavan Detayı - 8

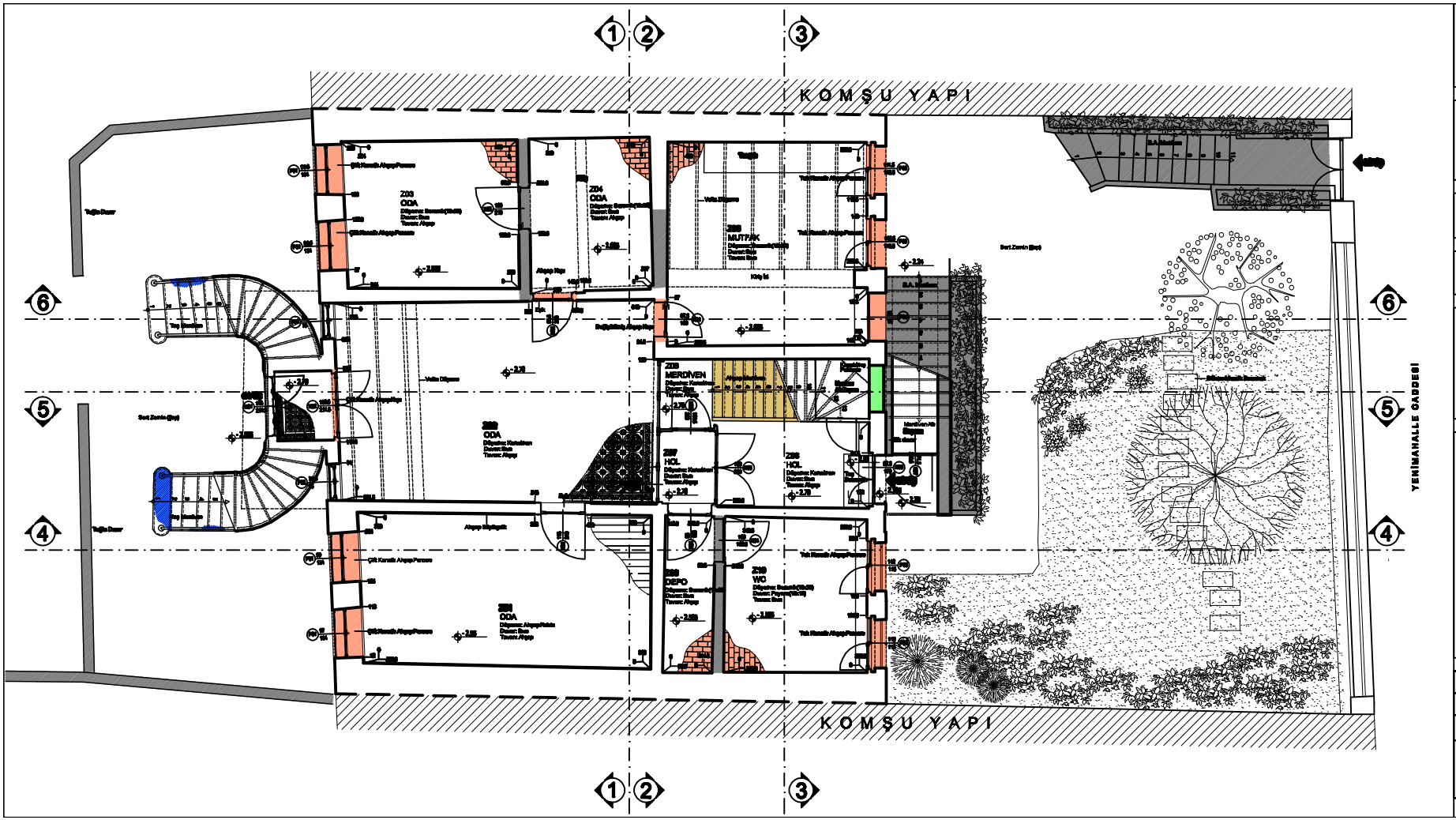

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

- Taş Malzemede Bozulma
- Ahşap Malzemede Bozulma
- Yapıya Gelirilen Etkiler
- Değiştirilen Yapı Elemanları
- Malzeme Kaybı
- Yapı Elemanında Kayıp
- Ahşap Döşemede Sehim
- Rutubet İzi

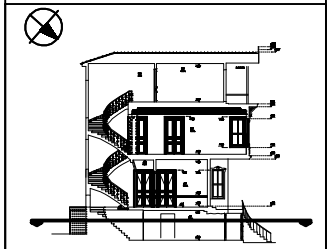

PAFTA ADI : ZEMİN KAT BOZULMA ANALİZİ

PAFTA NO : 45 | ÖLÇEK : 1 / 50

KOLORİ | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil II.45 : Köşkve Zemin Kat Bozulma Analizi

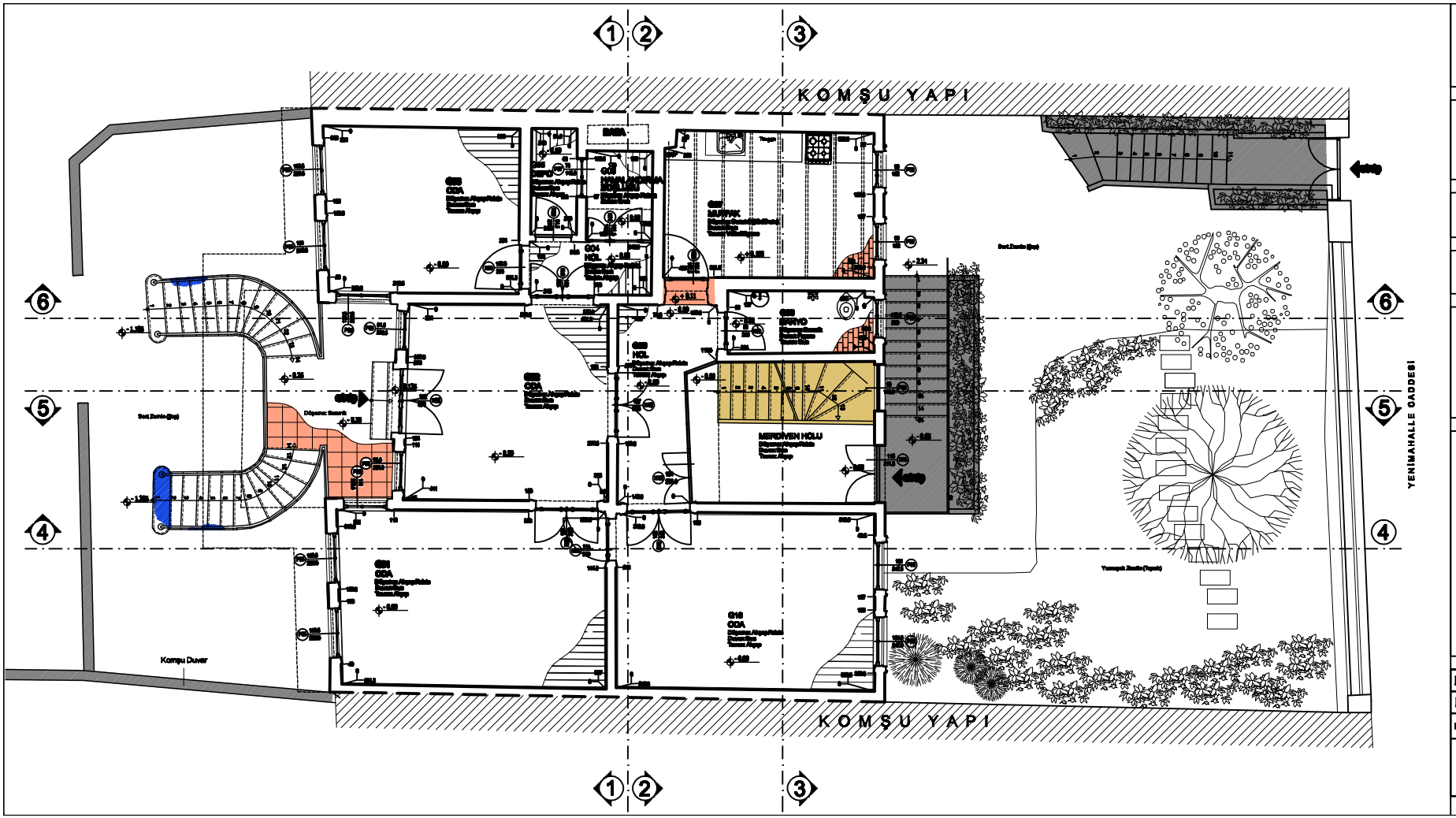

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

- Taş Malzemede Bozulma
- Ahşap Malzemede Bozulma
- Yapıya Gelirlen Eklar
- Değiştirilen Yapı Elemanları
- Malzeme Kaybı
- Yapı Elemanında Kayıp
- Ahşap Döşemede Sahim
- Rutubet İzi

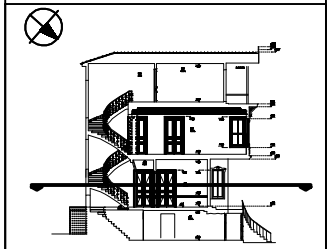

PAFTA ADI : GİRİŞ KATI BOZULMA ANALİZİ

PAFTA NO : 46 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil 2.46 : Röl6ve Giriş Katı Bozulma Analizi

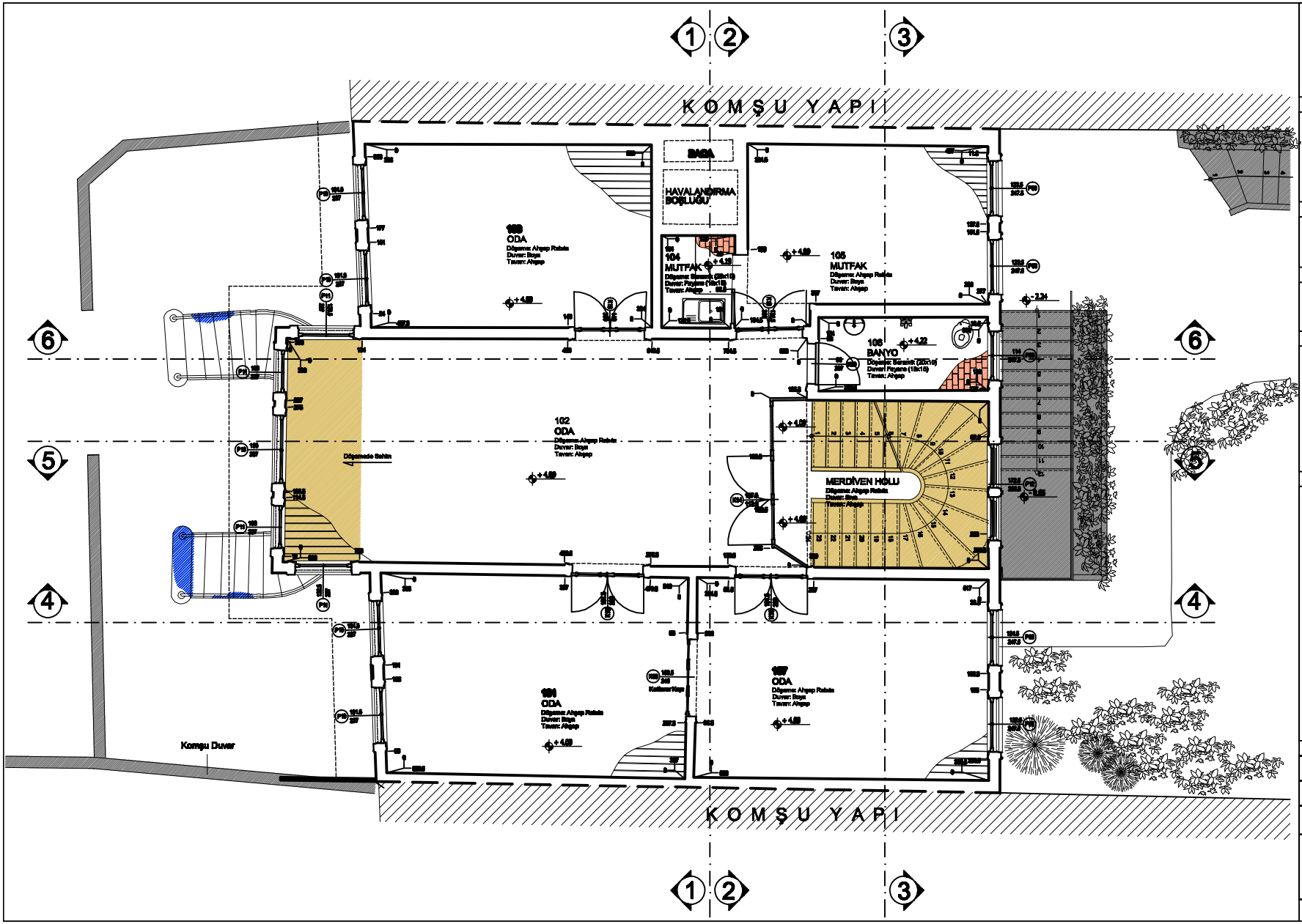

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

- Taş Malzemede Bozulma
- Harç Malzemede Bozulma
- Yapıya Getirilen Ekler
- Değiştirilen Yapı Elemanları
- Malzeme Kaybı
- Yapı Elemanında Kayıp
- Ahşap Döşemede Şahim
- Rutubet izi

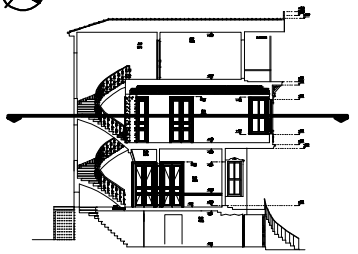

PAFTA ADI : 1. KAT BOZULMA ANALİZİ

PAFTA NO : 47 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE | REESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.47 : Röleve 1. Kat Bozulma Analizi

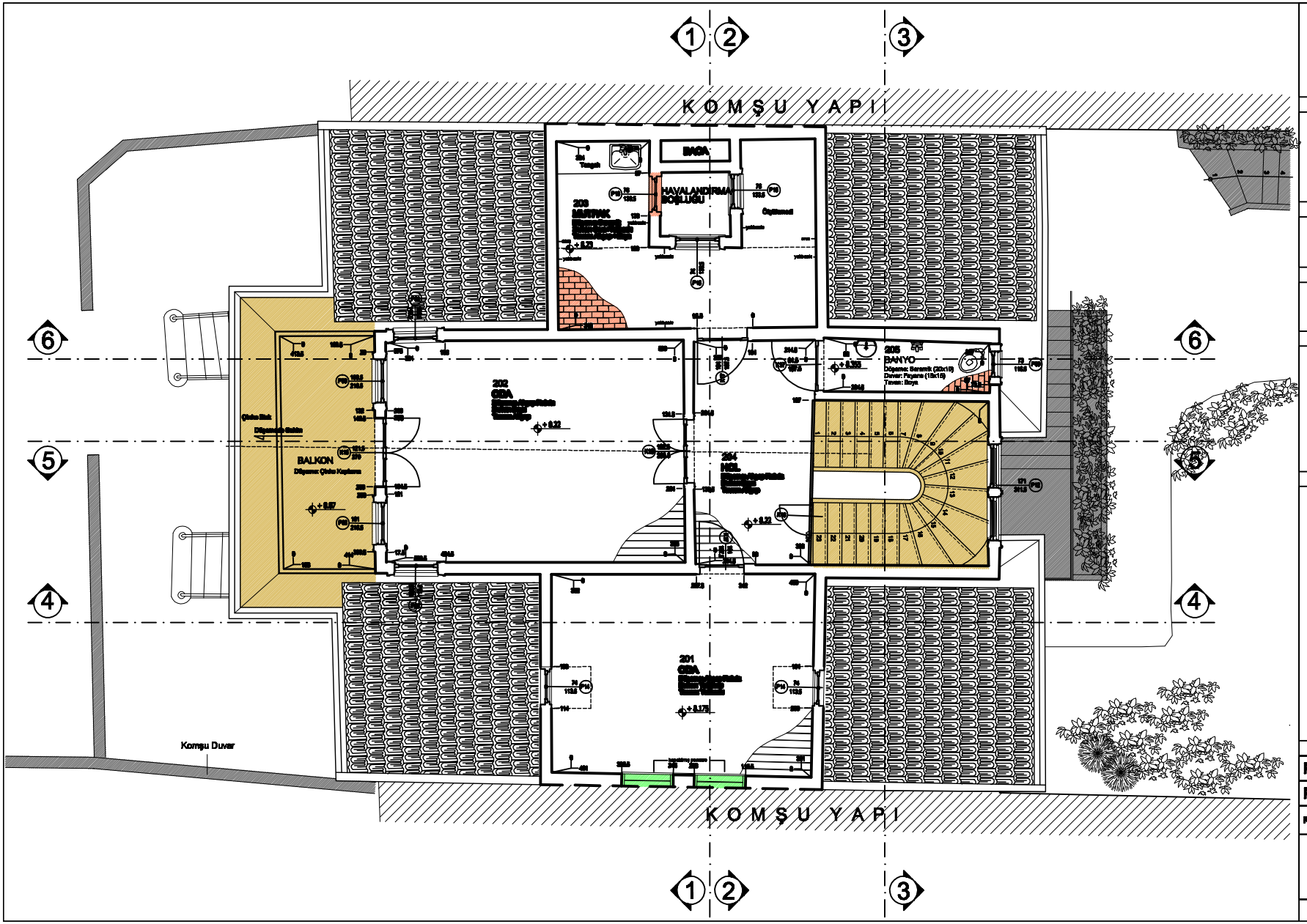

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yeşan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

- Taş Malzemede Bozulma
- Ahşap Malzemede Bozulma
- Yapıya Getirilen Ekler
- Değiştirilen Yapı Elemanları
- Malzeme Kaybı
- Yapı Elemanında Kayıp
- Ahşap Döşemede Şahim
- Rutubet İzi

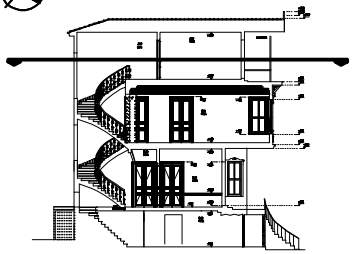

PAFTA ADI : 2. KAT BOZULMA ANALİZİ

PAFTA NO : 48 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE | REESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.48 : Röleve 2. Kat Bozulma Analizi

İSTANBUL TEKNİK UNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

- Taş Malzemede Bozulma
- Ahşap Malzemede Bozulma
- Yapıya Getirilen Ekler
- Değiştirilen Yapı Elemanları
- Malzeme Kaybı
- Yapı Elemanında Kayıp
- Ahşap Döşemede Sehim
- Rutubet İzi

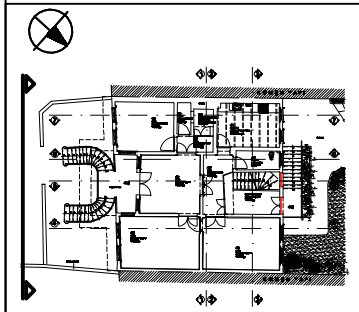

PAFTA ADI : SAHİL CEPHESİ BOZULMA ANALİZİ

PAFTA NO : 49 | **ÖLÇEK : 1 / 50**

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.49 : Rölöve Sahil Cephesi Bozulma Analizi

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

- Taş Malzemede Bozulma
- Malzeme Kaybı
- Ahşap Malzemede Bozulma
- Yapı Elemanında Kayıp
- Yapıya Getirilen Eklar
- Ahşap Döşemede Sehim
- Değiştirilen Yapı Elemanları
- Rutubet İzi

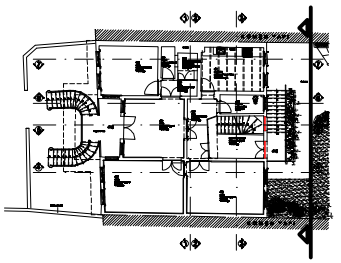

PAFTA ADI : ARKA CEPHE BOZULMA ANALİZİ

PAFTA NO : 50 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.50 : Röleve Arka Cephe Bozulma Analizi

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

- Taş Malzemede Bozulma
- Malzeme Kaybı
- Ahşap Malzemede Bozulma
- Yapı Elemanında Kayıp
- Yapıya Getirilen Etkiler
- Ahşap Düşeyinde Sehim
- Değiştirilen Yapı Elemanları
- Rutubet İzi

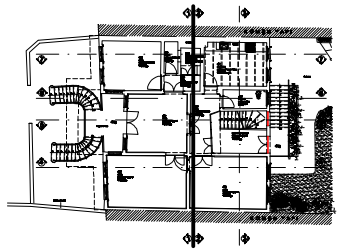

PAFTA ADI : 1-1 KESİTİ BOZULMA ANALİZİ

PAFTA NO : 51 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.51 : Röleve Kesit 1-1 Bozulma Analizi

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

- Taş Malzemede Bozulma
- Malzeme Kaybı
- Ahşap Malzemede Bozulma
- Yapı Elemanında Kayıp
- Yapıya Getirilen Etkiler
- Ahşap Döşemede Sehim
- Değiştirilen Yapı Elemanları
- Rutubet İzi

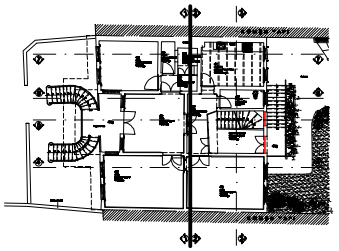

PAFTA ADI : 2-2 KESİTİ BOZULMA ANALİZİ

PAFTA NO : 52 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.52: Rölöve Kesit 2-2 Bozulma Analizi

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

- Taş Malzemede Bozulma
- Malzeme Kaybı
- Ahşap Malzemede Bozulma
- Yapı Elemanında Kayıp
- Yapıya Getirilen Eklar
- Ahşap Döşemede Sehim
- Değiştirilen Yapı Elemanları
- Rutubet İzi

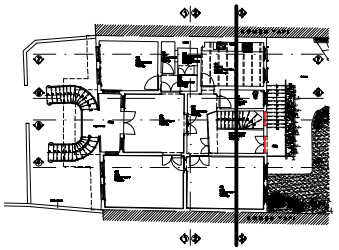

PAFTA ADI : 3-3 KESİTİ BOZULMA ANALİZİ

PAFTA NO : 53 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.53 : Röleve Kesit 3-3 Bozulma Analizi

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

- Taş Malzemede Bozulma
- Malzeme Kaybı
- Ahşap Malzemede Bozulma
- Yapı Elemanında Kayıp
- Yapıya Getirilen Eklar
- Ahşap Düşeyinde Sehim
- Değiştirilen Yapı Elemanları
- Rutubet İzi

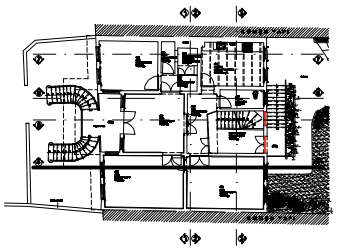

PAFTA ADI : 4-4 KESİTİ BOZULMA ANALİZİ

PAFTA NO : 54 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.54 : Rölöve Kesit 4-4 Bozulma Analizi

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

- Taş Malzemede Bozulma
- Malzeme Kaybı
- Ahşap Malzemede Bozulma
- Yapı Elemanında Kayıp
- Yapıya Getirilen Eklar
- Ahşap Döşemede Sehim
- Değiştirilen Yapı Elemanları
- Rutubet İzi

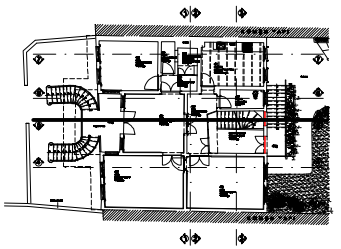

PAFTA ADI : 5-5 KESİTİ BOZULMA ANALİZİ

PAFTA NO : 55 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.55 : Röleve Kesit 5-5 Bozulma Analizi

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

- Taş Malzemede Bozulma
- Malzeme Kaybı
- Ahşap Malzemede Bozulma
- Yapı Elemanında Kayıp
- Yapıya Getirilen Eklar
- Ahşap Düşemede Sehim
- Değiştirilen Yapı Elemanları
- Rutubet İzi

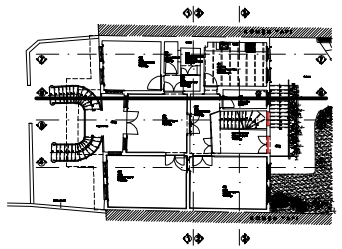

PAFTA ADI : 6-6 KESİTİ BOZULMA ANALİZİ

PAFTA NO : 56 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.56 : Röläve Kesit 6-6 Bozulma Analizi

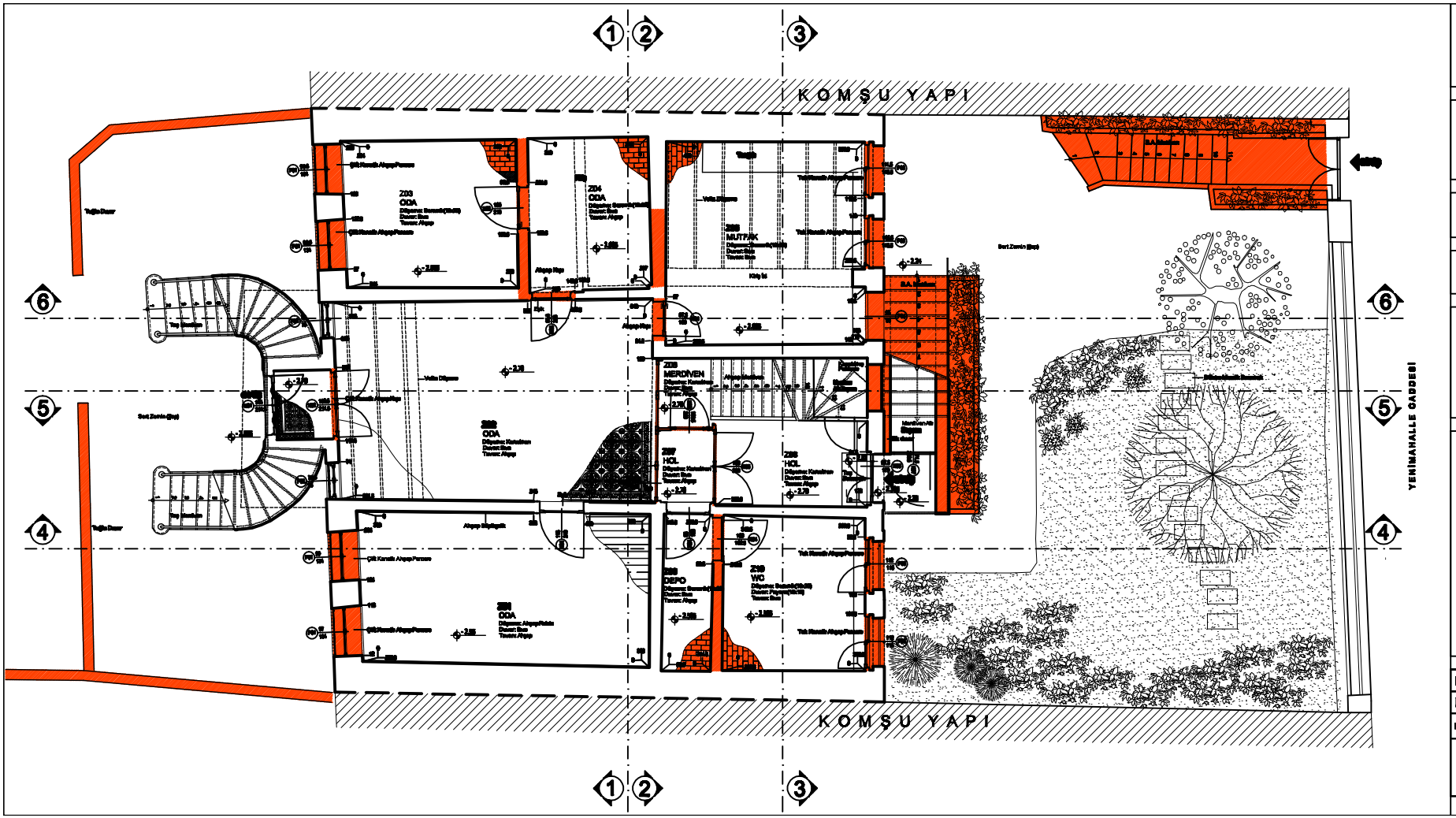

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yeşan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

I. Dönem
II. Dönem

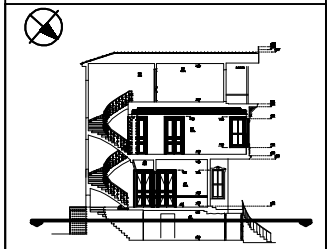

PAFTA ADI : ZEMİN KAT DÖNEM ANALİZİ

PAFTA NO : 57 | ÖLÇEK : 1 / 50

KOLOKİ | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil 11.57 : Köşkve Zemin Kat Dönem Analizi

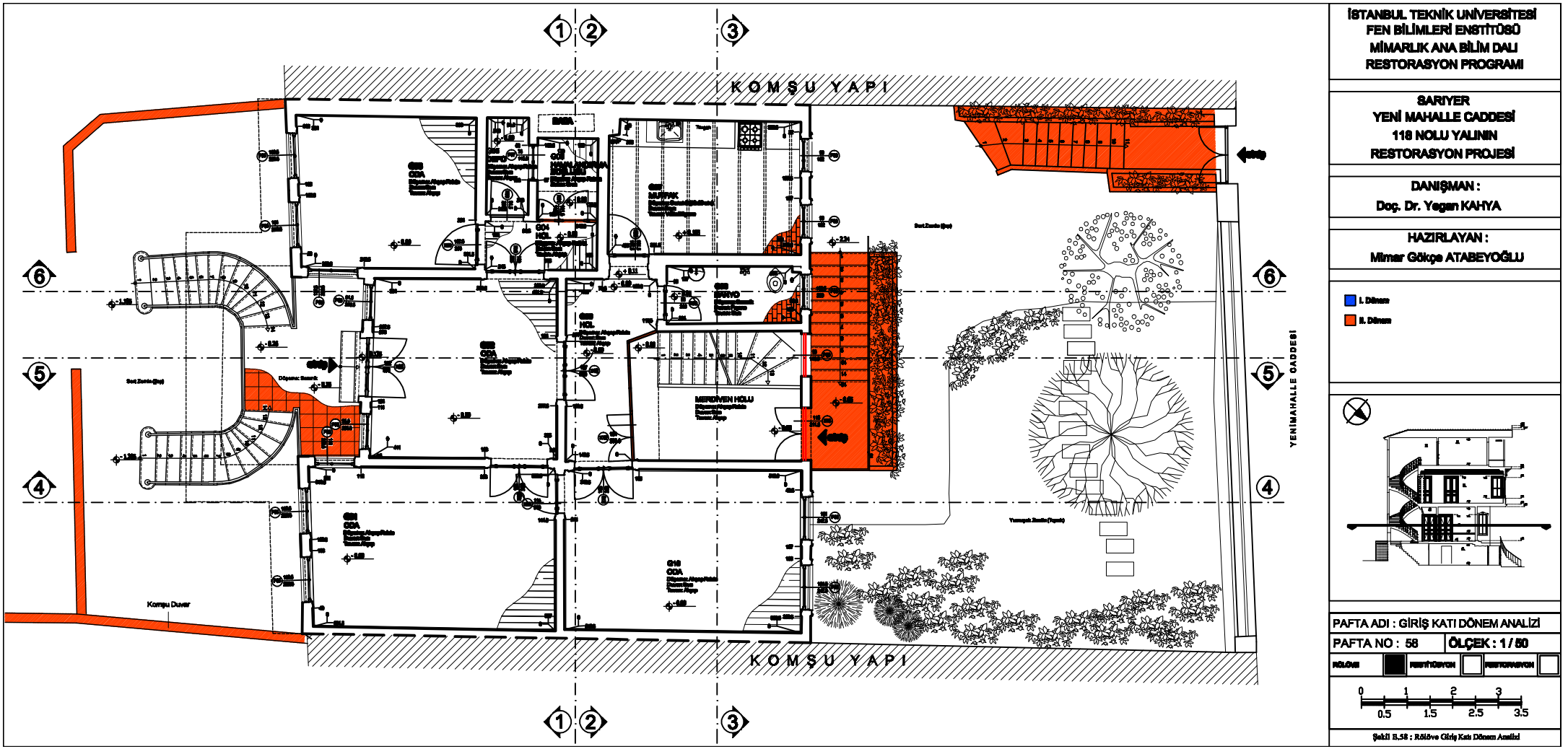

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yeşan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

I. Dönem
II. Dönem

PAFTA ADI : GİRİŞ KATI DÖNEM ANALİZİ

PAFTA NO : 58 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil B.58 : Röleve Giriş Katı Dönem Analizi

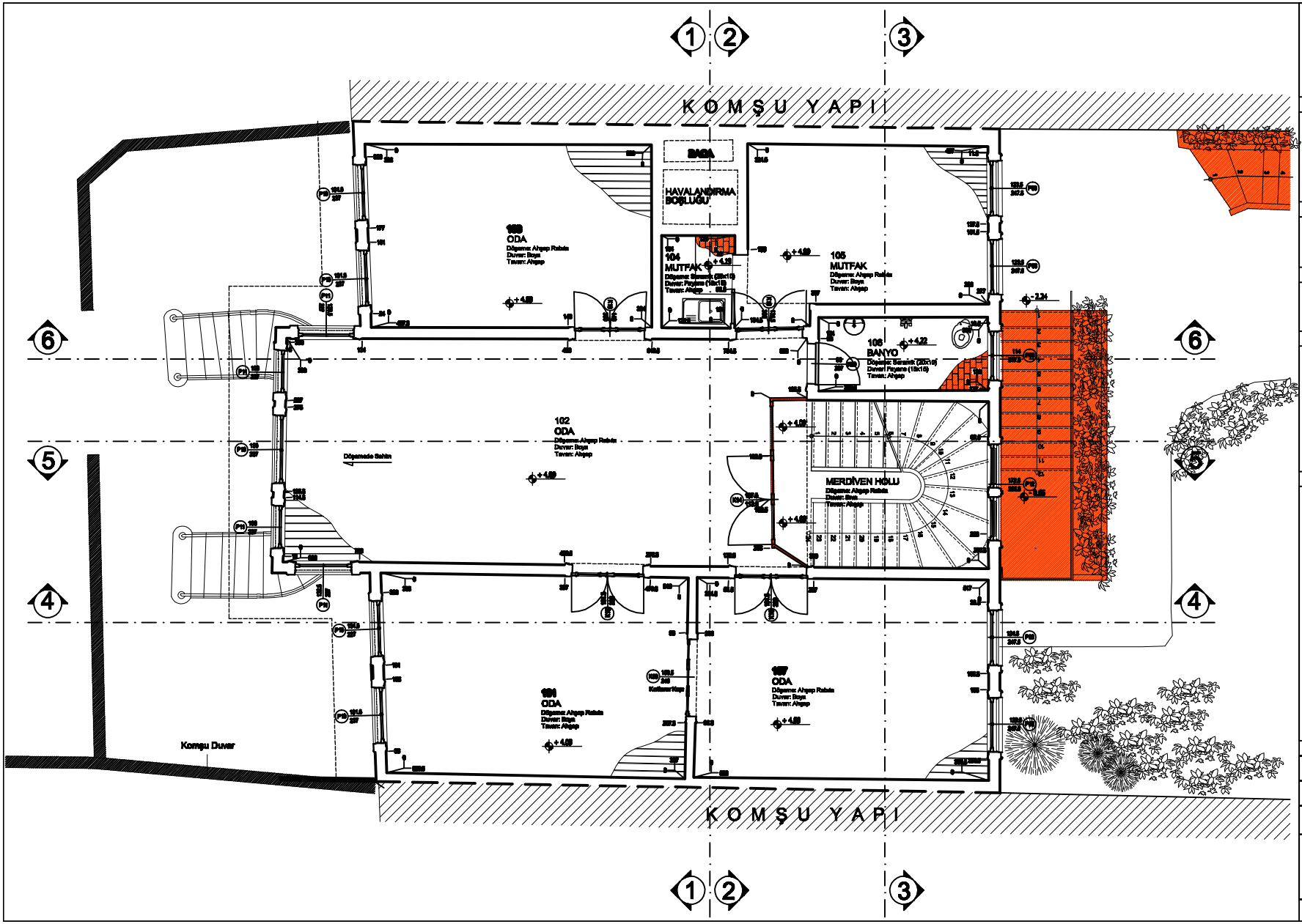

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

I. Dönem
II. Dönem

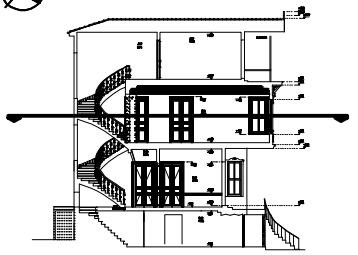

PAFTA ADI : 1. KAT DÖNEM ANALİZİ

PAFTA NO : 59 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE ■ | RESTİTÜSYON □ | RESTORASYON □

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.59 : Rölöve 1. Kat Dönem Analizi

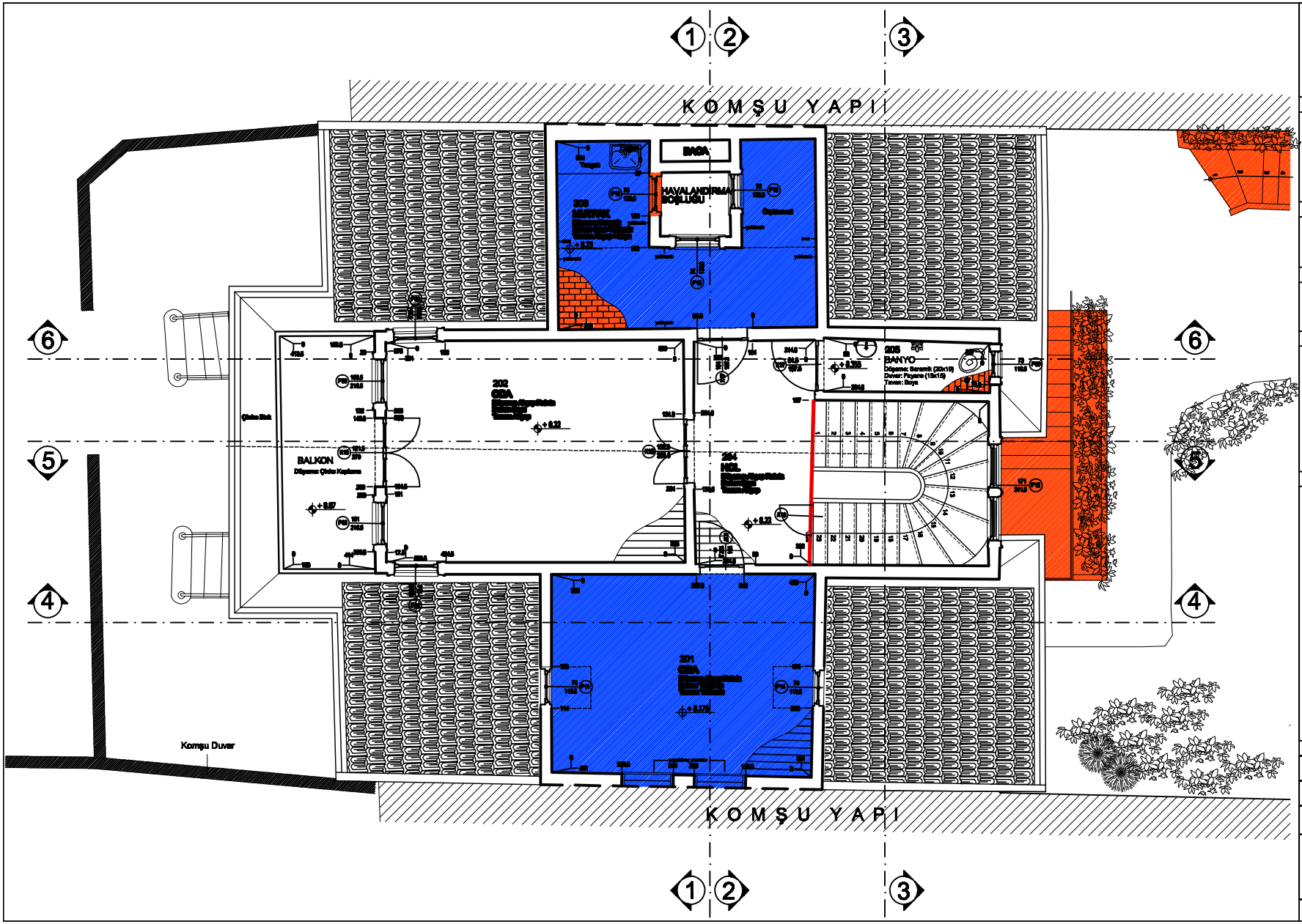

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yeşan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

I. Dönem
II. Dönem

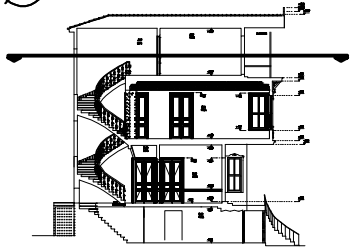

PAFTA ADI : 2. KAT DÖNEM ANALİZİ

PAFTA NO : 60 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.60 : Rölöve 2. Kat Dönem Analizi

İSTANBUL BOĞAZI

Yeni Mahalle Caddesi

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

PAFTA ADI : VAZİYET PLANI

PAFTA NO : 61 | ÖLÇEK : 1 / 200

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil II.61 : Restitüsyon Vaziyet Planı

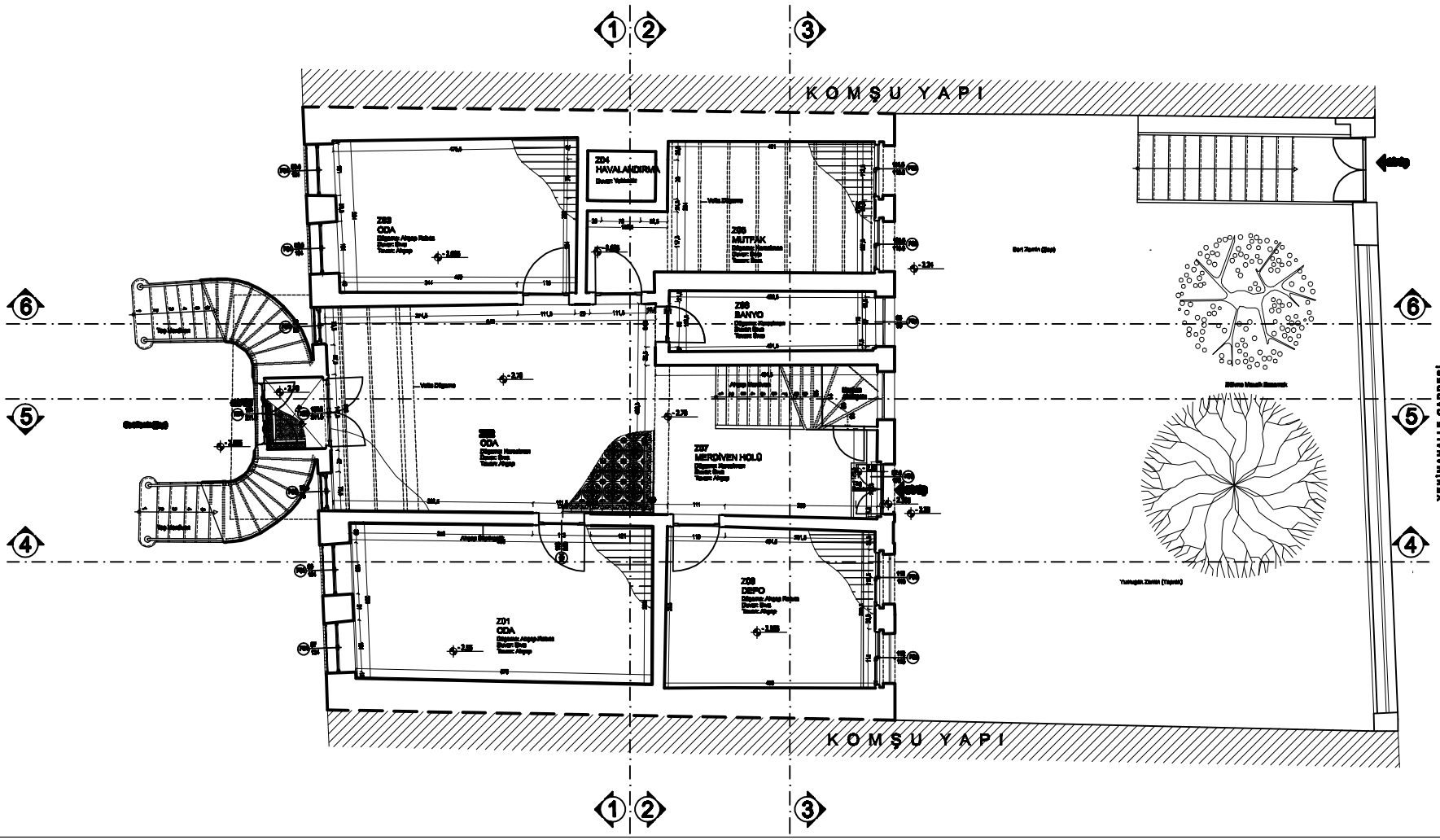

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YAPININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

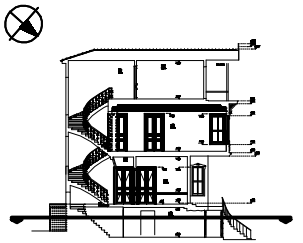

PAFTA ADI : ZEMİN KAT PLANI

PAFTA NO : 62 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTİTÜSYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil X.62 : Restitüsyon Zemin Kat Planı

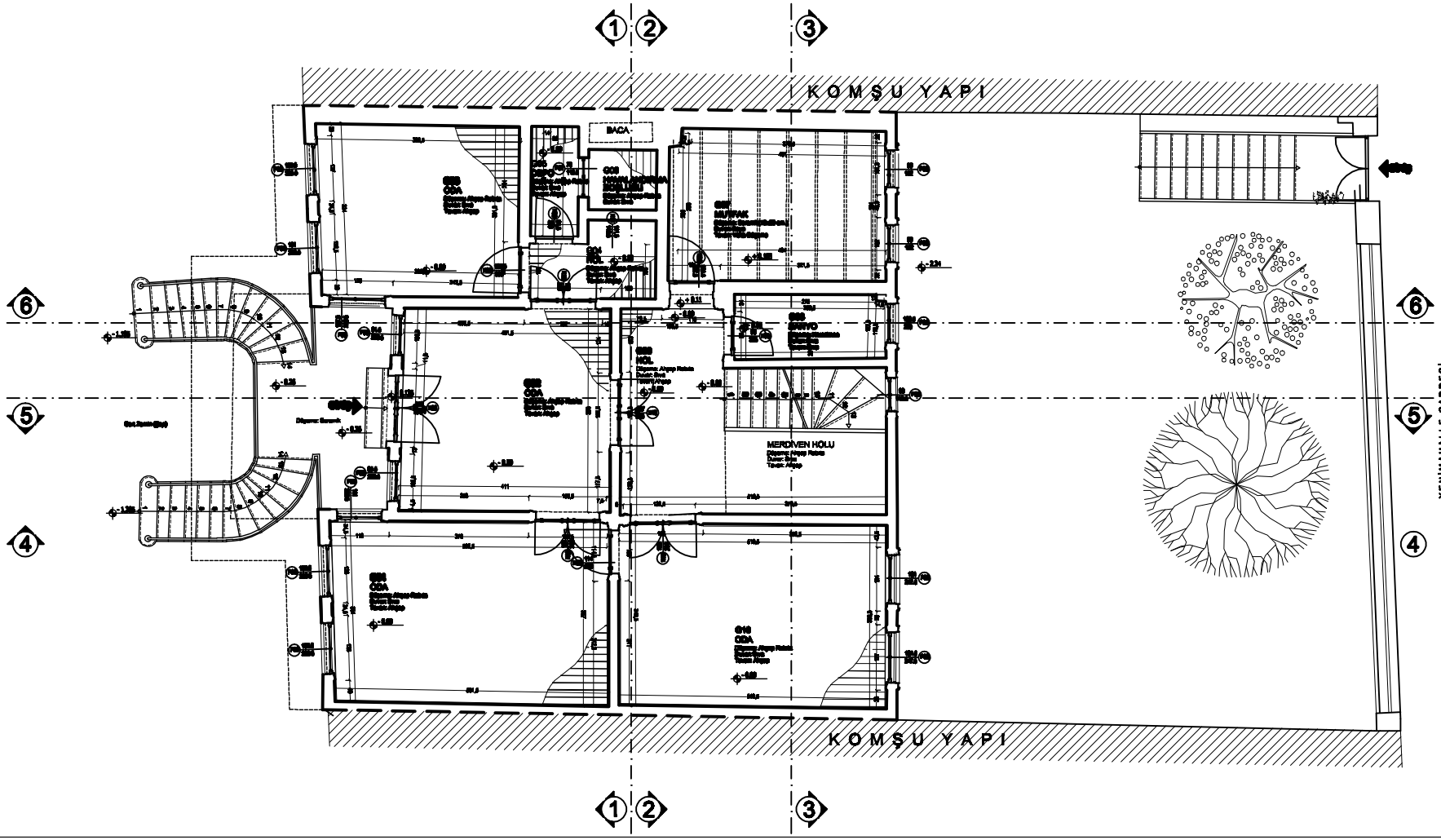

İSTANBUL TEKNİK UNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YAPININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

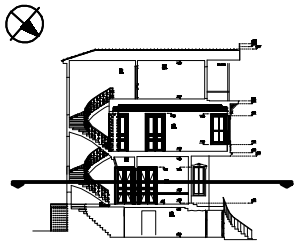

PAFTA ADI : GİRİŞ KAT PLANI

PAFTA NO : 63 | ÖLÇEK : 1 / 50

KÜLÇE | RESTİTÜSYON | RESTİTÜSYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

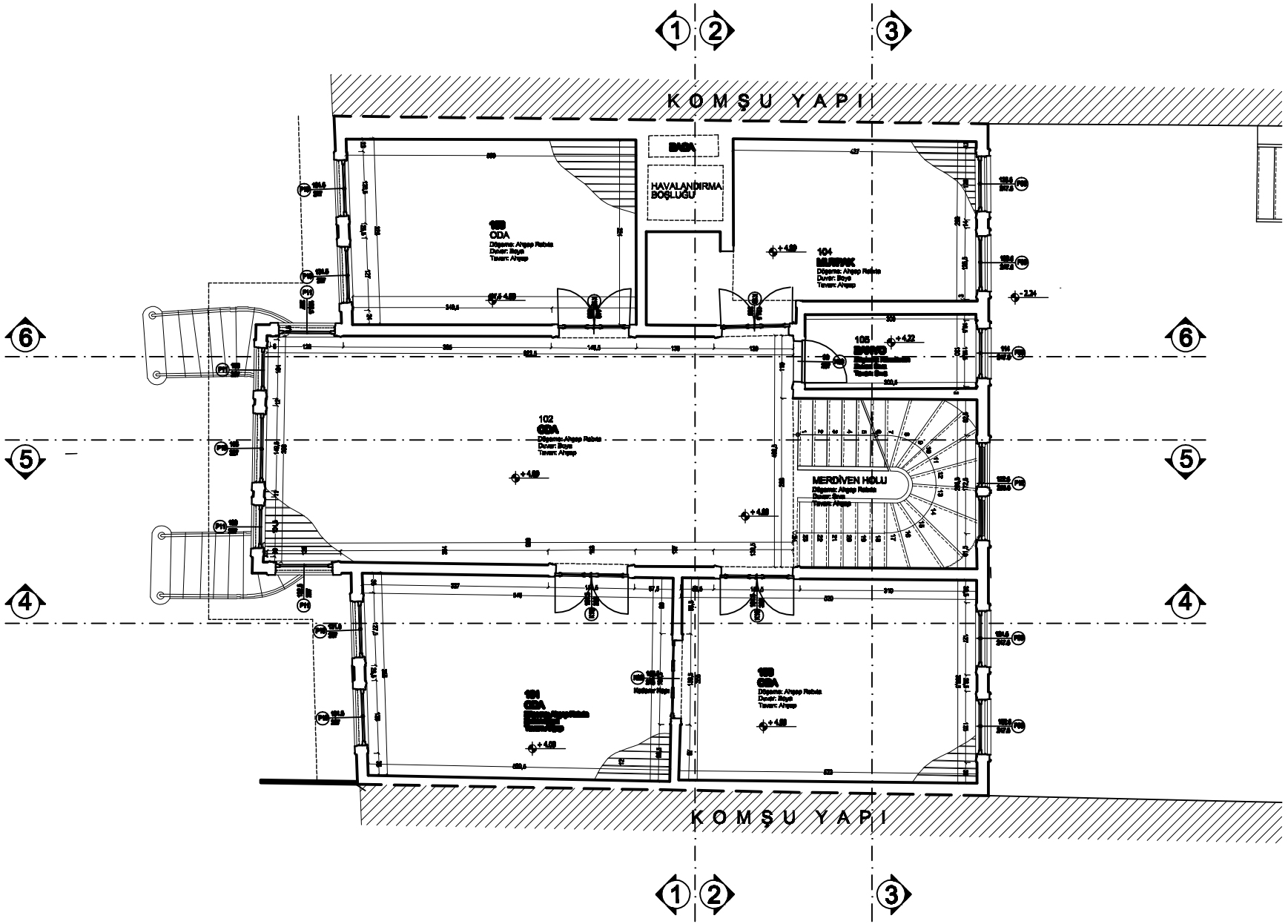

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YAPININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

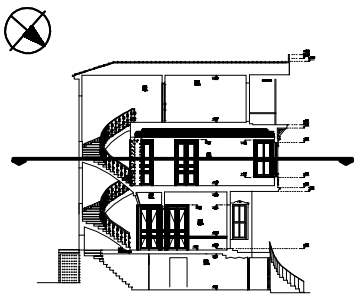

PAFTA ADI : 1. KAT PLANI

PAFTA NO : 64 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.64 : Restitüsyon 1. Kat Planı

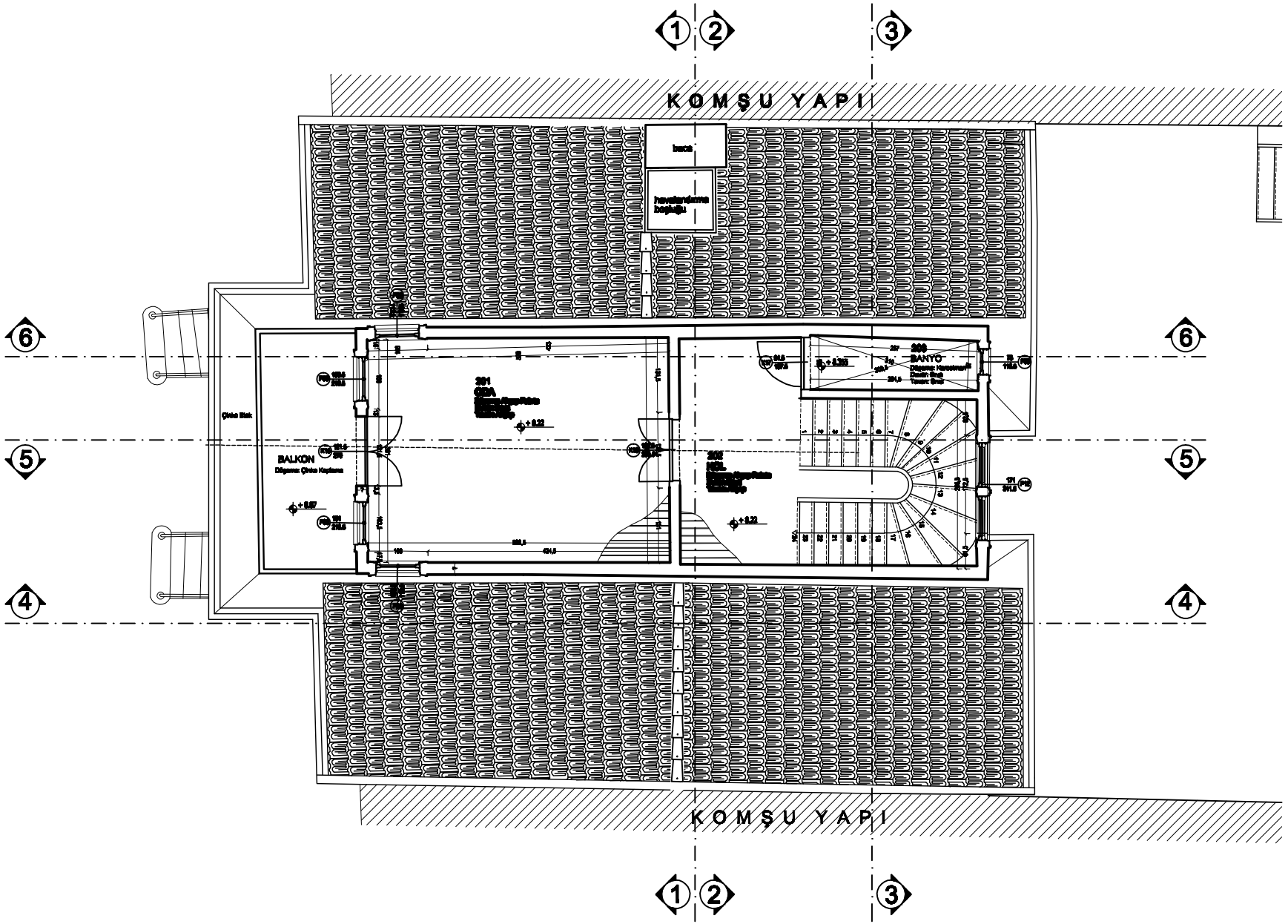

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YAPININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

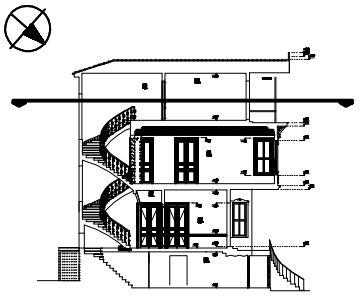

PAFTA ADI : 2. KAT PLANI

PAFTA NO : 65 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil H.65 : Restitüsyon 2. Kat Planı

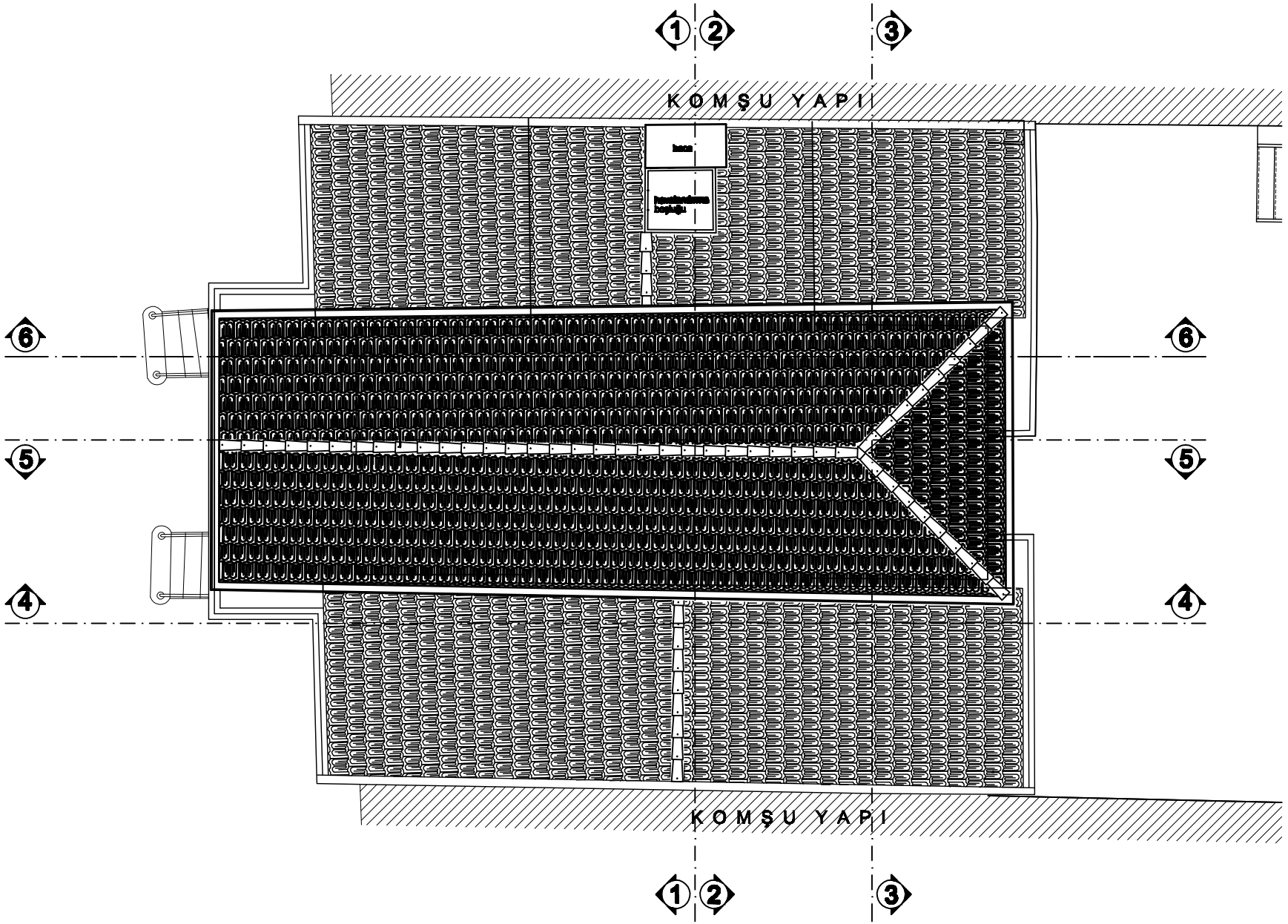

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YAPININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

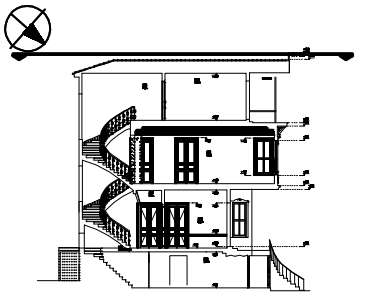

PAFTA ADI : ÇATI PLANI

PAFTA NO : 66 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil 5.46 : Restitüsyon Çatı Planı

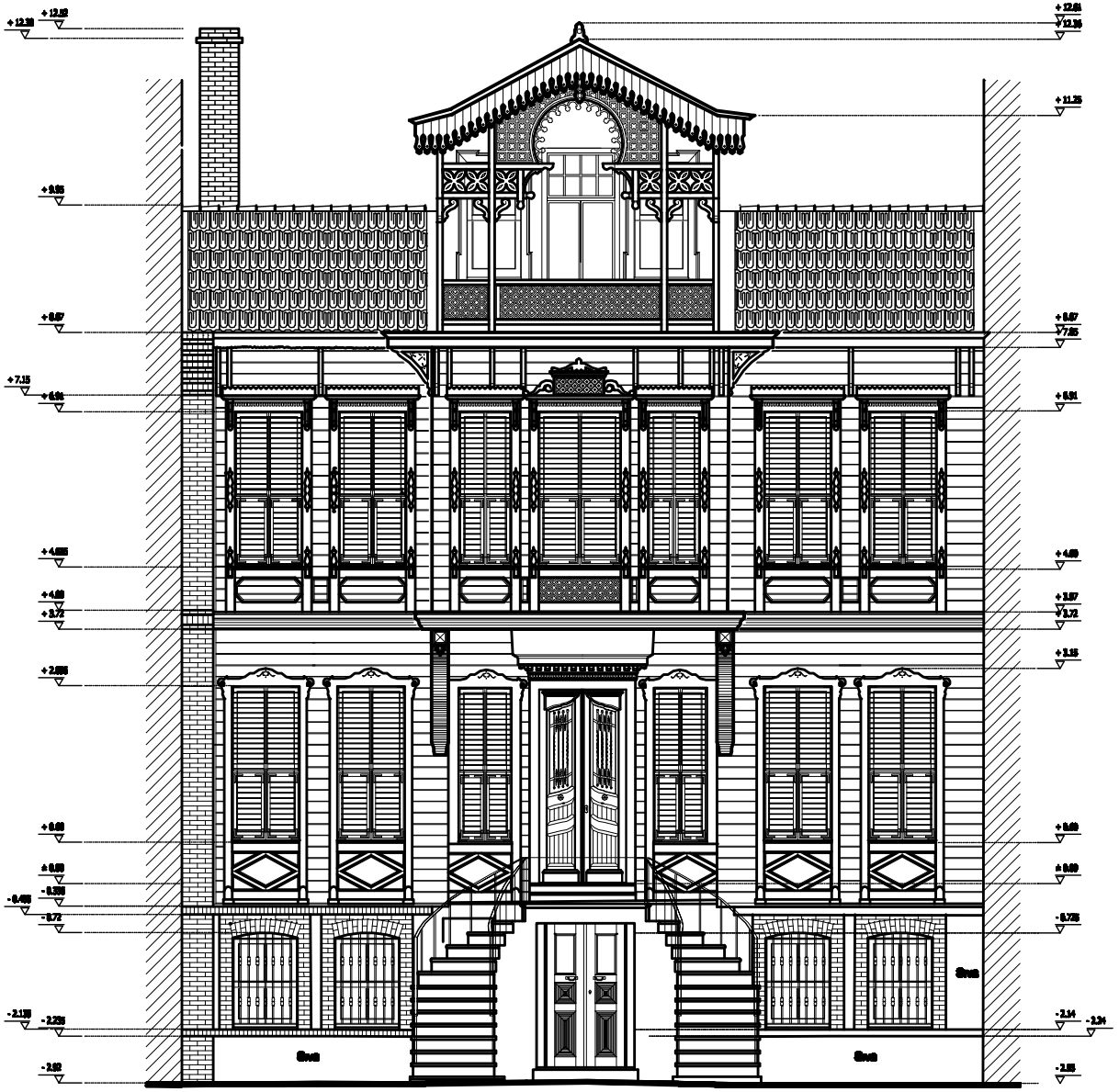

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

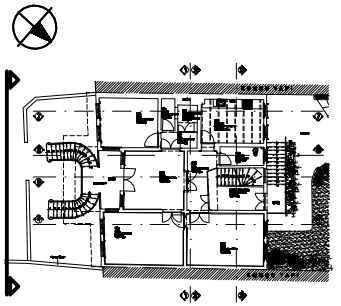

PAFTA ADI : SAHİL CEPHESİ

PAFTA NO : 67 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE | REST İTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.67 : Restitüsyon Sahil Cephesi

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

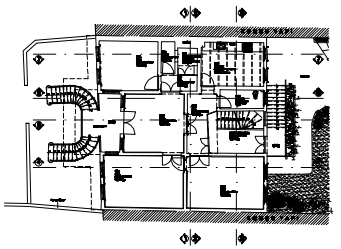

PAFTA ADI : ARKA CEPHE

PAFTA NO : 66 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil 3.66 : Restitüsyon Arka Cephe

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

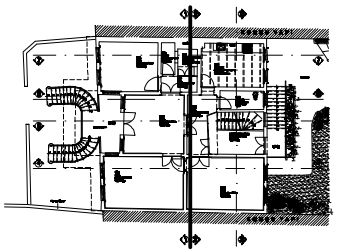

PAFTA ADI : 1-1 KESİTİ

PAFTA NO : 69 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil II.69 : Restitüsyon Kesit 1-1

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

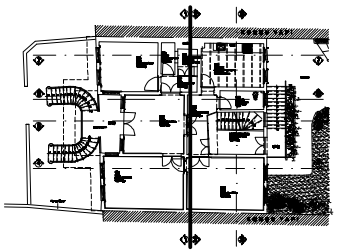

PAFTA ADI : 2-2 KESİTİ

PAFTA NO : 70 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.70 : Restitüsyon Kesit 2-2

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yeşim KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gülşe ATABEYOĞLU

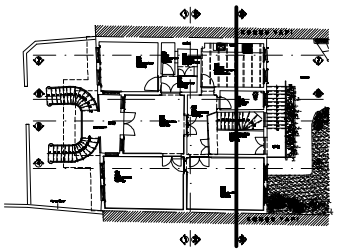

PAFTA ADI : 3-3 KESİTİ

PAFTA NO : 71 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.71 : Restitüsyon Kesit 3-3

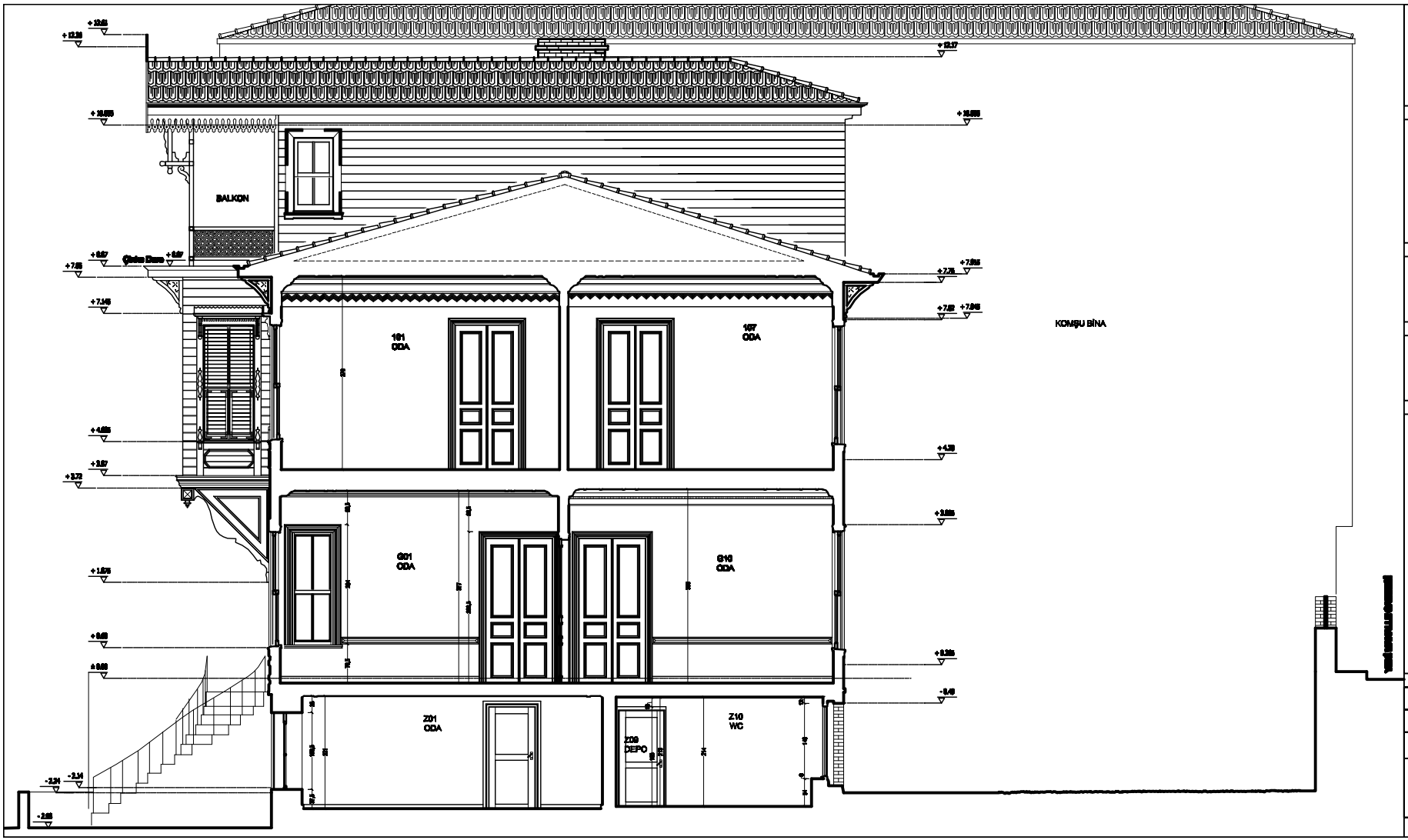

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yeşan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

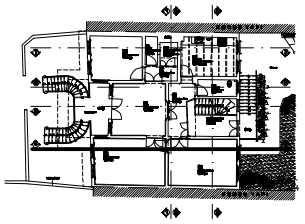

PAFTA ADI : 4-4 KESİTİ

PAFTA NO : 72 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.72 : Restitüsyon Kesit 4-4

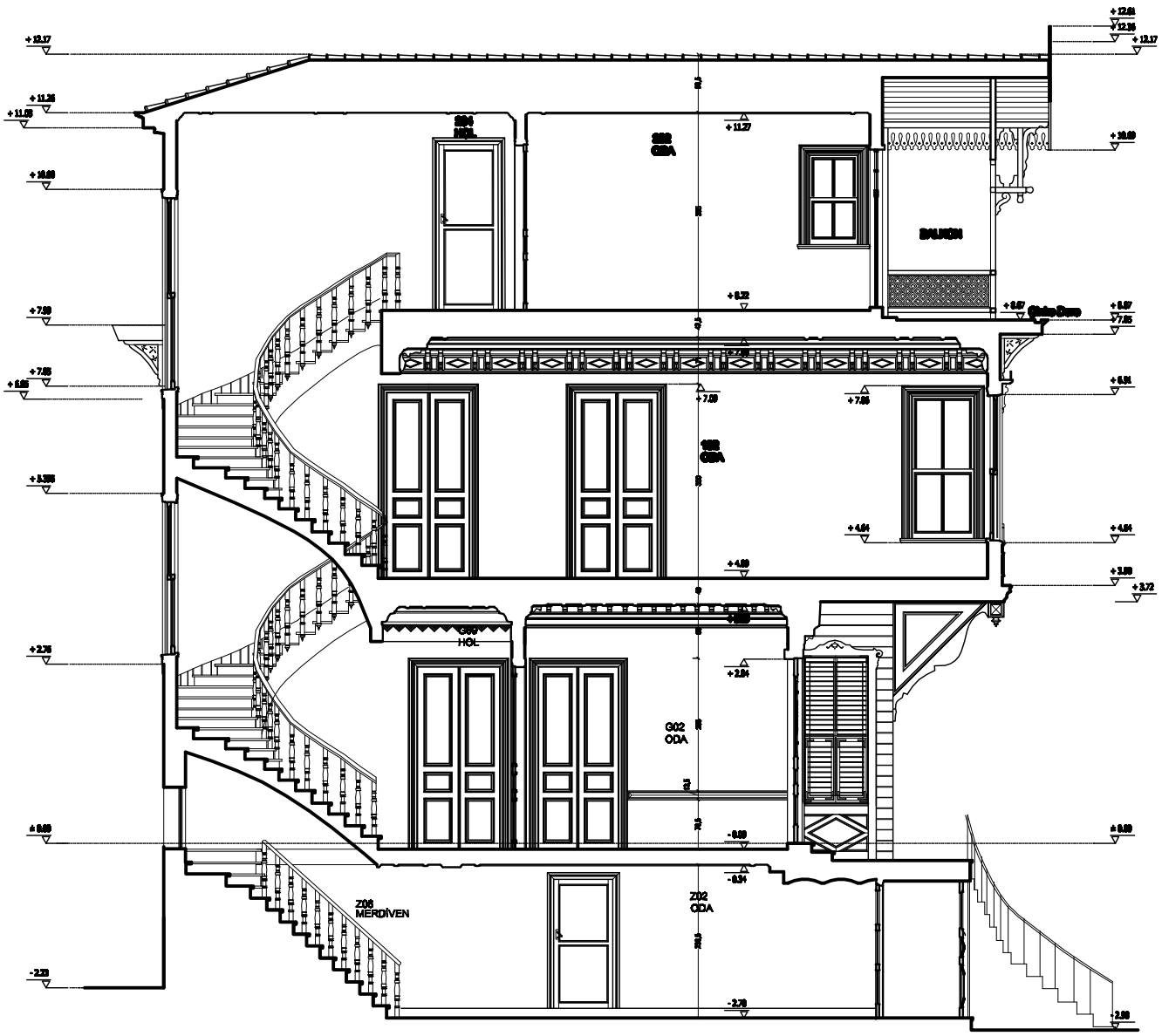

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

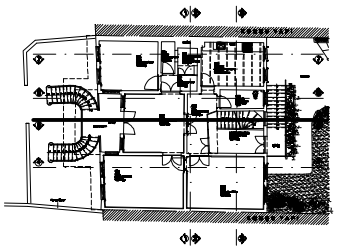

PAFTA ADI : 5-5 KESİTİ

PAFTA NO : 73 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.73 : Restitüsyon Kesit 5-5

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

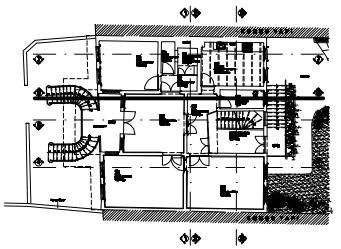

PAFTA ADI : 6-6 KESİTİ

PAFTA NO : 74 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.74 : Restitüsyon Kesit 6-6

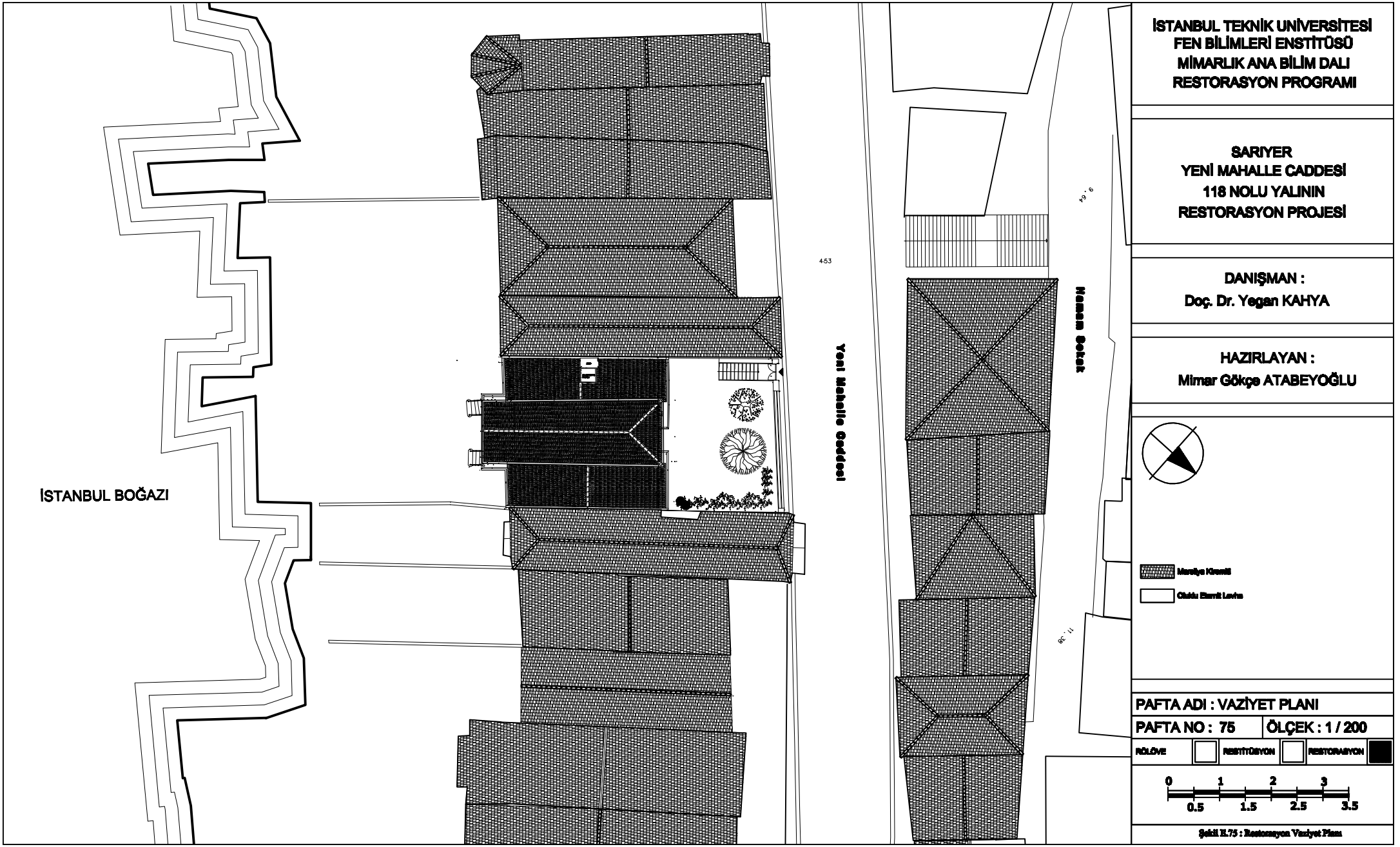

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

Mevcut Kiremit

Oluklu Elemit Levha

PAFTA ADI : VAZİYET PLANI

PAFTA NO : 75 | ÖLÇEK : 1 / 200

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil II.75 : Restorasyon Vaziyet Planı

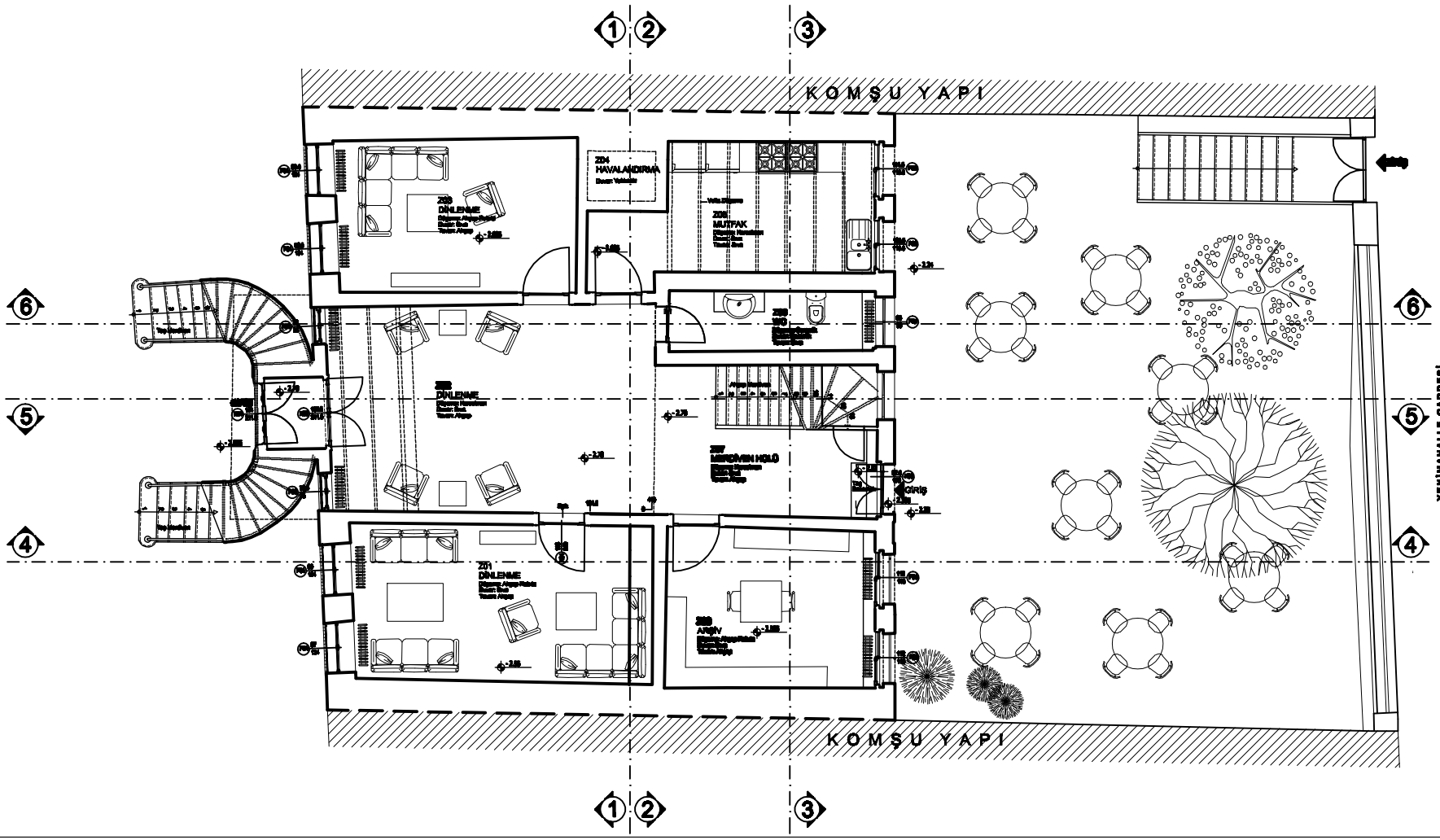

İSTANBUL TEKNİK UNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YAPININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

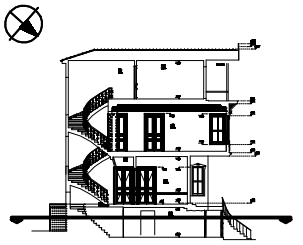

PAFTA ADI : ZEMİN KAT PLANI

PAFTA NO : 76 | ÖLÇEK : 1 / 50

KÜLÇE | RESTİTÜSYON | RESTİTÜSYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.76 : Restorasyon Zemin Kat Planı

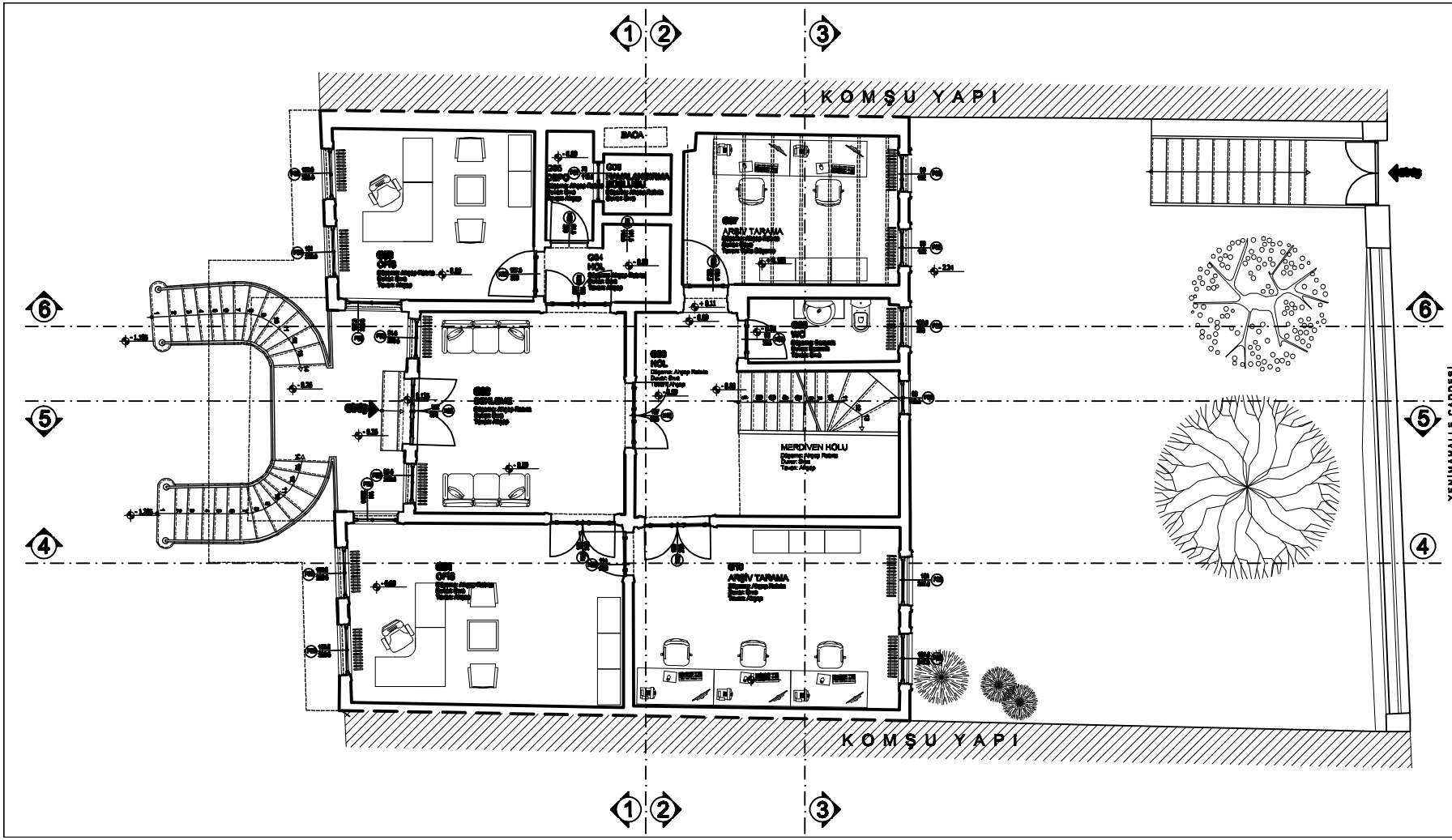

İSTANBUL TEKNİK UNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YAPININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yeşan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

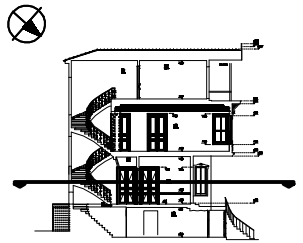

PAFTA ADI : GİRİŞ KAT PLANI

PAFTA NO : 77 | ÖLÇEK : 1 / 50

KÜLÇE | RESTİTÜSYON | RESTİTÜSYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

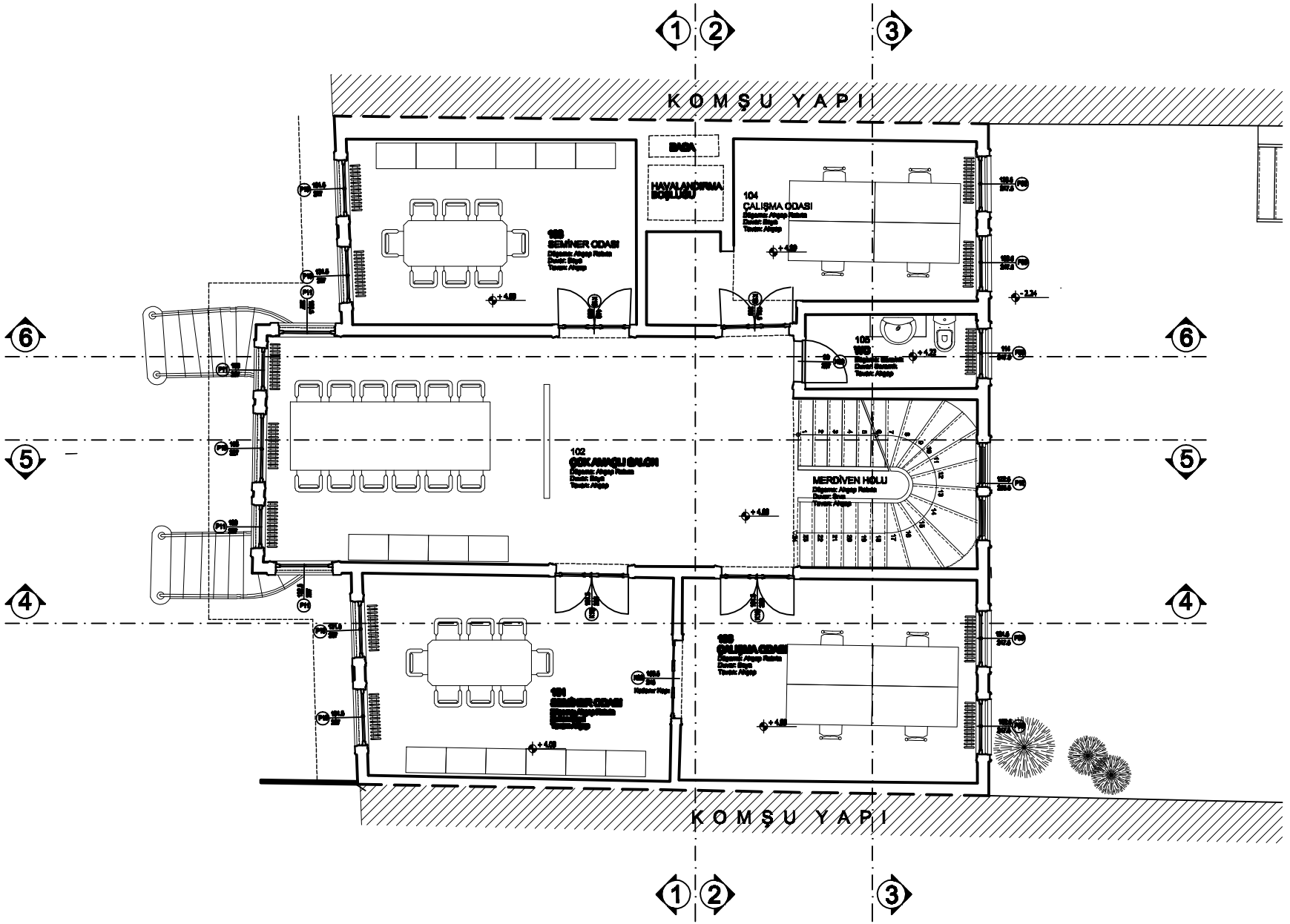

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YAPININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

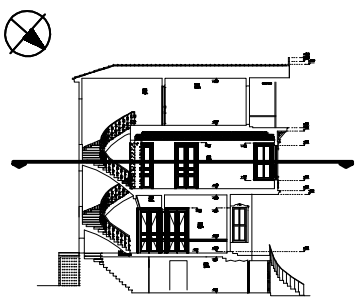

PAFTA ADI : 1. KAT PLANI

PAFTA NO : 78 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.78 : Restorasyon 1. Kat Planı

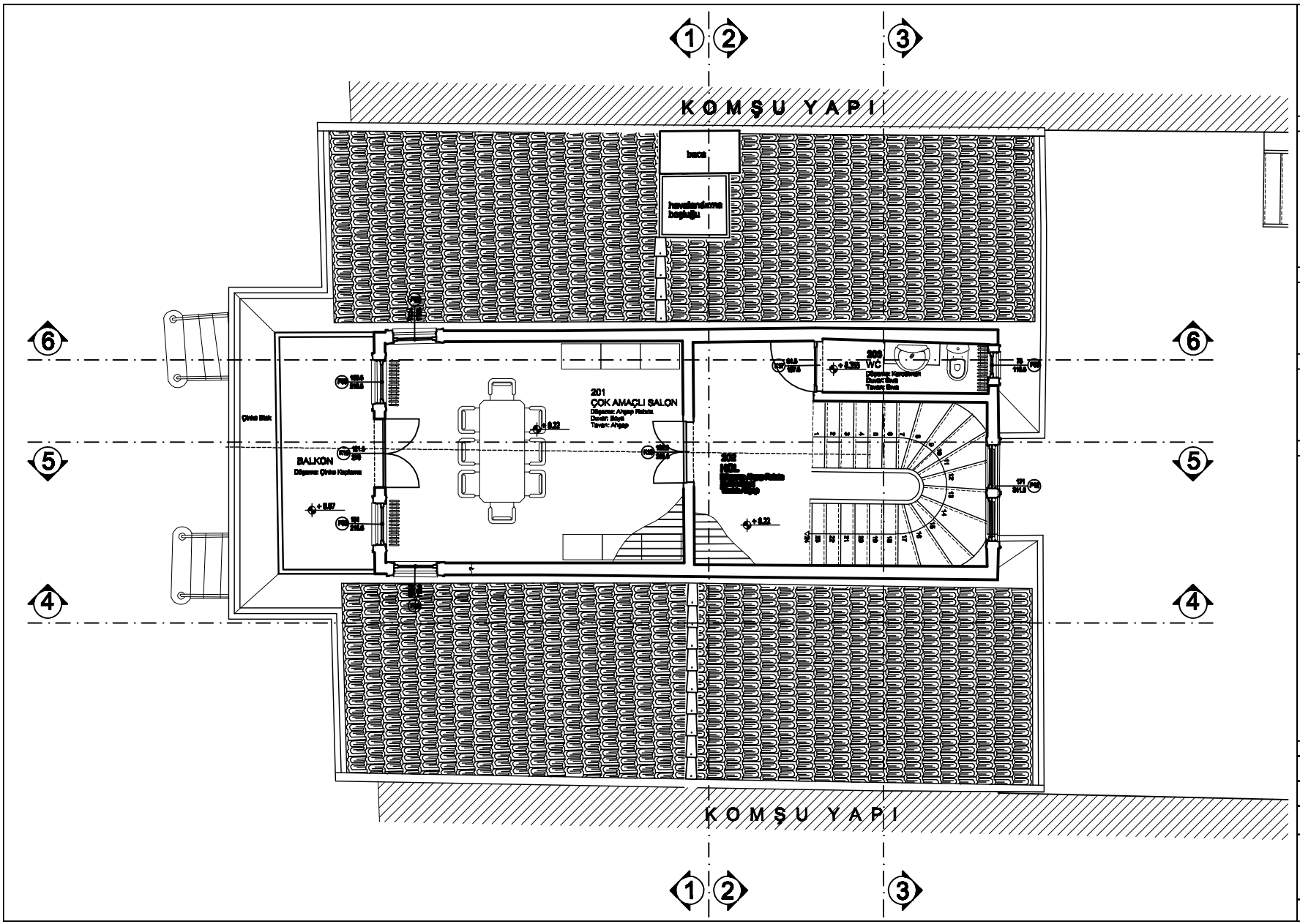

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YAPININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

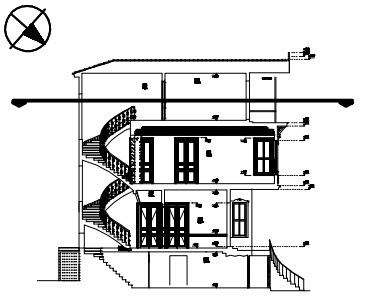

PAFTA ADI : 2. KAT PLANI

PAFTA NO : 79 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil H.79 : Restorasyon 2. Kat Planı

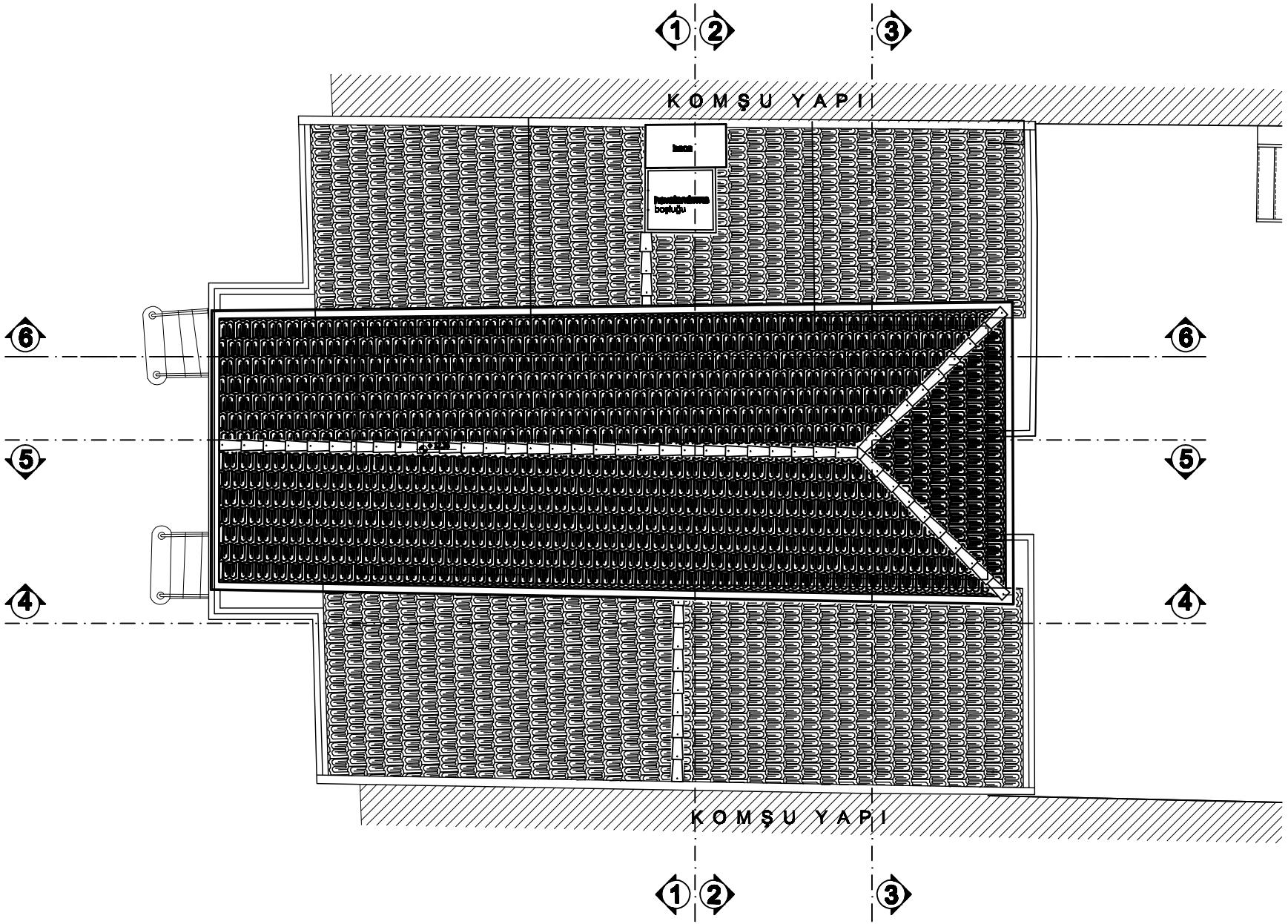

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YAPININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

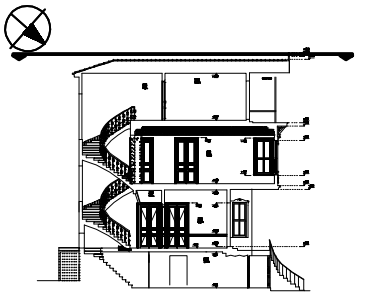

PAFTA ADI : ÇATI PLANI

PAFTA NO : 80 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE | REESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil H.80 : Restorasyon Çatı Planı

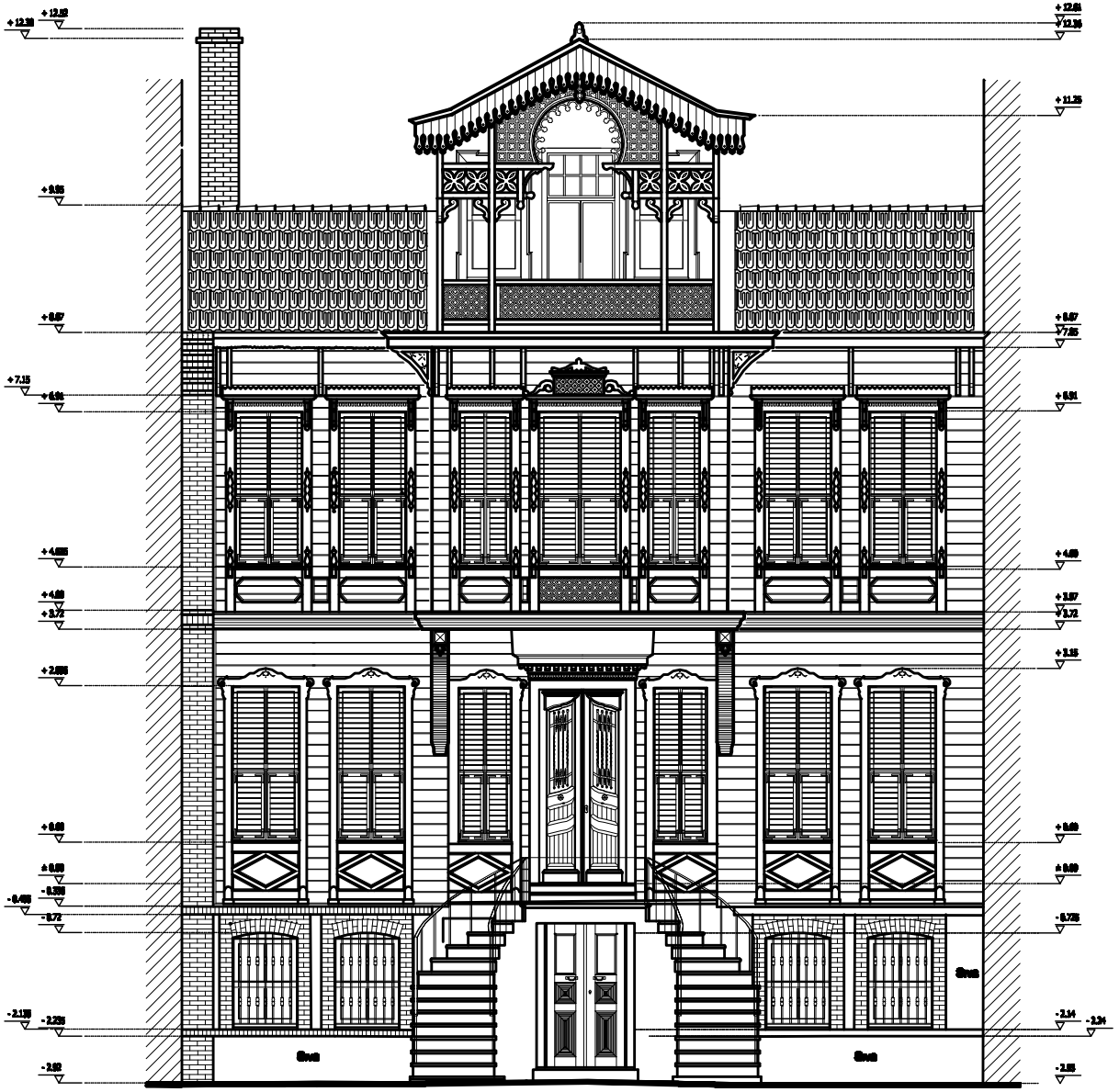

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

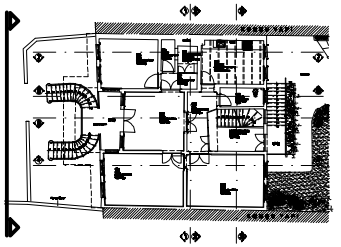

PAFTA ADI : SAHİL CEPHESİ

PAFTA NO : 81 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.81 : Restorasyon Sahil Cephesi

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

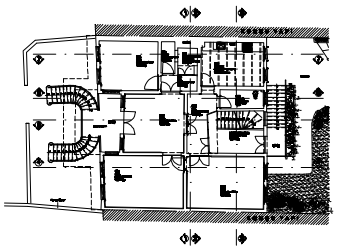

PAFTA ADI : ARKA CEPHE

PAFTA NO : 82 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil II.82 : Restorasyon Arka Cephe

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

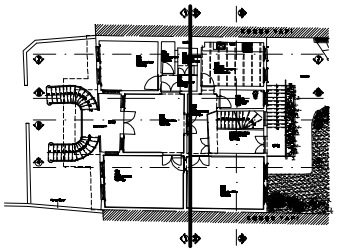

PAFTA ADI : 1-1 KESİTİ

PAFTA NO : 83 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE | REST İTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.83 : Restorasyon Kesit 1-1

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

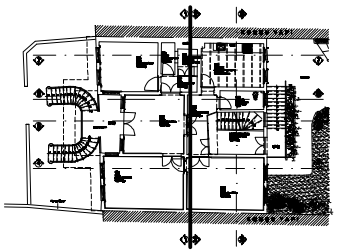

PAFTA ADI : 2-2 KESİTİ

PAFTA NO : 84 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.84 : Restorasyon Kesit 2-2

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yeşim KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gülşe ATABEYOĞLU

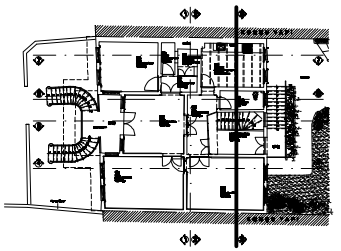

PAFTA ADI : 3-3 KESİTİ

PAFTA NO : 85 | **ÖLÇEK : 1 / 50**

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.85 : Restorasyon Kesit 3-3

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

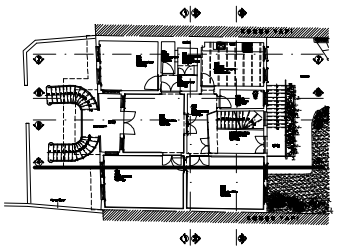

PAFTA ADI : 4-4 KESİTİ

PAFTA NO : 86 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.86 : Restorasyon Kesit 4-4

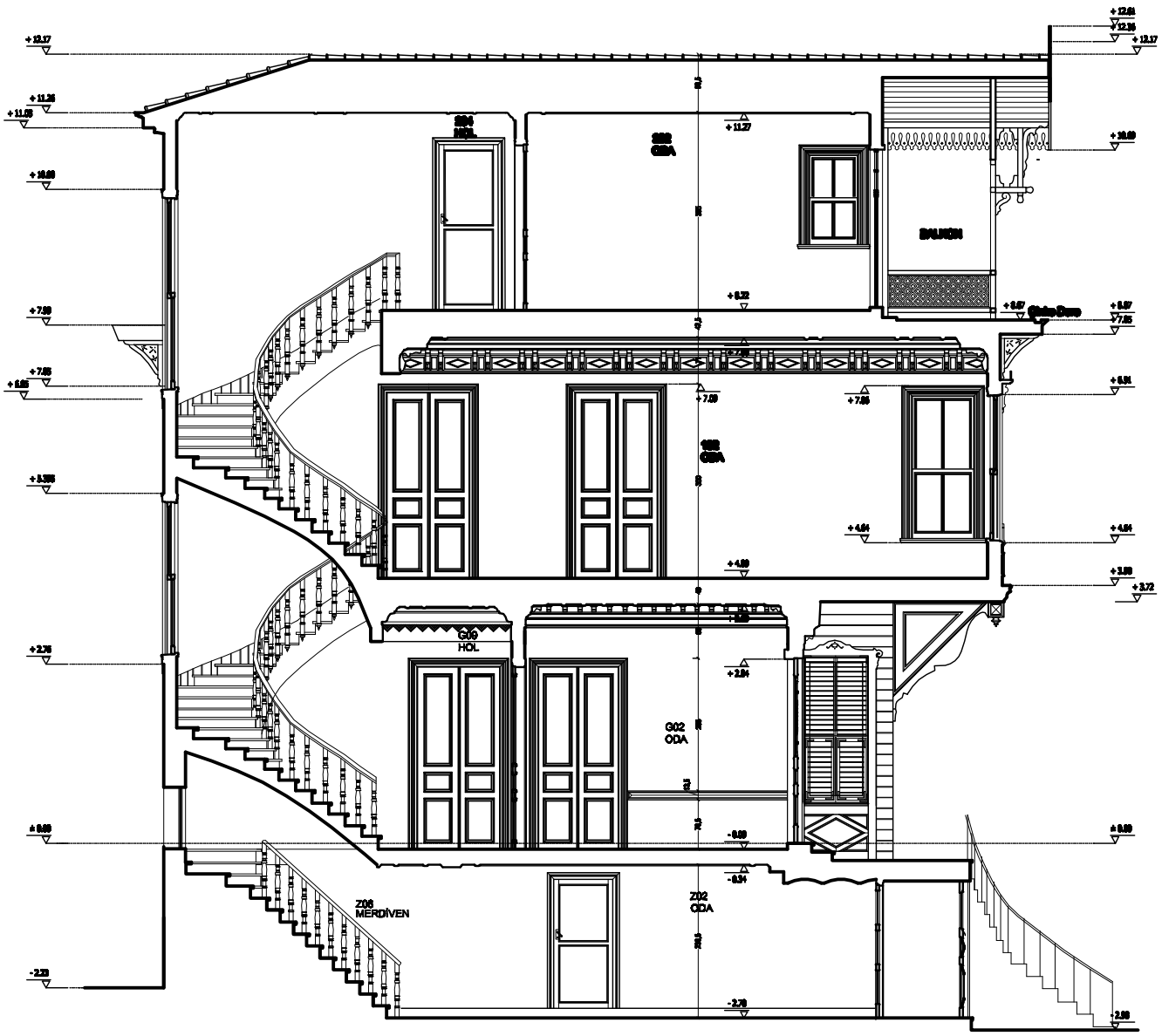

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

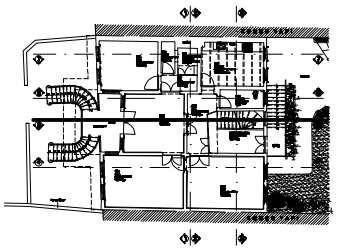

PAFTA ADI : 5-5 KESİTİ

PAFTA NO : 87 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.87 : Restorasyon Kesit 5-5

İSTANBUL TEKNİK UNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANA BİLİM DALI
RESTORASYON PROGRAMI

SARIYER
YENİ MAHALLE CADDESİ
118 NOLU YALININ
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN :
Doç. Dr. Yegan KAHYA

HAZIRLAYAN :
Mimar Gökçe ATABEYOĞLU

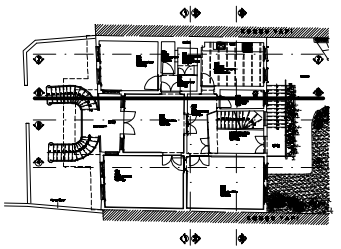

PAFTA ADI : 6-6 KESİTİ

PAFTA NO : 88 | ÖLÇEK : 1 / 50

RÖLÖVE | REESTİTÜSYON | RESTORASYON

0 1 2 3
0.5 1.5 2.5 3.5

Şekil E.88 : Restorasyon Kesit 6-6

ÖZGEÇMİŞ

Gökçe ATABEYOĞLU 08.01.1980 tarihinde Bursa' da doğdu.

1999-2004 yılları arasında Dokuz Eylül Üniversitesi Mimarlık Bölümü' nde lisans eğitimini tamamladıktan sonra, 2005 Güz Dönemi' nde İstanbul Teknik Üniversitesi Restorasyon Programı' nda yüksek lisans öğrenimine başladı. Halen özel sektörde çalışmalarına devam etmektedir.

Haziran, 2008 **Gökçe ATABEYOĞLU**